

BURMESE
CLASSIC

ဘာသာပြန် စာအုပ်အရင်းအမြစ်

ထွန်းလင်း

ပြေးနိုင်သလောက်ပြေး

NICK CARTER
VATICAN VENDETTA

www.burmeseclassic.com

© ၂၀၁၆ ခုနှစ်

စာမူ ခွင့်ပြု အမှတ်
မျက်နှာပုံးခွင့်ပြု အမှတ်

ပထမအကြိမ်

၁၉၉၄ ခု

စာနိဗ္ဗိဒ် ကျပ်သုံးဆယ်တိတိ

ထုတ်ဝေ ၅၀၀ အုပ်

မျက်နှာပုံးပန်းချီ ဝင်းကျော်စိုး

ကာလာခွဲ ဘိုးဇွဲ

ထွန်းလင်း (မြန်မာမြန်)

'မြေး ခိုင် သ လော က် မြေး'

မျက်နှာပုံးရိုက်

ဦးဇော်လွင် (မြ ၀၄၉၃၄)
ရှားအောင်ဆက်
၃၇၂၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလမ်း၊
ပန်းဘဲတန်း၊ ရန်ကင်းမြို့။

ပုံနှိပ်သူ

ဦးစိန်ဝင်း (မြ ၀၁၃၈၆)
ဝင်းမျိုးပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် ၉၆၊ ၉၅ လမ်း၊
ရန်ကင်းမြို့။

ထုတ်ဝေသူ

မောင်နှင်းဆွေ (မြ ၀၉၈၄)
ပန်းလက်ဆောင်စာပေ
၅၀၆/ခ၊ ဗလ ၄ လမ်း၊ ၄-ရပ်ကွက်
ပြောက်ဥက္ကလာပ၊ ရန်ကင်းမြို့။

(ဘာသာပြန် အသစ်စက်စက်)

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁)

ညချမ်းကာလသို့ရောက်ပြီဖြစ်၍ နှစ်ကာတာက မက်ဖင်ဇူး
ကော့၏ ဟိုတည်အခန်းအား ရှာဖွေရန် အချိန်စောင့်လျက်ရှိ
သည်။

နှစ်ကာတာနှင့်အတူ စောင့်ဆိုင်းနေသူလေးအမည်မှာ ဒက်
နီဖြစ်သည်။

ခုတင်အားစားပွဲပေါ်မှနာရီမှာ ည ကိုးနာရီ ဆယ်ငါး
နာရီအချိန်ကို ပြနေသည်။

ဇူးကော့သည် ညစဉ် ကိုးနာရီခန့်တွင် အပြင်ထွက်ခတ်
ကြောင်း ကာတာသိထားသည်။

လှုပ်ရှားမှုစရန် အချိန်သင့်ပြီ၊ ခုတင်ပေါ်မှ ကာတာဆင်
လိုက်၏။ ခက်ဖန်ကမူ ခုတင်ပေါ်ဝယ်လှဲရင်း ကျေနပ်မှု
သောအပြုံးဖြင့် ကြည့်နေသည်။

ခုတင်ပေါ်မှ သူမ၏ရုပ်ပုံပျော့ပျောင်းမှု သက်ရှိ အရုပ်ကလေး
တစ်ရုပ် နှယ် တူလှ၏။

ကာတာက အဝတ်အစားဝတ်သည်။ ဝီလီဟယ်မီနာ
သူ စီးမည်ပေးထားရာ ကိုးမေ လူကီသေ့နတ်၏ ပခုံးစလှယ်
သိုင်းအိတ်ကို ချိတ်လိုက်စဉ် ခက်ဖန်က မျက်လုံးစိမ်းကြီးများ
နှင့် ကြည့်မိသည်။

‘ဘာဖြစ်လို့ အဝတ်အစား ဝတ်နေရတာလဲ ကိုရယ်
အဘေးကြီး ရှိပါသေးတယ်’

‘ကိုယ်ပြောတာ ငင်း မမှတ်မိဘူးလား၊ ညဉ့်နက်ပိုင်းအလှ
တစ်ခု ရှိသေးတယ်ဆိုတာလေ’

‘ခုလို မြန်မြန်ဆန်ဆန်ကြီးဆိုတော့ ဘယ်ကောင်းမလဲ’

သူမက နှုတ်ခမ်းစုကော့ ပြောလာသည်။

‘မလျှော့မတင်း စောင်းကြိုးညှင်းသလိုလုပ်တာ အကောင်
ဆုံးပဲကွ’

သို့သော် သူမ၏ခန္ဓာကိုယ် အရှေ့ဝယ်၊ ကာတာမှာကိုယ်
စကားကိုကိုယ် ဖောက်ဖျက်ချင်လာသည်။

ဇူးကော့အား ကြိုက်၍ ဆဲရေးမိသည်။ လူဂါတီထုတ်၍
ကျည့်ဆန်အား စစ်ဆေးကြည့်လိုက်သည်။

မောင်းကိုဆွဲ၍ ကျည်အိမ်ထဲကျည့်ဆန် နှိုမရှိကို ကြည့်၏။

ဇူးကော့လို လူ့စားမျိုးအတွက် အလွန်ဂရုစိုက်မှု တော်
ကာကျလိမ့်မည်။

ဇူးကော့သည် ကေဂျီတီ၏သုတ်သင်ရေးဌာန မော့ခရာ
ဝယ်လာမှ အသက်လှမ်းရေးသမားတစ်ယောက်ဖြစ်၏။

နစ်တာတာကဲ့သို့ပင် ကိုယ်ဌာနအကျိုးအတွက် လူ့သတ်ခွင့်
လိုင်ခင် ရထားသပင်။

‘ရှင်ကို ကျွန်ုပ်မ ဖောင်ရသီးမှာလား နစ်’
ကာတာက စဉ်းစားကြည့်သည်။

‘ကိုယ် နောက်ကျသင် နောက်ကျ ဝိမ့်မယ်၊ ဖုန်းဆက်လိုက်
ပါပယ်ကွာ’

‘ရှင် တကယ်ပဲ မနေနိုင်တော့ဘူးလား’

ကာတာက သူမ၏ဘဝါးအား ဒတ်သာသာတစ်ချက်
ပုတ်လိုက်သည်။

‘အဝတ်အစားဝတ်တော့ကွာ’

သူမက နဂါကာတာ သူမထံ ဖုန်းဆက်ပါမည့်အကြောင်း
ကတိထပ်တောင်းပြီးမှ အဝတ်အစားဝတ်တာ နေ့စဉ်
တော့သည်။

သမအား နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်တွေ့ရမည် မဟုတ်မှန်း ကာကွယ်အဖို့ သေချာနေမိသည်။ သူ၏အလုပ်မှာ သည်အဖြစ် မျိုး ရိုးနေပြီဖြစ်သည်။

အိမ်(စ်)အဖွဲ့ကြီး၏ အထူးလက်နက်ကိရိယာ တို့ထွင်ရေး ပုဂ္ဂိုလ်များက ဟူဂိုဟု အမည်ပေးထားရာ ဓားမြှောင်ချွန်ကို လက်တွင်ပတ်ကာ ချည်လိုက်၏။

အပေါ်အင်္ကျီကိုဆပ်သော်လည်း နှစ်ကာတာကား လူ့ဟစ် ယောက်ကို နည်းမျိုးစုံနှင့်သတ်တတ်ရန် သင်ကြားပေးထားကြ သည်။

သို့သော် သူ့အတွက် အခြေခံလက်နက်နှစ်ခုနှင့်သတ်သင် ရခြင်းလောက်အခြား အစားထိုးစရာ နည်းမျိုးစုံမရှိပါ။ ဟူဂိုနှင့် ဝီလ်ဟမ်မီနာသည် သမတ်မိလှည့်ထက်ပို၍ ဆူ အသက်ကိုကြိမ် ဖန်များစွာ ကယ်တင်ခဲ့ပြီးဖြစ်၏။

ဇူးကော့အကြောင်းကို ပြန်တွေးကြည့်လိုက်သည်။ လူက ပိုန်သည်။ လူငယ်ဘဝကပင် ကေဂျီဘီထဲသို့ ရောက်ခဲ့သည်။

မေ့ရစရာအယ်လာ ဌာနနှင့်တွင် သတ်သင်ရေးသမားအဆင့် ရောက်ခဲ့သည်မှာ အချိန် ကြာမြင့်လှပြီဖြစ်၏။ သူတို့နှစ်ဦး မကြာမီက စစ်ဆင်ရေးတစ်ခု၌ တာရာကက်(စ)မြို့တွင် ဆုံမိခဲ့ ကြသည်။

ကံအားလျော်စွာပင် ဟိုတယ်ဘစ် နှင့်ပုံတင်စာရေးထိုင်ရာ စားပွဲ မိကြ၏။ အမေရိကန်ဘိုလက်ဝယ်ရှိ နယ်ပယ်ပျော်နေ၏။

ချက်ကိုဝယ်ရန် ဇူးကော့က ကမ်းလှမ်း နှစ်ကာတာက အမိန့်အရ ငြင်းပယ်ခဲ့ လှည့်။

က ကာတာအားသက်ရန် ကြိုးစားဘော၏။ ဇူးကော့၏အကြံအစည်မှာ အောင်မြင်လှဦးပါး ဖြစ်ခဲ့၏။ ကာတာ၏ဝမ်းဗိုက်တွင် ဒဏ်ရာရခဲ့သည်။

ထိုသူက ကာတာ၏ရှင်ဝယ် ဇူးကော့အပေါ် မုန်းတီးခဲ့ နှုတ် တစ်သက်ဘာပျောက်ဖျက်၍ ရသော့မည် မဟုတ်ပါ။

ဆိုထော် ယခု ကာတာ၏ဘာန်မှာ ဇူးကော့ကိုသတ်ရန် မဟုတ်။ အဘတ်နိုင်ဆုံး လူချင်းမဆုံးခါစရန် ရှောင်ပင်ရှောင်ရ ဦးမည်။

သူက ဇူးကော့အနားသို့ ခိုးဝင်ရမည်။ မကြာမီရက်ပိုင်း အတွင်း ရောမမြို့ရှိ တပ်မတော်စာပို့သမားတစ်ဦးထံမှ ခိုးယူခဲ့ သော လျှို့ဝှက်စာရွက်စာတမ်းများကို ရှာရမည်။ ကေဂျီဘီသို့ ဇူးကော့ မပို့နိုင်မိဖြစ်သည်။

ထိုလျှို့ဝှက်ချက်မှာ အနုမြူလက်နက်များအတွက် နောက် ဆုံးပေါ်လှတ်ပုံစံအကြောင်း ဖြစ်သည်။ ထိုကိရိယာသည် ထက်ရှိကာလတွင်အထိ နောက်ဆုံးအတိကျဆုံးအရာဖြစ်သည်။

၁၂ တွန်းလင်း (မြန်မြန်ပာပြန်)

သမအား နောက်ထပ်ကြံ
ကာကာအဖို့ သေချာနေမိ
မျိုး ရိုးနေပြီဖြစ်သည်။
အိမ်(စ်)အဖွဲ့ကြီး၏
ပုဂ္ဂိုလ်များက ဟုတ်
လက်တင်ပင်

* * *

တိုးနာရီခွဲအချိန်ဝယ် အငှားကားတစ်စီးဖြင့် ဝိယာဖလမ်းမီ
နာရီပုံကွက်ရှိ ဇီယာဖေဘာရီတာဂိုဏ်းသို့ ကာဏာထက်လာ
ခဲ့သည်။ စနေနေ့သေဖြစ်သည့်တိုင် ရောမမြို့၏ လမ်းပျားဝယ်
အသွားအလာကျလှသည်။ လမ်းတေး လက်ဖက်ရည်ဆိုင်နှင့်
စုံတွဲများ၏ ရယ်ပေးအံ့ကလေးများကိုသာ ကြားနေရသည်။

ဇီလေးဖေဘာရီတာ ဟူသော ဟိုဘယ်အမည်မှာ ရှေ့ထိုး
ဆောင်းစဉ်က ပေးခဲ့သောအမည် ဖြစ်ဟန်တူ၏။

ယခုတော့ အပြင်ဘက်ကြည့်၍ တည်းခိုချင်စရာပင်မရှိ
မျက်နှာစာက ကွဲအက်နေသည်။

ဆေးများက အချုပ်လိက်ကွာကျသွက်ရှိသည်။ နှစ်ပေါင်း
မျှားဖျာကြာခဲ့ပြီဖြစ်သော ပြာင်းပေါက်မု နေကာပြားဖျားမှာ
ပြက်ကျလျက် တွဲလောင်းကျနေ၏။

၁၃ ဦးနိုင်သလောက်ပြေး

အစင်းကြောင်း ဗုဒ္ဓနှင့် မတ်ပုံကင်စာရေးထိုင်ရာ စားပွဲ
ဝယ် အီတလီ အတိုးအံ့တစ်ဦး အိပ်ပျော်နေ၏။

ကာဏာက ဧည့်ခန်းကျင်းခံလေးနေခက်ရှိ-ရေဖျားမှ အတိုး
ကြီးမသိသော အပေါ်ထပ်သို့ တက်ခဲ့သည်။

ဗုတိယသပ်အရာက မီးရောင်ရောင်မိန့်မိန့်ရှိသည့် စကြွ
လမ်းမှ အခန်း အမှတ် သုံးရာခုနစ်ဆီသို့ ခေတ္တရပ်ကာ လှမ်း
ကြည့်၏။

တိုက်ဆီတီငြိမ်သက်လှသည်။

အခန်းဆီသို့ကပ်သွားကာ နားစွင့်ကြည့်ပြန်၏။ အခန်းထဲမှ
အသံမကြားရသလို အလမ်းရောင်ကိုလည်း မတွေ့ရ။

သို့သော် ဤအခြေအနေသည် ဇူးကော့ရှိမနေသည့်သဘော
ဟု မခိုခားသေး။ ငြိမ်၍ စောင့်နေလိုက်သည်။

ထိုနောက် အိမ်ထဲမှ အိမ်(စ်) အဖွဲ့၏ အထူးစောင့်သော
ကိုထုတ်၍ သောအိမ်ထဲသို့ သော့တစ်ချောင်းထည့်၍ ဖွင့်ကြည့်
သည်။

ကလစ်ဟုသော မြည်သံနှင့်အတူ သော့ကလည်သွားသ
လက်ကိုင်ကိုလှည့်၍ တွန်းဖွင့်ကြည့်၏။

အထွင်းမှ လှုပ်ရှားသံ၊ စကားပြောသံ မကြားရ။ လူဂါအ
ကိုင်၍ အထွင်းသို့ ဝင်လိုက်သည်။

၁၆ ထွန်းထင်း (ပြန်မာပြန်)

အမောင်လွမ်းရာအခန်းအား အကဲခတ်ကြည့်၏။ ဇူးခကော့သည် အနီးဆုံးသတင်းစာအရောင်းဆိုင်သို့ သွားကာ သတင်းစာဝယ်နေပြီမှာ သေချာလှသည်။

တံခါးကို အသားပြန်ပိတ်လိုက်၏။ မိနစ်အနည်းငယ်ကြာသည့်အခါဝယ် မှန်ပျံ့အလင်းရောင်ကို မျက်လုံးက ကျင့်သားရသွား၏။ မိမိအစ်ယောက်တည်းရှိနေကြောင်း သေချာစေရန်၊ စူးစမ်းရန် လူဂါကို စလွယ်ဆင်းအိတ်သို့ ပြန်ထည့်ပြီး အခန်းနှင့် ရေချိုးခန်းကို လေ့လာကြည့်သည်။

မရိဘောဂထိုမှာ ဒေတ်မမိတော့။

အခန်းတွင်းရှိ အနံ့၊ မလှဲကျင်းသည့်ကြမ်းပြင်၏ အနံ့တို့ ရောယှက်လျက်ရှိသည်။

ခုတင်ကြီးတစ်လုံး၊ ခုတင်အေးရှိ စားပွဲပုလေး တစ်လုံး၊ ပီရိုလေးတစ်လုံး၊ ကုလားထိုင်နှစ်လုံးကို တွေ့ရ၏။

ကျောမို အမြင့်ကုလားထိုင်၏ ကျောမိုမှာ မျောက်ပြု၍ ဝှမ်းစများပင်ထွက်လျက်ရှိ၏။

ဇူးကော့ ပုန်းကွယ်ရာအခန်းမှာ စုန်ချာလှသည်။ ဇူးကော့သည် စာရွက်များကို ကိုယ်နှင့်တစ်ပါတည်းယူမသွားဟု ကာတာယူဆမိသည်။

ဖြစ်နိုင်သည်။

သို့သော် သူတို့လုပ်ငန်း၏ ဥပဒေသကိုတော့ ဖောက်ဖျက်ရာ ရောက်နေသည်။

အနီပုဂ္ဂိုလ်ဘစ်ယောက်သည် လိုအပ်သရွေ့ အရေးကြီးသည့် အရာကို ကိုယ်နှင့်မကွာ ထားရပေလိမ့်မည်။

သို့မဟုတ် အလိုရှိဆုံးနေရာတွင် ဝှက်ထားရမည်။ ဤကိစ္စတွင်တော့ ထိုအလိုရှိဆုံးနေရာကို ကာတာ ရှာဖွေကြည့်လေသည်။

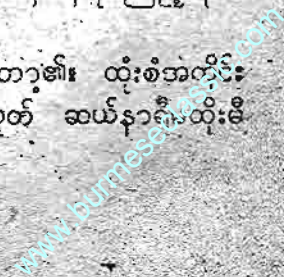
ဆယ့်ငါးမိနစ်ကြာသည်အထိ ရှာမတွေ့။ မိမိအတွေး မှားပြီလောဟု ကာတာစဉ်းစားရသည်။

ရှိနိုင်သည့်နေရာမှန်သမျှ အိတ်သွန်ဖာမောက် ရှာကြည့်ခဲ့သည်။ စုတ်ဖွာနေသည့် ကြမ်းခင်းကော်ဇောကို လှန်ကြည့်သည်။

နောက်မှို အမြင့်ကုလားထိုင်အား ရှာကြည့်၏။ ပီရိုမုအံဆွဲမှန်သမျှမကျန် ခုတင်အေး စားပွဲပုလေးကိုလည်း အလွတ်မပေး။ အိမ်သာမှ ရေဆင်းကိရိယာအထိ ရှာသော်လည်း လက်ချည်း ဗလာသာဖြစ်နေရသည်။

ပြုစဉ်းပေါက်ဆီသို့ သျှောက်သွားပြီး နှာရိကို ကြည့်လိုက်သည်။

ဆယ်နာရီထိုးရန် ဆယ်မိနစ်သာလိုတော့၏။ ထုံးစံအတိုင်း ဆိုပါမူ ဇူးကော့သည် ဆယ်နာရီသို့မဟုတ် ဆယ်နာရီထိုးမီလေးတင် ပြန်ရောက်လေ့ရှိသည်။

တီးတိုးကျိန်ဆဲလိုက်မိ၏။ ၎င်းပြန်မလာမီ လျှို့ဝှက်စာရွက်ကို တွေ့မဖြစ်မည်။

ဇူးကော့သည် ယိုလျှို့ဝှက်ချက်အား နောက်တစ်နေ့ မနက် တွင် လက်ပြောင်းပေးလိမ့်မည်ဟု အိပ်(စ)အဖွဲ့ကြီးက ခန့်မှန်း သားပြီးဖြစ်သည်။

အခန်းထဲတွင် လေဝင်လေထွက်ပေါက်များ မရှိသည်ကို ထုတ်ထားလိုက်မိ၏။

ဧည့်သည်အဖွဲ့ နေရာသီဝယ် ပန်ကာတစ်လုံး လိုလိမ့်မည်။ အခန်းကမူ အလွန်စက်ပြတ်လှသည်။

ခုတစ်ဖန် စပလိန်တို့ အိပ်စဉ် ကျော့သို့စောက်နေမည်မှာ မလွဲ။ မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ်ရိတ်ရန် ရေခန်းပိုက်လည်း မရှိ။

ရှာရင်းမပင် စိတ်မကောင်းစွာ အဆုံးသတ်ရကော့မည်ဟု တွေးတောမိသည်။

ရေချိုးခန်းသို့ နောက်တစ်ကြိမ်ရှာရန် ခြေဦးလှည့်လိုက်စဉ် စကြိုလမ်းမှ ခြေသံကြားလိုက်ရ၏။

လူဂါကိုထုတ်၍ တံခါးဘေးနားကပ်ကာ နားစွင့်ကြည့်၏။ တံခါးဖွင့်သံ၊ ပိတ်သံကို ကြားရမည်။

စိတ်ရှောက်ပေါသက်သာစွာဖြင့် သေနတ်ကိုပြန်ထိမ်းရန် ရေ ချိုးခန်းသို့ ပြန်လှည့်လိုက်သည့်ခါမှ တံခါးဖွင့်သွား၏။ ဇူးကော့ ပင်ဖြစ်သည်။

ကာတာက ချာခနဲ လှည့်ကာ သေနတ်ဆီသို့ လက်လှမ်း သည်။

‘မလုပ်နဲ့လေ’
ဇူးကော့က ရှုရှားလုပ်ခြောက်လုံးပြူးနှင့် ကာတာ၏ ရင် ဘတ်အား ချိန်ထား၏။

ကာတာက လက်ကိုချုတ်သည်။ ဇူးကော့က တံခါးကိုပိတ်၍ ကာတာထံသို့ လျှောက်လာ၏။

ဇူးကော့သည် အလွန်ပိန်ခေတ်ပေည်း ကာတာ၏ အရပ်မျှ မြင်၏။ လျှော့တွက်၍ ရှစ်ရာခန့်၊ ဆံပင်က ပါးသည့်တိုင် မျက် နှာက ဖျိုဖြစ်လှသည်။

ကာတာ၏ အိတ်ထဲမှ လူဂါဘား ခြောက်လုံးပြူးနှင့်ချိန် ခမ်း ဇူးကော့က နှိုက်ယူသည်။ ကြမ်းပေါ်သို့ လွှတ်ပစ်လိုက် သည်။

‘ခင်ဗျားပဲတိုး ကာတာ’
ဇူးကော့က နောက်သို့ ခြေနှစ်လှမ်းမျှ ဆုတ်ရပ်သည်။

‘ခင်ဗျားမြန်လာတာ စောပါလား’
ကာတာက မည်သို့ စကားပြောရမည်နည်းဟု တွေးတော သည်။

ဇူးကော့သည် သေနတ်မောင်းကို မဆွဲမီ မည်သို့ပြော ကောင်းပြောရပါမည်နည်း။

ကျွန်တော် ငဲ့အကင့်တွေကို အပြောင်းအလဲလုပ်ဖို့ ဥပဒေ
တစ်ခု သတ်မှတ်ထားပါကတယ်

ဦးကော့က ပြုံးလိုက်၏။

‘ဒီလိုလုပ်လို့ ကျွန်တော် အဆက်ရှည်နေတာပဲ၊ ကာရာကတ်
မှာတုန်းက ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် အပြတ်လုပ်ခဲ့သင့်တယ်’

ကာတာမှာ ရင်ခုန်မြန်လာသည်။ ယခုတစ်ကြိမ် ဦးကော့

၏ သေနတ်ပြောင်းရှေ့ဝယ် ရပ်မိခဲ့မြန်ပြီ။

ဤအကြိမ်တွင်တော့ ဦးကော့ကပို၍ ဂရုစိုက်ပေးမိမိမည်။

ခင်ဗျား လို ချင်တာ ရှာမတွေ့သေးဘူး မဟုတ်လား

ကာတာ’

ဦးကော့က ပို၍ပြုံးနေသည်။

‘အင်း...ခင်ဗျားက အပျက်ကောင်းပဲကိုး၊ ကျွန်တော်’

အတွက်ကလဲ အချိန်က သိပ်မခုဘူးလေ’

‘ဟုတ်တပေါ့၊ ဒီလိုဖြစ်အောင် စီစဉ်ထားတာပဲ၊ ခုတော့

ခင်ဗျားရဲ့ အသက်ရှင်ဖို့ အချိန်လဲ ပိုတိုလာပြီထင်တယ်’

‘ဟုတ်လား’

ဦးကော့မှာ စိတ်ဘိုလာပုံရသည်။ ပစ်သတ်ရန် ကြံပြီးကာ

မှ ဦးစမ်းလိုစိတ် ဖြစ်လာ၏။

‘ခင်ဗျားလောက် အသိဉာဏ်ရှိတဲ့ လူအဖို့ကတော့ တွေးမရ

နိုင်တဲ့ နေရာတစ်ခုပေါ့ဗျာ’

ဦးကော့၏ မျက်လုံးတို့ဝယ် ဒေါသခိုးတို့ ရိုက်လာသည်။
‘ကဲ...ဘယ်မှာစွက်ထားဘယ်ထင်လို့လဲ ကာတာ’

‘ထင်တာကတော့ ဟိုနေရာပဲ’

ကာတာက ‘ရေချိုးခန်းဆီသို့ လက်ညှိုးသိုးပြုရင်း ကိုယ်ကို
ဦးကော့နှင့် ရေချိုးခန်းတံခါးအကြား ရောက်ရန် မသိသော
ရွှေ့လိုက်သည်။

လက်ဖျံသားကို လှုပ်သည်။ ဓားမြှောင်က လက်ဖဝါး

အတွင်းသို့ လျှောကျလာသည်။

ဦးကော့က ရယ်ထိုက်သည်။ ကာတာက ကိုယ်ကိုဝပ်ချ

သည်။

သေနတ်သံနှင့်အတူ ကျည်ဆန်က ကုတ်အင်္ကျီအဖျားတို့ထိုး

ဖောက်သွားသည်။ ကျွမ်းထီးရင်း ဓားမြှောင်နှင့်ပစ်သည်။

ဓားမြှောင်က ဦးကော့၏ ညာဘက်ပခုံးတွင် စိုက်နေသည်။

အော်သံနှင့်အတူ သေနတ်ကိုင်လက်က လွတ်ကျသွားသည်။

ဦးကော့အပေါ်သို့ ကာတာ ခုန်အုပ်သည်။ ဦးကော့မှာ

ခုံရ နှင့်ဝင်ဆောင်သည်။

သေနတ်ကိုင်လက်အား ကာတာက လိမ်ချိုးသည်။ သေ

နတ်က အခန်းထောင့်သို့ လွင့်သွားသည်။

ကာတာက ဦးကော့၏ မျက်နှာပီနီပီနီလေးအား လက်သီး

နှင့် ထိုးလိုက်သည်။

အရိုကျီ သံကြားရသည်၊ နောက်တစ်ချက် ထပ်ဆိုးခံရ
ရှယ်သည်၊ မလိုဘော၊ ဇူးကော့တွင် တိုက်ခိုက်နိုင်စွမ်းမရှိတော့
ပါ။

ဇူးကော့၏ ပန်းမှစားမြောင်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။ ဇူး
ကော့မှာ မျက်လုံးပြူး၍ ညည်းနေသည်။

ကာတာက ဇူးကော့၏ မေးစေ့ အောက်သို့ ဓားနှင့်ထောက်
ကာ မျက်နှာကိုကြည့်လိုက်သည်။

‘အယ်မှာထားသလဲ’

ဇူးကော့က ညည်းသံသာပြုသည်။

ကာတာက ဇူးကော့၏ပါးကို ရိုက်ပြီး ဆွဲခါသည်။

‘အယ်မှာငှက်ထားသလဲ ဇူးကော့’

‘ခိယာ မခိုဘူး’

ဇူးကော့မှာ အသက်ကို မနည်းရှူနေရသည်။

‘ပြောခမ်းပါ၊ ဝေလည်းကြောင်ပတ် လုပ်နေစရာ အချိန်
မရှိဘူး’

ဇူးကော့က ခေါင်းခါသည်။ ကာတာက ဓားသွားကို ဖိ
အားပေးလိုက်သည်။

သွေးများစီးကျလာ၏။ အပြင်ဘက်စင်္ကြံလမ်းမှ လူသံများ
ကို ကာတာကြားလိုက်ရသည်။

သေနတ်သံကို တစ်ယောက်ယောက် ကြားသွားပုံရှိသည်။
အိတ်လီတာသာနှင့် ဘာတွေ့ဖြစ်နေသနည်းဟု လှမ်းမေးသံ
ကွက်လာသည်။

‘ဘာမှ မဖြစ်ဘူးဗျို’

ကာတာက အိတ်လီတာသာနှင့် အော်ဖြေပြီး ဇူးကော့
ဘက်သို့ ပြန်လှည့်သည်။

‘က... ကော့တယ် မဟတ်လား၊ ခင်ဗျားအဖက် အချိန်မရှိ
တော့ဘူး၊ အချိန်မရွေး ရဲတွေရောက်လာနိုင်ပြီ၊ ဟိုစာရွက်တွေ
ဘယ်မှာထားသလဲ၊ ခုပြောစမ်း’

ဇူးကော့က ကာတာအား ကွက်ခနဲကြည့်သည်။ အသက်ကို
လှ၍ ရှူနေ၏။

‘ကျွန်တော် အသက်ကို ခြိမ်းခြောက်ရုံနဲ့ ခင်ဗျား လိုရာကို
ပြောမလို့ သာမန်လူတစ်ယောက်လို ခင်ဗျားထင်လို့လား၊ မက်
ငင်ဇူးကော့အကြောင်း ခင်ဗျား သိပ်မသိဘူးနဲ့ တူတယ်’

သို့သော် ကာတာမှာ ဇူးကော့ထင်သည်ထက် ၎င်း၏
အကြောင်းကို ပိုသိပါသည်။

အိတ် (စ) ရှိ ဇူးကော့၏ ဖိုင်တွဲအား ပြန်တူးကြည့်သည်။
ဇူးကော့မှာ စကားများသူဖြစ်သလို မြှာသမားလည်းဖြစ်သည်။
တစ်ကမ္ဘာလုံးရှိ လူမျိုးပေါင်းစုံ အမျိုးသမီးများနှင့် ချစ်ပွဲဝင်

ခဲခြင်းအတွက် ဂုဏ်ယူနေသည်။ လိင်စိတ် ပြင်းသူအဖြစ်နာမည် ကျော်လှသည်။

ကဲ... ဇူးကော့၊ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် သတ်တော့မသတ် ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားဂုဏ်ယူဆိုး ခန္ဓာကိုယ် အစိတ် အပိုင်းတစ်ခုကိုခံတော့ ဖြတ်ထုတ်ပစ်ရလိမ့်မယ်

ဘာ

စကြိုလမ်းမှ အသံများ ပိုကျယ်လာသည်။

ကျွန်တော် ပြောတာ ခင်ဗျား ကြားပါတယ်။

ဒီ... ဒီလိုလုပ်လို့ မဖြစ်ဘူး။

မဖြစ်နိုင်တာ မရှိပါဘူး။

ကာတာက ဇူးကော့၏ တောင်းဘီဇစ်ကို ဆွဲဖြုတ်လိုက် သည်။

ကဲ... ဘာပြောဦးမလဲ ဇူးကော့။

သတ်သာပစ်လိုက်။

ပလုပ်ပါဘူးဗျာ၊ ခု ကျွန်တော်လုပ်မှာက ပိုကောင်းတယ် မဟုတ်လား။

ကာတာက ဓားမြှောင်ဦးကို ဇူးကော့၏ ဒေသက်ခံ သောင်း ဘီဟိုပေါ်သို့ တင်လိုက်သည်။

ဇူးကော့၏ တုံ့ပြန်ချက်ကို အကဲခတ်သည်။ ပြတင်းပေါက် ရှိရာသို့ ကွက်ခနဲ လှမ်းကြည့်သည်။ စိတ်ကို တင်းနိုင်လိုက်ပုံ ရှိ သည်။

မရှိဘူး။

သို့သော် ကာတာမှာ ပြတင်းပ

သည်။ နေကာမှန်ချုပ်တို့အား ဆွဲဖယ်လိုက်သ

ပြီ ဖြစ်သည်။

မယူနဲ့

ဇူးကော့က ကာတာရှိရာသို့ ကုန်းရုန်းထသည်။

ကာတာက စာရွက်ကို ဖြန့်ကြည့်သည်။ သူလိုချင်သော စာ ရွက်ပင် ဖြစ်သည်။

အိတ်ထဲသို့ စာရွက်ကို ထည့်လိုက်စဉ် ဇူးကော့က သူ၏ သေနတ်ရှိရာသို့ လှမ်းဆွဲသည်။

သေနတ်ပြောင်း ဝေ့လည်သည်နှင့် လူခါရှိရာသို့ ကာတာ က ကျွမ်းထိုးလိုက်သည်။

ဇူးကော့၏ သေနတ်သံနှင့်အတူ ကျည့်ဆန်က ကာတာ၏ ညှာခေါင်သို့ ဖြတ်သွားလိုက်သည်။

လူဂါကို ကိုင်မိသည်။

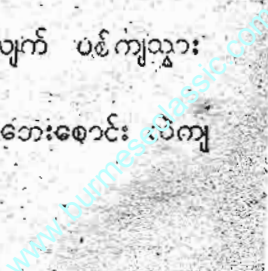
ဇူးကော့အား နှစ်ချက် ကန်တိုက်ပစ်သည်။

ကျည့်ဆန်တစ်တောင်က အခန်းတံခါးကို သွားမှန်သည်။ စကြိုလမ်းမှ လူသံထို ချည်လှသည်။

တံခါးကို တဝန်းဝန်း ထုနေကြသည်။

ဇူးကော့မှာ ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ဖင်ထိုင်လျက် ပစ်ကျသွား သည်။

မျက်လုံးအပြူးသားနှင့် ငြိမ်နေရာမှ တေးစောင်း လဲကျ သွားသည်။

၂၄ ထွန်းလင်း (မြန်မာပြန်)

ခဲခြင်းအတွက် ဂုဏ်ယူရေး ထုတ်လာသည်။
ကျော်လှသည်။ ကံ... ကျပြီဟု ကာတာ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။
ပီတု။ ခါ... ကမ္ဘာ ထွက်ကာ အရေးပေ... မီးဘေးလှေကား
အစေးမှ ဥဒြာဆွဲသံများ ကြားရချိန်ဝယ် နောက်ဖေး
လမ်းကြားသို့ ကာတာ ဆင်းခံလာသည်။

အခန်း (၂)

ကြိုတင် ကာကွယ်သည့်အနေဖြင့် ထိုညတွင် ကာတာက
ဟိုတယ် ပြောင်းသည်။
တောင်ကုန်းလေးတစ်ခုပေါ်ရှိ ဟိုတယ်သို့ ရောက်လာ
သည်။
လေဝင်လေထွက်ခရှိသော အခန်းကျဉ်းလေးထဲဝယ် ကာ
တာ၏ စိုးရိမ်စိတ်မှာ ကေဂျီဘီထက် ဖောက်ထွင်း အခိုးခံရ
မည့်အရေးကို ပိုစိုးရိမ်မိသည်။
အိပ်ပျက်ရသည့် တစ်ညသာ ဖြစ်သည်။

နောက်တစ်နေ့ မနက်တုတ် စောစီးစွာ ကိပ်ရာမှ ထရသည်။
စာရွက်/ဝှက်ထားသော နေရာကို ကြည့်ပြီး အပတ်အစား လဲ
သည်။

စာရွက်ကို လွဲပြောင်းပေးရန်အခိုင်ကုန် များစွာ ရှိနေသည်။
ညနေပိုင်းမှ နယူးဇယားသွား လေယာဉ်နှင့် လိုက်မည်။ စာရွက်
သယ်သွားမည့်သူအား ရောမလေဆိပ်တွင် သွားပေးရမည်။

ဦးကော့သည် နှစ်ဆယ့်လေးနာရီအတွင်း စာရွက်ကို လွဲ
ပြောင်းပေးခဲ့ပါမူ ကလက်ရှင်နည်းမည်သာ ဖြစ်သည်။
ကော်ဖီထွက်သောက်စဉ် အခန်း၌ပင် စာရွက်ကို ထားခဲ့
သည်။

ဦးကော့ကဲ့သို့ပင် ကိုယ်ပေါ်တွင် မလိုအပ်ဘဲ ယူမလာရုံ
အပျော်ထမ်းသမားများကမူ မိမိကိုယ်ပေါ်တွင် ထားခြင်းက
ပို၍ လုံခြုံသည်ဟု ယူဆတတ်ကြသည်။

သို့သော်...ကြေးစားများကတော့ ဝှက် ထား ခြင်း သည်
အလုံခြုံဆုံးဟု ဆီထာကြပါသည်။

စာရွက်သယ်သွားမည့်သူလိုက်ရာ လေယာဉ် ခရီးစဉ်အား
နှစ်ကြိမ်မျှ ပြန်စစ်ဆေးကြည့်သည်။

ဝါရှင်တန်ရှိ အကြီးအကဲ လင်းယုန်ကြီးဆီသို့ သတင်းပို့
သည်။

လင်းယုန်ကြီးက စာရွက် ခုတ္တု မဏ္ဍေကို အလွန် သိရှိ
လျက် ရှိသည်။ ကြားလူက ဆုံထံသို့ ယူသွားပေး ပေလိမ့်
မည်။

ညနေစောင်းဝယ် ဝှက်ထားရာမှ စာရွက်ကိုထုတ်၍ ငွေ
စီးကရက်ဘူးထဲ ထည့်သည်။ ကုတ်အင်္ကျီအိတ်ထဲသို့ ထည့်လိုက်
သည်။

လေဆိပ်တွင် သူက စာရွက်ယူသွားမည့်သူအား စီးကရက်
ထုတ်တိုက်ရမည်။ အလားတူ စီးကရက်ဘူးခြင်း ထဲလိုက်ရမည်။
ဟိုတယ်မှ နေ၍ အငှားကား မပျာတော့ဘဲ တောင်ခြေ
သို့ဆင်ပြီး ကားငှားသည်။

အချိန်က ပေးနေသည့်တော့ ကြိုတင်ကာကွယ်မှု ဥပဒေ
သအတိုင်း ကျင့်ကြံရသည်။

လမ်းသုံးလမ်း အကျော်တွင်မူ နောက်မှ ဖီးယက်ကား
အမည်းရောင်တစ်စီး လိုက်လာသည်ကို ဘတ်ပြုမိလိုက်၏။

‘ဟောဟု’ ရှေ့လမ်းကျယ်င် ဘယ်ဘက်ကို ကွေ့လိုက်ဗျာ’
‘ခင်ဗျားပြောတော့ သေဆိပ်ဆို’

‘ကဲပါ... ပြောတဲ့အတိုင်းသာ မောင်းစမ်းပါ ကားဆရာရယ်’
ကားသမားက ကျောမနပ်ညည်းတွားရင်း လမ်းကို ချိုးဝင်
သည်။

ကာတာက နောက်သို့ ပြန်လှည့်ကြည့်၏။ ဖီးယက်က ကပ်
ပါလာဆဲရှိသည်။

ကျားကြိမ်တွင်မူ ကာတာအတွက် ညည်းတွားမိချိန်ဖြစ်၏။
ဟိုဗယ်ပြောင်းနေခြင်းဖြင့် လိုလောက်ပြီဟု သူယူဆခဲ့သည်။
ယခုတော့ ငူးကော့၏ ဖခင်အသင်းများက သူ့အား
တွေ့သွားပြီ။

အစ်သမ်းဝင် တစ်လမ်းသွက်ဖြင့် နောက်မှ ကားကို မျက်
ခြည်ဖြတ်သည်။

နောက်မှ လိုက်လာသူနဲ့ကြောင်း သိသည့် ကားသမားက
လည်း သူ၏ ကားမောင်းပညာကို ပြရွာပါသည်။

'ကဲ... ဘယ်ကံမောင်ရဦးမလဲ ဆရာ'

'ဆက်သာမောင်းနေဗျာ'

ကာတာက နောက်ကားကို ပြန်လှည့်ကြည့်၏။

ကားသမားမှာ ကျွမ်းကျင်လှသော်လည်း ကားသွားကား
လာများ၍ ခရီးမကင်း။

သူ့ဖြင့် ဖီးယက်ကားမှာ သူ့ထက်ထက်ထက်ပင် ပို၍ ကပ်ကာ
လိုက်နေနိုင်ခဲ့သည်။

ကော်ဆိုဖစ်တီရီယိုအီမည်လမ်းမှ တစ်ဟာသို့ လွှား၏။
ပွန်တီပင်တိုရီယို ဖြစ်၍ ဇာတိကန်သာဘက်သို့ ဦးထည်လိုက်
သည်။

ဖီးယက်ကားမှာ နောက်မှပါလာဆဲရှိ၏။ ကားထဲမှာဝင်
စာရွက်ကိုခွက်ထားနေ နာတာကြာသည်။

မဖြစ်သေး။ ကားနံပါတ်ကို နောက်မှလူများသိနေပြီဖြစ်၍
အန္တရာယ်ကြီးလှသည်။

ဝံဘီကန်ရှိရာသို့ ကားက သေးပြေးလွှားလျက်ရှိ၏။ စိန့်ပီတာ
ကျောင်းကြီးကုန် လှမ်းမြင်နေရသည်။

ရုတ်တရက် စိတ်ကူးရလိုက်၏။ လောလောဆယ်လုပ်လျှင်
လုပ်၊ မလုပ်လျှင် မလွယ်တော့။

'ဟော့ဆိုနားမှာ ရပ်လိုက်ဗျာ'

ကာတာကပြောရင်း နောက်သို့လှည့်ကြည့်၏။ ဖီးယက်ကား
မှာ ကိုက်နှစ်ရာမျှတွင်ရှိနေသည်။

ကာတာက အီတလီဝေ့အဆပ်လိုက်ကို ကားသမားလက်ထဲ
ထိုးပေးလိုက်သည်။

ကားသမားမှာ အံ့သြပုံနှင့် မျက်ခုံးချီကာကြည့်၍...

'ကံကောင်းပါစေဗျာ'

ကာတာ ကားဖော်မှ ကမန်းကသန်းဆင်း၏။ သူ့အတွက်
ဆွမ့်နကောင်း ဘောင်းပေခြင်းထက် ပို၍ လိုအပ်ကြောင်း
သိ၏။

ခြေလှမ်းကိုသွက်လိုက်သည်။ နောက်သို့လှည့်ကြည့်၏။ ဖီး
ယက်ကား ရပ်လိုက်သည်ကို တွေ့သည်။

ကားရှေ့ခန်းတွင် လူနှစ်ယောက် ရှိသည်။ ပြတိုက်ခန်းသို့
ရောက်မှ ဖြစ်မည်။

ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်များ ပုတ်ရဟန်းမင်းကြီးနန်းစောခန်း ကျင့်သို့ လာရောက်ကြည့်သူများအကြား ကိုယ်ရောင်ပောက် နိုင်စရာရှိ၏။

ခြေလှမ်းကို ပိုသွက်ရသည်။ ထိုင်ကြီးများကြား စိုးဝင်၏။ လျှောက်လမ်းမှသစ်ဆင့် ပြတိုက်ဆီသို့ ဦးတည်သည်။

နောက်အစ်ကြိမ် မြန်လှည့်ကြည့်လိုက်၏။ ဖီးယက်ကားပေါ်မှ နှစ်ယောက်ဆင်းလာပြီး ကာတာ နောက်သို့ လိုက်လာနေ၏။

ညာဘက်သို့ ဆတ်ခနဲ ချိုးဝင်လိုက်၏။ ပထမပြတိုက်နှစ်ခု ကိုပြန်ကျော်၍ စာတိယပြတိုက်ဆီသို့ ခရီးဆက်သည်။

အဝင်ပေါက်ဝယ် ယူနီဖောင်းဝတ် အစောင့်နှစ်ဦး စောင့် နေ၏။

၎င်းကြားမှဖြတ်ကာ အတွင်းသို့ဝင်သည်။ အမှတ်တရပစ္စည်း များရောင်းချရာ ဧည့်ဆောင်အတွင်း ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည် များ စုပြုံနေကြ၏။

‘တောက်’
ကာတာနောက်သို့ပြန်ကြည့်ကာ ဇာတ်ခေါက်မိ၏။ လိုက် လာသူတို့မှာ မျက်စိလျင်လှသည်။

အနီးရှိလှေကားအတိုင်း လှေကားထစ် တစ်ထစ်ကျော်တက် လိုက်ချိန်ဝယ် အပေါက်ဝသို့ လိုက်ပါသူတစ်ယောက် ရောက် လာ၏။

ထိုသူ၏မျက်နှာပေါ်ဝယ် စိုးရိမ်ကောင်းဟန် တွေ့ရသည်။ ဆံဖင်မည်းမည်းနှင့် ဝတ်စုံပွပွကိုဝတ်ထား၏။ ကေဂျီဘီ၏ အရိပ်သဏ္ဍာန်တို့က ထင်ရှားလှ၏။

လှေကားထိပ်အရောက်ဝယ် ကာတာမှာ မောနေ၏။ ဗာဘီ ကန် စာကြည့်တိုက်ဧည့်ခနဲ မသို့ ရောက်ပြီဖြစ်သည်။

လူသွားလမ်းကျဉ်းကျဉ်း တေးတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ပုတ် ရဟန်းမင်းကြီးများဖြစ်ခဲ့သောပီယပ် ကိုးလီယို ဆယ်ဖ်သီးနှင့် ပီး ယပ်တစ်ဆယ်တို့အား ပေးရာ လက်ဆောင်ထားရာ မုန်ပီရီအပြည့် ရှိနေသည်။

ရွှေထည် ငွေထည် ကျောက်မြက်ရတနာများ ပြည့်လျှမ်းရာ ဖြစ်၏။

မုန်ပီရီများဘေးနှင့် ကြမ်းပြင်ပေါ်ဝယ် ရှေးဘောင်းပန်း ထိုးကြီးများ ချထား၏။

တယ်ကက်တွင် သူဖြတ်ပြေးခဲ့ရာ ကွက်လပ်အား ပြတင်း ပေါက်မှ လှမ်းမြင်ရသည်။

အခန်းကို အကဲခတ်လိုက်သည်။ စာခွက်ဝုတ်နိုင်ရာ ရှာဖွေ ကြည့်၏။

အစောင့်များ လမ်းလျှောက်နေသံကို ကြားရ၏။ အိတ်ထဲမှ ငွေစီးကရက်ကို ထုတ်လိုက်သည်။

ဆံဖင်မည်းမည်းနှင့် ကေဂျီဘီရောက်လာမည်မှာ အချိန် မရွေးဖြစ်၏။

စာရွက်ထုတ်၍ စီးကရက်ဘူးကို ပြန်သိမ်းသည်။ အစောင့်
တစ်ဦးက လေချွန်နေ၏။

ကာတာက လက်ဆောင်ပစ္စည်းများ ကြည့်နေဟန် ဆောင်
လိုက်၏။

မကြာမီ အစောင့်က မမြင်ကွယ်ရာသို့ ရောက်သွားသည်။
စာရွက်အား ဝန်းတိုးဝှစ်လုံးထဲသို့ ခပ်သေးသေးခေါက်ကာ
ထိုးသွင်းလိုက်၏။

အခန်းထဲသို့ ကေဂျီဘီက ခပ်သွက်သွက်ဝင်လာသည်။ ကာ
တာကိုတွေ့သည့်အခါ ခြေလှမ်းနှေးလိုက်၏။

မုဒိမိရီ တစ်လုံးချော့သို့ အရောက်ဝယ် ငုံ့ကြည့်နေပြန်
သည်။

ပန်းအိုးထဲ စာရွက်ထည့်လိုက်သည်ကို မည်သူမျှ မတွေ့
ကြောင်း ကာတာသေချာမိသည်။

ကုမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်တစ်ဦးနှင့် မိမိတူပါးဟု မျှော်လင့်
ရင်း ပစ္စည်းများကို အတန်ကြာကြည့်နေရသည်။

ထို့နောက် အခန်းထဲမှ ပြန်ထွက်သည်။ လက်နက်ကိုင်
အစောင့်အား ခေါင်းဆတ်၍ နှုတ်ဆက်၏။

စင်္ကြံလမ်းအရောက် ပြတင်းပေါက်မှတစ်ဆင့် အောက်ကွက်
လပ်သို့ လှမ်းကြည့်၏။

ဝင်ပေါက်ဝယ် ကေဂျီဘီကစံယောက် စောင့်နေဆဲ ဖြစ်
သည်။

မိမိအား ချောင်ပိတ်မိပြီဟု ၎င်းတို့ မှတ်ယူနေပုံရှိသည်ဟု
ကာတာထင်သည်။

လူကိုမိသည့်ကိုင် စာရွက်ကိုခော့ ၎င်းတို့ရလိမ့်မည်မဟုတ်။
လျှို့ဝှက်စာရွက်သည် ဆွစ်ဇာလန်ဘက်တစ်ခုတွင် အပ်နှံထား
သည်ဟု လုံခြုံနေလေပြီ။

စာရွက်ကို သယ်သွားမည့် သူသည် ကာတာ အချိန်မီ
မရောက်ပါက နှစ်ဆယ်လေးနာရီ ထပ်စောင့်ရန် ညွှန်ကြားချက်
ရပြီးဖြစ်သည်။

ကာတာအတွက်တော့ ကေဂျီဘီနှစ်ယောက်လက်မှ အသက်
ရှင်လျက် လွှတ်မြောက်ရန်သာ ကျန်တော့သည်။

အောက်ဆပ်သို့ ပြန်ဆင်းခဲ့သည်။ ကေဂျီဘီက နောက်မှ
လိုက်လာသည်။

နားနေစဉ် အနောက်ဘက်တွင် ပင်မစင်္ကြံလမ်းကြီးကိုတွေ့
ရသည်။

ထိုမှတစ်ဆက်တည်း ဝန်ထမ်းများ ဝင်ရာလမ်းကို မြင်နိုင်
သည်။

၎င်းစင်္ကြံလမ်းတို့ အဆုံးသို့ ကာတာဆက်လျှောက်သွား၏။
ထစ်ပက်သို့ကွေ့ကာ ငြိမ်နေလိုက်သည်။

ကေဂျီဘီ အပြေးရောက်လာသည်။ ဝန်ထမ်းဝင်ရာတံခါးမှ
ကာတာထွက်သွားပြီဟု မှတ်ယူထားပုံရသည်။

၃၆ (၆) ထွန်းလင်း (မြန်မာမြန်)

ကာတာက ဖမ်းဆွဲပြီး နံရံဆီသို့ ဖိတွန်းလိုက်သည်။ သူ့အား သတ်၍ ရသည်။

သို့သော် လျှို့ဝှက်စာကို ပြန်ယူရန် ရှိသေးသည်။ ထိုအတွင်း ဤလူအသတ်ခံရပုံကို စူးစမ်းစုံစမ်းနေခြင်း အဖြစ်မျိုးတော့ မကြုံလိုပါ။

'ဖမ်းတို့ သိပ်နောက်ကျသွားပြီကွ၊ ဇာရွက်က ဝါရှင်ထန်ကို သွားနေပြီ'

ကာတာက ကေဂျီဘီအား - နံရံတွင် ဖိကပ်ရင်း ညာပြောလိုက်သည်။

ဆီးစပ်အထက်သို့ လက်သီးနှင့် တစ်ချက် ထိုးလိုက်သည်။ ကေဂျီဘီ၏ကိုယ်မှာ ကုန်းသွားသည်။

လည်ကုပ်သို့ လက်ဝါးစွဲစောင်းနှင့် ကာတာက ထပ်ခုတ်၏။ ကေဂျီဘီ ခွေးညှုတ်ကျသွားသည်။

ကာတာက ထွက်မည်အပြု ရွှေထောက်ကို လှမ်းဆွဲသည်။ ကာတာပါ လဲကျသွားသည်။

'မင်းညာတာ' ကေဂျီဘီက အကြိတ်၍ပြော၏။

ကာတာ၏ မျက်နှာသို့ လက်သီးနှင့် လှမ်းထိုးသည်။ ကာတာကရှောင်သည်။ ပြန်ထိုးသည်။ မျက်နှာသို့ထိကာ အော်ဟစ်ရင်း နံရံသို့ လန်ကျသွားသည်။

တစ်ပြိုင်တည်း ထရပ်ကြေသည်။ ကာတာ၏ လက်သီးက ကေဂျီဘီ၏မျက်နှာသို့ ဝင်သွား၏။ ကေဂျီဘီ၏ခေါင်းက ဘေးသို့လည်သွားသည်။

နံရံ သို့ဝင်အောင်စဉ် ကာတာက ငမ်းဗိုက်သို့ ထပ်ထိုး၏။ ချွတ်ခနဲ အသံနှင့်အတူ ခွေးညှုတ်ကျလာသည်။ ကာတာ၏ကန်ခက်က ကေဂျီဘီ၏ နားထပ်သို့ရောက်ကာ ပွဲပြတ်သွားသည်။ သူတို့၏ တိုက်ခိုက်သံကို ကြားနိုင်မည့်သူ စင်္ကြံလမ်းတွင် ပုံမပေါ်။ ကာတာက စန်ဆမ်း ခင်ပေါက်တံခါးကို ဖွင့်ကြည့်သည်။

ထင်သည့်အတိုင်း သော့ခတ်ထားသည်။ စောရသောတို့ကို ဆုတ်၍ ကြိုးစားရသည်။ မိနစ်အတန်ငယ်ကြာမှ သော့ကပွင့်သည်။

ကေဂျီဘီ၏ ညည်းသံကို ကြားဆိုက်ရ၏။ သတိရလာပြီဖြစ်သည်။

ကာတာက ထိခါးကို ဆွဲဖွင့်လိုက်၏။ နေရောင်ခြည်က စူးစူးစွာ အတွင်းသို့ တိုးဝင်လာသည်။

အဆောက်အအုံ၏ နောက်ဘက် ကားရပ်ရာ ကွက်လပ်ကစေးဆီသို့ ဆင်းသည်။

အငှားကားတစ်စီး ရပ်ထားရာ အဆောက်အအုံစောင့်သို့ လျှောက်ခွား၏။

ကားသမားမှာ ထိုင်လျက် အိပ်ငိုက်လျက်ရှိသည်။ ကာတာက ပန်းကိုလှုပ်၍နိုးသည်။

'စယ်ထာလွန်နက်တီ ဟိုတယ်ကိုသွားမယ်' ကားသမားက ကာတာပေးသည့် ဝေ့အထပ်လိုက်ကို ရေတွက်ကြည့်၏။ ပြီးမှ ပြုံးပြသည်။

'ကဲ အမြန်ဆုံး ဖောင်းပေတော့'

'ဟုတ်ကဲ့ - ဆရာ - ဟုတ်ကဲ့'

ကားသမားက ဝင်ပေါက်ဆီသို့ ကားကို ဦးတည်သည်။
ကားထိုင်ခုံပေါ်ရှိ သတင်းစာကို ကာတာကယူ၍ ဖတ်နေ၏။
မျက်နှာကို ကွယ်ထားသည်။

အပြင်မှ တာဝန်ကျ ကေဂျီဘီအား ဘေးမှ ဖြတ်လာထွက်
ဝယ် လှမ်းကြည့်သည်။

ပထမလူထက် ပိုပူသည်။ သူက အငှားကားအား တစ်
ချက်မျှသာကြည့်ကာ အဆောက်အအုံရှိရာသို့မျှော်၍ အဖော်
ကား စောင့်မျှော်နေသည်။

လီယာဇာဆန် ဖီးယက်ထရီ ရင်ပြင်သို့ရောက်၍ မြစ်ရှိရာသို့
ကားဦးတည်ကာမှ ကာတာက သတင်းစာကိုချ၍ စိတ်သက်သာ
ရာ ဖော်သည်။

လီဝက်စာရွက်ကတော့ လုံခြုံမှုရှိနေပြီး သို့သော် နောက်
တစ်နေ့ညနေ အိပ်ပြန်ယူရေးကို စဉ်းစားရပေဦးမည်။

အခန်း (၃)

ကာတာအတွက် စာရွက်သွားပို့မည့်သူအား နောက်တစ်
နေ့ညနေ မရောက်မီ ဆက်သွယ်နိုင်စရာ လှမ်းမရှိပါ။ ဆက်
သွယ်ရန်လည်း အကြောင်းမမြင်၊ ပြုတိုက်သည်။ သူထွက်လာ
ပြီး တစ်နာရီမျှအကြာဝယ် ပိတ်လိမ့်မည်။ နောက်တစ်နေ့မနက်
မှ ပြန်ဖွင့်မည်။

သို့ဖြင့် ညစာစားပြီးနောက် ကာတာက ဟိုတယ်တစ်ခုသို့
ထပ်ပြောင်းသည်။

ဟိုတယ်အဟောင်းကိုတော့ ကေဂျီဘီက စောင့်ကြည့်နေ
လိမ့်မည်။ သူက ဝိုင်းအရက်ကို ဖိမ်ဆွဲသောက်ရင်း စဉ်းစား
သည်။

သျှိုဝှက်စာ ဝှက်ထားရာကို လင်းယုန်ကြီးသိလျှင် သဘော ကျလိမ့်မည်။ ပြန်ယူနိုင်မည့် မြေပုံကိုလည်း သူဆွဲထားပြီးဖြစ် သည်။

ကာလအလွန်ရှည်လျားသည့် ဇာနည်အစုံချောင်းကို ဝယ် လိုက်သည်။ ဇာနည်ကို ပြတိုက် ဆိုက် ချွဲယူသွားရမည်။

ပန်းအိုးထဲမှစာရွက်ကိုညှပ်ထုတ်ရမည်။ ပြတိုက်ဖွင့်သည်နှင့် အရောက်သွားရမည်။ ထိုအချိန်ဝယ် လူရှင်းလှသည်။

ထိုအစီအစဉ်ကိုသုံးသပ်အပြီးဝယ် မိန်းကလေးတစ်ယောက် က သူ၏စားပွဲသို့လျှောက်လာကာ ဝင်ဆိုင်၏။

သူမအား ကာတာက လှမ်းကြည့်သော်လည်း စိတ်က ပြတိုက်ဆီသို့သာရောက်နေသေး၏။

သူမမှာ အပျော်မယ်လေးတစ်ယောက်ဖြစ်သည်မှာ ထင် ရွားလှ၏။

မိန့်သည်။ ဆံပင်ရှည်ရှည် မည်းမည်းရှိသည်။ မိတ်ကပ်ကို ထုထုလိမ်းထားသည်။ အလွန်တိုသောစကားနှင့် အစင်းကြား ခေါင်းစွပ်အင်္ကျီကို ဝတ်ဆင်ထား၏။

‘ဟိုင်း...ဂျော်နီ၊ ရှင်က အပေရိုကန်က ဟုတ်လား’

‘အေး’

‘အပျော်မယ်လေး ရှာနေတယ်ထင်တယ်’

‘ခုညတော့ မရှာပါဘူးကွာ’

ကာတာမှာ လမ်းပေါ်မှ အပျော်မယ်များကို ရှောင်သူ ဖြစ်သည်။ ဘူအတွက်တော့ ရုပ်ကောက်ိုယ်ပါ ကျန်းမာသည့် အမျိုးသမီးများကိုသာ နှစ်သက်၏။

‘သေချာရဲ့လားရှင်’

‘သေချာပါတယ်ကွာ’

‘ဒီမှာ ရှင်ဘာလဲဆိုတာ ကျွန်မသိတယ်၊ ရှင်ဟာ အပေရို ကန် ရဲ့တစ်ဦးပဲ’

ကာတာက သူမအား စေ့စေ့ ကြည့်လိုက်သည်။

‘ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုထင်ရတာလဲကွ’

‘ဟုတ်ပါဘယ်၊ ရှင်ဟာ ရဲပါ၊ ကျွန်မသိပါတယ်၊ ရှင်ဟာ ရောမရဲတွေနဲ့ တွဲလုပ်နေတာ မဟုတ်လား’

‘ဝါက ရဲမဟုတ်ပါဘူး’

သူမက အားပါးတရ ပြုံးလိုက်သည်။

‘ဒီမှာ ရှင် သဘောကျမယ်လူမျိုး ကျွန်မဆီမှာ ရှိပါ တယ်။ ဟေး...ဂျီနာ...လာပါဦး’

ကာတာက ပါးစပ်မဟနိုင်မိမှာပင် သူမက မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကို လှမ်းခေါ်သည်။

အခေါ်ခံရသူက စားပွဲဆီသို့ တုံ့ဆိုင်းဆိုင်းနှင့် လျှောက် လာပြီး တာတာအားအကဲခတ်သည်။ သူမမှာ အပျော်မယ် နှင့်မတူ။ ထိုအပြင် ချစ်စရာကောင်းလှသည်။

၄၂. (မြန်မာပြန်) ထွန်းလင်း

ပထမမိန်းကလေးက ဂျီနာအား ဘေးခုံသို့ပုတီးပြကာ ထိုင်စေသည်။ ထို့နောက် ကိုယ်ကိုညွတ်၍ ခပ်တိုးတိုးပြောသည်။

‘ဂျီနာက အင်္ဂလိပ်စကားတတ်ဘယ်၊ အမေရိကန်တွေကိုလည်း သဘောကျဘယ်၊ သူ့နဲ့ရှင် စကားပြောချင်တယ်မဟုတ်လား’

ဂျီနာက ပထမ မိန်းကလေးအား စကားပြောရန်ပြင်ပြီးမှ ဝင်ထိုင်ရှာသည်။

‘ဂျီနာက မလှဘူးလားရှင်’

ပထမမိန်းကလေးက ဂုဏ်ယူစွာမေးသည်။

‘နင်....တော်တော့ဟာ’

ဂျီနာက ထရပ်ဟန်ပြုသည်။

‘တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဂျီနာ၊ ကိုယ့်နာမည်က နစ်တဲ့၊ ဘိုနိုအတူ ထိုင်ပါဦး’

ကာတာ၏ ဖိတ်ခေါ်မှုခံကြောင့် ဂျီနာမှာ တွန့်ဆုတ်ဆုတ် ဖြစ်နေသည်။ ထို့နောက် စိတ်မသက်သာပုံနှင့် ပြန်ထိုင်၏။

သူမ၏ရုပ်သွင်က ချောမောလှသည်။ မိလန်နီနှင့်ပစ်ဆင်ဇာဒေသ သူတို့၏ ဆံပင်အညိုရောင်မျိုးရှိသည်။ မျက်လုံးကမဲညိုသည်။ ပါးစပ်ကျယ်ကျယ်က အာရုံခံစားနိုင်ပုံရသည်။ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်က အတော်ပင်လှပသည်။

‘ဂျီနာရဲ့ မောင်နှမဝမ်းကွဲတွေက အမေရိကန်မှာရှိတယ်’ အထိန်မက ဂျီနာ၏ စိတ်မသက်သာမှုကို ဥပေက္ခာပြုကာ စကားဆက်သည်။

‘အမေရိကန်တွေနဲ့ သူက စကားပြောတော်ဇာယ်၊ သူပြောပြပါလိမ့်မယ်’

အထိန်မက ထရပ်သည်။ ကာတာအား မျက်ခုံးချီကာ ကြည့်ပြီး ထွက်သွားတော့သည်။

‘ကဲ....ဘယ်လိုလဲကွဲ့’

ဂျီနာက ကြိုးစား၍ ပြုံးပြသည်။

‘ရိသာက ကျွန်မကို အမျိုးသားတွေနဲ့ သိပ်မိတ်ဆက်ပေးချင်တာ၊ ကျွန်မဟာ အထီးကျန်လွန်းတယ်လို့ သူက ထင်နေဘယ်’

‘ဟုတ်ကော ဟုတ်ရဲ့လား’

သူမက ကွက်ခနဲ လှမ်းကြည့်သည်။ သို့သော် ကာတာ၏ အကြည့်ကိုမ ရင်မဆိုင်။

‘လူတိုင်းဟာ တစ်မျိုးနဲ့တော့ အထီးကျန် နေကြတာပဲ မဟုတ်သား’

‘မှန်တာပေါ့ကွာ’

သူ၏ လှုပ်ငန်းအတွက်တော့ မှန်လှကြောင်း ကာတာတွေးမိကာ ဝန်ခံမိသည်။

မင်းက ဒီမှာ အလုပ်လုပ်ဘာလား ဂျီနာ့

စားပွဲထိုးလို အလုပ်မျိုးပါ။ ဒါပေမယ့် အလုပ်နဲ့ တွဲပြီး ကော့ ယောက်ျားတွေနဲ့ အိပ်ခန်းမလုပ်ပါဘူး

သူမက နောက်ဆုံးစကားကို ခပ်နှေးနှေးနှင့် ဂရုစာစိုက် ပြော၏။

မင်း သူ့ထံချင်း ရိုသားကတော့ ကိုယ့်ကို ရဲလို့ ထင်နေ တယ်။ မဟုတ်ပါဘူးကွာ

ဟုတ်လဲ အကြောင်းမထူးပါဘူးရှင်

ကဲ...မင်းအတွက် အရက် ဝယ်တိုက်ပါရအစ

ဂျီနာ့က ကာတာ၏ မျက်လုံးများထဲသို့ စိုက်ကြည့်လိုက် သည်။

သောက်ချင်ပါထယ် နစ်၊ ဒါပေမယ့် ခုနဲ့ ကျွန်မ ပြောခဲ့ သလို ကျွန်မဟာ ကြေးစားပိုင်းကလေး မဟုတ်ဘူးနော်

ကာတာ ပြုံးပြန်။

ကိုယ်ကလဲ မဆင်ပါဘူးကွာ၊ ကဲ...ကာသောက်မလဲ

ကာတာ စားပွဲထိုးအား လှမ်းခေါ်၏။ သူမ သောက်လို ရာကို မှာသည်။

သူတို့ စကားပြောဖြစ်ကြ၏။

ကာတာက သူသည် အပေခိုကန်သံရုံးသို့ ခေတ္တလာသော အစိုးရဝန်ထမ်းဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသည်။

အပေခိုကားက ဘယ်မြို့မှာ ရှင်နေဘာလဲ

နယူးယော့မှာပါ

အဲဒီကို ကျွန်မ သိပ်ရောက်ချင်တာပဲ။ ရိုသားပြောသွားတဲ့ ကျွန်မရဲ့ ညီမဝမ်းကွဲလဲ နယူးယော့မှာနေတယ်။ စားသောက် ဆိုင်တွေ၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွေ အကြောင်း သူမက အကောင်း သိပ်ပြောတာပဲ။ သူပြောသလို ဟုတ်ခဲ့လား

အင်း... သူ့နည်းသူ့ဟန်နဲ့တော့ ဟုတ်ပါဘယ်၊ ဒါနဲ့ မင်း ဒီမှာ အလုပ်လုပ်တာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ

မကြာဘေးပါဘူး၊ အခန်းခ ကြေရှုလောက်ပါ

သူမက မျက်လွှာချလိုက်၏။

အခန်းကို ခုပဲ ကျွန်မ ပြန်တော့မှာ၊ ဒီည လူသိပ်မကျ ဘူး၊ ကျွန်မအတွက် အလုပ်မရှိတော့ဘူး၊ ရှင် ထပ်သောက်ဖို့ လိုက်ချင်လိုက်ခဲ့လေ

သိပ်လိုက်ချင်တာပေါ့ကွာ

ကာတာက အငှားကားတစ်စီးခေါ်၍ ဂျီနာ၏ အခန်း သို့ ထွက်ခဲ့ကြ၏။

အဆောက်အအုံက မသားနားလှ။

သူတို့က ဂျီနာ၏ အခန်းရှိရာ ငါးဆပ်သို့ တွေ့တားမှ တက်ကြသည်။

၄၆ ◀ ထွန်းထင်း (မြန်မာပြန်)

တတိယထပ်အရောက်ဝယ် ကာတာက သူမအား ဖက်၍
အသာလေး နမ်းလိုက်သည်။

သူမ၏ နှုတ်ခမ်းအစုံမှာ နူးညံ့၍ နွေးထွေးလှသည်။ တုံ့
ပြန်မှုလည်း ရှိ၏။

အခန်းသို့ ရောက်သည့်အခါ ဝိုင်အရက်သောက်ရင်း စကား
ပြောကြသည်။

ရောမမှ မြေအောက်ရာဇာတစ်ဦးဖြစ်သည့် ဘီယိုဗန်နီဖာ
ရယ်လီ၏ မိန်းမဖော်ဖြစ်ခဲ့ရသည့် ကာလအကြောင်းကို ပြောပြ
သည်။

ဖာရယ်လီသည် သာမန် ဖောက်ထွင်းရေးသမားမှ အိမ်
နှင့် မြေများ ပိုင်ဆိုင်သည့် သန်းကြွယ်သူဌေးဖြစ်ခဲ့သည်။ သူမ
အပေါ်တွင်တော့ နှိပ်စက်လှသည်ဟု ဂျီနာက ဆိုသည်။

'အဲဒါက အတိတ်ကပါ။ ခုတော့...ဖာရယ်လီလိုယောဂကျား
မျိုးနဲ့ ဝေးဝေးရှောင်တယ်။ ကိုယ် ခြေထောက်ပေါ် ကိုယ်ရပ်
ပြီး ဘဝကို သျှောက်နေတာပဲ'။

သူမ၏ အပြုံးက ကာတာကို ရင်ခုန်စေသည်။

ကိုယ်ကို ညွတ်၍ သူမ၏ ပါးပြင်အား ငုံ့နမ်းမိသည်။

သူမက ကာတာ၏ မျက်လုံးများထဲသို့ အတန်ကြာ စိုက်
ကြည့်နေ၏။

သူမက ဘရပ်ပြုံး မီးလုံးတစ်လုံးမှလွဲ၍ ဖိတ်ပစ်သည်။

အဝတ်အစားကို ချွတ်သည်။

'ကျွန်မကို ချစ်လိုက်စမ်းပါတော့ နစ်ရယ်'
ကာတာ၏ ကုတ်အင်္ကျီအချွတ်ဝယ် သေနတ်ကို သူမ တွေ့
သွားသည်။

'ရှင်ဟာ ရဲပဲ'
'မဟုတ်ပါဘူးကွာ' ကိုယ် အမှန်အဘိုင်း ပြောခဲ့တာပါ'
သူ၏ အပွေ့အဖက်သည် ဂျီနာအား သေနတ်ကို မေ
လျော့သွားစေသည်။

သူ့ဘဝအတွက် အိပ်(စ်)အဖွဲ့ကြီးသုလျှင် သူ၏ ကြင်ဖော်
ဖြစ်သည်။

မည်သည့် အမျိုးသမီးကမျှ သူ့အလုပ်အား အခန့်
အယုတ် အဖြစ်မခံနိုင်။

သို့သော်... တံခါးလက်ကိုင်ကို ကိုင်လိုက်စဉ် သူမ၏ တား
မြစ်မှုကို မခံခြင်းအတွက် စိတ်မသက်သာမိ။

တမ်းတစွာဖြင့် သူမအား နောက်သို့ အကြိမ်ကြိမ် ပြန်လှည့် ကြည့်လိုက်သည်။

သူမ၏ ခပ်တဟပြစ်နေသော နှုတ်ခမ်းအစုံမှ စကားသံက ထွက်မလာ။

အောက်မန်မှန် ရှုနေသည့်အတိုင်း ရင်အဖုံက နိမ့်ချည် မြင့်ချည် ဖြစ်လျက်ရှိသည်။ အပြင်သို့ ထွက်ပြီး အသာ ပြန်ပိတ်လိုက်သည်။

ကျီနာအား စိတ်ထဲမှ ဖျောက်ပစ်ရမည့်အချိန်ပင် စာရွက်ကို ပြန်ယူရေး၊ မည်သူမျှ မသိဘဲ လက်ဝယ် ရရှိရေးအတွက် ဂရုစိုက်ရမည်။ စာရွက်ကို ပြန်ယူချိန်၌ မိသွားပါက အရှုပ်အထွေးများ ရှိလာတော့မည်။

အရေးအကြီးဆုံးမှာ ထောက်လှမ်းရေးသမားတစ်ယောက် အထွက် သေခြင်းမှ တစ်ပါး လူသိရှင်ကြား သိမြင်သွားခြင်းမှာ အဆိုးဝါးဆုံး ဖြစ်ပါသည်။

မိမိမည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်း သိသွားနိုင်စရာမှာ အန္တရာယ် တစ်ခုပင်။ စာရွက်ကို ပြန်ယူစဉ် အိတ်လီရီများ မိသွားပါက သူ့အပေါ် အမိအရ ချည်ပြီး တုတ်ပြီးဖြစ်အောင် လုပ်ပေးလိမ့်မည်။

ဤစာရွက်သည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုပိုင်ဖြစ်ကြောင်း အာဏာပိုင်တို့အား သက်သေပြနိုင်သည့်တိုင် ထိုသျှိုဝှက်ချက် မှာ သျှိုဝှက်ချက် မည်တော့မည် မဟုတ်။

မည်သည့် အိတ်လီရီတပ်ပိုင်မဆို ဝေပုံအားမသိ လူတစ်ယောက်အား ထိုသျှိုဝှက်ချက်ကို ရောင်းလိမ့်မည်မှာ သေချာလှသည်။

ထို့အပြင် ယင်းစာရွက်ရှိနေရာကို ရုရှားတို့ သိပါက သူ့မယူနိုင်မီ လက်ဝယ် ပိုင်ဆိုင်နိုင်ရေးကို နည်းလမ်းရှာဖွေသော့မည်။

ပန်းအိုးထဲမှ စာရွက်ကို ပြန်ယူရေးမှာ သူ၏ အဓိက အလုပ် ဖြစ်သည်။

ထိုမှတစ်ပါး အရာရာသည် ဒုတိယအဆင့်သာ ဖြစ်သည်။ အိပ်ရာမှ စောစောထခဲ့၍ စာကြည့်တိုက် ဖွင့်ချိန်အထိ ရောက်သွားနိုင်၏။

ဗာတီကန်စင်ဂေါက်အနီးသို့ ရောက်သည့်အခါ ပီယက်ဇာဆန် ပီယက်ဆရီချင်ပြင်ပယ် လူအုတ်ကြီးတစ်အုပ် ရှိနေသည်ကို သတိပြုမိလိုက်သည်။

ခါအိုင်းဆို ဆီသို့ မဟုတ်။ ပုတ်ရဟန်းမင်းကြီးသည် သူ၏ ရုံးတန်း၌ လသာဆောင်မှထွက်ကာ စောင့်ဆိုင်းနေသော လူအုပ်အား ဆုတောင်းပေးသည့်အမှု မကြာခဏ ရှိခဲ့သည်။ သို့သော် ယနေ့ပနက်ဘွန်ကော့ ကမ္ဘာလှည့် ခရီးသင်္ဘောများနှင့် ရောမလူထုမှာ ခါတိုင်းထက်ပို၍ များပြားလျက်ရှိသည်။

ကာတာက လူအုပ်ကြားထဲ တိုးဝင်လိုက်သည်။
 ဦးခေါင်းတို့က ပုတ်ရဟန်းမင်းကြီးရုံးခန်းရှိ ပြတင်းပေါက်
 ဆီသို့ လည်တဆန်ဆန် ဖြစ်နေသည်။
 လူအုပ်၏ အစွဲအစပ်အရောက် အော်ဟစ်ပြောသံတစ်
 ချက်နှင့်အတူ လူအုပ်မှာ ငြိမ်ကျသွား၏။
 ကာတာက ရပ်လိုသည်။ လသာဆောင်ဆီသို့ မော့ကြည့်
 သည်။

အဖြူရောင်ဝတ်ရုံရှည်နှင့် ပုတ်ရဟန်းမင်းကြီး ပေါ(ပ)က
 လသာဆောင်ပေါ်သို့ ဝင်လာ၏။

ရဟန်းမင်းကြီးက ကောင်းချီးပေးသလို လက်ခံမြှောက်လိုက်
 သည်။

သို့သော် စကားမစမီပင် စူးရှသောအသံတစ်ခုက လေထုကို
 ဖြတ်သန်းသွား၏။

ကားအိပ်ဇော ပေါက်ကွဲသံဟု ကာတာထင်လိုက်မိသည်။
 မဟုတ်ပါ။

မှန်များကြေကွဲသွား၏။ ရဟန်းမင်းကြီး၏ ပြတင်းပေါက်
 မှန်က ကွဲသွားသည်။

အော်ဟစ်သံတို့ များလာသည်နှင့်အတူ လူအုပ်များထိတ်
 လန့်မိသည်။

ကျည်ဆန်များ မည်သည့်ဘက်ကလာသနည်းဟု ကာတာက
 အရင်လေးမျက်နှာကို လှမ်းချော့ကြည့်၏။
 ကျည်ဆန်များမှာ ရဟန်းမင်းကြီးကို ရည်ရွယ်ခြင်းသာဖြစ်
 သည်။

လက်မအနည်းငယ်မျှ လွဲချော်ခဲ့၏။

‘ရဟန်းမင်းကြီးကို ပစ်တာပေ’
 ‘ရဟန်းမင်းကြီးကို တစ်ယောက်ယောက်တော့ လုပ်ကြံပြီ’
 လူများမှာ ဗာဏီကန်ဝင်ပေါက်များဆီသို့ စတင်ပြေးလျက်
 ရှိ၏။

ကြောက်လန့်တကြား အော်ဟစ်သံတို့က လွှမ်းမိုးနေသည့်
 မှန်ကွဲစတိုက် ပို၍လွှင့်စဉ်ကျလာ၏။

သို့သော် လူအများစုမှာ ဝင်ပေါက်များဆီသို့ ပြေးနေကြ
 ပြီဖြစ်သည်။

လသာဆောင်ဆီသို့ ကျောက်သံ မော့ကြည့်လိုက်၏။ လသာ
 ဆောင်သို့ ဝတ်ရုံဝတ်နှစ်ဦး ရောက်လာသည်။

ရဟန်းမင်းကြီးအား ၎င်းတို့ ဖေးမ၍ဆွဲ၏။ ရဟန်းမင်းကြီး
 မှာ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရပုံမပေါ်။

သို့သော် မျက်နှာမှာ သွေးဆုတ်လျက်ရှိကြောင်း ကာတာ
 မြင်နေရ၏။

၅၂ (၈) ထွန်းလင်း (ပြန်မာပြန်)

ကာတာ၏ နောက်ဆက် လူအုပ်ကြားမှ အသံတစ်သံထွက် လာသည်။

နောက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်၏။ ရင်ပြင်မှ အမည်းရောင်ဖိစ ခံကားကြီးတစ်စင်း အပြင်းခုမောင်းနှင်သွားသည်ကို မြင်လိုက်ရ ရရှိသည်။

တိုက်ဆိုင်မှုပေလော့ သို့မဟုတ် လုပ်ကြံသူ လာသွားခြင်း ပေလော့။

မည်သည့်အတွက်ကြောင့်မှန်းမသိဘဲ ဗာတီကန် စာကြည့် တိုက်ရှိရာဘက်သို့ ကာတာလမ်းကြည့်လိုက်မိ၏။

ရဟတ်ယာဉ်တစ်စီး အဆောက်အအုံ၏ နောက်ဘက်သို့ ဆင်းကာ ပျောက်သွားသည်ကို မြင်မိသည်။

အမေရိကန်ခလတပ်သုံး စကိုင်းဘူ(ခ) ရဟတ်ယာဉ်အမျိုး အစားဖြစ်၏။

လူအုပ်ကြားမှ စာကြည့်တိုက် နို့ရာသို့ အတင်းတိုက်ထွက် သည်။

တွက်လပ်ကြီးအကျယ်သို့ ရောက်သည့်အခါ ရဟတ်ယာဉ် ကိုပြန်မြင်ရ၏။

ဗာတီကန် စာကြည့်တိုက်ပေါ်သို့ တဖြည်းဖြည်းဆင်းလျက် ရှိသည်။

တစ်စုံတစ်ခုတော့ ယကြီးအကျယ် မှားယွင်းနေပြီဟု သိလိုက် သည်။

ကာတာ ပြေးတော့သည်။ ရင်က တစ်ခိန် ခိန်းခန်းနေ၏။ ပြတိုက်အရင်ဘသို့ အရောက်မယ် ရင်ခွန်ခွက် ကြီးမားလှ သည်။

ဗာတီကန် စာကြည့်တိုက်ရှိ အစောင့်နေရာ များ ဝယ် အစောင့်များ ရှိနေပေ။

ထိုက်လွန်ဘကြား တချင်းဖြစ်ပွားရာသို့ ပြေသာနေကြ သည်။

ရဟန်းခင်းကြီးရှိခဲ့ရာ လူသားဆောင်သို့ ကာတာ ပြန်လှမ်း ကြည့်၏။

မည်သူ့မျှမရှိတော့မှ လုပ်ကြံမိ၏သာကေအဖြစ် မှန်ကဲ့သွား သည့် ပြုတင်းပေါက်သာလျှင် မြင်ရသည်။

အစောင့်များ နေရာအနှံ့ ရှာဖွေမှုကိုပြုနေကြ၏။ ၎င်းတို့ မည်သည့်သံလွန်စကိုမှ ရမည်မဟုတ်ဟု ကာတာက သိသည်။ ဖိုရှ် သာ ရှုပ်ထွေးလာပေလိမ့်မည်။

နောက်ထပ် အမည်းရောင် ဇိမ်ခံကားတစ်စီး ရောက်လာ ပြန်သည်။

ကျောက်တိုင်ကြီး တစ်တိုင် နောက်သို့ ကာတာ ကျယ်ဝင် လိုက်၏။

စာကြည့်တိုက်ဝင်ပေါက်နှင့် သိပ်မဝေးလှသော နေရာတွင် ကားက အနိပ်ပြင်ပြင်းမောင်းလားပြီး ထီးရပ်လိုက်၏။

လူကောင်သွားထဲ နှစ်ယောက် ခန့်ဆင်းကာ စာကြည့် တိုက်ထဲသို့ ခပ်လှည့်လှည့် ဝင်သွားကြ၏။

တိုက်ခေါ်မှာပင် ရဟတ်ယာဉ်၏ ဝမ်းဗိုက်အပေါက် ပွင့် လာ၏။

ထူးထူးခွားခွား ပုံစံများကို ကာတာတွေ့လိုက်သည်။ ကားမောင်းသူ၏နေရာဝယ် လူတစ်ယောက် နှိမ့်နေ၏။ ကား တဆတ်ခန့်အရိပ်တင်ကာ မောင်းသွားသည်။

ကားမောင်းသူတို့ အကဲခတ်ခွင့် မရလိုက်။ ကားနံပါတ်ကို အာရုံပြုစေကြသည်။

ကားဝယ်ထားသည့်တိုင် ကားနံပါတ်ကိုမြင်ရန် အိတ်(စ်) ရေး ခေတ်မန်ရောင်ခြည်သုံးမှသာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ အဝတ်မည်း တစ်စနှင့် ဖုံးကွယ်ထား၍ဖြစ်သည်။

အဝေးတွင် ကားပျောက်သွားသည်နှင့် ကာတာက စတင် လှုပ်ရှား၏။

အတွင်းသို့ လမ်းဝင်ကာ အကဲခတ်ကြည့်သည်။ မကြာမီက အဖြစ်ကို သွေခံကြိုဆိုရေးအဖွဲ့ဝင်များ တိုးတိုးကြိုက်ကြိုက်ပြော ဆိုနေကြ၏။

ကားပေါ်မှဆင်းလာသည့် ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးကိုမူ မမြင်မိ။ ဝန် များကသည်း ၎င်းတို့အား မြင်လိုက်ခိုကြပုံပေါ်။

ရဟိယထပ်သို့ ယက်ရာ လှေကားဆီသို့ ကာတာ ခြေလှမ်း။ သင့် သေနတ်သံနှစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်။

အိတ်(စ်) အဖွဲ့ကြီးသည် သေနတ်နှင့် ဆိုင်ရာအချက်များကို အား အပြင်းအထန် သစ်ကြားပေးခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

ယခု သေနတ်သံမှာ ယူ သူ့ဂျက်စပရက် ဂျက်သားရာအခန်း နှစ်ကြောင်း နှစ်ကြိမ်စတင်စားရတဲ့ သံလိုက်၏။

လှေကား နှစ်ထစ်ကျော်ခန့်တက်တာ သေနတ်ကို ဆွဲထုတ် သည်။ သေနတ်မောင်းတိုင်းထဲသို့ လက်ကို အဆင်သင့်သွင်း ထားသည်။

ရဟိယထပ်သို့အရောက်ဝယ် သူ အစိုးရိမ်ဆုံးအဖြစ်က အမှန် ကယ်ဖြစ်လျက်ရှိ၏။

ယူနီဖောင်းဝတ် အစောင့်တစ်စီးမှာ သွေးအိုင်ထဲတွင် လဲ သည် သေမသေကို စစ်ဆေးကြည့်ရန်စင် မလိုတော့ပါ။ ပြခန်း၏ ဝက်သစ်ချသား တံခါးကြီးများ အတွင်းမှဝိတ် အသည်ကိုတွေ့လိုက်ရသည်။ ကာတာရှေ့ သို့ပြေးသွား၏။ နတ်ကိုသုံးသည့်တိုင် အချိန်မီတော့မည်မဟုတ်။

တံခါးမှ သွေးချက်လည်သွားသံကိုသာ ကြားလိုက်ရသည်။ ကာတာက သေနတ်နှင့်ပစ်လိုက်သည်။

သောအိမ်ဝန်းကျင်ရှိသစ်သားဖယောင်းဖွဲ့ခန်းလှူစဉ်သွား
စင်္ကြံ၏တစ်ဖက်ထိပ်မှ သေဆုတ်သံတစ်ချက်ကို ကြားလျှင်
ပြန်သည်။

ပြခန်းမှာဖုတ်တင်သက်မှ သေဆုတ်သံတစ်ချက်
ပင်တော့ သေချာစွာအစီအစဉ်ရှိ ကျွမ်းကျင်သော
ပင်သားဖြစ်သည်။

အတွင်းသို့ဝင်နိုင်ရန် နည်းလမ်းကို ကာတာ ရှာကြည့်
နောက်မှ ခပ်အုပ်အုပ်အသံကိုကြားလာရ၏။ သူ့အတွက်အ
မသာတော့ နောက်သို့ ချာခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

ကမ္ဘာလှည့်ခင်းသည်သုံးဦးကိုတွေ့ရ၏။ ရှုပ်အင်္ဂါကို အ
ထိတ်လန့်သံသယ အမျိုးသမီးကြီးက ကာတာ၏ လက်
လှူဂါဓသုတ်ကိုကြည့်ပြီး စတင်သစ်အော်တော့၏။

သူမ၏အော်သံက ကာတာအား သက်ဝင်လှုပ်ရှားစေခဲ့
ပြောင်းပေါက်များဆိုသို့ တစ်ဟုန်ထိုးပေးသည်။ ပြောင်းပေါက်
တစ်ခုကိုဖွင့်၍ အပြင်သို့ ထွန်းကြည့်၏။

ကိုက်သုံးဆယ်မျှအကွာဝယ် အချင်းဝက် လေးပေအကွာ
လေးပေအမြင့်မျှရှိ သတ္တုပုံကြီးတစ်လုံးကို ရဟတ်ယာ
သံမဏိဖြစ်ကြောင်း ကာတာသိလိုက်သည်။

ရဟတ်ယာဉ်၏ဝမ်းပိုက်ပိုင်းကိုလည်း အလေးထူကာလ
ကြောင်းကိုပါ တစ်ဆက်တည်း သိလိုက်ရပြန်၏။

အဖြစ်မှန်ကို တွက်သိလိုက်၏။ ရဟန်းခင်းကြီးအား
ပုဂံနှင့်ပစ်ခြင်းမှာ လှည့်ကွက်သံဖြစ်၏။ လူအများရုတ်ရုတ်
ညှဲနှင့်အော်ရုံပြောင်းစေရန်ဖြစ်သည်။

ရဟန်းမင်းကြီးအား မည်သူမျှလှိုက်ခြင်းမဟုတ်။ ရည်ရွယ်
အစစ်အမှန်မှာ ဗာကီ စာကြည့်တိုက်ပြခန်းရှိ ရှေ့ငွေ
ကောက်မျက်ရကနာများကိုယူရန်သာဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာလှည့် အမျိုးသမီး၏အော်သံက အခြားသူများ၏
ရုံကို ဆွဲယူလိုက်သည်။

ကာတာက နောက်သို့ လှည့်ကြည့်ကာ လက်ထမ်းပြု၍
ခေးသို့ဖယ်ရှားစေသည်။

သူတို့၏အသွင်က တစ်မျိုးတစ်ဖွဲ့ပြောင်းလဲသွား၏။ ကာတာ
ပိတ်ထားသောဖော်ခါးများဆီသို့ ပြန်သွောက်သွားကာနား
၍ အသံကို နားထောင်ကြည့်သည်။

မိန့်ကဲ့သို့သံများကြားရသည်။ မှန်ဖိရုံများကို ရိုက်ခွဲနေကြဟန်
သည်။

ကြာမီ အဖိုးမဖြတ်နိုင်သည့်ရကနာများ ပါသွားပေအောင်
အော်သည်က ပန်းအိုးထဲတွင် သူဝှက်ထားရာ စာရွက်စာတမ်း
မည်က သူ့အတွက်အဓိက ဖြစ်နေပါ၏။

၅၀ ➡ ထွန်းထင်း (မြန်မာပြန်)

ပြတိုက်၏တစ်နေရာမှ အချက်ပေးခေါင်းလောင်းသံလေး
လာသည်။

သို့သော် အိတလီ သမိုင်းကြော့ပွင်းဝယ် အကြီးမား
လှယ်ကုန်တူးဖော်ရေးနှင့် မည်သို့မျှ ရောက်မလာကြ။

လှယ်ကုန်သုတိုင်း ပီပြင်သောလုပ်ဆောင်ချက်အားကာ
ချီးကျူးမိသည်။

‘အစောင့်တွေကိုသွားခေါ်ပါ။’

ကာတာက အနီးရှိ မျက်လုံးအပြူးသားပေါ်စပ်အဟော
သားနှင့် လူရွယ်တစ်ယောက်အား အော်ပြောသည်။

လက်ကလည်း လှေကားဆီသို့ တွန်းလွှတ်သည်။

‘ဟုတ်တဲ့...ဟုတ်တဲ့’

ထိုသူက လူများကြားမှ တိုးဝှေ့ထွက်သွား၏။ လည်
တွင်း လွယ်ထားသည့် ကင်ရော့တို့မှာ လှုပ်ယမ်းလျက် ရှိ

‘ပုတ်ရဟန်းမင်းကြီးရဲ့ ထက်ဆောင်ပြခန်းကို သူခိုးတွေ
ခိုးခနဲတယ်လို့ပြောလိုက်’

ကာတာက နောက်မှ အော်ပြောလိုက်၏။

သူ၏ အရေးကြီး ပြောဆိုသံကြောင့်လော့ အင်္ဂလိ
စကားနှင့်ပြောချိလော့မသိ ဧည့်သည်ပရိသတ်မှာ ငြိမ်ချိန်
ဆိတ်သွားကြ၏။

ရင်းတို့အား အန္တရာယ်ကင်းရာလှေကားဆီသို့ ကာတာက
နှောက်ဆုတ်စေသည်။ ကာတာ၏အသုတ်ကုမြင်ရှိ အော်ခဲ
သည့် အမျိုးသမီးသည်ပင် ငြိမ်သက်လျက်ရှိ၏။

ပိတ်သားသော တံခါးများဆီသို့ တွာကာက မြန်အာရုံ
စိုက်သည်။

သော့အိမ်အထက်ဝယ် သူပစ်ခဲသော ကျည်ဆန်ကြောင့်
သစ်သားများဖွာထွက်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

သော့အိမ်မှာ တချက်တည်းနှင့် အရာရောက်မည့်ပုံမရှိ။
တစ်ချက်နှစ်ချက်မျှ ထပ်ပစ်ရပွယ်ရှိ၏။ ကာတာကချိန်၍ သုံး
ချက် ဆက်တိုက်ပစ်လိုက်၏။

သော့အိမ်က ပြက်ထွက်သွား၏။ စက်ကြည့်ခန်း၏တံခါးဆီ
သို့ ထပ်ပစ်သည်။

သူ၏နောက်မှ အခြားအမျိုးသမီးဝယ် ဘစ်ယောက်၏အော်
သံက ထွက်လာ၏။

ခရီးသည်တို့မှာ ဝင်ပေါက်ကြုံလမ်းရှိရာ လှေကားသို့
ကြောက်လန့်ဟကြား ပြေးကြွေထော့၏။

ရင်းတို့အတွက် အန္တရာယ်ကင်းပြီဖြစ်သည်။ ကာတာက
နှောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်းဆုတ်သွားယူကာ တံခါးအားဆောင်
ကန်ဖွင့်လိုက်၏။

၆၀။ ကြီးထွန်းစား (ပြန်မာပြန်)

တိက်ကွန်ဒိုသည် ကာတာဘိသေချာ ကိုယ်လုံပညာရပ်များ ထဲတွင်တော့ အသုံးဝင်လှ၏။ အထိချာကီခေါ် ကြီးကန်ချက်ကြောင့် တံခါးက ဝန်းခနဲ ပွင့်သွား၏။

ကားပေါ်မှ ဆင်းလာသည့် လူထွားနှင့်ယောက်ကို တွေ့လိုက်၏။

အချိန်မှာ ဒုတိယပေါင်းများစွာ ကြာခဲ့ပုံရသည်။

ညိုသော်... ထိုလူနှစ်ဦးနှင့် ရဟတ်ယာဉ်တို့ ရောက်လာသည်မှာ ဆယ်မိနစ်၊ ဆယ်ဝါးမိနစ်ထက် ပိုများပုံ မရှိပါ။

သတိက အောင်းကားနေပြီးဖြစ်သည့် ပတ္တမြားအိတ်ကြီးများထဲသို့ တန်ဖိုးဖြတ်နိုင်သည့် ပစ္စည်းများကို ထည့်နေကြသည်။ ရဟတ်ယာဉ်မှ ချပေးသည့် သီမော့ပုံးကြီးမှာ တံခါးဘောင်တွင် သံမဏိချိတ်များနှင့် ချိတ်ဆက်သည်။

ဘတိယလူက ရဟန်းမင်းကြီးပြခန်းမှ ရွှေခွပစ္စည်းများ ပါသည့် ပတ္တမြားအိတ်များကို သိပုံးကြီးထဲသို့ ထည့်နေသည်။ မှန်ပီရိတို့မှာ ကွဲကြေ၍ ပြောင်လက်နေသည့် ကြမ်းပြင်ပေါ်ဝယ် အရောင် တဖိတ်ဖိတ် လက်ချက်ရှိသည်။

တံခါးဝန်းခနဲပွင့်၍ ကာတာဝင်လာသည်နှင့် အနီးဆုံးလူသည် ချာခနဲ လှည့်ပြီး သေနတ်နှင့်ထိုးခိုက်သည်ကို သူ၏ အောက်ဖက် သတိပေးသံကြောင့် ခြားအစ်ယောက်က လက်မှ ပတ္တမြားအိတ်ကို လွှတ်ချပြီး သေနတ်နှင့် ရမ်းကာ လှမ်းပစ်သည်။

ပြေးခိုက်သောအခါ ပြေး (၆၁)

ကာတာက တံခါးကားသို့ ငုံ့ရှောင်သည်။ ကျည်ဆန်က သေထဲဝယ် ဝီခေါ်သွားသည်။

နောက်ထပ် ကျည်ဆန်တို့က သူ၏ ခေါင်းနှင့် ရင်တတ်ကို ထုတ်ရုံမျှသာ ရှိသည်။

နံရံကို ကျောက်ရုပ်ရုပ် ကျိန်ဆဲလိုက်မိသည်။ တံခါးပေါက်မှ ကျည်ဆန်တစ်စောင် ဖြတ်သွားပြန်သည်။ ကာတာသည် ခေတ္တခဏခနဲ ပြေး ခေါင်းဆုံးဝင်ကာ ပစ်သည်။ သူ့အား ပထမဦးဆုံးပစ်သွားက ပုန်းကွယ်ရာမှ တေးသို့ ခုနရာ ပြောင်းသည်။

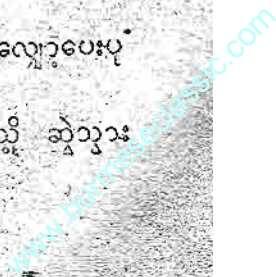
လူဂါကျည်ဆန်က သူ့ကို အလွတ်ပေးပေး လက်ကိုင်မှန်သည်နှင့် အော်သံ ထွက်လာသည်။

ရင်း၏အသံက မပီမသညည်းတွားရင်း မှန်ပီရိတစ်လုံးကို ခြိတ်က ဖင်ထိုင်ကျသွားသည်။

လက်မှ သေနတ်ကလည်း ထိုအတူ ခုတ်ယူမှုကို ကာတာ တွေ့လိုက်ချိန်ဝယ် ထိုလူက ပစ်ပြီး ဖြစ်သည်။

ထိုလူသည် ပထမလူကဲ့သို့ လွယ်လင့်တကူ အလျော့ပေးပုံ မရပေပါ။

လေးလံလှသော ပတ္တမြားအိတ်ကို ပြတင်းပေါက်သို့ ဆွဲသွားသည်။

သံမဏိပုံးထဲသို့ ထည့်ရန်ဖြစ်သည်။ ကာတာက လူဂါ၏ မောင်းကို ညှစ်လိုက်သည်။

ကျည်ဆန်မှာ ထိုသို့ပင် ပေါင်အနီးမှ ဖြတ်သွားသည်။ အိတ်ကိုမူ ထိုလူက တတိယလူလက်သို့ ပြောင်းပေးပြီး ပြုတင်းပေါက်အနီးမှာပင် ရပ်နေဆဲ ရှိသည်။

၎င်းတို့၏နောက်တက် ပြခန်းအဆုံးတွင် မှန်စီရိရှိသည်။ ထိုစီရိတေးဝယ် သူ စာ့ကွဲရာ ပန်းအိုးက ယမန်နေ့က ရှိရာ ဖြစ်သည်။

လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ရင်ထဲ ပူသွားသည်။ ပန်းအိုး မရှိတော့။

ခုကတော့ အကြီးအကျယ် ရောက်ပြီ။ သူနိုးများကို မတားနိုင်၍ ပန်းအိုးကိုပြန်မရသော် ပည့်သည့် အကျိုးဆက်တို့ ဖြစ်လာမည်ကား မပြောနိုင်။

ရှေ့ဆက် မတွေးကားတော့။

ပစ်ရင်း အတွင်းသို့ ပြေးဝင်မိသည်။ ဧကန်ရာပြီးသူ၏ ပေါင်ကို တစ်ချက် ပစ်လိုက်သည်။ ရင်ဆိုင်စရာ နှစ်ကောင်သာ ကျန်တော့သည်။

သံမဏိပုံးနှင့် ဆင်းလာခဲ့သူမှာ ပုံးထဲ ပြန်ဝင်ပြီး ဖြစ်သည်။ ပတ္တမြားအိတ်အဖျားများကို လှမ်းမြင်နေရသည်။ ၎င်းအား တင်ပေးသည့် ဆံပင်မည်းမည်းလူမှာ ပုံးထဲသို့ တက်ရန် ပြင်နေသည်။

ယခုအချိန်ဝယ် ပြခန်းထဲတွင် ဟဖိုးဟန်ပစ္စည်းတူ၍ မကျန်တော့။

ထိုသူက နောက်သို့ လှည့်ပစ်သည်။ ကြမ်းပေါ်သို့ ကာတာခိုင်ပင်ထိုးချလိုက်ရသည်။

ခေါင်းအထက်မှ ကျည်ဆန်က ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ဖြစ်ကျော်သွားသည်။

ကာတာက ပြန်ပစ်သည်။

မှန်စနှင့် ထစ်သားစတိုက် သူ့ပတ်ဝန်းကျင်သို့ လွင့်စဉ်ကျလာသည်။

ဤအစတိုက် သူ၏ ရင်တက်နှင့်ပေါင်သို့ လာမိန်သည်။

ထိုလူနှစ်ယောက်ကို သူ့မတားနိုင်ပါက စာရွက်တိုက်သားသည့် ပန်းအိုးကား ပြန်ရတော့မည် မဟုတ်။ ထိုကိစ္စအတွက် လင်းယုန်ကြီးနှင့် အိပ်(စ)အဖွဲ့ကြီးသည် သူ့ကို စောစောပေးတော့မည်။

ပြတင်းပေါက်မှလူက အဖော်အား အော်ခေါ်သည်။ ကာတာဘက်သို့ ပစ်သည်။

ဧကန်ရာ ရထားသူက ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ တွားဝင်သည်။

သွေးစီးကြောင်းက နောက်တွင် အသင်းသား ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

၆၀ (၆) ထွန်းထင်း (မြန်မာပြန်)

မကြာမီ သုံးယောက်စလုံး သံမဏိပုံးထဲသို့ ရောက်သွားကြသည်။

ကာတာက ခုန်ထသည်။

ရဟတ်ယာဉ်၏ ဝမ်းဗိုက်မှာ အပေါ်ဆီသို့ မြင့်တက်သွားသည်။

သံမဏိပုံးဆီသို့ နှစ်ချက်လှမ်းပစ်သည်။ ပြောင်းပေါက်ဆီသို့ ကာတာ ရောက်သွားသည်။ အပေါ်သို့ ပစ်ရင်း ကြည့်သည်။

သံမဏိပုံးမှာ ရဟတ်ယာဉ်၏ ဝမ်းဗိုက်ထဲသို့ ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားပြီဖြစ်သည်။

ရဟတ်ယာဉ် ဝမ်းဗိုက်ကိုလည်း သံမဏိပြားက ဖုံးကွယ်ပြီးဖြစ်၍ ကာတာ၏ ကျည်ဆန်တို့မှာ အရာမရောက်၊ မိမိ၏ ကံမကောင်းပုံ အတွက် ကျိန်ဆဲလိုက်မိသည်။

အောက်ဘက် ကွက်လပ်ဝယ် အစောင့်များ၊ ရဲများကို စတင် တွေ့ရသည်။

၎င်းတို့ကလည်း ရဟတ်ယာဉ်အား လှမ်းပစ်ကြသည်။ အကျိုးမရှိပါ။

သူခိုးတို့အား တားဆီးနိုင်စရာနည်းလမ်း ရှိတော့ပုံ မရ။ ပြတင်းပေါက်မှခွာကာ စကြိုလမ်းဆီသို့ သုတ်ခြေတင်သည်။

မြတ်တော်၏ အဖိုးအတန်ဆုံး ၁၀ နာများ ရှိခဲ့ရာ မှန်ပီရီကဲ့တို့အား လျှင်လျှင်ရှုခဲ့ရသည်။

စိတ်လွင်ရှားစရာအား တွေ့လိုပုံ ရသည့် ကမ္ဘာလှည့် ခရီးသည် အချို့မှာတော့ လေ့ကျားရင်းတွင် ရှိနေကြသေးသည်။ ဘောင်းဘီဘိုပုပွဲကြီးဝတ်ထားသည့် လူဝကြီး တစ်ယောက်၏ လည်ပင်းတွင် မှန်ပြောင်းတစ်လက် လွှမ်းထားသည်။

ခင်ဗျား မှန်ပြောင်း ခဏလောက်

ထိုလူက ကာတာအား မျက်လုံးပြူးကြည့်သည်။

‘ဘာဖြစ်လို့ ပေးရမှာလဲ’

ကာတာ ရှည်ရှည်ဝေးဝေး မစဉ်းစားတော့၊ ဘေးနတ်နှင့် ထိုးချိန်လိုက်သည်။

‘က... ပေးစမ်း’

ထိုသူ၏ မျက်နှာထားက ချက်ချင်းပြောင်းလဲသွားသည်။ တုန်ယင်သောလက်နှင့် မှန်ပြောင်းကို လည်ပင်းမှဖြုတ်ကာ လှမ်းပေး၏။

ကာတာက ဆတ်ခနဲဆွဲယူကာ ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ ပြေးသည်။

ရဟတ်ယာဉ်ဆီသို့ မှန်ပြောင်းနှင့် လှမ်းကြည့်၏။ ရဟတ်ယာဉ်မှာ ပြတိုက်အဆောက်အအုံပေါ်သို့ ရောက်နိုင်နေသည်။

ကာတာက မှန်ပြောင်းနှင့် သေချာကြည့်၏။ မည်သည့်အမှတ်အသားမျှ မပါ။

ပိုင်ရှင်ကို ခြေရာခံရနိုင်စရာမျိုး မတွေ့ရ။

ရဟတ်ယာဉ် ဘယ်ဘက် ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ ချိန်ကြည့်သည်။

တွေ့လိုက်ရသစ် မျက်နှာကြောင့် ကာတာမှာ ကြက်သီးမွေးညင်းထသွားမိ၏။

မဖြစ်နိုင်ဟု တွေးမိသည်။ သူ ယခင်က ကြိမ်ဖန်များစွာတွေ့ခဲ့ဖူးလှ၏ မျက်နှာကသာ ဆက်ကြည့်နေသည်။

အကြည့်မမှားပါ။ မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်သည့်အတိုင်း ယုံကြည်ပါသည်။

ဦးခေါင်းခွံနှယ်ရှိသော မျက်နှာတစ်ခုပင်။ အပြောင်းကပြောင်ချောတင်းကျပ်နေ၏။

အဘီရောင် မျက်နှာပြင်မှ မျက်လုံးမည်းမည်းလေးတို့မှာ အေးစက်စာကြောလှသည်။

ပျားလွှားသော နှုတ်ခမ်းအစုံရှိပြီး ပါးစပ်ကကျယ်၏။ လှသေတစ်ယောက်၏ အပြုံးနယ်ဖြစ်သည်။

ဤမျက်နှာအား ကာတာဆက်၍ အငေးသွား ကြည့်နေမိသည်။

သူ တွေ့ဖူးသမျှထဲတွင်တော့ အဆိုးဝါးဆုံး သူ့သားတစ်ယောက်ဖြစ်၏။

နိုင်သာဂါရ ရေတံခွန်မှ ၎င်းကျွမ်းစိုက်ကျသွားသည်ကို ကာတာနောက်ဆုံး မြင်ခဲ့ပေးပါသည်။

လိမ့်ကျခြင်းသည် ထိုလူ့အတွက် သေမင်းနိုင်ငံသို့ မရောက်သွားခြင်းမှာ ထင်ရှားလှ၏။

ဂျူးဒတ်သည် အသက်ရှင်ဆဲ၊ ဆိုးဝါးဆဲ၊ လှုပ်ရှားဆဲ။

ထိုအခိုက်တွင် ရဟတ်ယာဉ်က ဆွဲခန်းခြောက်ဘက်ကာ ဆွဲကြောင်းပြောင်း ပျောက်ကွယ်သွားတော့သည်။

ကာတာက ပြခန်းသို့ ပြန်လျှောက်ခဲ့၏။ လက်ရာပေးသည် မှန်စီရီအချို့သာရှိသည်။

အဖိုးတန်ပစ္စည်းများ မဟုတ်ကြောင်း သေချာပါသည်။ သူ့ခိုးများသည် ဤအခန်းထဲသို့ ဖဝင်မီကပင်လျှင် မည်သည့်အရာကို ယုံရမည်မှန်း သိထားပြီး ဖြစ်ကြမည်။

နေရာရွေ့ထားခြင်းလော။ သို့မဟုတ် ချိုလျက်ကျန်ရစ်ခြင်းလောဟူသည့် မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် မှန်းအိုးကို ကမ္ဘာ့ဆိုးရွာသည်။

ပန်းအိုးကို မတွေ့၊ ကွဲကျနေသည့် အစအနကိုမှ မတွေ့လေပါ။

ထိုပန်းအိုးသည် တန်ဖိုးရှိသည့်အရာ မဟုတ်မှန်း ကာတာသိသည်။

ခေါင်းထဲတွင် အချက်ပေး ခေါင်းလောင်းသံ မြည်လာသည်။

အိတ်(စ်)အဖွဲ့ကြီးအား ကြာရှည် အခန့်အယူကိုပေးခဲ့သော ဂျူးဒတ်သည် ရှေးဟောင်း အိတ်လီ အနုပညာပစ္စည်းများကို အထူးစိတ်ဝင်စားသူဖြစ်၏။

ဂျူးဒတ်အား သူတွေ့လိုက်ရသည်မှာ သေချာလှသည်။

ဂျူးဒတ်သည် မသေသေး။ ယနေ့ခေတ် လူယက်မှုသမိုင်းဝယ် ပြောင်မြောက်လှသော လုပ်ရပ်ကိုပင် လုပ်နိုင်ခဲ့သည်အထိ ရှင်သန်နေပါသေးသည်။

၆၈ ထွန်းထင်း (မြန်မာပြန်)

သူ့လူများအား ထိုရှေးဟောင်းလက်ရာကို ယူခဲ့ရန် မှာခဲ့ပြီ။
ဂျူးဒတ်လက်တွင် ပန်းအိုးရောက်ခဲ့ရပြီ။

ပန်းအိုးအတွင်းမှ အပိုဆုကြေးကို ဂျူးဒတ်မြင်ရ၍ ပျော်ရွှင်
နေပုံကို တွေးမြင်ပြီး ကာတာတန်လှုပ်မိသည်။

အဘော်ပင် စိတ်မချမ်းသာရာ အတွေးအမြင်တစ်ခုသာ
ဖြစ်သည်။

အခန်း (၄)

‘မဖြစ်နိုင်ဘူးကွ’
လင်းယုန်ကြီးက ပါရှီမှ သူ၏ ယာယီရုံးခန်းထဲရှိ မဟော်
ဂနီစားပွဲရှေ့ဝယ် ခေါသတကြီး ခေါက်ဘုံ ခေါက်ပြန်လျှောက်
ရင်း အော်ပြောလိုက်၏။

‘လုံးဝကို မဖြစ်နိုင်ဘူး’
သူက ကာတာအား မကျေနပ်လှမ်းကြည့်၏။ ခေါက်ဘုံ
ခေါက်ပြန် ဆက်လျှောက်နေသည်။

ထု(ခ)သား ဝတ်စုံအောက်မှ ကိုယ်လုံးက ညှစ်နေသည်။
မြပြာပြာ ဆံပင်ထို့မှာ ပူယောင်းလျက်ရှိ၏။

မီးသေသေသေလို့ ဆေးပြင်းလိပ် ရှည်မျောမျော လေးလို့ ပါခြံ၊
ကိတ်ခေတ် လမ်းလျှောက်နေစဉ် ဆေးပြင်းလိပ်က နိမ့်တိုမြင့်တို
ခြံဖြစ်လျက်ရှိသည်။

ကျွန်တော် စိတ်မကောင်းပါဘူး။

ခုတ်ပြစ်က စစ်ဆင်ရေးတစ်ခုကို ပိုရှည်စေတာပဲ နစ်၊ စာ
ရွက်ကို မင်းရဲခဲတယ်၊ နောက်မှ အင်း... မင်းပြောပြတဲ့ အဖြစ်
လောက်ဆိုးတာမျိုး ငါတပ်ခါမှ မကြားဘူးခဲဘူးကွ

ကျွန်တော်ဘယ်လိုမှ လုပ်လို့မရလို့ပါ၊ ဒါကြောင့်မို့ စာ
ရွက်ကို ယာယီဝှက်ထားလိုက်ရတာပါ၊ ခုလိုဖြစ်တာကတော့
ကြက်ကန်းဆန်အိုးထိုးသလား။

ဒီကိစ္စ ဘယ်သူ့ကို ငါအပြစ်ပေးမယ်ဆိုတာ မင်းသိ
သလား၊ ခုဟာက ထောက်လှမ်းရေးနှစ်ခု ပူးတွဲစစ်ဆင်ရေး
ဆိုတာကို သင်္ကေတရဲလား၊ တပ်မတော် ထောက်လှမ်းရေးကလဲ
ပါနေသေးတယ်ကွ၊ ဒီအဖြစ်ကို စီအိုင်အေကိတ် အကြောင်း
ကြားရဦးမယ် ဘုရား... ဘုရား... သမ္မတကြီးကကော ဘယ်လို
တုံ့ပြန်မယ်ဆိုတာ တွေးမိသလား၊ ဝန် ဖုံးအောက်ပြန်ပြီးတာ
နဲ့ နားတစ်ဖက်က တစ်ပါတ်လောက်ကို အူခဲတာ။

ကျွန်တော်ကို တာဝန်က ရပ်ဆိုင်းစစ်ချင်တယ် ဆိုယင်
လဲ။

လင်းယုန်ကြီးက ကတောအား အတန်ကြာ စိုက်တာကြည့်
၏။

ကာတာအား ပထမဦးဆုံးအကြိမ် တွေ့ဖူးသည့်နှယ် ဖြစ်၏။
နီနာယားက ပြောင်းသွားသည်။

ကဲပါ... နစ်ဖယ်၊ ငါပြောတာကို ဘယ်လိုမှသဘောမထား
နဲ့ မင်းကို အပြစ်ပုံချလို့ မရပါဘူး၊ ငါသိပါတယ်၊ အပြစ်ခံ
ရရှိယင် ငါလဲ ခံရမှာပဲ။

တခြား ကျွန်တော် ဘတ်နိုင်စရာ ဘာရှိမလဲဆိုတာ တွေး
သောဘူး။

အာတာက အလျှင်အမြန်တွေးကြသည်။

အင်း... အဲဒီနေ့က လုယက်မှုသာမဖြစ်ခဲ့ဟင် ခုဆို မင်း
သူရဲကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်နေပြီ၊ ပန်းအိုးထဲမှာ စာရွက်
မင်းဝှက်ထားခဲ့ပုံကလဲ သိပ်ကောင်းပါတယ်။

အဲကာတာက ဒပ်သဲ၊ သဲယာ ပြုံးနိုင်၏။

ဒီလိုကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်။

ကဲ... ဒီစာရွက်ကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့ရရ လုပ်ရတော့မယ်၊
ပေတယ်ယာဉ်ထွက်သွားပြီး ပြတိုက်ကနေ မင်းဘယ်လို
နိုင်ခဲ့တာလဲ။

၇၂ ထွန်းလင်း (မြန်မာပြန်)

'အပြေးလာနေကြတဲ့ အစောင့်တွေနဲ့ မတွေ့အောင် ထမ်းတွေဝင်ပေါက်ကို ဝင်သွားရတယ်။ စင်္ကြံလမ်းမှာ ယောက်ပဲရှိနေတော့ အဲဒီ အထပ်ဆယ်ငါးပေအမြင့်က ပြေးပေါက်ကို ကျော်ဆင်းပြီး ခုန်ချခဲ့ရတော့ပေါ့'

'အင်း... မမိသွားတာ က...ကောင်းတယ်။ နေပါဦး မြင်လိုက်တာ ဂျူးဒတ်ကော သေချာရဲ့လား'

'သွန့်တုတ်လူမျိုး တစ်ယောက်မှ မရှိပါဘူး ဆရာ'

လင်းယုန်ကြီးမှာ ခေါင်းခါယမ်းနေ၏။

ဝါးစပ်မှ ဆေးပြင်းလိပ်ကိုချွတ်၍ စားပွဲနောက်ရှိ ကုတ်ထိုင်တွင် ဝင်ထိုင်သည်။

'ဂျူးဒတ် မခံသဘဲကိုး၊ အင်း... ရေကန်ခွန်က သူ့ကျသွား သူ့အလောင်းကို တို့မရခဲ့ဘူးလေ၊ ဟုတ်တယ်၊ မင်းပြော ဖြစ်နိုင်တယ်'

'ကျွန်တော် တွေးနေမိတာ တစ်ခုရှိတယ်၊ အဲဒါက လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်နှစ်အတွင်းဖြစ်ခဲ့တဲ့ အနုပညာပစ္စည်းခိုးမှု အခါ များများနဲ့ ခုအဖြစ်က တူနေတယ်၊ ဒါတွေရှိနေောက်ကုတ် ဆရာကြီးဟာ ဂျူးဒတ်လားလို့'

'ငါလည်း တွေးမိတယ်၊ ဆရာကြီးဟာ ဂျူးဒတ်ဆိုယင်... ဝေဠုကြေးအပြစ် အခြားအကြောင်တစ်ခုခု ငှိမ့်... မယ်လို့ပဲ'

'ဖြစ်နိုင်စရာရှိ ပါတယ်၊ လောလောဆယ်တော့ ကျွန်တော် ခိုင်မနေတာ ဟိုစာရွက်အတွက်ပဲ၊ ပန်းအိုးထဲကစာရွက်ကို သူ တွဲမှာသေချာတယ်၊ အနောက်အုပ်စုကို မုန်းတဲ့အတွက် ရှာရား၊ မှမဟုတ် တရုတ်ကိုရောင်းမှာပဲ'

လင်းယုန်ကြီးမှာလည်း တုလားထိုင်ပေါ်ဝယ် ခြေပစ်လက် ခြေဖြစ်နေသည်။

မိမိအတွက် ဖြစ်ရခြင်းကြောင့်...ကာတာ စိတ် မကောင်း

...

'ဒီ ခလုတ်ပုံစံကို မှုပွားတွေလိုက်ကြယင်တော့ တို့ ပိုရကွ ချက်နိုင်တယ်၊ အလုပ်တစ်ခုလုပ်ယင် အသေးစိတ်အချက်တွေ အရာမလိုတာမို့ မင်းကိုတာဝန်ပေးတုန်းက ငါ့ဘာမှမပြော ဘူး၊ ဒါပေမယ့် တို့ ဒီစာရွက်ပြန်မရယင် အင်အားကြီးတဲ့ ရန် ခလုတ်ထဲရောက်သွားယင် ဘယ်လိုဆုံးရှုံးမှု ရှိနိုင်တယ်ဆိုတာ မင်းသိသင့်တယ်....'

'ဒီကိရိယာဟာ အနုမြူလက်နက်ကို အလွယ်တကူသုံးလို့ ခြေစေတယ်၊ မော်တာတွေ၊ ဟောင့်ဝစ်ဇာအမြောက်တွေမှာ အနု မြူထိပ်ဖူးတွေ တပ်ပစ်လို့ ရစေနိုင်တယ်၊ တင့်ကားပေါ်က အမြောက်နဲ့လဲ ပစ်လို့ရမယ်၊ တင့်ကားအမြောက်တစ်ချက်တည်း ရှာခဲ့ချီပြီး သေစေနိုင်မယ်'

‘နည်းပျူတာမြောက် လက်နက်ခတ်အတွက် သဘောတူညီချက် ရှိထားပြီးသားပဲ’

‘မုန်တယ်၊ ဒီကိရိယာကို တို့တီထွင်ခဲ့ပေမယ့် အသုံးပြုပုံမယ်လိုတော့ ငါမထင်ဘူး၊ ရုရှားကဲ့သို့ ဒီလိုလုပ်မှာမဟုတ်ဘူး၊ သူတို့နိုင်ငံပတ်လည်မှာ ဖြစ်နေတဲ့ စစ်ပွဲလေးတွေအတွက် အသေးစား အနုမြူလက်နက်ဟာ အသင့်တော်ဆုံးပဲ’

‘ဂျူးဒတ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်အငြင် ဓားပါစေလို့ ဆုတောင်းမိတယ်၊ တစ်ခါက သူဦးစီးသွားတဲ့ စစ်ဆင်ရေးတပ်ကို ကျွန်တော် ဘယ်တော့မှ မေ့မှာမဟုတ်ဘူး’

‘အေး... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ခု လောလောဆယ် လုပ်ရမယ့် တော့ ဖောက်ယက်ပေါ်ကလူဟာ ဂျူးဒတ်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်ပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့ဆီကစာရွက်ကို ပြန်ယူဖို့ပဲ၊ ရောမရဲတပ်ဖွဲ့ဆီက မင်းအကူအညီရမှာ သေချာတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူတို့ဆီက ငါ့သိပ်မချော်လင့်ဘူး၊ သူတို့ဦးဆောင်မယ့် ဖြစ်မယ်ဆိုမှ သူတို့နဲ့ မင်းဆက်သွယ်ပါ’

‘ရောမက နိုင်ငံတကာရဲအဖွဲ့ကိုကော့ အဲဒီက ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ ယောက်နဲ့ ကျွန်တော်သိတယ်၊ ရုကီစွ သူတို့ မှတ်တမ်းစုတင်ပေးလောက်ပြီ’

‘သူတို့နဲ့ ငါ တွဲလုပ်ဖူးပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် မင်းဘာကို လိုက်ရှာနေတယ်ဆိုတာ သူတို့ သိလို့ မဖြစ်ဘူး’

‘ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါသေး’
‘စာကြည့်တိုက်က မြန်မာ့ကုန်ခင် မင်းလိုက်ရှာကြည့်သေးလား’

‘ရှာပါဘယ်’
‘အင်း... အသေးစိတ်တော့ ကြည့်ဖို့လိုတယ်’
‘လင်းယုန်ကြီးက ဆေးပြင်းလိပ်ကို ပြန်ခံ၍ မြို့နေလေသည်။’

‘ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲ၊ သမ္မတပိုင်တဲ့ အချိန်အထိ အစောင့်တွေက အများကြီး ချထားမှာပဲ’

‘မင်းရဲ့ နိုင်ငံတကာရဲအဖွဲ့က မိတ်ဆွေဟာ မင်းကို ဝင်လို့ ရရအောင် ကူညီနိုင်စရာရှိပါတယ်သေး၊ ဒါပေမယ့် ဒီလိုနဲ့ အားကိုးလို့ မရနိုင်ဘူး၊ အကောင်းဆုံးကတော့ ထိုင်းအနီးပုဂ္ဂိုလ်ဆီကို တိုက်ခိုက် သွားတော့ဖို့ပဲလို့ ငါထင်တယ်’

‘ရောမ ရဲချုပ်ဆီကိုလား’
‘မဟုတ်ဘူး’

‘လင်းယုန်ကြီးက ခပ်သဲသဲ ပြုံးလိုက်၏။’

‘ပုတ်ရဟန်းမင်းကြီး ဆီကိုပဲ’

‘ကားဘာက ကိုယ်ကို ရှေ့သို့ ညွှတ်လိုက်မိသေး’
‘ပုတ်ရဟန်းမင်းကြီးနဲ့ သွားကောင်းပြောရမယ် ဟုတ်လား။ ကျွန်တော်က တော့မယ် ဟုတ်လား’

၇၆ (၈၅) ထွန်းလင်း (မြန်မာပြန်)

မြေးနိုင်သလောက်ပြေး (၈) ၇၂

'အေးပေါ့... ဘာဖြစ်လို့လဲ'

'ကျွန်တော် ဘယ်လိုဆက်ဆံရမုန်း မသိပါဘူးဗျာ၊ အသုံးအနှုန်းတွေပေါ့၊ တခြားလူလွှားတွေလို မရဘူးလား'

'နစ်... ဒိုးမဖြစ်ခဲ့ရာကို မင်း စုံစမ်းစစ်ဆေးခွင့်အမိန့်ကို မင်း ရလှာလိမ့်မယ်၊ အဲဒီတော့ ပုတ်ရဟန်းမင်းကြီးနဲ့ စကားပြောဖို့ မင်းဟာ အသင့်တော်ဆုံးပဲ၊ ရဟန်းမင်းကြီး ပေါ့(၆)ဟာ ဖော်ရွေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတာ မင်း တွေ့ရပါလိမ့်မယ်လို့၊ ဝါထင်ပါတယ်'

'သူကကော ကျွန်တော်ကို လက်ခံတွေ့ပါလော့'

'သမ္မတကြီးက သူ့ဆီကိုဖုန်းဆက်ပြီးယင် သူတွေ့မှာပါ၊ ထိုနိုင်ငံနဲ့ လွှဲပြောင်းချက်ဟာ ရာဇဝတ်ကောင်တွေနောက် ပါသွားပြီဆိုယင် ရဟန်းမင်းကြီးဟာ အတတ်နိုင်ဆုံး ဖမ်းသာအားရ ကူညီလိမ့်မယ်၊ စာကြည့်တိုက်ထဲ မင်းစစ်ဆေးနိုင်ခွင့် သူက ပေးယင် ရဲအဖွဲ့က သိပ်တားမြစ်နိုင်မှာ မတုတ်တော့ဘူး'

ကတက သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

'ကောင်းပါပြီလေ၊ ရောမကို ကယ်တော့သွားရမယ်'
'ခည့ပဲ၊ ဒီညအတွက် မင်းရဲ့ အစီအစဉ်လေးတွေတော့ မပျက်တန်ကောင်းပါဘူး'

လင်းယုန်ကြီး၏ နောက်ဆုံးစကားက လျှောင်ပြောင်သံစွက်နေ၏။

'ကျွန်တော်နဲ့ လေယာဉ်မယ်လေးတစ်ယောက် ချိန်းထားတယ်၊ နောက်လေယာဉ်ပေါ်မောက်ခင် သူက တစ်ရက်အနားအေးတယ်၊ သူ့ကို ကျွန်တော် ပြော -'

'ကိစ္စက ဝါပဲနစ်'

သတင်းစာများဝယ် ဗာတီကန် လူယက်မူသတင်းက နေရာ
လူထားကြသည်။

အပြစ်အပျက်အမှန်ကို သိသူနည်းလှခြင်းကမူ ဗဟိုဩစရာ
ကောင်းလှ၏။

အချို့သတင်းများက သူခိုးတို့သည် စာကြည့်တိုက်နောက်
ဘက်သို့ ဇေယျာဉ်မှ လေထီးနှင့် ဆင်းခဲ့ကြသည်ဟု ဆို
သည်။

အချို့ မျက်မြင်သက်သေတို့ကလည်း သူခိုးတို့သည် မျက်နှာ
ဖုံးစွမ်းထားသည်ဟု ဖြောင့်ကြ၏။

သတင်းစာ ဓာတ်စောင်ကလည်း သူခိုးတို့သည် ဆယ်နှစ်
ယောက်ရှိကြောင်း၊ အားလုံးစက်သေနတ်ကိုင်သားကြကြောင်း၊
ကမ္ဘာလှည့် ခရီးသည်များ၏ အသက်ကိုပင် ခြိမ်းခြောက်ခဲ့
ကြောင်း ရေးထား၏။

နောက်ဖာတ်စောင်ကမူ မျက်နှာဖုံးစွပ် လူခိမ်းတစ်ယောက်
မည်သည့်နေရာက ရောက်လာမှန်းမသိဘဲ ရာဇဝတ်ကောင်ကို
ခြိမ်းခြောက်ခံရသောလူများအား ကာကွယ်ခဲ့ကြောင်း ဖော်
ပြထားပြန်သည်။

၎င်းမျက်နှာဖုံးစွပ် လူခိမ်းများ ဂျာမန် သေနတ်တစ်ချို့ကို
ကိုင်၍ ဆင်ပင်သို့မဟုတ် အိတ်ရူးသုံးဝဲနှင့် စကားပြောသည်ဟု
ဆို၏။

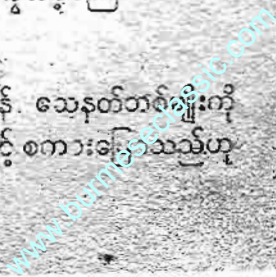
အခန်း (၆)

အပူဒဏ်က ရောမတွင်မရှိတော့၊ မိုးများအုံ့ဆိုင်းကာ မိုးရွာ
လျက်ရှိသည်။

ရေအိုင် ကွက်လေးများထဲဝယ် ရှေးဟောင်း အဆောက်
အအုံက ရောင်ပြန်ဟပ်နေ၏။

လူသွားလမ်းတို့မှာ မိုးရေဖြင့် လန်စင်ကာနေ၏။

မိုးရေတစ်စက်စက်ကျနေသည့် တောက်ပြောင်သော ထီး
များတို့ဆောင်းရင်း ကမ္ဘာလှည့် ခရီးသည်တို့ သွားလာလျက်
ရှိသည်။

ရဲဘဲပိဗ္ဗိသာလျှင် ပို၍ သတင်းပြည့်စုံမည်ဟု ကာတာထင်မိသည်။

ရာဇဝတ်မှတစ်ဆင့်နောက်ဝယ် ကောလာဟလများ၊ ခန့်မှန်းပြောဆိုချက်များရှိသည်မှာ သဘာဝဖြစ်၏။

သို့သော် သတင်းများ ဘာတစ်ခုမျှ စံရေမရာခြင်းမျိုးကို တော့ သွမကြံဖူးပါ။

အဖြစ်အပျက်အမှန်ပါသည့် သတင်းစာတစ်စောင်ကိုမူ သူမဖတ်ရပါ။

သူ့အတွက် အကောင်းဆုံးမှာ နိုင်ငံတကာ ရဲအဖွဲ့ရှိ မိတ်ဆွေ အင် တိုနီ ယိုယင်နီ ခက် တို့နှင့် ဆက်သွယ်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

တိုနီသည် ငယ်ရွယ် ရုပ်ရည်ချောမောသော ရဲမှူးဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သော ကိစ္စနှစ်ခုက ကာတာအား နိုင်ငံတကာရဲအဖွဲ့၏ မှတ်တမ်းများကို ကြည့်ရှုခွင့်ပြုခဲ့သည်။

ယခုတစ်ဖန် သူ့အား အပူကပ်ရတော့မည်၊ ပြခန်းထဲဝယ် ခဏ်ရာရခဲ့သူ၏မျက်နှာအား ကာတာကောင်းစွာမှတ်မိသည်။

ရာဇဝင်လူဆိုးများ၏ခေတ်ပုံများကို သူကြည့်မိ၏။ မိမိ မည်သည့် မည်ဝါဖြစ်ကြောင်းနှင့် မေးခွန်းများထုတ်ရေးအတွက် တိုနီ နှုတ်ပိတ်နေမည်ကို သူယုံကြည်ပါသည်။

မွန်းမလွဲမိတိုနီထံသို့ ဖုန်းဆက်လိုက်သည်။ သူ၏အသံကပေင် ခရှု၍ မိတ်ဆွေဆန်လှသည်။

‘နစ်... ခင်ဗျားအသံပြန်ကြားတော့ ပျော်စရာပဲ။ တယ်လိုလုပ် ရောမကို ရောက်လာရတာလဲ။ ဗုံတီကန် လူ့ယက်မှုမှာ ခင်ဗျားက ဆရာကြီးလား။’

တိုနီက နောက်ပြောင်၍ ရယ်လိုက်သည်။
‘ခါက ကျွန်တော် အလုပ်မဟုတ်ပါဘူး ဗျား။ တစ်တိုလစာပေးတဲ့ရုံးတိုပဲ ကျွန်တော်က ယူတာ’

တိုနီက ရယ်လိုက်ပြန်သည်။
‘ခက်စွဲကတော့ အတော်ကို ဦးနှောက်ကောင်းကောင်းနဲ့ လိုက်မဖြစ်မှာ’

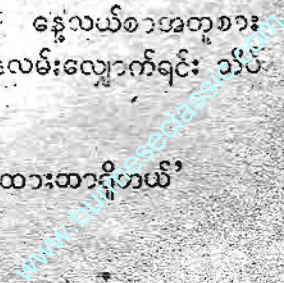
‘ဟုတ်တယ်... အမှန်လည်း ဒီကိစ္စမှာ ကျွန်တော်ပတ်သက်နေတယ်’

‘ဘယ်လို’
ကာတာက လိုရင်းကိုပြောတော့သည်။

‘တိုနီ... ခင်ဗျားတို့ဆီက လူဆိုးခေတ်ပုံတွေကို ကြည့်ချင်တယ်။ စီစဉ်အားနိုင်ပါ့မလား။’

ရပါဟယ်၊ ညနေဘက်လာခဲ့သေး၊ နေ့လယ်စာအကုစား နိုင်ယင်တော့ အကောင်းဆုံးပဲ။ ဒီကနေလမ်းလျှောက်ရင်း သိပ်မဝေးတဲ့ဆိုင်လေးတစ်ဆိုင်ရှိတယ်။’

‘ဒီနေ့တော့ မဖြစ်သေးဘူး၊ ချိန်းထားတာရှိတယ်’

၈၂ [] ထွန်းလင်း (ပြန်မာပြန်)

'ကြော်...အင်း...အင်း...အမျိုးသမီးက အတော်ချော့မှပဲ နော်'

'အမျိုးသမီး မဟုတ်ပါဘူး၊ ပုတ်ရဟန်းမင်းကြီးနဲ့ပါ'
'တကယ်လား'
'တကယ်ပါ၊ ရဟန်းမင်းကြီးက နေ့လယ် နှစ်နာရီမှာ ကျွန်တော်ကို လက်ခံတော့လိမ့်မယ်'
'အင်း...ခင်ဗျားဟာ ကျွန်တော်ထင်တာထက် ပိုအရေး ပါတဲ့လုပ်'

'ဝါရှင်တန်က အကူအညီရသလိုပါ၊ နောက်မှ ပြောပြမယ် ဗျာ၊ မနက်ဖြန်နောက် ခင်ဗျားရူးမှာတွေ့ယင်ကော'

'လုပ်လိုက်လေ ခင်ဗျားကတော့ အမြဲလန်းစိတ်လှုပ်ရှား စရာတွေ သယ်လာပုံပဲ'

ဗာတီကန်ညို မွန်းလွဲပိုင်းတွင် ကာတာရောက်သွားသည်။ ပြတိုက်နေရာအား အများပြည်သူမဝင်ရန် တားမြစ်ထား သည်။

နေရာတိုင်းဝယ် ရဲများရှိနေကြသည်။ အာဏာပိုင်တို့၏ ခွင့်ပြုချက်မရလျှင် စာကြည့်တိုက်သို့ဝင်နိုင်စရာလမ်း မရှိပါ။ ဖို(က)နော့(ခ)ရွှေဘက်တိုက်ကို ခိုးပင်ရသည့်နှယ်သာ ရှိပေ လိမ့်မည်။

ပုတ်ရဟန်းမင်းကြီး၏လုံခြုံရေးမှာ အပေါ်ပန်း မြင်ရသည် ထက်ပို၍ တူထပ်လှသည်။

လှယက်မူဖြစ်သည့်နေ့က သေနတ်ပစ်မှုကြောင့် တာဝန်ရှိ သူတို့မှာ ပို၍သွေးလေချောက်ချားလျက်ရှိသည်။

လုံလောက်သောအထောက်အထားနှင့် သက်သေခံ စာရွက် စာတမ်းများမပါဘဲ ရဟန်းမင်းကြီးအနီးသို့ ကင်နိုင်ခွင့် မရှိ တော့ပါ။

ရဟန်းမင်းကြီး၏ ရူးအဆောက်အအုံရှေ့ဝယ် ရှေ့ဆုံးမှာ တာဝန်ယူသူမှာ ရဲတပ်ဖွဲ့ဖြစ်သည်။

ကာတာအား အချိန်ယူစစ်ဆေးကြသည်။ ကာတာမှာလက် ခက်များကို ဟိတည်တွင်ထားခဲ့သည်။

ရင်းတို့ စိတ်နှုကျနပ်ကာမှ အရပ်ဝတ်စုံ စုံထောက်များနှင့် တာဝန်အခွင့်များဆီသို့ ကာတာအား လွှဲပေးသည်။

နောက်ဆုံးတော့ ရဟန်းမင်းကြီးရူးခန်းများရှိရာ အပေါ် ညီညီ ခစာရုံကြပ်ခေါ်သွားသည်။ အခန်းများဝယ်အနောက် ဆိုင်းယဉ်ကျေးမှု၏ သမိုင်းကြောင်းတို့ သွမ်းမိုးလျက်ရှိ၏။

ကျယ်ဝန်းသော အခန်းကြီးတစ်ခုတွင် ကာတာကားခေတ် ကာသည်။

ဤအခန်းတွင်ထိုင်ခဲ့သော နာမည်ကျော်ပုဂ္ဂိုလ်များ အမင်းခေတ်များအား ပြန်တေးမိသည်။

ယခုတော့ အိပ်(စ)အဖို့၏ သုတ်သင်ရေးပါရဂူအင်(နီ) သုံးခေါ် နှစ်ကာတာ ထိုင်ရခွင့်အလှည့်ဖြစ်ပြီး အချို့ပုဂ္ဂိုလ် များနှင့် သူ၏အဖြစ်ကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်လျှင် ရယ်ရမည်လော၊ ငို ရမည်လော ကာတာ မသိတော့ပါ။

မိနစ် သုံးဆယ်မျှကြာခဲ့သည်။ ကာတာ၏စိတ်မှာ ဝနာ မငြိမ်တော့။ သို့စဉ် ဧည့်ခံရေးတံခါးက ပွင့်သွားသည်။

ကာဒီနယ်တစ်ယောက်နယ် ကြတ်သွေးရောင် ဝတ်ရုံရှည် ဝတ် ဥပဒေရုပ်ခကောင်းကောင်း အရပ်ရှည်ရှည် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဝင်လာသည်။

‘အရှင်ဘုရား’

ကာတာက ခစ်သွက်သွက်ထရပ်ရင်း ခေါ်မိသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ကာတာထံသို့ လျှောက်လာသည်။ မျက်နှာက တည်ငြိမ်လှသည်။

‘ဧကကြီးမစ္စတာကာတာ... နှစ်ကာတာပဲထင်တယ်’

‘မှန်ပါဘုရား’

‘ကျုပ်က ကာဒီနယ်ပိုင်းပါ။ ရဟန်းမင်းကြီးက ဧကနှင့် ဧည့်ပီပီ။ ကဲ... ဒီဘက်ကိုသာပါ’ -

ကာဒီနယ်က ၎င်းထွက်လာဘတ်ဆီသို့ ညွှန်ပြသည်။

ကာတာက နောက်မှ ကပ်လိုက်သွားသည်။

အတွင်းအရောက် ကာဒီနယ်က တံခါးကိုပြန်ပိတ်သည်။ အခြား ကာဒီနယ်နှစ်ပါးအား ကာတာက ဦးညွတ် နှုတ် ဆက်သည်။

အနီးကပ် တံခါးစောင့်ဖြစ်သူ၏ မျက်လုံးများဝယ် ဖော်ရွေ သည့်အိုင် ကာတာ၏ ခြေလှမ်းမှန်သမျှကို အနီးကပ် စောင့် ကြည့်နေလှည့်နှယ် ရှိသည်။

အခန်း၏ အစွန်းတွင် အညိုရောင် ဝတ်ရုံရှည်ဝတ် စာရေး စာချီ ဟာဝန်ယူရသော ရဟန်းနှစ်ပါးက ငြိမ်သက်စွာ ရပ် နေကြသည်။

မည်သို့ ပြုမူရမှန်းမသိ၍ ဦးညွတ်ထားလိုက်စဉ် အခြား ရဟန်းခါးပါးကပါ ကြည့်နေကြ၏။

သူ၏ ရှေ့တည့်တည့်တွင်မူ ရဟန်းနှစ်ပါး ခြံရံချက် ပုတ် ရဟန်းမင်းကြီးက ထိုင်လျက် ရှိပါသည်။

ကာဒီနယ်ပိုင်းမှာ စကားတစ်ခွန်းမျှမပြော။

သို့သော်... သူ၏ မျက်နှာရိပ် အပြောင်းအလဲတစ်ခုကြောင့် ကာတာမှာ ရှေ့သို့ ခြေတစ်လှမ်း တိုးမိသည်။

‘ဆရာဘော်ဘုရားကြီး’

ကာတာသည် နှုတ်မှခေါ်ရင်း ဦးခေါင်းကို နှိမ်သို့တ် သည်။

ဦးညွတ်ခြင်းမည်သလော၊ မမည်သလော မသေချာပါ။

ရဟန်းမင်းကြီး၏ တင်းတင်းစေ့နေသည့် နှုတ်ချားဝေ အပြုံးလေးတစ်ခုပင် ပွင့်လာသည်။

ကာတာ မည်မျှ နေရ ထိုင်ရ ခက်နေပုံကို သိဟန်ဟူသည့် သို့သော်... သူ့အပြုံးကြောင့် ကာတာ အတော်ပင် စိတ်တက် ငြိမ်သွားသည်။

‘မစ္စဏာ ကာတာ ထိုင်ပါ’

ရဟန်းမင်းကြီးက သူ့အနီးရှိ ခနောက်မိုမတ်မတ်ပါ ကုလား ထိုင်တစ်လုံးဆီ ညွှန်ပြသည်။

ရဟန်းမင်းကြီးတစ်ပါး လက်စွပ်မှာ ကာတာ၏ မျက်လုံးထဲဝယ် လက်ခဲနဲ့ ဖြစ်သွားသည်။

ကာတာက ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

သူ့အစိုးရ၏ ဂုဏ်သိက္ခာကို ထိန်းသိမ်းရေးမှာ အလွန်စိတ်ကျဉ်းကျပ်လှအောင် ကာတာသတိပြုမိသည်။ သို့သော် ရဟန်းမင်းကြီး၏ ဖော်ရွေမှုကြောင့် စိတ်သက်သာရာ ရလာသည်။

ကာရီနယ်ပိုင်းက ရဟန်းမင်းကြီး၏ ညာဘက်တွင် နေထိုင် ယူလိုက်သည်။

‘ဒီစကားလေးဟာ အမေရိကန်သမ္မတကြီး လွတ်လိုက်တဲ့ သူ့ပါပဲ ဆရာတော် ဘုရား’

ကာရီနယ်ပိုင်းက စကားစလိုက်၏။

‘အင်း... ဒီတောင်းဆိုချက်ကို ကျုပ် မှတ်မိပါတယ်’

ရဟန်းမင်းကြီးသည် ကာတာအား အတန်ကြာ စိုက်ကြည့်သည်။

‘ခကားရဲ့ အစိုးရဟာ မကြာမီက ကျုပ်တို့ရဲ့ ကံအဆိုးဆုံး၊ အလွန် ကံအဆိုးဆုံး လူယက်မှုမှာ မထင်မှတ်တဲ့ ပတ်သက် နေပုံရတယ်’

‘တင်ပါဘုရား၊ အရှင်ဘုရားတို့ရဲ့ လက်ဆောင်ခတ္တနဲ့အတူ အတော်လေး အရေးကြီးတဲ့ စာရွက်တစ်ရွက်ပါသွားပါတယ်။ ရန်လိုသူတွေလက်က လွှတ်ဖို့အတွက် တမည့်တော်ဟာ ဒီ စာရွက်ကို စာကြည့်တိုက်က ရှေးဟောင်း ပန်းအိုး တစ်ခုထဲမှာ ထုတ်ထားခဲ့ဖူးပါတယ်။ တမည့်တော်ဟာ ရန်သူတွေနောက်က လိုက်လို့ စာကြည့်တိုက်ထဲကို ရောက်ခဲ့ရတာပါ’

နိုင်ငံတကာ သံကမန်ရေးရာနယ်ပယ်သို့ ခြေချမိပြီဟု သူ သိပါ၏။

ထိုအတွက် စကားလုံးများကို အတတ်နိုင်ဆုံး ရွေးချယ် ပြောရ၏။

သူ၏ စကားကို ရဟန်းမင်းကြီး လက်ခံသကဲ့သို့ ခေါင်းညိတ်သည့်အခါမှ ကာတာ စိတ်သက်သာရာ ရမိသည်။ ကောလုံးက တိုသော်လည်း အရှင်းဆုံး ပြောလိုက်နိုင်သည်ဟု သူ့ဆီသို့ ခံခဲ့ရသည်။

၈၀ ထွန်းလင်း (မြန်မာပြန်)

'ဒကာပြောတဲ့ ဒီစာရွက်ဟာ အလွန် အရေးကြီးတယ်လို့ ဒကာတို့ သမ္မတကြီးက ပြောခဲ့ပါတယ်'

'မုန်ပါတယ် ဆရာတော်ဘုရား... ဤကြောင့်မို့လဲ ပြခန်းစစ်ဆေးဖို့ ပြခန်းက တာဝန်ကျ ပုဂ္ဂိုလ်အချို့နဲ့ စကားပြောခွင့်က တပည့်တော်တို့ လိုလားတာပါ။ ရဲတပ်ဖွဲ့ဟာ အပြစ် အထွန် စုံစမ်းနေတယ်လို့ တပည့်တော်တို့ သိထားတယ်။ ဒီစာရွက်ဟာ တပည့်တော်တို့ အစိုးရအတွက် အရေးကြီးတာမို့ ကိုယ်တိုင်ပဲ စုံစမ်းစစ်ဆေးဖို့ လိုအပ်တယ်လို့ ယူဆထားကြပါတယ်'

ကာဒီနယ်ပိုင်းသည် ခေါင်းဆယ်၍ ရဟန်းမင်းကြီးအား လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက် - ကာတာကို ကြည့်သည်။

'ဥပမာ ဒီပန်းအိုးဟာ အခိုးခံရတဲ့ ပစ္စည်းတွေထဲ ပါသွားတာ တပည့်တော်တို့ သေချာရပါမယ်။ စာကြည့်တိုက်က တပည့်တော်ပြန်ပြီးနောက် ပန်းအိုးကို အိထရပ်စကင်ခေါ်ပြုတ်ကို ပြောင်းထားလိုက်တာလဲ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်'

'ကျုပ်ကတော ဒီလို မထင်ဘူး'

ကာဒီနယ်ပိုင်းက ဝင်ပြောလိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ်... အဲဒါအမှန်ပဲ'

ရဟန်းမင်းကြီးကပါ ထောက်ခံသည်။

'အခိုးခံရတာ ပစ္စည်းစာရင်းလုပ်ပြီးပါပြီ ကျုပ်ကြည့်ဖို့က မိသားတယ်၊ ကျွန်ခဲတဲ့ ပစ္စည်းစာရင်းမှာ အိထရပ်စကင် မင်းဆိုး တစ်လုံးမှ မပါဘူး'

ရဟန်းမင်းကြီးက ကာတာကိုကျော်၍ နောက်ဘက်နံရံဆီသို့ တွေ့ကြည့်နေ၏။

အတန်ကြာသွားသည်။

ကာတာမှာ စကားမစပ်။ ရဟန်းမင်းကြီးက ကာတာအား ပြန်ကြည့်သည်။

'ကောင်းပါပြီ မစ္စတာကာတာ၊ ဒီနေ့ ကျန်တဲ့အချိန်တွေမှာ စာကြည့်တိုက်က ပြခန်းနဲ့ အခန်းတွေကို ကာတာ ဝင်ကြည့်ပြီးရှာဖို့ ခွင့်ပြုပါမယ်'

'အလွန်ကို ချီးမြှင့်လိုက်တာပါပဲ ဆရာတော်ဘုရား'

ရဟန်းမင်းကြီးက ကာဒီနယ်ပိုင်းဘက်သို့ လှည့်သည်။

'လက်မှတ်ထိုးဖို့အတွက် စာရွက်စာတမ်းကို ပြင်ဆင်ပါ။ ကျုပ်ကို ရဲအဖွဲ့နဲ့ မစ္စတာကာတာ မလိုအပ်ဘဲ အခက်အခဲတွေမှာကို ကျုပ်တို့မလိုချင်ဘူး'

'တင်ပါ့ဘုရား'

ကာဒီနယ်ပိုင်းက ခေါင်းညိတ်၏။

'ခုချက်ချင်း ပြီးသွားပြီပဲလေ'

ရဟန်းမင်းကြီးက ကာတာအား ပြန်ကြည့်ကာ ပြောလိုက်သည်။

၉၀ ထွန်းထင်း (မြန်မာပြန်)

‘ဒီစာရွက်ကို ပြန်ရှာတွေ့ဖို့ ကျုပ်တို့အဖို့ ဆန္ဒရှိပါတယ် မစ္စတာ ကာတာ’

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဘုရား’

ကာတာက ထရပ်ရှီ နောက်ပြန်ဆိုက်သည်။

ခါးညွတ်သည်အထိ ဦးညွတ်အရိုအသေပေးပြီး နောက်မှ ကာဒီနယ်ပိုင်းနှင့်အတူ စိတ်အားတက်ကြွစွာ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

မိနစ်နှစ်ဆယ်အတွင်း ရဟန်းမင်းကြီး၏လက်မှတ်နှင့် တံဆိပ်ပါစာကို ကာတာရရှိက်သည်။

စိတ်သက်သာမှုက တစ်ကိုယ်လုံးလွှမ်းခြုံသွား၏။ ပုတ်ရဟန်းမင်းကြီးနှင့်တွေ့ဆုံကတော့ ပြီးခဲ့ပြီ။

သို့သော် ထိုကိစ္စမှာ သူ၏တာဝန်ခရီးစဉ်ထဲ စိတ်ကတော်တော်ပါ အကျဉ်းကျပ်ဆုံးဖြစ်၏။

နစ်ကာတာသည် ပုတ်ရဟန်းမင်းကြီးနှင့်ပင် တွေ့ခွင့်ရခဲ့သည်ဟု ရှင်ပျစွာတွေးလိုက်မိသည်။

* * *

သူက ပထမဦးစွာ အိမ်ရှင်စင်စင် ပြတိုက်သို့ သွား၏။ အဆောက်အအုံ တစ်ခုလုံး ယာယီပိတ်ထားသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်ဝယ် အသည်လှည့်သွားကော ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်များပါ မရှိကြ။

ဤပြတိုက်မှာ အခြားပြတိုက်များနှင့်စာလျှင် နန်းတော်နှင့် ဝိတုလှသည်။

အိမ်ထုပ်စုကိုင်ခေတ်မှ တန်ဖိုးမပြတ်နိုင်သော လက်မှုပစ္စည်းများ၊ အနုပညာပစ္စည်း အပြည့်ရှိနေ၏။

ပြတိုက်တွင် ပန်းအိုး များ များ စား စား ရှိသည်ဟု လူမသိ။

သို့သော် ပန်းအိုး၏ အသွင်အပြင်ကို ထူထောင်စွာမှတ်မိခြင်းက ကံဆိုးလှသည်။

သို့သော် ပြတိုက်မှ တာဝန်ရှိ မုဂ္ဂိုလ်အချို့နှင့် မှတ်တမ်းများအကူအညီကြောင့်ထို ပန်းအိုးအား မာတိကန်စာကြည့်တိုက်သို့ လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်ကရှေ့ထားကြောင်း၊ ပြန်လည်ယူထားခြင်းမရှိကြောင်း သိရ၏။

ထိုသို့ခေတောင်းတိုင် ၎င်းပန်းအိုးမှာ အရင်းမြစ်ပျား မနက်က ပြခန်းထဲ၌ရှိကြောင်း ပြခန်းဝန်ထမ်းအချို့က ပြခဲ့ပြန်သည်။

၉၂ (မြန်မာပြန်) ထန်းလင်း

သူ မူလက သံသယဝင်သလိုပင် ပန်းအိုးမှာ သူ့ခိုးများသလိုပင် ယုံကြည်စွာ သူတို့က ကောက်ချက်ချကြပါသည်။

ကာတာ ပြခန်းအတွင်းသို့ လှည့်သည့် လျှောက်ကြည့်စေသည်။

တံခါးတွင် တာဝန်ကျအရပ်ဝတ်နှင့် စုံထောက်မှာ ရဟန်းမင်းကြီး၏ ခွင့်ပြုစာအပေါ် သံသယရှိပုံရ၏။

‘ခါကို ကျွန်တော်စစ်ဆေးကြည့်ရဦးမယ် ဆရာ’

‘မြန်မြန်လုပ်ချော၊ ကျွန်တော် ကိုခွင့်ပြုထားတာ ဒီတစ်ရက် တည်းခိုပါ’

‘သတ်မှတ်ထားတဲ့ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းတွေရှိလို့ပါ’

‘ဒီမှာ စုစာပါသွားယင် တာမှ အခက်အခဲမရှိဘူးလို့ ရဟန်းမင်းကြီးတို့ယ်တိုင် ပြောခဲ့တယ်။ ခင်ဗျားသံသယဝင်နေတာ သူ့ဆီ ကျွန်တော် သတင်းပို့ရမယ်’

စုံထောက်က ကာတာအား တစ်စကေမျှ စိုက်ကြည့်နေ၏ ထို့နောက် စာကိုပြန်ကြည့်သည်။

‘ခဏခွင့်ပြုပါဦး’

ထိုသူက ပြခန်းအတွင်းသို့ဝင်ကာ အခြားစုံထောက်တစ်ဦးအား စာကိုပြ၏။

အတွင်းမှ စုံထောက်က စာကိုဖတ်ကြည့်သည်။ ထို့နောက် ကာတာအား နှစ်ယောက်သားလှမ်းကြည့်ပြီး အတိတ်ကားနှင့် ပြောနေကြ၏။

ပထမ စုံထောက်က ကာတာအားသို့ လက်ညှိုးထိုးပြကာ ဒုတိယစုံထောက်အား ပြောသည်။

ဒုတိယစုံထောက်က အပြေပေးပြီး လက်ယမ်းပြ၏။ ပထမစုံထောက်က ကာတာထံသို့ စာကိုပြန်ယူလာသည်။

‘ကျွန်တော် အထက်အရာရှိက ခင်ဗျားကို ပြခန်းထဲဝင်ခွင့် ပြုပါတယ်တဲ့’

‘ကျေးဇူးပါပဲ’

ကာတာက ရဟန်းမင်းကြီး၏စာကို ပြန်ယူသည်။

ပြခန်းထဲသို့ ကာတာဝင်သွားပြီး လျှောက်ကြည့်၏။

စာကိုဖတ်ကြည့်သော လူအပါအဝင် အစောင့်သုံးဦး ရှိနေသည်။

သုံးယောက်သားစု၍ တီးတိုးပြောလျက်ရှိသည်။

အခန်းရှည်ကြီးမှာ ကာတာနောက်ဆုံး မြင်ခဲ့ရပုံနှင့်အလွန် ကွဲပြားနေသည်။ မိုးရွာနေ၍ ပြတင်းပေါက်များ ပိတ်ထားသည်။

မှန်ပီရိုကဲ့များ၏အဖုံးများကိုဖယ်၍ လက်ဗွေရာ ရွာသား ပြီးဖြစ်သည်။

သူ့ခိုးများအနေဖြင့် သဲလွန်စများချွန်ထွားမိခဲ့သော်လည်း အခါတွင် ရဲတပ်ဖွဲ့ကတွေ့ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ထိုမနက်ကလည်း မည်သည့်သဲလွန်စက်မှ သူခိုးများ ချွန်မ တာ့ခွဲကြောင်း သူ့အမြဲပင်ဖြစ်သည့်လက်ပွေရာများ ကျန် ရစ်ခဲ့လျှင်တော့ သူမသိ။

ကြမ်းပြင်သို့ ကာတာကြည့်နေမိသည်။ ဖိနပ်များကို ရှာ ဖွေခွင့်နိုင်ရန်မလွယ်။

ပြတင်းပေါက်ပေါင်နှင့် အခြားသူတို့ ပုန်းခိုရာနေရာမျိုး ဦးသာ ဖိနပ်ရာကိုတွေ့လျှင် တွေ့နိုင်သည်။

ပန်းအိုးကိုလိုက်ရှာမိပြန်သည်။ စိတ်ထဲတွင်ဝေတု မရှိဟု ထိ နေမိသည်။

ပန်းအိုး သို့မဟုတ် ပန်းအိုး ကွဲတစ်ခုခုကို သက်သေခံပစ္စည်း အဖြစ် စစ်ဆေးရန်ယူဆောင်ခဲ့ခြင်းမရှိ အစောင့်ချားကို ခေ့ ကြည့်၏။ မရှိပါ။

စကြိုလမ်းဆီသို့ ထွက်ခဲ့သည်။ အချင်းဖြစ်ရာ မနက်က လှေကားမှတက်ရင်း သူ့မြင်ခွင့်သမျှကို ကြိုးစားပြန်မတူးကြည့် သက်။

သေနေသည့်အစောင့်နှင့် ပိတ်ထားသောတံကားများ။

ပြခန်းသို့ပြန်ဝင်၏။ အစောင့်၏အလောင်းရှိရာသို့ လျှောက် သားသည်။ သွေးစွန်းကွက်အချို့ ရှိနေဆဲဖြစ်သည်။

ထိခါးများကမူ ပွင့်လျက်ရှိသည်။ သူ့သေနတ်နှင့်ပစ်ခဲ့ရာ သော့အိမ်မှာ မပြင်ရသေး။

ကိုးမမကျည်ဆန်ကိုတွေ့ပြီး ရဲအဖွဲ့မှာ အတူးကြယ်နေကြ လိမ့်မည်။ ကြမ်းပြင်သို့ငုံကြည့်မိ၏။ ရှိစုံတစ်ခုကို တွေ့လိုက် တ်သည်။

တံခါးကိုဖွင့်ထားသည်။ အချို့ကြမ်းပြင်မှချိတ်တစ်ခုနှင့်ချိတ် သည့် ဖိတ်ဝင်စားစရာဖြစ်၏။

သူခိုးများ တံခါးကိုပိတ်သည့်အခါ တံခါးနောက်သို့ဝင်၍ ချိတ်ကိုဖြုတ်ရမည်။ ကာတာက ကိုယ်ကိုကုန်း၍ ကြမ်းပြင် အားကြည့်၏။ တံခါးနောက်ဖုံးများဝယ် ဖိနပ်ရာတစ်ခုက ရှိ နေသည်။

အစောင့်ကိုသတ်၊ တံခါးကိုဖြုတ်၊ တံခါးကိုပိတ်သူ၏ဖိနပ် ရာ ဖြစ်နိုင်စရာရှိသည်။

ဖိနပ်ရာက ရော်ဘာအကြမ်းဖြစ်ပုံရသည်။ ထုံးစံ အတိုင်း မဟုတ်ဘဲ ဆန့်ခွင်မကင်းကွက်ပုံများ ဖော်ထား၏။

ဖိနပ်ရာဘေးမှဖယ်၍ တံခါးချိတ်ကိုဖြုတ်ကာ တံခါးကိုရှေ့ သည်။ အလင်းရောင်ကပိုရလာ၏။

အတွင်းတိတ်ထဲသို့နိုက်ပြီး အသေးစား ကုတ်မရာလေးတစ် လုံးကိုထုတ်သည်။ အလွန်မှန်ဘီလူးအားကောင်းသော အဖြူ အမည်း ကင်မရာလေးသာဖြစ်သည်။

ဖိနပ်ရာကို ဓာတ်ပုံသုံးပုံရိုက်ယူပြီး ကင်မရာကိုပြန်သိမ်းခါး ကိုယ်ကိုပြန်မတ်လိုက်မည်ပြုစဉ်မှာပင် ဖိနပ်ရာဘေးတွင် ခွ ခြောက်လေးတစ်ခုကိုတွေ့မိသည်။

ဖိနှပ်မှုကုန်ခဲ့သည့်ရှင်ဖြစ်နိုင်၏။ လက်ကိုင်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုထုတ်၍ ရှင်ကိုထုတ်ပြီး သိမ်းဆည်းလိုက်စဉ်မှာပင် ပထမစုံထောက်က ရောက်သကဲ့သို့။ သူ ကြည့်နေစဉ်မှာပင် ကာတာ တံခါးကို ပြန်ဆွဲ၍ ချိပ်ပိတ်သည်။

'ဘာတွေများတွေ့လို့လဲ ဆရာ'

စုံထောက်၏လေးသံမှာ ကာသာအားငင်ကြောင်တစ်ယောက် နှယ် သတ်မှတ်ထားပုံမျိုးဖြစ်၏။

ဖိနှပ်ရာအကြောင်း ၎င်းအားပြောစရာမလိုပါ။ ဖြစ်နိုင်ပါ လျင် ရဲတပ်ဖွဲ့ထက်အဆင် ကာတာက ဂျူးဒတ်အား ရှေ့တွေ့ လို၏။

'ကြမ်းပေါ်ကဆွေးစက်တွေကို သတိပြုမိလို့ပါ။ အတော် ကြောက်စရာပဲနော်'

'ဟုတ်တယ်....ကြောက်စရာပဲ'

'ခုလို ကူညီတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ'

ကာတာကပြန်ရန်ပြုသည်။ စုံထောက်ကတား၏။

'ခင်ဗျားက နိုင်ငံတကာ ရဲအဖွဲ့လား၊ သတင်းစာတိုက် ကလား'

'ဘယ်ကမှ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်ကဖြတ်ကဲတွေကိုလေ့ လာရေးသမားပါ။ တစ်ကမ္ဘာလုံးက ပြတ်ကဲတွေကိုလေ့လာ ကြည့်ပြီးသူတို့ဆီမှာရိုက် ပစ္စည်းတွေအကြောင်းရေးပါတယ်။

'ဖြတ်ကဲပေါင်းတစ်သောင်းကျော်ရောက်ဖူးခဲ့ပြီးပြီ။ ဒီအပတ် မကုန်ခင် ၂ရော့ပတိုက်မြို့ကြီး ခုနစ်မြို့က ပြတ်ကဲ ငါးဆယ် သုံးထိုက်ကို သွားရဦးမှာမို့ ဒီဖြတ်ကဲပြန်ဖွင့်တဲ့အထိ မစောင့် နိုင်တော့ဘူး။ ခုပဲ ပြန်ရတော့မယ်။ ဒီရော့မက တခြားပြတ်ကဲ တွေကို သွားရဦးမှာမို့ပဲ'

'ဟုတ်တယ်ပေါ့လေ'

ကာတာထွက်လာချိန်ဝယ် ကျန်ခဲ့သောစုံထောက်လေးမှာ မိမိကိုပတ်သွားပြီလောဟု တွေးနေပုံမျိုးနှင့်ကြည့်ရင်း ကျန်ရစ် ခဲ့၏။

* * *

နိုင်ငံတကာရဲအဖွဲ့မှာ အမှတ် နှစ်ဆယ့်သုံး ဝီယာဖီလစ်ဘ် တွင် ရှိပါသည်။ ဗာဂျင်နီယားပြည်နယ်၊ လင်ဂလေ့သို့ပြောင်း သွားသည့် စီအိုင်အေရုံးချုပ်ဟောင်းရှိရာ ဖောင်ဘော့ဘစ်မ ရုံးနှင့်တူလှသည်။

ရာသီဥတုကကြည်လင်လျက်ရှိရာ နေ့ဦးရုန်းအထိပေး ရေးရ၏။ ရော့မမြို့၏ လမ်းများပေါ်တွင်လျှောက်နှင်း နာမည်

၈၀. (၁) ထွန်းထင်း (ပြန်မာပြန်)

ကော်ခဲရာများသို့ သွားရောက်ကောင်းသည့် နံနက်ခင်းမျိုးပင်
ဖြစ်သည်။ သို့သော် ကာတာအဖို့ အလုပ်ကိစ္စရှိသည်။
အလုပ်ကလည်း နိုင်ငံတကာ ရဲအဖွဲ့တည်ရှိရာတွင် ဖြစ်နေ
ပြန်သည်။

လမ်းလျှောက်၍ နာမည်ကျော် ခဲရာများသို့ သွားရ
အချိန်မဟုတ်တော့။
ဇာတိယထပ် ရုံးခန်းလေးထဲထဲ ဖိတ်ဆွေဖြစ်သည့် တို့
အား ကာတာ တွေ့၏။

စုတ်ချာသည့်နံရံနှင့် ပရိဘောဂတို့မှာ ဖွင့်ထားသည့်ပြင်
ပေါက်ခဲနေရောင်းခြင်း တို့နီ၏ အားပါး၏အပြားတို့ကြောင့်
အရေးမဟုတ်တော့။

နစ်...

တို့နီက ဟောင်းနွမ်းနေသည့် စားပွဲနောက်မှထွက်ကာ ကာ
တာအား ပေ့ဖက်နှုတ်ဆက်သည်။
တို့နီမှာ ကာတာ၏ အရုပ်မျှမြင့်၏။ ထူထဲနက်မှောင်ခေး
ဆံပင်တို့ရှိသည်။

မျက်လုံးများမှာ တောက်ပြောင်လှ၏။

အတိတ်ကဆိုလျှင် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ကူညီခဲ့ကြသလို အ
တကူ အပျော်ကျူးခဲ့ကြ၏။

ပြေးနိုင်သလောက်ပြေး (၁) ၉၉

ပျော်စရာအချိန်မျိုး မည်သို့ ဖန်တီးရမည်ကို တို့နီ သိပါ
သည်။

နှစ်ဦးသား တိုင်လိုက်ကြသည်။ ကာတာက လက်ီးထရိုက်
စီးကရက်ဘူးကို တို့နီအား ယစ်လိပ်လှမ်းပေး၏။

‘အားပါးပါး။ ခင်ဗျားကိုကျွန်တော် အာဖြစ်လို့ခင်တယ်
ဆိုတာ ခယ်နေပြီ။ ခင်ဗျားက အရေးရိကန် စီးကရက်ကောင်း
မဟုတ် သောက်စာပဲကိုး’

နှစ်ဦးသား စီးကရက်ကယ်စီခဲကာ ငြိမ်ထက်နေကြသည်မှာ
အတန်ကြာသည်။

‘ခ ခင်ဗျားက ရဲခူးအဆင့် ရောက်နေပြီပေါ့နော်’

ကာတာ၏အမေးကို တို့နီက အလကားပါဟူသော ပုံစံမျိုး
နှင့် လက်ခွဲ ယမ်းပြ၏။

‘အဖွဲ့တစ်ခုမှာ လုံလောက်တဲ့အတိုင်းအတာမြဲနေယင် ကြိုက်
ကြိုက်မကြိုက်ကြိုက် အထက်ကို ရောက်မှာပဲ’

တို့နီက ပြုစင်သောသွားများပေါ်သည်အထိ အားပါးတရ
ပြုံးလိုက်၏။

‘အိပ်(စ်)အဖွဲ့ကြီးကနေ ကျွန်တော် ဆရာက အငြိမ်းအား
မယူခင် ထွက်မှာပဲထင်တယ်။ စားပွဲထိုင်တဲ့အလုပ်နဲ့ ကျွန်တော်
သင့်တော်မယ်မထင်ဘူး’

'ကျွန်တော်လဲပဲ ဒီအတိုင်းပေါ့ဗျာ၊ ကံကောင်းလို့ ရာထူး
တိုးတက်တာတောင် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား လှုပ်ခွင့် ကြုံနေသေး
တာ'

တိုနီ၏ မျက်လုံးညိုညိုတိုက် ဂရုတစိုက်ရှိလာ၏။
'ဗာတီကန်လူသတ်မှုကို ကျွန်ကော် မှတ်တမ်းလုပ်နေခဲ့ပြီ
နစ်၊ ဒီကိစ္စမှာ ခင်ဗျားက ဘယ်လိုပတ်သက်နေရတာလဲ'
ကာတာက အဖြစ်ကို အကျဉ်းချုံး၍ ပြောပြလိုက်လေ
သည်။

လျှို့ဝှက်စာအကြောင်းကို ပြောသော်လည်း ကိရိယာ၏သူး-
ခြားချက်ကိုမူ ပြောမပြော

'ခင်ဗျားတို့ခွဲ မှတ်တမ်းခတ်ပုံတွေကို ကျွန်တော်ကြည့်ချင်
တယ် ဟိုနီ၊ ကျွန်တော်သေနတ်နဲ့ဖန်လိုက်တဲ့ လူရုပ်ကို ကောင်း-
ကောင်းမှတ်မိနေတယ်'

'ကျွန်တော်တို့နဲ့ အဘူဘူကြည့်ပေါ့နစ်၊ ဗာတီကန်ကို ကျွန်
တော် လူတစ်ယောက်ကိုလွတ်ခဲ့သေးစာယ်၊ လက်ချည်းဗလာပဲ
ဖြန်လာရတယ်၊ ခုကိစ္စကို ကျွန်တော်တို့နစ်ယောက် ပူးတွဲလုပ်လို့
ရနိုင်မယ်'

'ရနိုင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် တရားဝင်ကော့ မဟုတ်ဘူးနော်၊
ကျွန်တော်ရောက်နေတာကို နိုင်ငံတကာရဲအဖွဲ့အနေနဲ့ သိစရာ
အကြောင်းမရှိဘူး'

တိုနီက ခေါင်းညိတ်၏။
'တစ်ခုရှိသေးတယ် ဟိုနီ၊ ဟိုစာရွက်ကို ကျွန်တော်တို့ရှာ
တွေ့ယင် ကျွန်တော် စာပဲဖြန်ရမယ်၊ ဒီစာရွက်အကြောင်း ခင်
ဗျားရဲ့အကြံအကဲတွေကို ခင်ဗျား အသိမပေးရဘူး'

တိုနီက စဉ်းစားနေသေး၏။
'ကောင်းပြီလေ၊ ကျွန်တော်တို့စိတ်ဝင်စားတာ ဗာတီကန်
ရတနာတွေ ပြန်ရဖို့ပဲ၊ အမေရိကန်အစိုးရရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တွေ
ကိုမဟုတ်ဘူး'

တိုနီက တဖြည်းဖြည်းပြီးလာ၏။
'တစ်ခုခုတွေ့ ခင်ဗျား ဆဲလွန်စရာထားပုံပဲနစ်'

နစ်ကာတာက အိတ်ထဲမှ ကင်ပရာအသေးစားလေးကို ထုတ်
သည်။

'ဒီအထဲက ဖလင်ကို ခင်ဗျားစိတ်ဝင်စားမှာ ဆေးချာတယ်၊
ဘယ်လောက်မြန်မြန် ပုံကူးလို့ရမလဲ'

'ဒီအဆောက်အအုံထဲမှာကို အမှောင်ခန်းလေးတစ်ခု ရှိပါ
တယ်'

'သိပ်ကောင်းတယ်ဗျာ'

ကာတာက လက်ကိုင်ပင်ပင်ကိုထုတ်၍ ဖြန့်ပြလိုက်၏။
'နောက်တစ်ခုက ဒီရုံမျိုးဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာ သိခင်သေး
တယ်၊ ဖြစ်နိုင်ပါလား'

၁၀၂ ထွန်းလင်း (မြန်မာပြန်)

'နန်းနည်းခတာ ခက်လိမ့်မယ်'
'တိုနီက ကိုယ်ကိုညွှတ်၍ ရွှံ့ခဲလေးကို ကြည့်သည်။
'ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဓာတုဗေဒပညာရှင်တွေဆီကို ပို့ရလိမ့်မယ်။
ကဲ... တခြားဘာရှိသေးသလဲ'
'လောလောဆယ်တော့ ဒီလောက်ပဲ၊ လာ ဓာတ်ပုံတွေ
သွားကြည့်ကြရအောင်'
သူတို့သည် မိုင်တိုင်ရှိများ၊ စားပွဲများ၊ အမျိုးသမီးစာရေး
များ ပြည့်နေသည့် မုခ်မိုင်းမိုင်း အခန်းကျယ်ကြီးတစ်ခုထဲတွင်
တစ်နာရီကျော်မျှ ဓာတ်ပုံများကို စစ်ဆေးကြည့်ကြသည်။

သို့သော်...ကာတာရှာသည့်လူ၏ပုံကို မတွေ့ရချေ။
'ဒီမှာ အဲဒီလူရဲ့ပုံရှိမှာ သေချာဘယ် တိုနီ'
'ခင်ဗျားတွေ့လိုက်တဲ့လူဟာ ဂျူးခတ်ဆိုသင် သူဟာ လူတို
သေသေချာချာ ရှေးမှာပဲ'
'ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့်...ခု လူသတ်မှုဟာ ကြေးစား
သမားတွေနဲ့ လုပ်ရပ်မို့ ဒီလူတွေရဲ့ မှတ်တမ်းဟာ ဒီမှာ ရှိကို
ရှိရမယ်'
တိုနီသည် ကာတာ၏ ပခုံးကို ကိုင်လိုက်၏။
'ခင်ဗျားရိုက်ထားတဲ့ ဓာတ်ပုံတွေနဲ့ ရှုခဲနဲ့နာ ရှိပါသေး
တယ်ဗျာ၊ ကဲ...နေ့လယ်စာ သွားစားပြီးမှ လုပ်ငန်းဆက်ကြ
တာပေါ့'

ကာတာ ပြုံး၍ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။
ဒီဒီအား သူ သဘောကျသည့် အချက်တစ်ချက်မှာ ထို
ကပ်ပင် ဖြစ်သည်။
သူ၏ သေခံကောင်းကမ်းနေတတ်သည့် စိတ်မှာ စိတ်ရင်း
မှာ ဖြစ်၏။
ညီသော် အရာရှိခက်ောင်းတစ်ယောက်၏ အသိဉာဏ်မျိုး၊
မြက်မှုမျိုးကဘာ ဖုံးကွယ်ထားတတ်ပါသည်။
ခင်ဗျားပြောတာမှန်ပါကယ် ဓာတ်ပုံတွေ မကူးပြီးမခြင်း
တော်တို့ ဒီမှာ အာမှ လုပ်စရာ မရှိသေးဘူး။
သူတို့သည် ကားဖမ်းခတ်ဒီဘာရန်နီယိုသို့ လျှောက်သွားကာ
သေးစားစားပွဲတစ်လုံးတွင် ဝင်ထိုင်ကြသည်။
တိမ်တိုက်များ မရှိတော့ဘဲ အနွေးဓာတ်က ပိုနေသည်။
သော်...ထေ့ပြေလေသည်...ဟု ထိုက်လျက်ရှိပါသည်။
တိုနီ၏ တိုက်တွန်းချက် အရ ဝါးပုတ်ကို မှာ၏။ ဒိန်ခဲနှင့်
အရက်ဖြူကလည်း အရသာ ရှိပါသည်။
သူတို့က အတိုက်မှ အကြောင်းများကို ပြန်ပြောင်းပြောပြ
သည်။
သူတို့ နှစ်ဦးစလုံး သိသည့် မိန်းကလေး တစ်ယောက်
ကြောင်း တိုနီက အမှတ်ရစေသည်။
အားပါးတရ ရယ်မောမိကြ၏။

လွန်ခဲ့သည်အပတ်က စိတ်မသက်သာရမှုတို့မှာ ပြေပျောက်
စိတ်ရောက်ပါလိမ့်။ လွတ်လပ်သွားသည်။

တစ်နာရီကျော်အကြာဝယ် နိုင်ငံတကာ ရဲအဖွဲ့ရုံးချုပ်
ပြန်လာခဲ့ကြသည်။

ခေတ်ပုံများကူးပြောင်း၍ (၈x၁၀)လက်မပုံများအဖြစ် ပုံပြင်
ခဲ့ထား၏။

ဖိုင်တွဲမှ ခေတ်ပုံများကို တိုနီသည် ထုတ်ယူ၍ မကြာ
တော့ဘဲ ကာတာကို ပေးလိုက်သည်။

ခေတ်ပုံက အတော် ပြတ်သားတာပဲ။ ဒါလေးကို ကြည့်
စမ်း။

တိုနီ ပထမ ခေတ်ပုံကို ကြည့်၏။

ဟုတ်တယ်... ဖိနပ်က အရာတွေ ထင်းနေတာပဲ။ ဒီပုံက
ကျွန်တော် တွေဖူးတယ် မထင်ဘူး။ အတော်ကို ထူး
တာပဲ။

ဟုတ်တယ်... ဒါကြောင့်ပဲ ကျွန်တော်တို့အတွက် သဲလွန်
ရနိုင်မယ်။

သေချာတာပေါ့။ မိတ္တူတွေကူးပြီး ဖိနပ်ပုံစံတွေနဲ့
စစ်ဆေးကြည့်ရမယ်။

သူတို့သည် ခေတ်ပုံအမှောင်ခန်းဆီသို့ သွားကြသည်။

ခေတ်ပုံဆရာကလည်း အကောင်းဆုံးပုံကို မိတ္တူများ ကူး
ရန် သဘောတူ၏။

ထို့နောက်... တိုနီသည် ဖိနပ်အရောင်းဆိုင်များ၏ စာရင်း
ယူသည်။

ကာတာသည် ဖိနပ်ချုပ်လုပ်ငန်းများထံသို့ ဖုန်းဆက်သည်။
အိတ်လီတွင် ဖိနပ်ချုပ်လုပ်ငန်း ဆယ်နှစ်ခန့်မှာ နိုင်ငံအနှံ့ ရှိ

၏။

တိုနီက သူ့လူနှစ်ယောက်ကို ဖိနပ်ဆိုင်များသို့ သွားရောက်
စစ်ဆေးခိုင်းသည်။

ကာတာက ဟိုတယ်သို့ ပြန်လာပြီး လင်းယုန်ကြီးထံသို့
ခြေအနေကို သတင်းပို့ရသည်။

သံတမ်းကို သတ်မှတ်ထားသည်။

သျှိုဝှက်နေရာတွင် ထားရပြီး စာပို့သမားကယူပြီး ဝါ
သက်သို့ လူကိုယ်တိုင် သွားပို့ရခြင်းဖြစ်သည်။

အလွန် အရေးကြီး အခြေခံနေမဟုတ်ပါက အိမ်(စ)
ထဲ ဖုန်းကို မသုံးရပါ။

ဟိုတယ်သို့ ပြန်ရောက်လာသည့်အခါဝယ် တိုနီထံသို့ ဖုန်း
ဆက်ရန် အတင်းက ရောက်နေသည်။

ဖိနပ်ပုံများ ထုတ်လုပ်တဲ့လူကို သိရပြီနော်။ ဒီဖိနပ်ခွာပုံစံ
ထုတ်တာ သူ့ကုမ္ပဏီပဲနော်။ သူ့ဆီက လူကြွား
မိသွားသူတွေရဲ့ စာရင်းကို ကျွန်တော် စစ်ဆေးကြည့်နေပြီ။

ကောင်းတယ်ဗျာ၊ ခင်ဗျာ၊ ရုံးမဆင်းခင် ကျွန်တော် ခဲ့မယ်

* * *

ညနေပိုင်း တိုနီ၏ရုံးသို့ ရောက်သွားသည့်အခါ ထိုနီ ထုတ်လုပ်သော ကုမ္ပဏီမှာ မိဂျန်ရှိ နယူးအိတ်လီကုမ္ပဏီကြောင်း အာတာ သိသည်။

ကုမ္ပဏီ၏ ရှေးမမြို့ရှိ အရောင်းကိုယ်စားလှယ်သည် ထိုနီ အနည်းငယ်ကိုသာ မှာကြားခဲ့သည်။

ရှေးမမြို့ရှိ လက်လီဆိုင်နှစ်ဆိုင်ကို တင်ဆောင်းစေခဲ့၏။

ထိုလက်လီဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ အရှားနှင့်ရင်ဆိုင်ပြီး လွန်ခဲ့သော တစ်နှစ်ကပင် ပိတ်သွားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

မြို့စွန်ရှိ ဆိုင်တစ်ဆိုင်သာ ကျန်တော့သည်။

ထိုဆိုင်အကြောင်း စုံစမ်းကြည့်သည်။ ပိုင်ရှင်မှာ လွတ် ဖာနေးဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့တော့ သဲလွန်စကောင်းကောင်း ရနေပြီ တိုနီ ကျွန်တော်တို့လူသာ ရောမမှာ ဖိနပ်ဝယ်ခဲ့ယင်ပေါ့

အတော်ကိပြန်နိုင်ပါအယ်၊ နောက်.....ဟိုရွှံ့ ခဲခဲ့အဖြေကို လဲ ရနေပြီ၊ ကျွန်တော်တို့ ခာတပညာရှင်တွေဟာ ဒီရွှံ့မျိုး ဟာ စစ်စစ်ကျန်းမှာ ရှိတယ်တဲ့

အင်း မာဖီးယားတွေပါလား

* * *

တိုနီမှာ ကိစ္စတစ်ခုရှိနေသဖြင့် ကာတာတစ်ဦးတည်းသာ လျှင် ဖိနပ်ဆိုင်သို့ အငှားကားနှင့် ထွက်ခဲ့၏။

ရှေးမမြို့၏ ရပ်ကွက်သစ်မှ လမ်းကျဉ်းလေးတစ်ခုတွင် ဆိုင် ကံရှိနေသည်။

ဆိုင်မှာ ဖိနပ်နှင့် သားရေပစ္စည်းများကိုသာ ရောင်းချ သည်။

ပုပုဝနှင့် နှုတ်ခမ်းမွှေးမျှင်မျှင်နှင့် ဆိုင်ရှင် မစ္စတာဖာနေး မှာ အလွန်ပင်ကူညီတတ်သူ ဖြစ်သည်။

'မကြာခင်က ဗီဖိနပ်မျိုးဝယ်သွားတာ သုံးဦးပဲရှိတယ်၊ စာရင်းစာအုပ်ထဲမှာ နံမည်တွေမရှိတယ်' ကာတာက အမည်များကို ဖတ်ကြည့်သည်။ ဘာဇီနီ၊ အရန်စီ၊ ပေါ်ယောလီ ဟူ၍ ဖြစ်၏။

ကာတာအတွက် မည်သို့မျှ ထူးခြားမလား၊ 'ဒီနာမည်တွေကို ကျွန်တော် ကူးယူသွားလို့ ရမလား' 'ရပါတယ်ဗျာ'

ကာတာက အမည်ကိုကူးယူ၍ ကျေးဇူးတင်စကား ပြောကာ ပြန်ခဲ့၏။

* * *

နောက်တစ်နေ့တွင် တိုနီက ကာတာအား သူ၏လက်ထောက်အဖြစ်နှင့် ရဲဌာနချုပ်သို့ ခေါ်သွားသည်။

ဖိုင်တွဲများစွာ ကြည့်ရှုနိုင်ခွင့်ရခဲ့၏။

မုန်းတည့်ချိန်လောက်တွင်မူ သူတို့ရှာနေသည့်အရာကို တွေ့ကြုံရပြီဖြစ်သည်။

ရှေးကိုဘာဇီနီသည် ရဲမှတ်တမ်းဝင်ဖြစ်သည်။ မှတ်တမ်းကကြာပြီဖြစ်သလို အမှုကလည်း အသေးအဖွဲ့မျှသာ။

နောက်တစ်နာရီကြာသည့်အခါ ရဲမှတ်တမ်းရှိ ဘာဇီနီ၏ ဓာတ်ပုံကိုရှာတွေ့သည်။

ဗာတီကန်စာကြည့်တိုက်တွင် ကာတာ သေနတ်နှင့်ပစ်ခဲသူမှာ ဇင်းပင်တည်း။

တိုနီက မှတ်တမ်းဌာနမှ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်နှင့် စကားပြောကြည့်သည်။

ထို့နောက် ကာတာအား ပြန်ပြောပြ၏။

'ဘာဇီနီကို သူတို့သတင်းမကြားရတာ အတော်ကြာသွားပြီ။ သူ့ခြေရာကို ဘာမှရှာမရတော့ဘူးတဲ့'

'သူ့ဘယ်မှာနေတယ်ဆိုတာကို မသိကြဘူးတဲ့လား'

'မသိဘူးတဲ့'

'အင်း... စစ္စလီကို သူမကြာခင်က သွားတာတော့ ကျွန်တော် သိနေကြပြီပြီပဲ'

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ခါပေမယ့် ဒီသတင်းသောက်နဲ့ မလုံလောက်... စစ္စလီက ဘူးတစ်လုံးဆောင်တဲ့လူတွေရှိရာ ကျွန်းကြီးတစ်ကျွန်းပါဘာဇီနီရဲ့အကြောင်းပြောမယ့်လူတစ်ယောက်ကို ရှာတွေ့ရမယ်မှာမဟုတ်ဘူး၊ တွေ့ချင်မှလဲတွေ့မယ်'

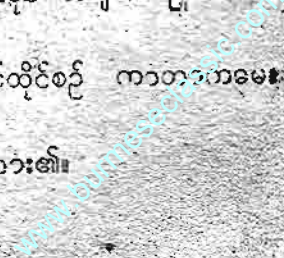
၁၁၀ ထွန်းထင်း (မြန်မာပြန်)

ထိုအချက်ကို ကာတာလက်ခံမိသည်။
ထို့နောက် အီတလီ မာဖီးယားတစ်စီးနှင့် ဆက်သွယ်ခဲ့ဖူး
သည် ဂျီနာအား ရုတ်တရက်သတ်ရလိုက်၏။
'ဟတ်ဖျိ ဘာဇီနိုအကြောင်း ဒီစရာမမြဲမှာကို သိနိုင်စရာ
အကြောင်းရှိပြီ ထိုနီ'

အခန်း (၆)

ထိုညတွင် ဂျီနာထံသို့ ကာတာရောက်သွားသည်။ သူ့လာ
မည်ကို ကြိုတင်အကြောင်းကြားထား၍ ဂျီနာက ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ
ချက်ပြုတ်ထား၏။
'အီတလီ အမျိုးသမီးတွေက ဒီလိုပဲ အချက်အပြတ်တတ်
ကြသလား'
စားသောက်ပြီး၍ ဆိုဖာတွင်ဝင်ထိုင်စဉ် ကာတာကမေး
လိုက်မိသည်။
ဂျီနာက ကာတာ၏ပခုံးကို ဖက်ထား၏။

အားလုံးတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် အိတ်တလီအမျိုးသမီးကများစွာ အချက်အပြတ်တော်ကြွပါတယ်'

သူမက ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကိုဆန့်၍ အသာမြှောက်လိုက်သည်။

စကတ်က ပေါင်ပေါ်သို့လန်တက်ကာ အောက်ခံဘောင်းဘီအဖြူကလေး ပေါ်နေ၏။

'အိတ်တလီ အမျိုးသမီးတွေ လုပ်နိုင်တာ အတော်များပါတယ်လေ'

ကာတာ၏ အပြောကြောင့် သူမကပြုံး၍ လည်ပင်းကို ခပ်ပွတ်ပွတ်လှမ်းလိုက်၏။

'ရှင် ကျွန်မဆီ ပြန်လာလိမ့်မယ်လို့ ထင်ခဲ့မိဘယ်'

သူမအသံက တိုးညှင်းလှသည်။

'အလုပ်ကိစ္စကြောင့် ပြန်ရောက်လာသလို ဖြစ်တာအတွက် စိတ်မကောင်းပါဘူးကွာ'

ကာတာက တောင်းပန်ရ၏။

'အနည်းဆုံးကတော့ ဒီညရဲ့ အခါကရည်ရွယ်ချက်ဟာ အဲဒီအလုပ်ကိစ္စပဲ'

သူမက ကာတာ၏ပခုံးကို ဖက်ထားသည့်လက်အား ပြန်ရွတ်သည်။ ကာတာကပြုံး၍ သူမအား ဆွဲဖက်သည်။

'ကိုယ့်ကိစ္စသိပ်ကိုအရေးကြီးနေတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒါကြောင့် မင်းဆီကို ကိုယ်လာချင်တဲ့စိတ်ကို မပျောက်ပါဘူးကွာ'

ကာတာက ဂျီနာ၏မျက်နှာကိုဆွဲလှည့်၍ နှုတ်ခမ်းအစုံအား အသာနမ်းသည်။ သူမက ကာတာ၏လည်ပင်းကို ပြန်ဖက်ထား၏။

'ရှင်မှာ ဒီလိုစိတ်ရှိတာ ကောင်းပါတယ်'

သူမက လည်ပင်းမှလက်ကို ဖယ်သည်။

'ရှင် ကိစ္စက ဘာတဲ့လဲ၊ ရှင်ကို သံရုံးဝန်ထမ်းလို့ ထင်နေတာ'

'အဲဒါမျိုးပါပဲ၊ ရောမကို ကိုယ်ဘာကြောင့် လာရတယ်ဆိုတာတော့ ကိုယ်အတိအကျ မပြောနိုင်ဘူးကျွန်နာ၊ ဒါပေမယ့် မင်းအကြောင်း မင်းအမှန်ပြောခဲ့ဖတ်တော့ ကိုယ့်ကို မင်းကူညီနိုင်စရာရှိနေတယ်'

သူမက ကာတာ၏ နားရွက်ဖျားခလေးကို နမ်းလိုက်၏။

'ဘယ်လိုမျိုးလဲ'

'မင်းဟာ မြေအောက်လောကက လူတွေနဲ့ သိကျွမ်းတယ်လို့ မင်းပြောခဲ့တယ်'

ဂျီနာက ကာတာအနီးမှခွာသည်။

'ရှင်ဟာ ရဲမဟုတ်ဘူး မဟုတ်လား'

ကာတာက ချက်ချင်းမဖြေ့ ထို့နောက်မပြောနိုင်သလောက် ပြောပြရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

၁၃၄ ထွန်းလင်း (ပြန်စာပြန်)

အကြောင်းတစ်ခုရှိလို့ မင်းကို ကိုယ်ရင်းမပြန်သောတော့ရှိ
တယ်။ ဒါပေမယ့် မကြာခင်ကဖြစ်သွားတဲ့ ဗာတီကန်လုယက်
မှုကို ကိုယ်စိတ်ဝင်စားနေတယ်
သူမ၏ မျက်ဝန်းနက်နက်တို့က ပြူးကျယ်သွားသည်။
ဗာတီကန်လုယက်မှုကို ရှင် စိတ်ဝင်စားနေတယ် ဟုတ်
လား

‘ဟုတ်ပါတယ်’
အင်း ဒါကတော့ ကျွန်မ မဘတ်နိုင်ဘူး၊ ဘယ်သူ့မှ
သတင်းမရနိုင်တဲ့ ရာဇဝတ်မှုမျိုးတွေဆိုတာရှိတယ်။ ခဟာက
အဲဒီလိုတာမျိုး တစ်ခုပဲ၊ ဘယ်သူမှ ဘာကိုမှ မသိနိုင်ဘူး
‘ဒီကိစ္စကို မင်း အဖြေရှာတွေ့ဖို့ကိုပဲ ကိုယ် မျှော်လင့်တာ
ပါ’

‘သူက ဘယ်သူလဲ’
‘သူ့နာမည်က ဘာဇီနီတဲ့၊ ရော့... ကိုဘာဇီနီ’
သူမက တံခဏမျှစဉ်းစားသည်။
‘ဒီနာမည်ကို ကျွန်မ မကြားဖူးဘူး’
‘တွေးကြည့်စမ်းပါ ဂျီနာရယ်’
ကာတာက သူမ၏လက်ကို နမ်းလိုက်သည်။
‘ဒါက ကိုယ့်အတွက် သိပ်ကိုအရေးကြီးနေလို့ပါ’

ဆာတန်ကြာမှ ဂျီနာကပြောသည်။
‘မသိဘူး၊ ဒီလူကို ကျွန်မ မသိဘူး နစ်’
ကာတာ သက်ပြင်းချမိသည်။
‘ဒီကိစ္စကို ရဲအဖွဲ့တော့ သိလွန်စရာမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ရှင်
ခေါင်းထဲက မေ့သွားပစ်လိုက်တော့’
သူမ၏ မျက်လုံးများထဲဝယ် လေးလေးနက်နက်ရှိနေပုံကို
ကာတာ တွေးမိ၏။

‘ကိုယ် မပေးနိုင်ဘူးဂျီနာ’
သူမက ဆိုဖာနောက်မီသို့ မီချီစိုက်ပြီး အောက်နှုတ်ခမ်း
ကို ကိုက်ထားသည်။
‘အင်း... ရှင်ကို ပေးခိုင်းလို့မရဘူးဘူး၊ ကျွန်မက ဘာမှ
တစ်ခုပဲ ရှိတော့တယ်’
‘အဲဒါက...’
‘အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ပဲ၊ ရိုဆာကတစ်ဆင့် သူ့ကို
ကျွန်မ သိရတာ’

‘ရိုဆာကို ကိုယ်မှတ်မိပါအယ်’
‘ဒီ အမျိုးသမီးဟာ ဖီယက်လာမုန်တီစီတိုရီယိုမှာ ဇိမ်ခင်း
တစ်ခု ပွင့်ထားတယ်။ သူက ရောမက ရာဇဝတ်ကောင်တွေက
သူ့အစစ်ကိုတွေ့ မောင်တွေ့ဆက်တောင် ပိုသိတယ်။ လေးယင်
တော့ ရှင့်ကို သူ့စကားပြောလိမ့်မယ်’

'ကိုယ် ငွေပေးမှာပါ'

'ရှင်တစ်ယောက်တည်းပဲ သွားရလိမ့်မယ်၊ သူ့နေရာကို သူကောင်မလေးတွေကလွဲပြီး ဘယ်ခိန်းကလေးမှ အဝင်မခံဘူး'

'သူနဲ့ ခုညပဲ တွေ့နိုင်မလား'

'ကျွန်မ စုံစမ်းလိုက်ဦးမယ်'

ဂျီနာက ဖုန်းဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။ နံပါတ်လွှတ်ဖုန်းခေါ်ပြီး ခပ်စူးစူးအသံနှင့် ပြောနေသည်။

တစ်ခဏအကြာမှ ဖုန်းကဲ့ချ၍ပြန်လာကာ ကာတာ၏အေးတွင် ဝင်ထိုင်သည်။

'အဆင်ပြေပါတယ်၊ ဆယ်နာရီကျော်ယင် သွားလို့ပြီ၊ ရှင်သူ စကားပြောလိမ့်မယ်၊ ရှင်ရှာနေတဲ့လူအမည်ကိုတော့ ကျွန်မ မပြောလိုက်ဘူး၊ သူ့ဖုန်းကို ရဲက ခိုးနားဆောင်မှာ သူ စိုးရိမ်နေတယ်'

'ကျေးဇူးပဲ ဂျီနာ'

ကာတာက နာရီကို ကြည့်သည်။ ဆယ် နာရီ ထိုး ခါနီးဖြစ်သည်။

'ခုပဲသွားယင် ကောင်းပယ်'
'နောက်တစ်ခုရှိသေးတယ် နစ်'
'ဘာလဲ.....'

'ရှင်သွားတွေ့တာ ဟို အပျော်ကိစ္စလို့ဖြစ်အောင် မခမ် ဟာအာရိန္ဒ စကားမပြောခင် ကောင်မလေး တစ်ယောက်ကို ခေါ်မယ်'

ကာတာက ဂျီနာ၏ ပေးခေ့ကို လက်ညှိုးနှင့် အသာမာ မျက်နှာကို မော့စေသည်။

'ဒီကိစ္စကို ကိုယ်ရှော့နိုင်လိမ့်မယ်'

ဂျီနာ၏ကိုယ်က တောင်ခန့် ဖြစ်သွားသည်။

'မခမ်ဟာဆာရီကို ပတ်ဖို့မကြီးစားနဲ့နစ်၊ ရှင်ဟာ ကောင်မလေးအတွက် ပိုက်ဆံဆုံးလိမ့်မယ်ကို ကျွန်မ ပြောထားတယ်၊ နေရကျိုးလဲ ရှင်နပ်ရမှပေါ့'

'သင်သာပေါက်ပါပြီကွာ'

ဂျီနာအား ပစ်ပယ်၍ အပျော်ပယ်တစ်ယောက်နှင့် ချစ်ပွဲပွဲမေည့် အရေးမှာ ပျော်စရာအတွေးကော့ မကုတ်လေပါ။

'ရှင်အတွက် စိုးရိမ်စရာ မလိုပါဘူးလေ၊ ယိုက ကောင်မလေးအတွက် ပြောတာပါ၊ မခမ်ဟာဆာရီဟာ သူ့မိန်းကလေးအကို အမြဲတမ်း ဆေးစစ်ပေးတယ်လို့ ရှိဆာက ပြောပြဖူးတယ်'

ကာတာက ထရပ်လိုက်သည်။
'ဟိုမှာ စကားပြောပြီး ယင် မင်း ဆန္ဒရှိယင်တော့ ဒီကိစ္စမှာ လာခုံမယ်'

သူမက ရီခင်သော မျက်လုံးအစုံနှင့် ကာတာအား မော့ကြည့်သည်။

ကျွန်မ သိပ်ကို ဆန္ဒရှိပါတယ် ရှင်ရယ်။

* * *

ဖီးယက်ဇာမုန်တီစီတိုရီယိုဆွီ အစွမ်းကားဖြင့် ကာတာထွက်ခဲ့သည်။ ထိုရပ်ကွက်မှာ ညဘက်တွင် လမ်းလျှောက်ရန် မသောနေရာမျိုး ဖြစ်သည်။

တိုက်က ဖောင်းခွမ်းလှသည်။ မျက်နှာစာကလည်း အင်မတန်များ ကွာကျလျက် ရှိသည်။

ပထမထပ်ရှိ ပြတင်းပေါက်ခန်းဆီးများ ချထားခြင်းမလွဲလှ ပြတင်းပေါက်အားလုံး ပွင့်ထားသည်။ မီးရောင်များကို တွေ့ရသည်။

တိုက်ပေါ်သို့ စတက်ချိန်မှာပင် အနီးရှိ တံခါးပေါက်လူတစ်ယောက်ကို သတိပြုမိလိုက်သည်။

ထိုသူမှာ ကာတာဘက်သို့ကြည့်နေခြင်း မဟုတ်သော်လည်း စန်းစနောင် ဖြစ်မိသည်။

ကိုယ်လုံးသွယ်သွယ်နှင့် မိန်းမဝယ်လေး တစ်ဦးက အခန်းတံခါးကို လာဖွင့်ပေးသည်။

ညှော်ခန်းကျယ်ကြီးထဲဝယ် ဖောက် သည်များကို တွေ့ရသည်။ ၎င်းတို့မှာ မိန်းကလေးများနှင့် စကားပြောနေကြသည်။

ဆံပင်မည်းမည်းကို နောက်လှန် ဖြီးထားသည်။ အသက်ငါးဆယ်ကျော်အရွယ် အမျိုးသမီး ပိန်ပိန်တစ်ယောက်က ကာတာထံသို့ လျှောက်လာသည်။

‘မဒမ်ဗာဆာရီလားဗျာ’

သူမက ပြုံးလိုက်သည်။

‘မဟုတ်ပါဘူး၊ သူ့ ရဲ့လက်ထောက်ပါ။ ရှင်က မိန်းကလေးတစ်ယောက်ယောက်ကို လိုချင်လို့လား။’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

ညှော်ခန်းထဲရှိ မိန်းကလေးများက ကာတာအား ကြည့်နေကြသည်။

အသားညိုချောလေးတစ်ဦးက ကာတာတို့ထံသို့ ရောက်လာသည်။ အဝတ်အစား တိုနဲ့ နံ့လေးကို ဝတ်ထား၍ သူမ၏အလှများကို တစ်စွန်းတစ်စ မြင်နိုင်သည်။

သူမကလေး၏အသက်မှာ ဆယ်ရှစ်နှစ်မျှသာ ရှိမည်ဟု ကာတာ ခန့်မှန်းမိသည်။

www.burmeseclassic.com

အသည်းပုံ မျက်နှာလေးစယ် အပြစ် ကင်းစင် မှ အင်အား
အယောင်က ရှိနေသည်။

ကာတာအား မိမိဧည့်ခံနိုင်ပါမည်လောဟု အိတ်လီ စကား
နှင့် သူကလေးက မေးသည်။

သူကလေးမှာ အသင့်တော်ဆုံးဟု အာဇာနည် ဆုံးဖြတ်သည်။
ခေါင်းငြိမ်ပြလိုက်သည်။

သူမက ပြုံး၍ ကာတာ၏လက်မောင်းကို ကိုင်သည်။ မေ
ဗာသာရီ၏ လက်ထောက်က ထွက်သွားသည်။

မိန်းကလေးက သူမ၏ အခန်းဆိုင်ခန်းမီး အရက်သောက်
လိုပါသေးသလားဟု မေးသည်။

‘သောက်တော့စားကွာ အခန်းကိုပဲသွားကြစို့’

‘အဟင်း...ရှင်က လိုရင်းသမားတစ်ယောက်ပဲကိုး’

သူမက ကာတာအား ဒုတိယလုပ်ရုံ အခန်းတစ်ခန်း
ခေါ်သွားသည်။

အခန်းတံခါး ပိတ်ပြီးသည့်နှင့် ကာတာ၏ အဝတ်အစား
များကို ချွတ်ပေးသည်။

‘ရှင်က အင်္ဂလိပ်လူမျိုးလား၊ မာရီယာဟာ အင်္ဂလိပ်
တော်တော်များများကို ပြုစုပေးဖူးပါတယ်’

ကာတာကငြိမ်၍ သူမ၏ အဝတ်အစားချွတ်ပေးမှုကို ခံ
သည်။

သူကလေးမှာ ထိုအလုပ်အားလုပ်ရသည်ကို သဘောကျ
ပုံရ၏။

ကာတာမှာ လက်နက်များကို မယူလာခဲ့။ အလွန်အန္တရာယ်
ကြီးသည့် လုပ်ရပ်ဖြစ်သော်လည်း ဤနေရာမျိုးဝယ် သံသယ
မဝင်စေလို။

ကာတာက သံခွတင်စောင်းတွင်ထိုင်ကာ ဖိနပ်နှင့် ဘောင်း
ဘီကိုချွတ်သည်။

မာရီယာကသည်း သူမ၏ တိုနဲ့နဲ့ အဝတ်ကို ချွတ်သည်။
သူမမှာ ခါးသေး၍ ရင်ချိုသော ကိုယ်လုံးအလှပိုင်ရှင် ဖြစ်
သည်။

သူမ၏ ဘယ်ဘက်ပေါင်တွင် အညိုအမည်းကွက်တစ်ခုတွေ့
ရသည်။

စိတ်ပြင်းသည့် ဖောက်သည်တစ်ဦး၏ လက်ချက်ဖြစ်မည်မှာ
သေချာလှ၏။

‘မာရီယာကို ရှင်သဘောကျရဲ့လား’

ကာတာက မတ်တပ်ရပ်၍ လက်ကျန်အဝတ်ကို ချွတ်သည်။
‘သဘောကျပါတယ်၊ မာရီယာ မင်းကလွပါတယ်’

ဤနေရာသို့ သူတင်ဝင်လာခဲ့စဉ်က မဒင်ဗာသာရီနှင့်
စကား ပြောရရေးသာ ရှေးရွှေခွဲ၏။

www.burmeseclassic.com

ယခုတော့ မာရီယာ၏ ကျမ်းကျင်သော ပြုစုမှုကြောင့် စိတ်
ပြောင်းခဲ့ရသည်။

ထိုနောက် နှစ်ယောက်သားငါးခါမျှ ထွဲခွေကြ၏။ မာရီယာ
မှာ ရွှင်ပျနေပုံရှိသည်။

ကာတာမှာလည်း ရုပ်ပိုင်းအရ စိတ်ကျေနပ်မှုရခဲ့၏။ သူ
ကလေးမှာ ထိုထက်ပိုပြီး မျှော်လင့်ပုံမရှိ။

ကာတာက မဒမ်ဗာဆာရီ၏အကြောင်းကို မေးမိသည်။

‘ဪ... ရှင်က မဒမ်ဗာဆာရီနဲ့ တွေ့ချင်တဲ့လူတစ်ယောက်
ကိုး’

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ဣဆီကို မင်းလိုက်ပို့နိုင်မလား’
‘ရပါတယ်၊ လိုက်ခဲ့လေ’

သူမက ကာတာအား တံတိယထပ်သို့ခေါ်သွား၏။

ခပ်မှောင်စကြိုလမ်းအဆုံးရှိအခန်းသို့ ဆက်လျှောက်ရှိသည်။
သူမက တံခါးနှစ်ချက်ခေါက်၏။

မဒမ်ဗာဆာရီ၏ လက်ထောက်အသံကို ကြားရပြီးနောက်
မာရီယာက ပြန်သွားသည်။

‘မဒမ်နဲ့ ရှင်တွေ့ချင်လို့လား’

လက်ထောက်အမျိုးသမီးကြီးက မေးလာ၏။

ကာတာက သူမအားကျော်၍ အတင်းသို့ လှမ်းကြည့်
သည်။

အနီးနှင့် အပြာရောင်မိန့်ပျဉ်ထွန်းထားသည်။ အမွှေးတိုင်နဲ့
က အပြင်သို့တိုးထွက်လာ၏။

‘ဟုတ်ကဲ့... ကျွန်တော်နဲ့ စကားပြောမယ်လို့ သူက ပြော
ထားပါတယ်’

‘ဝင်ပါ’

သူမက ဘေးသို့ဖယ်ပေး၏။

အခန်းထဲသို့ ကာတာဝင်လိုက်သည်။ အမွှေးတိုင်နဲ့ ကို ပိုပြင်း
လာ၏။

ကော်ဇောထူထူခင်းရာ အခန်းရှိ ဆိုဖာနီနီနီဖိုတစ်လုံးပေါ်
ပေါ် စာစောင်းလှဲ့ခနဲသည့် သဏ္ဍာန်တစ်ခုကိုတွေ့ရ၏။

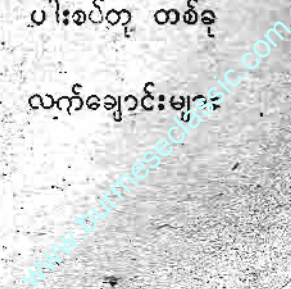
အနီးရောက်ကာမှ အလွန်ဝပြုံးသည့် အမျိုးအသမီးကြီးမှန်း
သိရသည်။

သူမ၏ အသက်မှာ ခုနစ်ဆယ်ကျော်မျှရှိပြီဖြစ်သည်။ ရုပ်ရှင်
ပေါ်ကာစ မင်းသမီးများနယ် ပေါင်ဒါဗိတ်ကပ်ကို ထူထူလိမ်း
ထား၏။ လှိုင်နာများ ရှိဦးများဆိုးထားသေးသည်။

ကြက်သွေးရောင် နှုတ်ခမ်းနီဆိုးဆေးက ပါးစပ်တူ တစ်ခု
နယ် ထင်စေသည်။

လိမ္မော်ရောင် ဆံပင်တူကို စွပ်ထား၏။ လက်ချောင်းများ
လက်စွပ်က တစ်ဒါဇင်မျှရှိ၏။

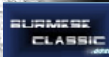
‘မစ္စတာ ကာတာလား’

‘ဟုတ်ပါတယ် မဒေါ်’

လက်ထောက်အမျိုးသမီးက ဆိုဖာအနီး ကုလားထိုင်ရာ
လှံ ရှေ့မေးကာ ကာတာအား ထိုင်ခေ့၏။

‘အမွေးတိုင်ထွန်းထားတာ ခွင့်လွှတ်ပါ။ မဒေါ်မှာ ထူးခြား
တဲ့ ကိုယ်နဲ့ ကစ်မျိုးထွက်နေလို့ အမွေးတိုင်အနံ့နဲ့ ဖုံးထား
တယ်’

လက်ထောက်အမျိုးသမီးက တီးတိုးပြော၏။

ကာတာက ခေါ်...ညီညီပြီ။ ကုလားထိုင်တွင် ဝင်ထ
သည်။

‘စကားပြောသံတွေတိုးတိုး လမ်းလောက်သံတွေ ကြားယ
ရမခိုက်နဲ့၊ ဟိုနှစ်ယောက်ထဲကို ထစ်စကေလောက် ထားနဲ့
ဟိုနာ’

မဒေါ်ဗာသာရီက လက်ထောက်အမျိုးသမီးအား ပြောလိုက
သည်။

‘ဟုတ်ကဲ့.... မဒေါ်’

အိုနာကလှည့်၍ အခန်းထဲမှ ထွက်သွား၏။

‘မင်းက လူချောဘစ်ယောက်ပဲ’

မဒေါ်ဗာသာရီက အင်္ဂလိပ်စကားနှင့် ပြောလာ၏။

‘ဒီ ဆံပင်တုကြီးကို ကျုပ် ဖြုတ်ထားလို့ရမလား၊ သိပ်ပူလွှ
လို့မ’

‘ရပါတယ်ဗျာ’

သူမက နှုတ်ခမ်းစု၍ချွန်ထားကာ လိမ္မော်ရောင်ဆံပင်တုကို
ချွတ်သည်။

ခေါင်းမှာ ဆံပင်ဖြူ ဟိုဘစ်စသည်တစ်ခုနှင့် ခေါင်းတုံးနီး
ပါးရှိသည်။

ဝမ်းနည်းနေသည့် အဘွားအိုဘစ်ယောက်၏ ရုပ်ပြောင်ပုံ
နယ်ပြစ်၏။

ကာတာမှာ ထူးခန်းစွာပင် သူမအား နှစ်လိုမိသည်။

‘ကဲ... မင်းလာတာ သတင်းရဖို့လို့ ကျုပ်နားလည်ထား
တယ်’

‘မှန်ပါတယ် မဒေါ်’

‘နယ်လီလို့ပဲ ကျုပ်ကို ခေါ်ပါ’

‘နယ်လီ...ဟုတ်လား’

ကာတာက မထုံကြည့်နိုင်စွာ ပြန်မေး၏။

‘ကျုပ်အဖေက အင်္ဂလိပ်သင်္ဘောသားတစ်ယောက်ပဲ၊ ကျုပ်
အမေ အိတ်လီသူက တားနေတဲ့ကြားက ကျုပ်ကို နယ်လီလို့ သူ
အမည်ပေးခဲ့တာ’

သူမ ပြုံးလိုက်၏။

‘တစ်ခါနဲ့က ကျုပ်ဟာ မိန်းမလှတစ်ယောက်ဆိုတာ မင်း
ယုံရဲလား’

‘ယုံပါတယ်ဗျာ’

ကာတာက သူ၏ လေသံမှာ အကြင်နာ စွက်ဖက်နေပါစေဟု မျှော်လင့်ထား၏။

‘ကျုပ်အသက် ဆယ်ခုနစ်နှစ်အရွယ်မှာ အီတလီ မင်းဆွေ မင်းမျိုးတွေက လက်ထပ်ခွင့် တောင် ခဲ့ကြတာ၊ ကျုပ်ကငြင်းခဲ့တယ်၊ လက်ထပ်ခြင်းထက် ပိုပြည့်စုံတဲ့ဘဝမျိုးကို ကျုပ်က လိုချင်တာ’

ကာတာ ငြိမ်နေလိုက်သည်။ မည်သို့ စကား ပြန်ရမှန်း မသိ။

‘ဒီအိမ်ကလုပ်ငန်းကို ကျုပ် စတော့ ဥရောပတိုက်က အရေးအပါဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို မြေဖျော်မှု မေးနိုင်ခဲ့တယ် မစ္စတာ ကာတာ၊ ကျုပ်ရဲ့ မိန်းကလေးတွေဟာ နိုင်ငံခေါင်းဆောင်တွေ၊ နာမည်ကျော်ပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့ သိကျွမ်းခဲ့ရတယ်’

‘ခန့်ကြီးတစ်ယောက်ဆို ဘယ် အီတလီမှာ နာမည်ကြီးပဲ သူက မိန်းကလေးတွေကို မဆက်ဆံဘူး၊ သူတို့ အဝတ်အစား ချွတ်တာ ကြည့်တယ်၊ သူ ရှေ့မှာ အဝတ်အစားမဲ့ ရပ်စေတယ်၊ လူတစ်ယောက်ရဲ့ဆန္ဒကို ဘယ်သူမှ မသိနိုင်ဘူးကွယ်...’

‘နောက်ပိုင်းကျတော့ ဒီကို မြေအောက်လောက်သားတွေ မကြာခဏ ရောက်လာကြတယ်၊ မားဖီးယားတွေနဲ့ တခြား လူဆိုးတွေပေါ့၊ သူတို့အားလုံးနဲ့ ကျုပ်သိကျွမ်းခဲ့ရတယ်၊ သူတို့က စကားတွေ အများကြီး ပြောကြတယ်၊ ဝါပေမယ့်... ကျုပ် သဘောကျတဲ့လူက လျှို့ဝှက် ဖွယ်သတင်းကိုမှ ကျုပ် မရောင်းဘူး’

အခန်းတွင်းမှ အမွှေးတိုင်အနံ့မှာ ကာတာကို အသက်ရှူကျပ်လာစေသည်။

မခပ်ဗာဆာရီကမူ စကားကို အပြတ်မခံ။

‘မင်းလာတာ လူတစ်ယောက်သတင်းရချင်လို့ပဲ’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘သူ့နာမည်က...’

‘ရှော့ကီဘာဇီနီတဲ့’

အဖွားကြီးက ကာတာကို အတန်ကြာ စိုက်ကြည့်နေသည်။

‘သူ့ကို ကျွန်ုပ်သိပါတယ်’

‘သူ့ကို ဘယ်မှာရှာလို့ တွေ့နိုင်မလဲဆိုတာ ပြောနိုင်ပါ့မလား’

‘ပြောနိုင်စရာရှိပါတယ်၊ တန်ရာတန်ကြေးကို မင်းပေးနိုင် ယင်ပေါ့’

‘ကျွန်တော်မှာ ငွေရှိပါတယ်’

‘လိုင်ယာနှစ်သောင်း ပေးနိုင်ပါ့မလား’

ကာတာသည် တွန့်ဆုတ်ဆုတ်ဖြစ်သွား၏။ ငွေကများလှ၏။ သို့သော် ဤငွေမရလျှင် နယ်လီဗာဆာရီနှင့် အပေးအယူလုပ်နိုင်စရာလမ်းမမြင်။

‘ပေးနိုင်ပါတယ်’

‘ခုံ ငွေပါသလား’

ကာတာသည် အိတ်ထဲမှ ပိုက်ဆံတစ်ထပ်ထုတ်၍ နယ်လီ
ဗာကာရီကို လိုင်ယာနှစ်သောင်း ဖေးလိုက်၏။ သူမက ပိုက်ဆံ
ကို ရော့ကွက်ကြည့်သည်။

ထံ့ နောက်...ပိုက်ဆံကို မျက်နှာအနီးကပ်၍ အသေအချာ
ကြည့်ပြန်၏။

ကျေနပ်ရဲ့လား နယ်လီ'

ကျုပ်တို့အလုပ်မှာ ဂရုစိုက်နိုင်ကာမှ ဖြစ်တာ၊ မင်းပိုက်ဆံ
တွေက အစစ်တွေပါ။ ... ဒီရော့ကွက်ဘာဇီနီဆိုတဲ့ အကောင်
အကြောင်း ကျုပ် ပြောပြပါမယ်'

သူမက ပိုက်ဆံများကို အနီးရှိ စားပွဲလေးတစ်လုံးပေါ်သို့
လှမ်းတင်သည်။

လျော့ရဲ့ဒေသော လက်ခောင်းသားတို့က လှုပ်ရှားသွား
သည်။

'ဘဇီနီဟာ ဒီကို တစ်ခါတလေ သာတတ်တယ်၊ ကျုပ်
ကောင်မလေးတွေကို နှိပ်စက်တတ်တဲ့ ပမ္မားသူခိုးတစ်ယောက်
ပါ။ ထောင်ကျဖူးတယ်၊ ရော့မမှာ အများဆုံးနေပြီး လှုပ်ရှား
တယ်၊ တစ်ခါတစ်ခါတော့လဲ နှစ်အတော်ကြာကြာ ပျောက်
နေတတ်တယ်...'

နေပယ်မှာ နေဖူးတယ်၊ ဒါကြောင့်လဲ မူးယစ်ဆေးဝါးနဲ့
ဗစ်မယ်လုပ်ငန်းမှာ ပါခဲ့တယ်၊ သိပ်မကြာခင်ကတော့ ရော့မ
ကို လူတစ်ယောက်နဲ့ ပြန်ရောက်လာတယ်၊ အဲဒီလူနှစ်ယောက်
တော့ မင်းကြားဖူးနိုင်တယ်၊ လီယိုဗင်နီဖာရယ်လီတဲ့'

ကြားဖူးတယ် မဆင်ပါဘူးဗျာ'

သို့သော်...ကာတာသည် ဂျီနာ၏ ဇာတ်လမ်းမှ အမည်ကို
အမှတ်ရနေ၏။

'ရော့မက ရဲတိုင်း ဒီနာသည် ကို သိကြပါတယ် မစ္စတာ
ကာတာ၊ လူချမ်းသာတစ်ယောက်ပါ။ တရားဝင်လုပ်ငန်းတွေ
အများကြီးရှိတယ်၊ ဖာရယ်လီ အိမ်ရာ ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်း
ကတော့ အထင်ပေါ်ဆုံးပါ။ ဒီလို လူရှိသေ ရှင်ရှိသေ အမြင်ရဲ့
နောက်ကွယ်မှာတော့ ဖာရယ်လီဟာ မြေအောက်လောက
ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်ပါ...'

'မူးယစ်ဆေးဝါးရောင်းဝယ်ဘယ်၊ တခြားတရားမဝင်လုပ်
ငန်းတွေရှိတယ်၊ ခေမီးယားအဖွဲ့နဲ့လဲ ပတ်သက်နေတယ်၊
သူဟာ လူနဲ့ခွဲတဲ့တစ်နှစ်၊ ဗင်းနစ်က အနုပညာ ပစ္စည်းတွေ
ခိုးမှုမှာ ပါနေခဲ့တယ်'

'စိတ်ပင်စားစရာပဲ'

'ရော့ကွက်ဘာဇီနီဟာ ရော့မကို ဖာရယ်လီနဲ့ သက်တော်
စောင့်အဖြစ် ပါလာတယ်'

'သဒဘာခပေါက်ပါပြီ ဒီဖာရယ်လီက ရော့မမှာ နေတာ
လား'

'သူ့မှာ အိမ်တွေအများကြီးပါ၊ မြို့ထဲမှာ တိုက်ခန်းတစ်
ခန်းရှိပေမယ့် နေခဲ့တယ်၊ ဒီက မြေးကံပိုင်းမှာ အနားယူ
အိမ်ကြီးတစ်လုံး ရှိတယ်၊ ကက်ပရီက သူပိုင်ဟိုက်တယ်မှာ
အခန်းစုံအခန်းကြီးတစ်ခု ယူထားတယ်၊ ခုလို အချိန်ပိုမှာ
ဆီယင်တော့ ကက်ပရီမှာ သူ့ကို အများဆုံး ကျေနပ်တယ်'

သူမက ရေမွှေးဘူးတစ်ဘူးကိုယူ၍ ပေးပတ်ဝန်းကျင်သို့ ပြန့်လိုက်သည်။ အနံ့ကို ရှုရှုကြည့်ပြီးချောင်းတစ်ချက်ဆုံးသည်။

‘နေလို့ကောင်းပါတယ်နော် နယ်လီ’

‘ကောင်းပါတယ်.. ကောင်းပါတယ်၊ ကျုပ် ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး’

‘ဒီလိုဆိုတော့ ဖာရယ်လီနဲ့ ဘာဇီနိုကိုကပ်ပရိုက ဟိုကယ်မှာ တွေ့နိုင်မယ်လို့ ခင်ဗျားယုံဘယ်ပေါ့?’

‘အဲဒီမှာရှိဖို့ သိပ်များပါတယ် မစ္စတာကတားဟိုတယ်က ဆီဇာယက်စတပ်တဲ့... ကျွန်းအလယ်မှာရှိတယ်’

‘ခင်ဗျားဟာ ကျွန်တော်ကို အတော်ကို အတော်ကူညီလိုက်တာပဲ နယ်လီ’

‘ကျုပ်ဟာ လူတစ်ယောက်ပေးတဲ့ခင်ဗျာ့ တန်ရာတန်ကြေးကို အမြဲတန်း ပြန်ပေးတတ်ပါတယ်’

နယ်လီဗာဆာရီက ပြုံးလိုက်ပြန်သည်။

ကာတာက ပြန်ရန် ထရပ်သည်။

‘ကောင်မလေးအတွက် လိုင်ယာတစ်သောင်း ခွဲပေးပါတယ်၊ အပြင်ထွက်ယင် အိုနာကိုပေးခဲ့ပါ။ နောက် အချိန်မရွေးလဲ ပြန်လာနိုင်ပါတယ် မစ္စတာ ကာတာ’

‘ကျေးဇူးပါပဲ’

အခန်းအပြင်သို့ ရောက်ကာမှ လေကောင်း လေသန့်ကို ရှုရှုကြည့်ရသည်။

အောက်ထပ်သို့ရောက်သည့်အခါ အိုနာအား မာရီယာအတွက် ကျသင့်ငွေကိုပေးသည်။ အပြင်ဘက်လမ်းပေါ်တွင်မူ အသန့်ရှင်းဆုံးလေကို ရှုနိုင်တော့သည်။

အိုနာက နှစ်လမ်းကျော်အကွာတွင် အငှားကားရလိမ့်မည်ဟု ပြောခဲ့သည်။

သို့ဖြင့် ကာတာ ထိုနေရာဘက်သို့ လျှောက်ခွားသည်။ ညက နွေးထွေးလှသည်။

ဗုဇီယ လမ်းအလယ်သို့ အရောက်တွင်မူ ခြေသံများကို ကြားလိုက်မိသည်။ နောက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ လူနှစ်ယောက် ခပ်သုတ်သုတ် လိုက်လာ၏။

အန္တရာယ်ဟု သူ မယူဆမိ။ သို့သော် ၎င်းတို့နီးလာချိန်တွင် နံရံကိုကပ်ထားသည်။ နီးလာသည်နှင့် ၎င်းတို့၏ ခြေလှမ်းက နွေးခွားသည်။

ထို့နောက် နောက်ပြန်လှည့်ကာ လမ်းကို ပိုတ်ထား၏။ ထိုသူအား နယ်လီ၏အိမ်တွင် တွေ့ခဲ့သည်ဟု သူထင်၏။

‘ရပ်နေစမ်း’

ထိုသူကဆိုသည်။

‘ဘာကိုစွဲလဲကွ၊ ငါ့သွားစရာရှိသေးတယ်’

‘မခပ်ဗာဆာရီနဲ့ ဘာကိုစွဲ စကားပြောရတာလဲ’

ဗုဇီယလူက အင်္ဂလိပ်စကားခွဲမေးလာ၏။

ကျောက်ပေါက်မာရှိသည့် မျက်နှာ လေးထောင့်စပ်ခပ်ကို ကြည့်ရှင်း ကာတာမှာ လူဂါနှင့် ဓားမြောင်မပါသဖြင့် စိတ်အားငယ်သွားမိသည်။

လူက ငါ့ရဲ့မိတ်ဆွေကောင်းတစ်ယောက်မို့ပါ
'ဒါပီနော့ကို ခင်ဗျားတစ်ခါမှ ရောက်ဖူးတာမှမဟုတ်ဘဲ
ဆီညော်'

'ငါလမ်းက ဖယ်စမ်းကွာ'
ခင်ဗျားနဲ့ဘာကြောင့် မခပ်စာဆာရီနဲ့ စကားသွားပြော
တယ်ဆိုတာ ပြောပြမှ ဖယ်မယ်'

ဗလကြီးက ခပ်တင်းတင်းပင် ပြော၏။
'ငါ ပြောပြီပြီ၊ မိတ်ဆွေဟောင်းကို လာ နှုတ်ဆက်
တာလို့'

ကတော့က ထိုလူများအသံဖြတ်လျှောက်ရန် ပြသည်။

* ဗလကြီးက ကာတာ၏မျက်နှာအား လက်သီးနှင့်စွမ်း
ထိုး၏။ ကာတာမှာ ကျောက်ပေါက်မာဘက်သို့ ယိုင်သွား
၏။ ကျောက်ပေါက်မာက ဝမ်းဗိုက်သို့ ဆီးထိုသည်။

နှစ်ယောက်ဆားလက်ချက်နှင့် နံရံသို့ ကာတာယိုင်သွား
သည်။ နံရံကိုဖမ်းကိုင်ရင်း အသက်ကို မနည်းရှူနေရသည်။
လက်သီးတစ်ချက်က ခေါင်းသို့ပင်လာသည်။ ရှောင်ရန်
ကြံသော်လည်း မမီး

ထို့နောက် လက်နှစ်ဖက်ကို နောက်မှ ဖမ်းချုပ်ခြင်းခံလိုက်
ရသည်။

ကျောက်ပေါက်မာက ရှေ့တွင် လ ခုတ်သည်။
'ဘာတွေ ပြောခဲ့ကြတာလဲ'
'မသိဘူး ကွ'

သူမက ယိမ်းယိမ်းယိုင်ယိုင်နှင့် ကာတာတို့ထိုင်နေသည့်
ရှေ့ဆိုဖာပေါ်သို့ ဝင်ထိုင်သည်။ နောက်မှီသို့ အနိပ်နှင့် မှီချ
ပြီး သက်ပြင်းချသည်။

ဝတ်ရုံရှည်၏ ခါးဆီးကြိုက ပြတ်သွားသည်။ ရှမ်းမှည့်
သည့် ခန္ဓာကိုယ်က အထင်းသား ပေါ်လာသည်။

ကာတာတို့မှာ ဖာရယ်လီ၏ အဖော်မလေး မရှိတော့ပါ။

* ရင်တို့ ကိစ္စက ဘာလဲ၊ ကျွန်မကို ပြောလိုရပါသလား၊ လီယို
ပင်နီဖာရယ်လီက အားလုံး ကျွန်မကို အသိပေးထားတယ်'

သူမ၏ ခလမိတ်က လေးနေသေးသော်လည်း ကာတာ ထပ်
မှတ်သက်သို့ အရက်မူးနေပါ။

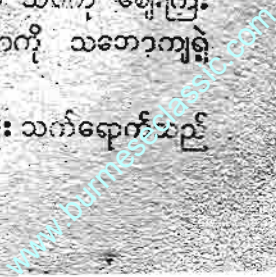
တိုနီက မိမိတို့ အပန်းဖြေအိမ်များ ဝယ်ရန် စိတ်ဝင်စားနေ
ကြောင်း ရှမ်းပြုနေစဉ် ကာတာက ဂျီနုပြောခဲ့သော တွဲလျက်
အခန်းကျဉ်းလေးကို ရှုကြည့်သည်။

ဖုန်းတင်ထားသည့် ထိုသတ္တုစားပွဲကို ထိုင်ရာမှပင် မြင်ရ
သည်။

'တက်ပရီမှာ ရောင်းဖို့ အိမ်ကတော့ သိပ်နည်းတယ်'
သူမကိုယ်သူမ ဂါဇာဟု မိတ်ဆက်ပေးသူလေးက ပြော
လာသည်။

'ထစ်ယောက်သောက်က ရောင်းယင်လဲ သိပ်ကို ဈေးကြီး
တာ၊ လှူကြီးမင်းတို့ကတော့ ဈေးကြီးတာကို သဘောကျရဲ့
လား'

နေဂေ့ဆုံးစကားကမူ အနိပ္ပာယ်တစ်မျိုး သက်ရောက်သည့်
လော့ သေး

၁၅၀ ➡ ထွန်းလင်း (မြန်မာပြန်)

'ဟုတ်ကဲ့ သဘောကျပါတယ်'

တိုနီက သွားတိုက်ဆေးကြော်ညှာသကဲ့သို့ သွားတစ်ပြုံလုံး ပေါ်အောင် မြိုးပြသည်။

ကာတာက ချောင်းတစ်ချက်ဟန်က လည်ချောင်းရှင်းသည်။

'ဂါတာ ဟိုဘက်အခန်းမှာ ဖုန်းတွေတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ဟိုတယ်ကို ကျွန်တော် သူငယ်ချင်း ဖုန်းဆက်လို့ရပါမလား'

တိုနီက ကာတာအား မျက်မှောင်ကြုံတံ့၍ ကြည့်လာသည်။

'ရပါတယ်ရှင်၊ မီးထွန်းပါဦးမယ်'

သူမက ထရပ်သည်။ ဝတ်ရုံရှည်အောက်ပိုင်းက လှစ်ခနဲ တစ်ချက် လန်သွားသည်။

သူမက ဘေးအခန်းလေးမှ မီးကိုသွားဖို့စဉ် တိုနီက ကာတာအား မျက်စိချိတ် ကြည့်ပြန်သည်။

တိုနီက သူမဘေးမှ အခန်းလေးသို့ လျှောက်သွားသည်။

သူမ၏လက်က တိုနီ၏ လက်မောင်းကို ကိုင်လိုက်သလို တိုနီ၏ လက်ကလည်း လှုပ်ရှားသွားသည်။

သူမက ဘေးသို့ဖယ်ကာ ပြုံးလိုက်သည်။

တိုနီက အခန်းလေးထဲသို့ဝင်ပြီး တံခါးကိုဖိတ်သည်။ ဂါတာက တာတာထံ လျှောက်လာပြီး ဘေးတွင်ရပ်သည်။ ကာတာ၏ ပခုံးကို ကိုင်ထားသည်။

'ရှက်က လှူမချာပဲ'

တာတာက သူမ၏ စကားကြောင့် မော့ကြည့်သည်။

'ကျေးဇူးပဲဗျာ၊ ကဲ... ပြောစမ်းပါဦး၊ မစွဲတာ ဖာရယ်လီ... မကြာမီက စီးပွားဘက် မိတ်ဆွဲသစ်တွေ ရှိနေသလား၊ မှာ စီးပွားဘက်တစ်ယောက် တိုးနေတယ်လို့ ပြောသိသွားလို့'

လူမက ဆိုဖာဆီသို့ ပြန်သွားသည်။ အရက်ခွက်ကိုကောက်ပိုင်သည်။

'လီယိုဗင်နီ အနားမှာတော့ အမြဲတမ်း မျက်နှာသစ်တွေရှိတာပဲလေ၊ လီယိုဗင်နီ အကြောင်းပဲ ကျွန်မတို့ ပြောမိကောင်းဘူးလား ရှင်တို့သူငယ်ချင် နှစ်ယောက် လာတာပဲ ဒီကိစ္စပဲ မဟုတ်လား'

'ခင်ဗျားဟာ အတော် ကို ဧည့်ဝတ်ကျေပါတယ်' တိုနီတစ်ယောက် စားပွဲတို ရှာနေပါ စေဟု ကာတာက တောင်းသည်။

'ယောက်ျားတွေဟာ ကျွန်မကို သဘောကျကြတယ်၊ အခြားမိန်းမပါပဲ၊ သူတို့လိုချင်တာ ကျွန်မဆီမှာ ရှိတယ်လေ၊ ကျွန်မဘေးကြောင့် ရှင်လန့်သွားပြီလား'

'မလန့်ပါဘူးဗျာ'

ကာတာတေးနေသည်။ တိုနီတစ်ယောက် မည်သို့လုပ်နေပြီလဲ မသိရဘူး။

'ကောင်းပါဘယ်၊ ရှင်လန့်မသွားဘူးဆိုလို့ ဝမ်းသာပါမယ်၊ ရှင်ဟာ ကျွန်မလိုလူစားမျိုးပဲ၊ အခွင့်အရေးရယင်ရသလို တတ်ရမယ် မဟုတ်ဘူးလား'

'ဟုတ်တယ် အမှန်ပဲ'

ကာတာ၏စိတ်ကမူ တိုနီထံသို့ ရောက်နေသည်။

ဂါတာက ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ အရက်ခွက်ကိုချ၍ ဆိုဖာပေါ်တွင် ထိုင်လိုက်သည်။

ဝတ်ရုံရှည်၏ ရှေ့ခြမ်းနှစ်ဖက်ကို ဖယ်လိုက်စဉ် တိုနီ ရောလောသည်။

‘ရှင်တို့လိုချင်တာ ကျွန်မ သိပါတယ်။ ကျွန်မ ပေးပါမယ်။ ကြိုက်သလိုပြော၊ လိယံဗင်နီကို ကျွန်မ ပြန်မတိုင်ပါဘူး။’

‘နစ် ကိုယ်တို့ အချိန်နည်းနည်း မရဘူးလား။’

‘မရဘူး တိုနီ။’

‘ဒါဆိုယင် ခင်ဗျားသွားနှင့်။ နောက်ကျွန်တော် လိုက်မယ်။’

‘တိုနီ ဟိုလူက အချိန်မရွေး ပြန်ရောက်လာနိုင်တယ်။’

တိုနီက ဆိုဖာဆီသို့ ကြည့်ပြီး ကာတာအား ပြန်ကြည့်သည်။

‘ရင်ပြင်မှာ ခင်ဗျားဟာလေးနှင့် ပြန်ခြိမ်နေပါလား။’

တိုနီမှာ ယခုအခါတွင် အလိမ္မကျ ဖြစ်နေသည်။ ဒေါသက အနည်းငယ်ပါလျက် ရှိသည်။

ကာတာအပေါ် မဟုတ်။ ဗာခြေအနေအတွက်ဖြစ်သည်။

သို့သော် ကာတာ၏စကား မှန်ကြောင်းလည်း သိသည်။

‘ကြိုက်သလိုသာလုပ်တော့ တိုနီ၊ ဒါပေမယ့် ဖုန်းဆက်ကိစ္စ ပြောပါဦး။’

တိုနီ မျက်နှာထားက ပြောင်းလဲသွား၏။

‘ဆောရီးပဲ နစ်၊ ခင်ဗျားမှန်ပါတယ်။’

တိုနီက ကာတာအား အတန်ကြာ တမ်းတမ်းတတနှင့် ပြည့်ပြီး တံခါးဆီသို့ သျှောက်သွား၏။

‘ဆောရီးပဲ ဂါတာ၊ နုတော့ အချိန်အခါနဲ့ နေရာက မသင့်တော်သေးဘူး။’

ဂါတာက ကာတာ၏ စကားကြောင့် မျက်လုံးအပြူးသားနှင့် မော့ကြည့်သည်။

‘ရှင်တို့ ကျွန်မကို မချစ်ကြတော့ဘူးလား။’

‘ခင်ဗျားဟာ ချစ်ချင်စရာ အကောင်းဆုံး အမျိုးသမီးပါပဲ။ ဂါတာ၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းနှစ်ဦး အရေးပါတဲ့ကိစ္စလေးရှိနေသေးလို့ပါ။’

* * *

ဇာတ်လှေကားဆီသို့ သွားရာသမ်းတစ်လျှောက်လုံး တိုနီက ခြိမ်ချက်သားကောင်းနေ၏။

ဇာတ်လှေကားမှအသွက် ဧည့်ခန်းသို့ ရောက်သည့်အခါ ကာတာက စကားစလိုက်သည်။

‘ဒီကိစ္စပျိုး ကြည့်ရှောင်နော် တိုနီ၊ နို့မို့ယင် အပေါက်များနဲ့ ဧည့်လိမ့်မယ်။’

၁၅၄ ➡ ထွန်းထင်း (ပြန်မာပြန်)

တိုနီက ရယ်လိုက်၏။

'ဟိုတယ်ရောက်ယင်တော့ ရေအေးအေးလေး ချိုးလိုက် ဖြစ်မယ် ထင်တယ်၊ ဒါမှမဟုတ်...'

'ဘာလဲ တိုနီ'

'ဟိုမှာ အဲဒါ ဖယ်ရယ်လီပ'

အရပ်ရှည်ရှည် အသားညိုညို အသက် လေးဆယ်ကေ အရွယ် တစ်ဦးက အဖော်တစ်ယောက်နှင့်အတူ ဟိုတယ် ရေခန်းသို့ ဝင်လာ၏။

နောက်တစ်ကြိမ်တွေ့လျှင် မှတ်မိစေရန် ကာတာ ဂရုတစိုက် ကြည့်သည်။

တုတ်ကောက် ထောက်၍ ထောင့်နဲ့ ထောင့်နဲ့ အဖော် ကြည့်ပြန်၏။

ကာတာ မှတ်မိလိုက်သည်။

ဗာတီကန် လှယ်ကမူတွင် ပေါင်ကို သူ သေနတ်နှင့်ပစ်ခတ်ခဲ့သော ဘာဇီနီမမြင်စေရန် မဂ္ဂဇင်းစင်ဘက်သို့ လှည့်ရပ်၏။

'ဘာသတင်းထူး ရှိသေးသလဲ'

ဖာရယ်လီက စာရေးအား မေးလိုက်၏။

'မရှိပါဘူး၊ ဆီညော်ဖာရယ်လီ'

'ကောင်းတယ်၊ အပေါ်ကို သုံးယောက်အတွက် စားစား ပို့လိုက်'

'ဟုတ်ကဲ့'

ဖာရယ်လီနှင့် ဘာဇီနီတို့က ကာတာအား ဂရုမပြုမိသော ဓာတ်လှေကားဆီသို့ လျှောက်သွားကြ၏။

ဘာဇီနီမှာ ရှာဆုံးလှစွာပင် လျှောက်နေ၏။ ဓာတ်လှေ ကားတံခါးက မကြာမီ ပိတ်သွားသည်။

'သူ့ ဖိနပ်က...'

'ဘာဇီနီရဲ့ ဖိနပ်လား တိုနီ'

'ဟုတ်တယ်၊ သားရေကျက် အောက်ခံနဲ့ပဲ'

* * *

ရင်ပြင်သို့ ပြန်ရာလမ်းဝယ် တိုနီက အိတ်ထဲမှ စာရွက်တစ် ရွက်ကိုထုတ်သည်။

'ခင်ဗျားရဲ့ စော့ရသောနဲ့ စားပွဲကိုမေ့တုန်း စိတ်ဝင်စား စရာ နှစ်ခုတွေ့ခဲ့ရတယ်၊ တစ်ခုက ဂျူးဇတ်လိပ်စာပါတဲ့ လိပ် စာစာအုပ်လေးပဲ၊ ကျွန်တော် ကူးယူလာခဲ့တယ်၊ အဲဒါက ဗာ တီကန်မှာ ခင်ဗျားတွေ့တဲ့ သဲလွန်စကို ပိုပိုပြိုင်စေလိမ့်မယ်'

ကာတာက စာရွက်ကိုကြည့်သည်။

ဆီညော် ဂျူးဇတ်၊ ဆန်မာကို သွင်းကုန်လုပ်ငန်း၊ ယာ ဆန်ချက်တံပေါ်ချိန်၊ စစ္စလီယာဟု လက်ရေးသောစာအုပ်ကို မြင် ရသည်။

'တုတ်တယ်၊ ဂျူးဒတ်ရှိ ဌာနချုပ်က စစ္စလီမာရီတယ်
 တိုနီ အဲဒီကိစ္စ ခိုးရာဝါ ပစ္စည်းတွေ ယူသွားနိုင်စရာ ရှိတယ်'
 'ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့အတွက် အဲဒီနေရာမို့ပဲ စိတ်ဝင်စား
 ရမယ့် သဘောပဲ၊ ခိုးရာဝါပစ္စည်းတွေ စစ္စလီမာ ရှိနေပြီ ပြန်ရ
 ယင် ကျွန်တော် ကိစ္စပြီးပြီ'
 'မုန့်တပေါ့'

ကာတာမှာ လူ၏ လုပ်ငန်းသည် ထိုကဲ့သို့ အလွယ်တကူ
 အဆုံးသတ်ရန် မဖြစ်နိုင်ဘဲလည်း ထောက်ခံလိုက်၏။
 ဂျူးဒတ်သည် ပန်းအိုးထဲမှ စာရွက်ကို မတွေ့လျှင်တော့
 အကြောင်းမဟုတ်ပါ။

စာရွက်ကို နောက်ကြော လှန်ကြည့်လိုက်ဦး နှစ်၊ ကျွန်
 တော်ရေးမှတ်လာတာ တစ်ခုကို တွေ့လိမ့်မယ်၊ သတိမမေ့
 အောင် မှတ်ထ ပုံမျိုးပဲ၊ ခင်ဗျား ဘာထူးခြားသလဲ'

ဟိတယ်လေး၏ ခင်ပေါက် မီးရောင်အောက်တွင် သူကရပ်
 ပြီး တိုနီ၏ လက်ရေးကို ဖတ်ကြည့်သည်။

(လီယိုနာဒို သို့ ကုန်ပို့ရန်)

နောက် ရက်စွဲတစ်ခု။

'ခိုးရာဝါ ပစ္စည်းတွေကို ဆိုလိပ်ကတ် နှစ်၊ လီယိုနာဒို
 ကတော့ ခိုးရာဝါပစ္စည်းတွေ ဝယ်ပြီးပြန်ဖြန့်တဲ့လုပ် ပြစ်ရမယ်'
 'ဖြစ်နိုင်တယ်'

ထိုစကားသည် သူ၏စိတ်ထဲတွင် ခိုးလိုသူဖြစ်စေသည်။ ခိုးရာ
 ဝါပစ္စည်းကို ပို့ရန် စီစဉ်ခြင်းမှသာဖြစ်ပါမူ သူ့အတွက် အရေး
 မကြီးလှ။

ပန်းအိုးသည် ဂျူးဒတ်၏ ကိုယ်ပိုင်စုဆောင်းရာပစ္စည်း ဖြစ်
 ရန်ပြီကို သူသိ၏။

သို့သော် - ထိုစကားသည် သူ့အတွက် အခြားသမားထက်
 အလျင် သူ့အတွက် ပိုထူးခြားနေသည်ဟု သူ့အလိုလိုသိလျက်ရှိ
 သည်။

၁၆၀ ထွန်းထင်း (မြန်မာပြန်)

ဂျီနာသည် ၎င်းတို့ဘေးတွင်ရပ်နေသည်။ သူမ၏ ဆံပင်တို့မှာ လေထဲတွင် လွင့်ပွဲလျက်ရှိသည်။

‘နစ် ဖိနပ်မစီးဘဲ ကျွန်မ ဟောင်ကိုဘက်မှ ရလိမ့်မယ်’

‘မင်းဟက်စရာမလိုဘူး၊ မော်တော်ကိုပဲ ဒီမှာ စောင့်နေပါ’

‘စောင့်ဘူး၊ လိုက်မယ်’

သူမက တိုနိုကို စစ်ကူခေါ်သည်။ တိုနိုက ပခုံးသာ တွန့်ပြသည်။

‘ပြန်မပြောနဲ့တော့၊ ဒီကျောက်တောင်သို့ မင်းတက်မှာ ထက် ဒီမှာ နေရစ်ခဲ့တာက ထိုအတွက် ဝိုအဖိုးတန်တယ်၊ ပစ်သံခတ်သံကြားရသပ်တော့ ဆယ့်ငါးမိနစ်ပဲစောင့်၊ ထိုဘယ်သူမှ ရောက်မလာဘဲ လစ်ပေတော့၊ နားလည်တယ်နော်’

‘အင်း... ဆယ့်ငါးမိနစ်စောင့်... မဟုတ်လား’

‘ခါမှပေါ့’

ကာတာသည် ပြုံးလိုက်သည်။

‘ကဲ... မော်တော်ကို ဂရုစိုက်ပေတော့၊ ထိုအတွက် ထွက်ပေါက်က ဒါပဲရှိတာ၊ တစ်နာရီအတွင်း ထို ပြန်လာခဲ့မယ်’

ကာတာတို့သည် ဂျီနာကို ထားခဲ့ပြီး ကျောက်တောင်ပေါ်သို့ စတက်ကြသည်။

သူတို့သည် ရွာမှ ဝယ်ခဲ့သည့် ခပ်ပေါ့ခေါ် လေကာအနွေးထည်၊ ရော်ဘာခွာတပ် ခွတ်ဖိနပ်များ ဝတ်ထားသည်။

တိုနိုသည် ကြီးခွေတစ်ခွေကို ပခုံးတွင် လွယ်လျက် ဖြစ်၏။

ကာတာ၏ ခါးထွင်လည်း ကြီးချိတ်နှစ်ချောင်းရှိ၏။

တောင်ကမ်းပါးယံ၏ အခြေတွင် ပြင်ညီ ကျောက်တန်းလေးတစ်ခု ရှိသည်။ ထိုမှ လမ်းကြောင်းအတိုင်း စတက်၏။ ကာတာက အလျှင်တက်၍ ခြေချော်နိုင်စရာ နေရာများကို တိုနိုကို ပြ၏။

သူ၏ ညည်းညူသံကြောင့် တိုနို၏ နိုင်ငံတကာရဲအဖွဲ့မှ လုပ်ငန်းမှာ ခပ်ကြမ်းကြမ်း မလုပ်ရဟု ကာတာ သဘောသဘောပေါက်မိ၏။

ကျောက်တောင်၏တစ်ဝက်သို့ နိနစ်ပိုင်းအတွင်း ရောက်သွား၏။

ရှေ့ခရီးကမူ အလွန်နှေးကွေးလှ၏။ လမ်းကြောင်းကို မမြင်ရသလောက်ရှိ၏။ ရှုခြင်လက်တို့ သွင်းနိုင်သည့် အခေါင်းပေါက်ကဒလေးများကိုသာ အားကိုးနေရသည်။ အလွန်အန္တရာယ်ကြီးမာသည့် လုပ်ရပ်ပင်။

လိမ့်ကျလျှင် အရိုးနှင့်အသားအခြားစီဖြစ်မည့် အမြင့်သို့ ရောက်လာကြသည်။ ဘောင်းထိပ်နှင့်ခေ့ဘန်အမျှသာ ဘေးတော့သည်။

တိုနိုမှာ ကျွတ်နေသည့် ကျောက်တုံးအစကို တက်နှင့် မိပြီး ခြေထောက် လွတ်သွားသည်။ အောက်သို့ လျှောကျစပြုနေသည်။

‘ဆွဲတက်လိုက်’

ကာတာက အော်ပြောလိုက်သည်။

တိုနို အခေါင်းပေါက်ထဲမှ ညာလက်ကိုဖြုတ်၍ ကာတာအား လက်လှမ်းပေးသည်။ ကာတာ ဖမ်းဆွဲလိုက်၏။

တိုနီ၏အလေးချိန်က ကာတာ၏ဘယ်ခြေအား ချော်သွား
စေသည်။ လျော့ကျသည်။ ခြေထောက်ကိုပြောင်းသည်။
ဟန်ချက်မညီတော့ဟု ထင်လိုက်စဉ်မှာပင် ညွှက်လက်က
ကျောက်အစွန်းကို မိမိရရ ဖမ်းကိုင်မိသည်။
‘ခြေချဖို့နေရာရှာ’
ကာတာ၏လက်မှာ ပြုတ်ထွက်လှနီးပါရှိလာသည်။ အလွန်
ကြာညောင်းလှသည်ဟု ထင်မိ၏။
တိုနီက ခြေချရာကိုတွေ့သွားသည်။ သူ၏ အလေးချိန်က
ကာတာလက်မှ လွတ်သွားသည်။
တာတာကိုယ်တိုင်လည်း ဘယ်ခြေချနိုင်သည့်အခေါင်းလေး
တစ်ခုကို နင်းမိ၏။
‘ဘယ့်နှယ်လဲ’
ကာတာက မောဟိုက်သံနှင့်မေးသည်။
‘ရပြီ...ရပြီ’
တိုနီမှာ အလွန်တုန်လှုပ်နေပုံရသည်။
ကာတာမှာ တိုနီအား ချီးကျူးမိသည်။ သူထက် တိုနီက
စောင်တက်ရသည်ကိုပိုကြောက်ခဲ့သည်။ သို့တိုင် ကန့်ကွက်ခြင်း
မရှိခဲ့။
‘သိဖိခဝေးတော့ဘူး တိုနီ’
လက်နှိုက်ရာများကို ဂရုတစိုက်ဆွဲခိုကာ အပေါ်သို့ဆက်
ထက်သည်။ ယခုအချိန်ဝယ် ဂျီနာအားသောင်ပြင်ကျဉ်းကျဉ်း
ပေါ်၌ အရပ်ကလေးပမာသာမြင်ရတော့သည်။
စောင်ထိပ်နှင့် ပေငါးဆယ်အကွာသို့ ရောက်လာသည်။

တိုနီ၏ကုတ်တယ်ထားသည့်လက်ကိုမှာ ဖြူဖွေးနေ၏။
အ ကိုလည်း တင်းတင်းကြိတ်ထားသည့်ကာတာက တိုနီ
ထံမှကြိုးကိုယူ၍ သူ့ခါးမှချိတ်နှင့်ချိတ်သည်။
ညှာလက်နှင့်ကျောက်ခွက်ကို မိမိရရဆုပ်ကိုင်ကာ ချိတ်တပ်
ကြိုးကိုလွဲ၍ အရှိန်ယူသည်။ ကျောက်စောင်ထိပ်ဆီသို့ ပစ်
တင်လိုက်၏။
ချိတ်က ကျောက်စောင်အပေါ်သို့ ပျောက်ကွယ်သွား၏။
ကြိုးက ကာတာဘေးတွင် ဖန်းလှန်းကျနေသည်။ ဆွဲကြည့်
သည်။ လျော့ပါလာသည်။
ထို့နောက် ချိတ်နှင့်ဘစ်စုံဘစ်ချိန်နေပုံဖြင့် ရပ်သွားသည်။
ကြိုးကိုဘင်းတင်းဆွဲ၍ တိုနီအား ငုံ့ကြည့်၏။
‘အခြေအနေတောင်းပါဏယ်’
တိုနီ၏မျက်နှာထားကတော့ သံဆယရှိပုံရသည်။ ကာတာ
ကကြိုးကိုဆွဲ၍ တက်တော့သည်။
တဖြည်းဖြည်း အပေါ်သို့ရောက်သွားသည်။ ကြိုးကလျော့
ခနဲကျကာ ရပ်သွားပြန်သည်။
ဇောချွေးများပြန်နေသည်ကို ကာတာသိလိုက်၏။ နဖူးမှ
ချွေတို့က မျက်စိထဲဝင်ကာ စပ်လျက်ရှိသည်။
ကာတာက ဂရုတစိုက်ပြန်တက်သည်။ ကျောက်စောင်ထိပ်
သို့ရောက်ကာ လှမ်းကြည့်လိုက်၏။
ကိုယ်နှစ်ဆယ်မျှအကွာဝယ် ဆန်မာကို သွင်းကုန်သူ
အဆောက်အအုံဖြူဖြူကို တွေ့ရသည်။

၁၆၄ ထွန်းလင်း (ပြန်ပေးပြန်)

အဆောက်အတိုက် အစီအစဉ်ပိုမိုပြုစီမံခြင်း၊ တိုက်နှင့်သံသွေးကြိုးအကာကြားဝယ် ပြုတ်ပင်များရှိနေ၏။

ကျောက်စောင်ပေါ်သို့တက်၍ ဤချိတ် ချိတ်နေရာ ကျောက်စွန်းဆီလျှော့သွားသည်။ ဤကို ပိုမိုအောင်ချက်တို့နီဆီ ပြန်သည်။

ခေါင်းညိတ်ပြုသည်။ တိုနီက ကြိုးကိုဆွဲ၍ စတက်၏။ လူအတွက် ခက်ခဲလှသော်လည်း နောက်ဆုံးအတွက် ကာတာဘေးတွင် ထိုင်ချလိုက်သည်။

‘ခပ်ဗျားစိတ်ကူးက အတော်ဆောက်ရူးကျတပဲ့’

‘ကျွန်တော် သိပါတယ်တိုနီရယ်’

ကာတာကရယ် ဟိုဘက်သည်။ ကျေးလက် တောင်စွန်းဆီသို့ ပြန်သွားကာ မိမိအန္တရာယ်ကင်းကြောင်း ဂျီနာအစားလက်တွေ့ ယမ်းပြုသည်။

ဂျီနာက ပြန်လက်ယမ်းပြုသည်။ တာဘာက တိုနီထိုင်နေရာသို့ပြန်လာ၏။ ပတ်ဝန်းကျင် အကဲခတ်သည်။

‘တောတို’ ဝိုင်ဝက်လောက်မှာ အဆင်းရလွယ်မယ့်နေရာနဲ့တယ်။ အဲဒီကပဲ ကျွန်တော်တို့ ပြန်ဆင်းမယ်တိုနီ’

‘အဲဒီလမ်းက ကျွန်တော်ပြန်မှာ သိပ်ကို သေချာတာပေါ့ဗျာ’

ကိုယ်ကိုညွတ်၍ သံသွေးကြိုးအကာကို ဖြိုဖျက်ပြီး ကြမ်း၊ လူသွေးအရိပ်အလောင်မမြင်ရ။

‘ကျွန်တော် သွားကြည့်လိုက်မယ် နစ်’

တိုနီက ခြံစည် ရိုးသောင့်သို့ သွားသည်။ ဘုရားကျက်နာက ချွေးဖြင့် ပြောင်လက်နေ၏။ အဆောက်အအုံ၏ ချက်နာစာအက် နှင့် လှမ်းကြည့်၍၊ မုဆိုးချားထောက် အဆင်သင့် ထိုင်နေသည့် ဓာတုသံ ပြန်လာ၏။

‘ခွေခြံတံခါးဝမှာ အစောင့်တစ်ယောက်ရှိတယ်။ သက်နက်လည်း ရှိပုံပဲ’

‘ကျွန်တော်က တွက်ထားတဲ့အတိုင်းပါပဲ’

‘တိုနီခေ့မှာ ကားဘစ်ဝီးလောက်ခဏာ အနည်းဆုံးရှိရမယ်။ တိုက်ခန်းမှာ ဝန်ထမ်းဝင်ပေါက်လည်း တွေ့ရကယ်။ အစောင့်မမြင်အောင်အဲဒီအပေါက်ပကဝင်လိုရမယ်။ ထင်တယ်။’

‘ကောင်းပြီ၊ စည်းရုံးက အချက်ပေးစနစ် ရှိမရှိ ကြည့်လိုက်ဦးမယ်’

ဆယ်ငါးမိနစ်မျှ အကြားဝယ် အချက်ပေးစနစ် ဝါယာကြိုးကို ဖြတ်နိုင်ပြီး စည်းရုံးတေးကံတွင် တွင်းတစ်တွင်း တူးလိုက်နိုင်သည်။

ထိုတွင်းချိုင့်မှလျှို့ကာ ဓာတုသံသို့ ဝင်၏။ တိုနီပြောသည့် တံခါးပေါက်ဆီသို့ သွားကြသည်။

တံခါးသို့ အရောက်ဝယ် အစောင့်မြင်နိုင်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ကာတာက နေရာရွေ့၍ အစောင့်အား အကဲခတ်လိုက်သည်။

အောက် (၄၇) သေနတ်ကို ချိုင်းကြားညှပ်ထား၏။ ဘေးတွင် တဲတစ်လုံးရှိသည်။

ထဲလေးတွင်ချည်ထားသည်မှာ တိုနီမမြင်ခဲ့သော ဂျာမန်သို့
ထိန်းခွေးကြီးတစ်ကောင်ပင်ဖြစ်၏။

လေက အစောင့်ရှိရာဘက် တိုက်ခိုက်နေခြင်းမှာ ကံကောင်း
လှသည်။

ခွေးကြီးအဖို့ ကာတာတို့၏ အနံ့တို နံ့၍မရနိုင်တော့။
သို့သော် ဝင်ထမ်းဝင်ပေါက်တံခါးကို ဖွင့်လှောင်မှု အသံ

မထွက်အောင် အထူးဂရုစိုက်ရပေလိမ့်မည်။
သံတံခါးမှ သေ့ဘိမ့်ကို ဘာတာအက်ခတ်၏။

အခက်အခဲတွေ့စရာမရှိ။ စောရသော့နှင့် မိနစ်ပိုင်းအတွင်း
ဖွင့်လိုက်နိုင်၏။

တံခါးကိုတွန်း၍ အတွင်းသို့ ချောင်းကြည့်လိုက်သည်။
'ဇာ....'

ကာတာက တိုးတိုးပြော၍ တိုနီအား နောက်မှလိုက်လာရန်
ရန်အချက်ပြသည်။

နှစ်ဦးသား သေနတ်ကိုင်၍ အတွင်းသို့ဝင်ကြ၏။ တိုနီက
တံခါးကိုပြန်ပိတ်သည်။

အိမ်ရှေ့ပိုင်းသွားရာ စင်္ကြံသမ်းသို့ သူတို့ ရောက်နေကြ
သည်။

ခင်အုပ်အုပ် အသံတစ်မျိုးကို တစ်နေရာရာမှ ကြားလိုက်
သည်။

အောက်မှ ဖြစ်ပုံရသော်လည်း လေကားယို မတွေ့ရ။
အိမ်ရှေ့ပိုင်းသို့သွားရင်း တိုနီအားနောက်မှ ကင်လိုက်သော

လာရန် ကာတာက အချက်ပြ၏။

ရုံးခန်းသို့မဟုတ် ဧည့်ခံကြိုဆိုရေးအခန်းနှလံ အခန်းမျိုးသို့
ရောက်လာကြသည်။

စားပွဲတစ်လုံးတွင် ပညာရှင်တစ်ဦးနှယ် အဖြူရောင်အပေါ်
အင်္ကျီဝတ် လူတစ်ဦးထိုင်လျက်ရှိသည်။

အခန်းထောင့်တွင်လည်း အစောင့်တစ်ဦးက အီတလီသတင်း
စာကို တိုင်ဖတ်နေ၏။

နှစ်ယောက်စလုံးက ကာတာတို့အား မြင်ပုံ၊ အသံကြားပုံ
မရှိချေ။

အပေါ်အင်္ကျီဖြူ ပုဂ္ဂိုလ်ရှေ့တွင် အင်္ဂလိပ် အက္ခရာ...
အယ်(လ်)ပုံ ကောင်တာတစ်လုံးရှိသည်။

ရှေ့တံခါးနှင့် အစောင့်ကြား ၎င်းအားခြားနေ၏။ ကာ
တာက တိုနီအား ခေါင်းဘတ်ပြသည်။

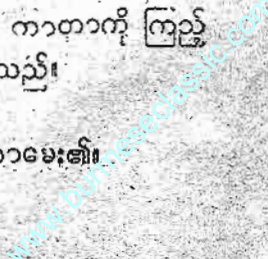
သူက တောင်တာနောက်မှ လူနောက်သို့ ကပ်သွားသလို
ကာတာကလည်း အစောင့်ဆီသို့ ကပ်သွား၏။

'ငြိမ်ငြိမ်နေကြ၊ မလှုပ်နဲ့'
ကာတာက အီတလီစကားနှင့် ပြောလိုက်သည်။

အစောင့်က ရန်ထ၏။ ခါးမှ ခြောက်လုံးပြူးဆီသို့ လက်
လှမ်းစဉ် ရင်ဘတ်သို့ချိန်ထားသည့် ကာတာ၏ လူဂါကို တွေ့
သွားသည်။

ကုတ်အင်္ကျီအဖြူက တိုနီကို ကြည့်လိုက် ကာတာကို ကြည့်
လိုက်လုပ်ပြီး ထိုင်းရာမှ တဖြည်းဖြည်းထလသည်။

'ဂျူးဒတ် ဘယ်မှာလဲ'
အစောင့်ထံမှ အကြည့်ကမခွာဘဲ ကာတာမေး၏။

‘ဘာဗျ’
 အစောင့်က ပြန်မေးသည်။
 ‘ကဲ... ကဲ ကဲ’
 တိုန်က ဒေသမသုံးရှက်ဘာရှယ်တာ ပစ္စုတိုနှင့် ကုတ်အင်္ကျီ
 အဖြူ၏ ကျောက်ပိတ်ထောက်သည်။
 ‘တိုန်ကို တိုအောင်မလုပ်နဲ့နော်’
 ‘ဂျူးဒတ် ဒီမှာမရှိဘူး’
 တိုန် ရှေ့မှလှူက ပြောသည်။
 အံ့တလိစကားနှင့် ဖြေသော်လည်း ဂျာမန် သို့မဟုတ်
 စက်စီးနှေးစီးယန်း ဒေသသားနှင့်တူ၏။
 ကာတာနှင့် တိုန်အား စေ့ စေ့ ကြည့် ကာ အကဲခတ်
 သည်။
 ဆိုသော့ ပိန်သည်။ ကိုင်းမပါသည့် မျက်မှန်တပ်ထား၏။
 ဝေးစက်သော မျက်လုံးပြာပြာတို့ ရှိသည်။ ဂျူးဒတ်အကြိုက်
 လူစားမျိုး ဖြစ်သည်။
 သို့အော် ၎င်းသည် နည်းပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်ပါက မည်သည့်
 အတွက် ဂျူးဒတ်က ငှားခဲ့သနည်း။
 ‘အမြင်က အစောင့်နဲ့ ဆက်သွယ်နိုင်သလား’
 ‘ဟုတ်ကဲ့’
 ‘သူ့ကို ဘာမှမပြောနဲ့’
 အစောင့်က ကုတ်အင်္ကျီဖြူအား လှမ်းတားလိုက်၏။
 ကာတာက အစောင့်ဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။
 ထို့နောက် ကုတ်အင်္ကျီဖြူတက်သို့ ပြန်လှည့်၏။

‘အမြင်က အစောင့်ကို ဒီလာပို့ပြောလိုက်ပါ’
 ‘သူက ဒေသရာရွေ့မယ် မထင်ဘူး’
 ‘သွန်နဲ့ စကားမပြောနဲ့’
 အစောင့်က အော်သတိပေးပြန်သည်။
 ‘သောက်ပါးစပ် ပိတ်ထားစမ်း’
 ကုတ်အင်္ကျီအဖြူက အစောင့်အား ခပ်မာမာ ပြောလိုက်
 သည်။
 ‘အမြင်ကအစောင့်ကို မစ္စတာ ဂျူးဒတ်ဆီက ဖုန်းလာနေ
 တယ်။ အထူးသွန်ကြားစရာတွေရှိသလို ပြောလိုက်ပါ’
 ထိုသို့က ကာတာ၏ စကားကြောင့် တိုန်ကိုလည်း လှည့်
 ကြည့်၏။
 ‘ပြောတဲ့အတိုင်း လုပ်လိုက်သင် ကောင်းမယ်’
 တိုန်က သတိပေးသည်။
 ကုတ်အင်္ကျီအဖြူက အံ့ဆွဲကိုဖွင့်၍ အဖိုးတန်အသံလွှင့်စက်
 ကိုထုတ်၏။
 ခလုတ်အိန်ဒိုရ်၍ ပြောသည်။
 ‘ကာလို အထဲကို ခဏသွားပါဦး။ မစ္စတာ ဂျူးဒတ်က ဖုန်း
 ဆက်ပြီး ခင်ဗျားနဲ့ စကားပြောချင်လို့တဲ့’
 အစောင့်က ဂိတ်ဝမှလျှောက်လာစဉ် ကာတာထိုက် ငြိမ်၍
 စောင့်နေကြသည်။
 အစောင့်မှာ ချိုင်းကြားမှ အေကေ (၄၇) ကိုမခွာ၊ ခေါ်
 တံခါးပေါက်သို့ ရောက်သည်နှင့် အတွင်းမှ အစောင့်က အော်
 ပြောလိုက်၏။

'သဘိထားဟေ့၊ သူတို့မှာသေနတ်ပါတယ်'
တံခါးပေါက်မှအစောင့်က ကာတာနှင့် တုနီကိုကြည့်ကာ
သေနတ်ကို မြှောက်သည်။ ကာတာက ရင်ဘတ်သို့ ပစ်လိုက်
သည်။

အစောင့်လက်မှ သေနတ်က လွတ်ကျပြီး ကျည်ဆန်များ
ဆက်တိုက်ထက်လာ၏။

ကျည်ဆန်တို့က ကြမ်းပြင်၊ ကောင်တာနှင့် သတိပေးသည့်
အစောင့်ရှင်ဘတ်သို့ ဝင်သွားသည်။

နံရံကိုပြေးဆောင်ကာ သူထိုင်ခဲ့ရာ ကုလားထိုင်ပေါ်သို့
ဝုန်းခနဲ ပစ်ကျသည်။ ကုလားထိုင်မှာ ကျိုးပဲ့သွား၏။

ကာသာ တံခါးပေါက်ဆီသို့သွားတာ အပြင်သို့လှမ်းကြည့်
သည်။

မည်သူ့ကိုမှ မတွေ့ရ။ ကုတ်အင်္ကျီအဖြူဘက်သို့ လှည့်ကြည့်
သည့်အခါ မျက်နှာ သွေးဆုတ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ကဲ... မှန်တာကို ပြေစမ်း။ ဂျူးဒတ် တကယ်ပဲ မရှိတာ
လား။

'ဒီမှာ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း ရှိတော့တာပါ'
သူ၏ ပြောပုံဆိုပုံအရ အမှန်ပြောကြောင်း သိသာနိုင်ပါ
သည်။

'ဟိုပစ္စည်းတွေ ဘယ်မှာလဲ'
တုနီက ဝင်မေးသည်။

'ဘာ...'
'ဗာတီကန် ရတနာတွေလေ၊ ဘယ်မှာ ဝှက်ထားသလဲ'

'ဪ... ဝါတွေ ဒီမှာရှိတယ်လို့ ခင်ဗျားတို့ ထင်နေကြ
တာကိုး'

ကာတာသည် သူ့ထံသို့သွားကာ နားထင်သို့ သေနတ်နှင့်
ယောက်လိက်၏။

'ဘယ်မှာ ကားသလဲ'
သူ၏ မျက်နှာက ဖြူဖွေးသွားသည် အသက်ရှူ မြန်လာ
သည်။

'ဂူတစ်ဂူလို့တော့ သူတို့ပြောနေသံ ကျွန်တော်ကြားတာပဲ'
'ဘယ်ဂူလဲ'

'မြေလက်ဂူတဲ့၊ ဒီက သိပ်မဝေးဘူး'
'အဲဒီဂူကို ကျွန်တော် သိပါတယ်'

တုနီ ပြောလာ၏။
ကာတာသည် ထိုသူ့အား ထောက်ထားသည့် သေနတ်ကို

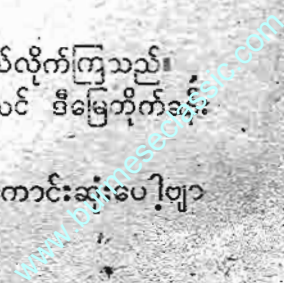
ပိုအားစိုက်ဖို့လိုက်သည်။
'ဒီက မြေတိုက်ထဲမှာ ဘာရှိသလဲ'

ထိုသူ၏ မျက်နှာပေါ်ဝယ် ကြောက်နစ်မှုက နေရာယူ
လာသည်။

'ဘာမှမရှိဘူး'
သူ အသံသည် ကျယ်သောင်လှ၏။

တုနီနှင့်ကာတာတို့ အကြည့်ခြင်း မလှယ်လိုက်ကြသည်။
'ရတနာတွေကို အနီးကပ်မှာဝှက်ထားယင် ဒီမြေတိုက်ခန်း'

မှာ ဘာရှိမယ်ထင်သလဲတုနီ'
'ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်ရှာကြည့်တာ အကောင်းဆုံးပေါ့ဗျာ'

'ကဲ...သူ့ကို ကြီးတုပ်ထားလိက်၊ ဂျီနာ မော်ဘော်နိုပလ...
မိ မိနစ်ပိုင်းထဲ အချိန်ကျင့်တော့ဟယ်'

တိုနိုသလို ဆိုလဲ အား ခြေထောက် လက်ပါ ကြီးတုပ်
ပါးကပ်တိုလည်း ၎င်း၏လည်စည်းနှင့် ဖွဲ့ာ ျည်းသည်။

ကာတာက လှေကားကို ရှာကြည့်သည်။ မနတ္တရ။ တံဖြ
စည်းရှည်မျှး သိမ်းရာ ပီရိုကို ဖွင့်ကြည့် သည့်အခါ ဘွင်မှု ဝေ
လှေကားလေးတို့ တွေ့လိုက်ရသည်။

'တိုနိုရေ လာဗျို၊ အောက်ဆုံးတွဲလမ်းကိုတွေ့ပြီ'

ကာတာက ဝေယံ ယူကားအေးနှင့်အောက်သို့ ဆင်းသည့်
မည်သည့်အဖြစ်နှင့် ကြုံရမည်နည်းဟု ငြိမ်ကာ တွေးနေ
သည်။ နှစ်မိနစ်မျှအကြာပယ် ဝေတံလှေကားမှ သွက်ကြွသည့်

အလွန် ဝေသပ်ဝေသာ ခြေအောက်ခန်းပင်ဖြစ်၏။

ကျောက်ခေတ်ခံရာ အခြေမဲ့မဲ့၍ ချွက်နှာစာအနှံ့
လမ်းများ၊ အခန်းများ ရှိနေကြသည်။

လျှောက်သာခင်း ကိုယ့်မျက်စိကိုပင် ကိုယ်မယုံနိုင်။

ခြေအောက်ခန်း တစ်ခုလုံးသည် အနုမြူ ထုတ်ထုတ်
အတွက် ဖြစ်နေသည်။

အခန်းလေးများဝယ် ထိုအတွက် လိုအပ်သော စက်
ယာနှင့် ပစ္စည်းများ ရှိနေသည်။ ဂျူးဒတ်သည် အနုမြူ
ပန်းကို လုပ်ကိုင်နေပါလား။

နောက်ဆုံးတွင် စားပွဲကြီးတစ်လုံးနှင့် အာမခံသော
ကပ်လုံးရှိရာ ဝေတံခွဲခန်းနယ် အခန်းတစ်ခန်းကို တွေ့
သည်။

တိုနိုက အာမခံသေတ္တာကို သွားကြည့်သည်။ ဖွင့်နိုင်လိမ့်
မည်ဟု ဆိုသည်။

ကာတာသည် စားပွဲကို မွေနှောက်သည်။ အာမခံသေတ္တာ
ဖွင့်သွားပြီးနောက် ဒိတ်ဘင်စားဖွယ် စာရွက်စာတမ်းအချို့ကို
တွေ့ရသည်။ စားပွဲပေါ်သို့ ဝင်ထားလိုက်ကြသည်။

'ဟိုတံရင်က အနုပညာပစ္စည်းခိုးမှုတွေကို ဒီစာတွေထဲမှာ
ရည်ညွှန်းထားဝယ်၊ ဂျူးဒတ်နဲ့ ပာရယ်လီတို့ လှမ်းခွဲကြပုံပ
နစ်'

ကာတာ စာရွက်တစ်ရွက်ကို ယူကြည့်သည်။

'ဘုရားရေ ဂျူးဒတ်က နေတူးနိုင်နေတာ ယူ၊ ဝက်
ချက်တွေကို ခိုးယူနေတာ ကြားပြီ။ နောက်ဆုံး...သူ့ကိုယ်တိုင်
အနုမြူထုတ်နိုင်မယ်အခြေအနေ ရောက်နေပြီ'

ဒီတံတွက် ဝေ့အရင်းအနှီးအောင် လှယ်ကံမှုတွေလုပ်တာ
ဖြစ်မယ်နစ်'

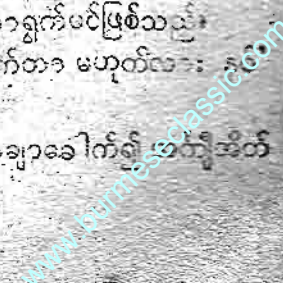
ကာတာ နောက်စာရွက်တစ်ရွက်ကို ကောက်ယူကာ အတန်
ကြာ ပတ်ကြည့်နေသည်။

'ကောင်းပါလေ့ ကွာ ကောင်းပါလေ့'

ကာတာ စိတ်မသက်သာစွာပြုံးရှာသည်။ ၎င်းစာရွက်မှာ
ပန်းအိုးထဲတွင် ကာတာဝက်ခွဲသော စာရွက်ပင်ဖြစ်သည်။

'ဒီစာရွက်နောက်ကိုပဲ ခင်ဗျားလိုက်တာ မဟုတ်လား
'ဟုတ်တယ်'

ကာတာသည် စာရွက်ကို အသေအချာခေါက်၍ အတိုအိတ်
ထဲသို့ ထည့်၏။

'ဒီလိုဆိုယင် ခင်ဗျားကိစ္စပြတ်သွားပြီ၊ ကျွန်တော်ကိစ္စလဲ
ဟိုဂုက ပစ္စည်းတွေ ပြန်ရယင် ပြီးတော့မယ်'

ကာဗာက ပုစံစာရွက်များကို မြှောက်ပြသည်။

'ကျွန်တော် အလုပ်က မပြီးသေးဘူး၊ ဒီတွေကို ဂျူ ခတ်
မိတ္တူပွားပြီး ရောင်းမှာပဲလို့ ကျွန်တော်တို့ တွက်ထားတယ်၊
ဒါပေမယ့်... သူ့ကိုယ်တိုင် သုံးဖို့လဲ ရှိပုံရတယ်၊ ဒါတွေက ခုန
ကျွန်တော် စာရွက်က ပုံစံကိုအသေးစိတ်ပုံစံ ပြန်တုတ်ထားတာ
တွေပဲ၊ ကျန်စာရွက်တွေကတော့ ဒီကိရိယာတည်ဆောက်ရေး
အတွက် မှတ်စုတွေပဲ'

'တယ်လို့ - ဂျူးခတ်ရသွားတဲ့ စာရွက်မှာ အနုမြူလက်နက်
အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုပဲ ဖိုစီလို့ ခင်ဗျားဆိုလိုတာလား'

'ဟုတ်ပါတယ်'

ဂျူးခတ်သည် ဤကိရိယာကြောင့် သူ၏ လက်နက်ကို ပို
အကျိုးထူးစေမည်ဖြစ်ကြောင်း သိမည်မှာ သေချာလှသည်၊
သို့ဖြင့် အသုံးပြုရန် ဆုံးဖြတ်သိမ့်မည်။

သို့ဖြစ်၍ သူ၏ အနုမြူလက်နက်မှာ အသေးစား ဖြစ်ရ
မည်။

ဤအသေးစား ဝုံးလေးတစ်လုံးသည်ပင် မြို့ကြီးတစ်မြို့ကို
ဖျက်ဆီးနိုင်ကြောင်း ကာဗာသိပါသည်။

'ဒါကို လူအသုံးပြုလိမ့်မယ်လို့ ခင်ဗျားထင်သလား'

'သေချာတာပေါ့ တိုနီရယ်'

'ဒါဆိုယင် ဝုံးကတယ်မှာလဲ'

'ဝုံးကို လုပ်ပြီးပြီလို့မှတ်လိုက်၊ သူ့ဟာ မောင်ထိန်းခလုတ်
ကိရိယာကို လုပ်ဖို့လဲ အချိန်ရခဲ့တယ်၊ ဒီတော့ ဝုံးဟာ
အသုံးချမယ် နေရာကို သွားနေပြီလို့ ယူဆရမှာပဲ'

ပြဿနာပဲ'

တိုနီက စာရွက်တစ်ရွက်ကို ကောက်ယူကာကြည့်သည်။

'ဒါကို ကြည့်စမ်းပါဦး'

ခဲတံနှင့် ခပ်သော့သော ဒူးထားသည့် စာကြောင်းကို တွေ့
ရသည်။ အီတလီဘာသာနှင့်ဖြစ်သည်။

(တစ်မီဂါတန်နှင့် ပစ်မှတ်မှ မိုင်သုံးဆယ် ပတ်လည်ကို
ဖျက်ဆီးနိုင်စွမ်းရှိ။)

ဘုရား ဘုရား'

'ဂျူးခတ်က ဒီလို လက်နက်မျိုးနဲ့ ဘာလုပ်ချင်ရတာလဲ
နစ်'

'မသိဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် စာရွက်ရဲ့ ပုံစံကြောင့်
သူ့အတွက် အကျိုးရှိမှာတော့ သေချာတယ်၊ ကျွန်တော်
ကြောင့် ဖြစ်ရတာလို့ ခံစားနေရတယ်ဗျာ'

အပီပွယ် မရှိပါဘူးလေ၊ ဘယ်သူမှ ရှေ့ဖြစ်လာမယ်
အကြောင်းနဲ့ အကျိုးဆက်ကိုမှ ကြိုမမြင်နိုင်ကြတာ'

ကာဗာက စားပွဲအဆုံမှ သူ့ရဲ့သည့် ပုံနှိပ်လက်ကမ်း
ကြေညာကို ကောက်ကိုင်သည်။

'ဒါက စိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းတယ်'

'အဲဒါဘာလဲ'

'အီတာလီသန်း သင်္ဘောလှိုင်းက သင်္ဘောလှေခန်းခွပ်'

ကတက သဘောစာရင်းကို ဖတ်ကြည့်သည်။ အမည်
တစ်ခက် အတွေ့ဝယ် ယိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားသည်။

‘ဒီမှာ...လီယိုနာဒို’

တိုနီ၏မျက်နှာ တွေ့ခနဲဖြစ်သွားသည်။

‘လီယိုနာဒို နေဦး၊ ဒီ နာမည်ကို ကျွန်တော်တို့တွေ...’

‘ဖာရယ်လီရဲ့ စာရွက်ထဲကလေး၊ ခဲ ပျားရေးမှတ်လားတဲ့ စာ
ရွက်နောက်ကျောမှာပါတယ်။ လီယိုနာဒို သို့ ကုန်ပို့ရန် ဆိုတာ
လေး နောက်နေ့စွဲလည်းပါတယ်။ နေ့စွဲကတော့ မနေ့ကပဲ’

‘လီယိုနာဒို သို့ ကုန်ပို့ရန်’

တိုနီက လစ်လုံးချင်း ရေရွက်ကြည့်၏။

‘ဘုရား ခေါ် ဒါကတော့ ကိုဆီဖိုဘယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားသိတဲ့...’

‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါပဲဖြစ်မယ် တိုနီ’

ကတက သဘောများ အဝင်အသွက် စာရင်းကို ပြန်
ကြည့်သည်။ လီယိုနာဒို အမည်စာ ရှိ နေ့စွဲအား မင်္ဂလာစိုင်း
ထားသည်။

နေ့စွဲကို တွေ့သည့်အခါ ကြိုက်ဆုံး ချိတ်မိသည်။

တိုနီက ကတ၏ ပခုံးပေါ်မှ ကျော်ကာ စာရွက်ကို ဖတ်
ကြည့်သည်။ နှစ်ယောက်သား အကြည့်ချင်း ဆုံမိကြသည်။

‘ဟုတ်တယ် တိုနီ၊ လီယိုနာဒိုဟာ သေးရက်အတွင်း ထွက်
တော့မယ်၊ သဘောပေါ် ဟိုက်ဒရိုဂျင်ဗုံး ရောက်နေပြီး ဖြစ်
မယ်၊ သူ့ခရီးစဉ်က နယူးယော့မြို့ကိုပဲ’

အခန်း (၉)

ဟိုညနေမှာပင် ကတနှင့်ဂျီနာတို့ ရောမသို့ ထွက်ခဲ့ကြ
သည်။ တိုနီကမူ လျှို့ဝှက်ဂူမှ ခိုးရာပါရတနာတို့အား ပြန်အိမ်
နေ နိုင်ငံစာကာ ရဲအဖွဲ့ဝင်တို့အား စောင့်ရှင်း ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။
ဖမ်းဆီးသည့် နည်းပညာရှင်ကိုလည်း စစ်တပ်မှ ဂုဏ်ထူး
အပ်သည်။ ရောမနှင့် ကက်ပရိုရဲအဖွဲ့ အကူအညီဖြင့် ဖာရယ်လီ
နှင့် ဂျူးဗတ်တို့အား တွေ့ရာနေရာဖယ် ဖမ်းရန် နိုင်ငံစာကာ
ရဲအဖွဲ့သို့ သတင်းပို့ခဲ့သည်။

ဂျီနာ၏ အခန်းသို့ရောက်သည့်အခါ လေဆိပ်သို့ဖမ်းဆက်
ပြီး နောက်တစ်နေ့မနက် နေဝယ်သွား ဝေယျာဉ်နှင့် လိုက်နိုင်
ရန်စီစဉ်ရသည်။

လီယိုနာဒိုသည် နေပေါက်တွင် ရပ်ထားသည်။ ထိုနေရာမှာ
မင်း နယူးယော့သို့ ထွက်ပေးလိမ့်မည်။

ညှီးပိုင်တွင် လင်းယုန်ကြီးထံသို့ ကတက သတင်းပို့ခဲ့
၏။ ၎င်းမှာ စာရွက်မှ ပြန်ရပြီဟုသော သတင်းအထိအဟာ
စိတ်ချမ်းသာသွားပုံရသည်။

သို့သော် ထိုကိရိယာကို ဂျူးဒတ် ပြု လုပ်ပိုင် ဆိုင် သွား
ကြောင်း သိလိုက်သည့်အခါတွင်မူ....

ဘာကွ'

'ဂျူးဒတ်ဟာ လီယုနာဒို သင်္ဘောပေါ် အနုမြူပုံးတင်ပြီး
ပြီလို့ ကျွန်တော်ထင်ပါတယ်။ အဲဒီသင်္ဘောဟာ နယူးယော့ကို
သွားဖို့ပဲ'

'ဘုရားကယ်ပါ။ အဲဒီမှာ သူ့ပုံးကို သုံးမယ်လို့ကော မင်း
ထင်လား?'

'တခြား ဘာကိုများ စဉ်းစားမိဦးမှာလဲ ဆရာ၊ ဂျူးဒတ်ထံ
လူစားမျိုးဟာ ဘယ်လိုလုပ်မယ်ဆိုတာ ရဲရဲစွာကြည့်လိုက်
စမ်းပါ'

အတန်ကြာ စကားပြတ်သွားသည်။ လင်းယုန်ကြီး၏အထက်
ရှူပြင်းပြင်းသံကိုသာ ကြားနေရသည်။ ကာဘာကိုယ်တိုင်လည်း
သက်ပြင်းချမိသည်။

သူ့လုပ်ခဲ့တဲ့ ဗုံဟာ မိုင်သုံးဆယ်ပတ်လည် ဖျက်ဆီးအား
တယ်။ ဒါဟာ ပင်မအားပဲ။ ဒုတိယအဆင့် အကျိုးဆက် ခံစား
ရမှာတွေ မပါသေးဘူး။ ကျွန်တော် ရှာတွေ့တဲ့ ပုံစံတွေအရ
ယင်တော့ ဗုံးဟာ ဘတ်စ်ကားဂိတ်က အငှားအာမ ခံသေတ္တာ
လေးထဲမှာ ထားနိုင်လောက်အောင် သေးတယ်။ သေးပေမယ့်
ဖျက်ဆီးအားက မသေးဘူး'

'ဒါကို ဝါသိပါတယ် ကာဘာ၊ ဆက်ပြောပါဦး'

သူ၏ ပြောပြချက်အရ လင်းယုန်ကြီး ကတုန်ကယင်ဖြစ်
ပြီကို ကာဘာသိပါသည်။

'ဂျူးဒတ်အတွက် သင်္ဘောပေါ်ကနေ ပုံးကိုပစ်ချလိုက်ရုံပဲ၊
နယူးယော့ဆိပ်ကမ်း ရေအောက်မှာ ရက်ပေါင်းလပေါင်းချီ
ပြီး ပျောက်နေနိုင်တယ်။ သူ့မှာ မောင်းထိန်းခလုတ် ကိရိယာ
ရထားပြီမို့ သူ့အတွက် အဝေးထိန်းခလုတ်ပဲ လိုတော့မယ်။
နယူးယော့နဲ့ဝေးတဲ့ ဖီးလာဒယ်ဖီးလားလို နေရာမျိုး လျှောက်
လည်ရင်း ခလုတ်ကိုနှိပ်လိုရတယ်'

'နေပါဦး၊ ဂျူးဒတ်က ဘာလို့ ခုလိုလုပ်ရတာလဲ'

'ဂျူးဒတ်ဟာ ကျွန်တော်တို့ အစိုးရကို မုန်းနေတယ်လေ။
မှတ်မိတယ်မဟုတ်လား၊ သူ့ရဲ့လက်စားချေရေးအစီအစဉ် ဖြစ်
ချင်ဖြစ်မှာပေါ့။ ဘယ်သူက အတိအကျ ပြောနိုင်မှာမို့လဲ'

'လက်စားချေဖို့ ဟုတ်လား'

လင်းယုန်ကြီး၏ လေသံဝယ် ခေါသက စွက်ဖက်နေ၏။

'လူဆယ်သန်းကိုသတ်မယ် ဟုတ်လား ကာဘာ၊ ဒါ မဖြစ်ရ
အောင် တားရမယ်ကွ။ နေ့ပါယ်ကို အခြိန်ဆုံးလိုက်သွား၊ ပုံးကို
မင်းရှာတွေ့မဖြစ်မယ် ကာဘာ၊ ဂျူးဒတ်ကိုတွေ့ ဘာလုပ်ရ
မယ်ဆိုတာ ပြောစရာခလုတ်တော့ဘူး'

'ဟုတ်ကဲ့... တစ်ခု ရှိတာက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မောင်ထိန်း
ခလုတ်ကိစ္စပဲ။ သူဟာ တခြားအဖွဲ့အစည်းတွေကို ဒီပုံစံ ပေး
သေးပုံ မရဘူး။ လောလောဆယ် ပေါ့လေ။ သူ့ ရုံးဒန်းက
ကျွန်တော်ရှာတွေ့တဲ့ စာရွက်စာတမ်းပုံစံတွေအရ ဆိုယင်တော့
ပစ္စည်းကို လူတွေအများကြီးခွဲပြီး တစ်စခြင်းလုပ်ခိုင်းအာပဲ'

အဲဒီတော့ ကိရိယာတစ်ခုလုံးပုံစံကို တယ်ဆူ မှမသိတော့
ဘူး၊ တစ်ယောက်တစ်မျိုးပဲ သိကြလိမ့်မယ်၊ ဂျူဆတ်ကိုမိမြီး
ယင် ကိရိယာအတွက်ပူ စရာမပို့ဘဲဘူးလို့မျှော်လင့်ရတာပဲ
နယူးယော့ကြီး ဝါ့ရှော့မှာ ဖောက်ခွဲမခံရယင်ခေ့၊

ကွာ
ဟုတ်ပါတယ်

ကဲ - ခြေလှမ်းစပေးဘာ ကောင်လေး၊ နယူးကီလီယိုနာ
ဗို သယ်အချိန်ရောက်မယ်ဆိုတာ သိယင် ဆက်ဆွယ်ပါ၊ ဝါမ
ထောက်လှမ်းရေးသမားတွေကို အဆင်သင့်ချထားနိုင်မှာလုံးကို
တော့ သင်္ဘောဆိပ်ကမ်းမဝင်ခါ အရှာပါ၊ မရှာနိုင်ယင်တော့
လူတွေအဖျားကြီးကို ဝါ ယတင်းပို့ရဘာပုမယ်

ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ်ဆရာ

* * *

ဖုန်းဆက်ပြီးနောက် ကာတာနှင့် ဂျူနာထို အီဘာလီယန်
သင်္ဘောလိုင်း၏ ရောမရုံးသို့ သွားကြသည်။

သင်္ဘောထွက်ရက် အပြောင်းအလွှဲကြောင်း သို့ဖြစ်၍
နေပယ်ဆိပ်ကမ်းဝန်ထောက် သို့မဟုတ် နေပယ်ရုံးခွဲသို့စုံစမ်း
ရန် ငှက်တိုက် ပြောကြသည်။

ဂျူနာ၏ အကြိုက်ဆုံးစားသောက်ဆိုင်တွင် ညစာစားပြီး
နောက် သူမ၏အခန်းသို့ ပြန်ကြ၏။ ကာတာအတွက် နောက်
တစ်နေ့ခန့် မရောက်မချင်း လုပ်နိုင်စရာ သိပ်မရှိပါ။

ကာတာက ဂျူနာအတွက်ပါ၊ လေသားလက်မှတ်ကို မှာ
ထားသော်လည်း သူမကိုပဲ ပြောပြခြင်းမရှိ၊

ကာတာက အရက်ခပ်ပြီးနောက်တွင် ဂျူနာမှာ ပါးလွှာ
သောညဝက်အင်္ကျီကိုသိ၍ ကာတာ၏ခဲးကဲ၌ ခင်ဆိုင်၏၊

ကာတာသက်သို့ ဘေးဖောင်းလှည့်ရာ ကိုယ်လုံးနှင့်ဖိတင်
ထားသည်။

‘ခဲညဟာ ကျွန်မတို့၌ နောက်ဆုံးဆုံး မဟုတ်ဘာ’

ကာတာက သူမ၏မျက်ဝန်းနက်နက်ထဲသို့ စိုက်ကြည့်ရင်း
သူမအပေါ် မိမိခင်၍ အလေးအနက်၍ ခုန်ကြောင်း သိလိုက်
သည်။

သူမနှင့်ခွဲခွာသည့်အခါ အတော်ပင် သတိနေမိလိမ့်မည်။
သူ၏အလုပ်ဝယ် ထို့အဖြစ်မျိုးက ဆိုးလှ၏။ သိယော့ဇင်
တယ်၍ရေး၊ ရန်နာစရာ အဖြစ်တစ်ခုပင်။

ဤညသည် သူတို့အတွက် နောက်ဆုံးညဖြစ်လျှင် ကောင်း
လေစွာ သို့သော် အိပ်(စ)အဖွဲ့ကြီး ညည် သူမ၏ လုပ်အားကို
အနည်းငယ် ထပ်မံလိုအပ်နေပါသေး၏။

‘အမှန်ပြောရယင် ခဲညဟာ ကိုယ်တို့၌ နောက်ဆုံးည
မဟုတ်သေးပါဘူး၊ အိပ်(စ)ရုံဝန်ထမ်းအဖြစ် နည်းနည်း
လောက် ဆက်နေချင်သင် ရပါသေးတယ်’

‘အို - ကျွန်မ ဆက်လုပ်ပါဖယ်’

သူမက ကာတာအား နမ်းလိုက်သည်။ သူ၏သွေးတို့အောက်
လှ၏။

www.burmeseclassic.com

‘မင်း သိမ်မပျော်ခင် မင်းရဲ့အလုပ်ဟာ ဘာလဲလို့ အရှင် သိထားဖို့ လိုမယ်’

ကာတာက ပြုံးလိုက်၏။

‘ကျွန်မက ရှင်နဲ့အတူ လုပ်ရမှာလား’

‘ဟတ်တယ်’

‘ဒါဆိုယင် အကြောင်းမဟုတ်တော့ဘူး’

ဂျူးဒတ်အပေါ် အာရှစိုက်ထုံးရှန် မလွယ်စေပါ။

‘ဂျီနာ၊ ခုထိ မင်းကို ကိုယ်မပြောခဲ့တဲ့ တချို့အချက်တွေကို မင်းသိနေတော့မယ်’

သူမ၏အကြားက ဂရုတစိုက်နို့လာ၏။ ကာတာ၏ စကားကို စောင့်မျှော်နေသည်။

‘လိယိုနာဒို သင်္ဘောခရီးစဉ်ကို တိုစစ်ဆေးကြည့်ခဲ့ရတာက အဲဒီသင်္ဘောပေါ်မှာ ဟိုက်ထရိုဂျင်ဗုံးတစ်လုံး ရှိနေလို့ပဲ’

‘ဟိုက်ထရိုဂျင်အနုမြူဗုံးလို့ ရှင် ပြောတာလားဟင်....နစ်’

‘ဒါမျိုးပါပဲ’

‘နေပါဦး၊ အဲဒါက ဗာတီကန် လူယက်မှုနဲ့ ဖာရယ်လီနဲ့ တယ်လို ဆိုင်လို့လဲ’

‘ဖာရယ်လီနဲ့ဂျူးဒတ် ဒါမှမဟုတ် ဂျူးဒတ်တစ်ယောက် တည်းက နယူးယော့သွားတဲ့သင်္ဘောပေါ်ကို အနုမြူဗုံးတင်ခဲ့တာလို့ထို့ထင်ထားကြတယ်။ ကိုယ့်ဆီကပါသွားတဲ့ စာရွက်ဟာ သူတို့အတွက် ဗုံးလုပ်ဖို့ အထောက်အကူဖြစ်သွားတယ်’

‘မယုံနိုင်စရာကောင်းလိုက်တာ နစ်ရယ်’

‘ဒါပေမယ့် ဒီအတိုင်းဖြစ်ခဲ့တာတော့ အမှန်ပဲ၊ ဂျူးဒတ်က ဝေးကွာမဖောက်ခင် ကိုယ်က ဗုံးရှာတွေ့မှဖြစ်မယ်၊ သင်္ဘောပေါ် ဂျူးဒတ် လိုက်သွားယင်လဲ သူက ရုပ်ဖျက်ထားမှာပဲ၊ သူက ရုပ်ဖျက်ပါရဂူမို့ သူ့ကို ကိုယ် ရှာတွေ့ဖို့ မလွယ်ဘူး၊ ဗုံးကိုပဲ ကိုက အဓိကထားရှာရမှာ’

‘ဒါကိုရှာဖို့အတွက် ရှင် အကူအညီလိုတယ်ပေါ့’

‘ဒီလို မင်းကို အစ်ကို တကယ်ပဲ အကူအညီမတောင်းချင်ပါဘူး၊ ဂျီနာ၊ ဒါပေမယ့် တိုနီက ဖာရယ်လီကို ရှာနေရလို့ အားဘူး၊ သင်္ဘောပေါ် ကိုယ်တိုက်တဲ့အခါ နိုင်ငံကကား အဖွဲ့က ဘယ်လိုလုပ်မယ်ဆိုတာလည်း ကိုယ်မသေချာဘူး...’

‘ဒီတော့ မင်းဟာ ကိုယ့်အမိန့်ကိုပဲ တိုက်ရိုက်နာခံရမယ်၊ မင်းဟာ ကိုယ်မတတ်နိုင်တဲ့အရာတွေကို တတ်နိုင်စရာအများကြီး ရှိနေသလိုပဲ’

သူမက ကာတာကိုကျော်၍ အဝေးသို့ ဝေးကြည့်နေလေသည်။

‘အတော်အန္တရာယ်ရှိမယ်ပုံပဲ’

‘သိပ်တိုမှန်တာပေါ့ကွာ’

‘ဒီအစီအစဉ်ကို ဖယ်ရယ်လီလုပ်တာလို့ ရှင် ထင်နေတယ် မဟုတ်လား’

သူပတ်သက်နေတယ်လို့ ကိုယ်တို့ထင်ထားတယ်၊ ဂျီနာက သက်ပြင်းရှည်ကြီး ချလိုက်၏။

‘ဖာရယ်လီကို ကျွန်မမုန်းတယ်၊ သူ့ကို ထိခိုက်ဖို့မှန်သမျှ ကျွန်မအတွက် ကျေနပ်စရာချည်းပဲ၊ နောက်ပြီး တစ်ခါအသား’

တယ်၊ ကျွန်မရဲ့ ညီအစ်မဝမ်းကို အနီးဟာ နယူးယော့မှာပေး
တယ်၊ သူဟာ ကျွန်မရဲ့ တစ်ဦးတည်း ဆွေမျိုးပဲ၊ သူ့ကို ကျွန်မ
သိပ်ချစ်တယ်၊ ဗုံးပေါက်ယင် သူကော သေးနိုင်သလား ဟင်

'သိပ်ကို သေချာတာပေါ့ကွာ'

'ဒါဆိုယင် ရှင်နဲ့အတူ ကျွန်မလိုက်မယ် နှစ်'

'ကျေးဇူးပဲကွာ၊ ဒီအတော့ မင်းဘာ . တို့ အဖွဲ့ ဝင် အဖြစ်

ရှိနေပြီ'

ကာတာက ဖန်ခွက်ကိုချ၍ ကျီနာအား ပွေ့ဖက်လိုက်

သည်။

သူမ၏ နှုတ်ခမ်းအစုံမှာ ပူလောင်၍ အဆင်သင့် ဖြစ်နေ

သည်။

ကျွန်မကို ရှင်လိုအပ်တဲ့အဖြစ်ကို ကျွန်မသတော့ကျပါတယ်

နှစ်ရယ်'

သူမအသံက တိုးလှ၏။

'သိပ်လိုတာပေါ့ ကျီနာ'

နောက် ကျွန်မကို ရှင်ယုံသာလဲ ရှိသေးတယ်'

ဒီမိသည် မည်သူ့ကိုမျှ မယုံကြောင်း ကာတာပြောနိုင်ပေ

သည်။

ဆွဲသော် အိပ်(စ်)အတွက် သူမ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန်

သေး၍ အမြင်မှားခြင်းမျိုး မဖြစ်စေလိုပါ။

ကာတာက သူမအား ဆိုဖာပေါ်တုန်းလို့၍ ဖက်ထားကြ

သည်။

ကျီအချိန်ဝယ် ကျူးဒတ်၊ ဖာရယ်လီ၊ လီယိုနာဒိုသင်္ဘောနှင့်

*နပြုဗုံးဟုသည့် မရှိဘော့ပါ။

ကျီနာ၏ နွေးသွေးသောကိုယ်လုံး၊ သူမ၏ဆွဲ ဆောင်သော

အသံ၊ ရနံ့၊ အထိအတွေ့နှင့် ပူလောင်ကျွမ်းသည့် ခံစားမှုဟု

လျှင် ရိပါတော့သည်။

* * *

နောက်တစ်နေ့မနက် နေပါယ်သွား လေယာဉ်ခရီးစဉ်က

တိုတောင်းလှသည်။ မနက်ရှစ်နာရီ သာသာဇာလေးတွင်ရောက်

ကြ၏။

လေဆိပ်မှာ အငှားကားနှင့် ဇိမ်ခံလူစီး သင်္ဘောကြီးများ

ဆိုက်ကပ်ရာ၊ ထွက်ခွာရာဆိပ်ကမ်းသို့ တိုက်ရိုက်ဆက်သွားကြ

သည်။

ဆိပ်ကမ်းဝန်ထောက်ရုံး၌ သို့ ကိုးနာရီအချိန်တွင် ရောက်

လာ၏။

မိနစ်အနည်းငယ်အတွင်း လက်ထောက်ဆိပ်ကမ်းအရာရှိ၏

ရုံးခန်းလေထဲ၌ လီယိုနာဒို သင်္ဘောခရီးစဉ်အကြောင်း ပြောဆို

နေကြပြီဖြစ်သည်။

'လီယိုနာဒို သင်္ဘောနဲ့လိုက်ချင်တာ သေချာပါတယ်နော် ဆီညော်'

အရာရှိကလေးက မေးလာ၏။

'သေချာပါတယ်'

'အင်း... သင်္ဘောက ဒီမှာမရှိတူး'

'ဘာဗျ'

'ဆိုင်ကမ်းမှာ သင်္ဘောမရှိတာ ကျွန်တော် သိပါတယ် ဆီညော် ကာတာ။ ခဏလောက်စောင့်ပါဦး...အဝင်အထွက် မှတ်တမ်းကို ကျွန်တော်သွားကြည့်လိုက်ဦးမယ်'

အရာရှိလေး ထွက်သွားသည့်အခါ ဂျီနာက ဓာတာဘတ် သို့ လှည့်ကြ၏။

'ဆိုးတာပဲနော် နစ်'

'ဆိုးနိုင်တယ်ပေါ့ကွာ'

အရာရှိလေးက လယ်ဂျာစာအုပ်တစ်အုပ်ကို ယူလာသည်။ စာအုပ်ကြီးက ပေါင်သုံးဆယ်မျှ လေးလှသည်။ သူက စာပေါ်သို့ တင်၏။

'ဟောဒီမှာကြည့် မစ္စတာ ကာတာ၊ လီယိုနာဒိုဟာ သူကုမ္ပဏီရဲ့ အချိန်စာရင်းသစ်ကြောင့် လွန်ခဲ့သော နှစ်ရက်က နယူးယော့ကို ထွက်သွားပြီ'

'ဓုကွပ်ပါ'

ကာတာမှာ စိတ်မသက်သာစွာ ညည်းလိုက်၏။

'ဒီက သူ့ကုမ္ပဏီက ပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့ နယူးယော့ရောက်ချိန် စုံစမ်းလို့ရမယ်'

'သင်္ဘောက ခရီးဘယ်လောက်ဝေးဝေး ရောက်နေပြီလဲ' အရာရှိကလေးက ကာတာအား မော့ကြည့်သည်။

'ကျွန်တော်မှတ်မိသရွေ့ကတော့ ဒီခရီးစဉ်က မြန်ဟယ်ရုဆို ယင် လမ်းဘစ်ခက်လောက်ကို ရောက်နေပြီ'

ကာတာမှာ ခေါင်းကို ခပ်လေးလေးယမ်းမိသည်။ သင်္ဘောပေါ်တွင် ဝိုးရောက်နေပြီမှာ သေချာလှ၏။

သုံးရက်မကုတ်မီ နယူးယော့သို့ ရောက်ပေတော့မည်။ အနီးဆုံးရှိ အမေရိကန်လေတပ်စခန်းကို အမြန်းဆုံးစဉ်းစားရ၏။ အမြန်ဆုံး ဖုန်းဆက်မဖြစ်မည်။

'ကျေးဇူးပါပဲဗျာ'

သူက ထိုင်ရာမှထရင်း အရာရှိလေးကို ပြောလိုက်ရသည်။

* * *

တပ်မတော်မှ အကူအညီလိုပါလျှင် ထိရောက်သော လူနာ သာ ဆက်သွယ်ရမည် ဖြစ်သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ခက်ဖာလီနိုးဖြစ်ကြောင်း ကာတာ အဖြေရ၏။

အနီးဆုံး လေထုစုခန်းရှိ ၎င်းထံသို့ နှုန်းဆက်ဆည်း
စတင်ပြောနေစဉ် ၎င်းက ကာတာ၏ အထောက်အထားကို
တခြားဖုန်းနှင့် စုံစမ်းလာသည်ပြုစေသည်။

ကျွန်တော်မတောင်း ဆိုချင်ပေမယ့် တောင်းဆိုရတာတော့
လိယီနာဗိုလ်မှီခိုအင်္ဂါကို အမိလိုက်ဖို့ လေယာဉ်နှစ်စီး လိုချင်
တယ် ဆိုတာပါပဲ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး။

‘လေယာဉ်ဆီကို အချိန်တိုတိုနဲ့ အကြောင်းကြားရမယ်
သဘောပဲ’

‘ကျွန်တော်သိပါတယ်ခင်ဗျား၊ အနီးဆုံးက ဘယ်နေရာမှာ
ရနိုင်မလဲ’

တစ်ဖက်မှ ခေတ္တဦးမိသွား၏။

‘ဝါရှင်တန်ဆိုသွားဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်နေတဲ့ မဟာကုန်တင်
လေယာဉ်ကြီး ဘစ်စီးတော့ရှိတယ်၊ မနက်အစောကြီး ထွက်လိမ့်
မယ်၊ ဒါနဲ့ ခင်ဗျား လိုက်လို့ရမယ်၊ ဖြစ်မလား’

‘သိပ်ကိုဖြစ်ပါတယ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး’

‘ဆယ့်ကန်နာရီမှာ နေပါယ်လေဆိပ်ကထွက်မယ်၊ ခင်ဗျား
လိုက်မယ်ဆိုတာ အကြောင်းကြားလိုက်မယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ နောက်ပြီး လေထီးနှစ်ခုနဲ့ သက်ကယ်ရော်ဘာ
လှေဘစ်စီးလဲ လိုလိမ့်မယ်’

‘လေထီးနှစ်ခု ဟုတ်သား’

‘မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပါနေတယ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၊ ထူက
အိမ်(၈)အတွက် အလုပ်လုပ်နေတာပါ’

‘သဘောပေါက်ပါပြီ၊ ကောင်းပြီလေ... ခင်ဗျား လိုချင်တာ
ပါပဲစမယ် မစ္စတာ ကာတာ’

‘ကျေးဇူးပါပဲ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၊ သိပ်ကို ဝမ်းသာသွားပါပြီ’
လေဆိပ်သို့ သွားရာလမ်းဝယ် ဂျီနာကို လေယာဉ်ပေါ်ပ
လေထီးနှင့် ခုန်ဆင်းဖူးသလောဟု ကာတာ မေးကြည့်သည်။
သူမက သူ့ကို ရူးနေသလားဟု ပြန်ကြည့်သည်။

‘ခုန်ချနိုင်မယ်ဒကာ ဆင်သလား ဂျီနာ’
သူမက သက်ပြင်းချသည်။

‘အချိန်အန်လာယင်တော့ ခုန်ချရမလဲ ထင်တယ်’

‘ရေထဲကို ခုန်ချရမှာမို့ ကုန်းပေါ် ခုန်ချရတာထက် စာ
ယင် ပိုသက်သာပါတယ်၊ ရေထဲ ခရောက်သားနဲ့ လေထီးကို
ချက်ချင်း ဖြုတ်ဖို့တော့ လိုလိမ့်မယ်၊ လေထီးက ဖြုတ်သွားသင့်
သက်ကယ်လေ့နဲ့ သွားရပဲ’

‘ကျွန်မ လုပ်နိုင်မယ် ထင်ပါတယ်’

သူမက ပြောစရာပြောသော်လည်း စိတ်လှုပ်ရှားနေသည်။
လေဆိပ်သို့ သူတို့ရောက်ရှိ မကြာမီ အမေရိကန်တံဆိပ်ပါ
လေယာဉ်ကြီး ဆင်းလာသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနှင့် သူ၏ ကိုယ်
ရေးအရာရှိတို့က သူတို့ကို လေဆိပ်တွင် လာတွေ့သည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမှာ ကိုယ်လုံးမတ်မတ်နှင့် လေယာဉ်မှူးကောင်း
ဖြစ်သည်။ သူက ကာတာ၏ သက်သေခံကတ်ပြားအား အလုပ်
နှင့် တူစွာပင် စစ်ဆေးသည်။ ထို့နောက်မှ အားပါးတရ ခြား
ပြသည်။

Handwritten signature or text on the right margin.

'လေတပ်က ခင်ဗျားတို့ကို လိုက်ပို့ပါလိမ့်မယ် ကာတာ
ခါနဲ့ ခုလို ဘာဖြစ်လို့ အရေးတကြီးသွားရတာသဲ'

'လီယိုနာဒိုပေါ်မှာ အန္တနာယန်ရှိတဲ့လူတစ်ယောက်ပါသွား
လို့ပဲလို့သာ ကျွန်တော် ပြောနိုင်ပါတယ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၊ သူ့ကို
ကျွန်တော်တို့ ရှာရလိမ့်မယ်'
ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမက်ဖာလိန် နှုတ်ခမ်းကိုစု၍ ချွန်ထားသည်။
ပို၍ မေးလိုသေးသည်။

သို့သော်... ကာတာထံမှ အခြေမရမှန်းသိနေသည်။ သူက
နှုတ်ဆက်ရန် လက်ကို ဆန့်ပေးလိုက်သည်။

'ကံကောင်းပါစေလို့ ဆန္ဒပြုပါတယ်'
'ဖြစ်ပါစေ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၊ က... ကျွန်တော်တို့ သွားတော့
မယ်'

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် လေယာဉ်ဆီသို့ပြန်မသွားပါ။ နေပါယ်
တွင် အလုပ်ရှိကြောင်း၊ ထိုကိစ္စပြတ်မှ ပြန်မည်ဖြစ်ကြောင်း
သာ ပြောသည်။

သူတို့က ၎င်းကို နှုတ်ဆက်ပြီး လေယာဉ်ရှိရာသို့ ကိုယ်ရေး
အရာရှိနှင့်အတူ လျှောက်သွားကြသည်။

လေယာဉ်စက်ကို နှိုးထားပြီးဖြစ်၍ လေတဟူးဟူး ကြားမှ
ပင် လေယာဉ်ပေါ်သို့ တက်ကြရ၏။

အရာရှိနှင့် အကြပ် တပ်သား ခြောက်ယောက်ခန့်နှင့်တွေ့
ပြီး မကြာမီပင် လေယာဉ်ကြီးက အသက်သို့ ဖက်သွား
သည်။

လီယိုနာဒို၏ လမ်းကြောင်းကို ၎င်းကုမ္ပဏီက အသေးစိတ်
ပြောပြခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

ပင်လယ်ပြင်ကြီး၏ မည်သည့်နေရာတွင် ရှာရမည်ကို သိ
ထားကြ၏။ လေယာဉ်မှူး၊ ဘာတိုဗီနှင့် သူတို့ တွေ့ကြသည်။
လေထီးများကို စစ်ဆေးကြည့်ရန် ၎င်းက ဆိုသည်။

သင်္ဘောသို့ မရောက်မီ နာရီဝက်အလိုတွင် လေယာဉ်နှင့်
သင်္ဘောတို့ ဆက်သွယ်ရေးစက်နှင့် ဆက်သွယ်ကြလိမ့်မည်။

သင်္ဘောသို့ရောက်ရန် လေး ငါးနာရီ ကြာမည်ဟု ဘာကို
ဗီက ဆိုသည်။ ဤမျှအချိန်ဆို မဆိုး၊ အချိန်ကကာတာ အထွက်
အရေးကြီးလှသည်။

ပြင်သစ်ဘောင်ပိုင်းသို့ ပြတ်ကျော်နေစဉ် အေးစက်သော
အစားအသောက်ကိုစားကြရသည်။ စားသောက်ပြီးချိန်တွင်
ဥရောပတိုက်ကြီးကို နောက်ချန်ထားခဲ့ပြီးဖြစ်၏။

လေထီးများကိုယူလိုက်ကြသည်။ အလွန် စိတ်ရှည်သော
အမေရိကန်တပ်ကြပ်ကြီးတစ်ယောက်က/ဂျီနာအား ငွေလထီး
အသုံးပြုပုံကို သင်ပေး၏။ ကာတာကဆိုင်၍ နားထောင်ခန
သည်။

'ဒီကွင်းလေးကို ဆွဲလိုက်ရဲ့ပဲလား'

'ဟုတ်တယ်... အမျိုးသမီး၊ ဒါပေမယ့် လေယာဉ်နဲ့ဝေးရာ
ကို လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ်ရောက်သွားဖို့တော့ သတိရပါ'

'ဟုတ်ကဲ့ - တစ်ကနေ့ တစ်ဆယ်အထိ ခပ်မှန်မှန် ဖျော့က
ပါမယ်'

၁၉၂ (၁) ထွန်းထမ်း (မြန်မာပြန်)

'ဒီးလယာဉ်မှာ လေထီးခုန်ချတဲ့ အပေါက်ပါယင်တော့ သိပ်ကို အဆင်ပြေမှာပဲ'

တပ်ကြပ်ကြီးက ကာတာကို လှည့်ပြော၏။

'လေထီးကြီးကုန်ဖြုတ်ဖို့ ကိရိယာတစ်ခုခုပါမှ အစတာ ကာတာ၊ ဒါပေမယ့် ဒီလေယာဉ်မှာ အဲဒါ တစ်မထားဘူး'

'အားလုံး အဆင်ပြေသွားမယ်လို့ ထင်ပါဘယ် တပ်ကြပ် ကြီး'

'ပြေသွားမှာပဲ'

ဂျွန်က သံသယနှင့်သံသယာဉ်လိုက်၏။ သူမမှာ လေတပ် မှထုတ်ပေးသည့် လေထီးခတ်ကြီးအောက်သယ် ယေးကွေး နေပုံရှိသည်။ သူမက မျက်နှာပေါ်မှ ဆံပင်ကို ဆပ်တင်လိုက် သည်။

'ကျွန်မ ခုန်ဆင်းလို့ရမှာပဲ'

'ဒီကွင်းကိုတော့ လက်က မလွတ်စေနဲ့ နော်'

တပ်ကြပ်ကြီးက သူ့အား သတိပေး၏။

'ကွင်းကို ပြန်မစမ်းမိခင် အဝေးကြီးလှက အရင်ကျသွား မှာ'

'ဒီကွင်းကို လက်က မလွတ်ရဘူး'

ဂျွန်က ကိုယ်ကိုယ်ကို သတိပေးသလို ရေရွတ်ကြည့် သည်။

ထိုအချိန်ဝယ် လေယာဉ်မှူးမှာ ငယ်နာဂနှင့် ဆက်သွယ် ပီပြီဖြစ်သည်။ ကာတာတို့ဆင်းမည့်နေရာ ရှာရမည်။ နေရာကို လေယာဉ်မှူးအား အကြောင်းကြား၏။

တက်အားသ၍ ကူညီရန်လည်းပြောသည်။ ညနေစောင်းအချိန်ဝယ် ကောင်းကင်၌ တိမ်များကင်းစင် လျက်ရှိသည်။

ဂျွန်နှင့်ကာတာတို့က ပြတင်းပေါက်မှကြည့်နေရင်း နက် ပြာရောင်ရေပြင်ဝယ် လုံးဝမလှုပ်ရှားနိုင်သလို ဖြစ်နေသည်။

အဲဒါဖြူရောင်သင်္ဘောရှည်ရှည်တစ်စီးကို တွေ့လိုက်ရသည်။

တပ်ကြပ်ကြီးက ကာတာအား ခေါင်းဆော်ပြသည်။

'ဆင်းဖို့ ကျွန်တော်တို့လုပ်ကြစို့'

မိန့်ပိုင်းအတွင်း ကာတာတို့မှာ လေယာဉ်၏ ဖွင့်ထား သော တံခါးပေါက်တွင် ရပ်နေကြပြီဖြစ်သည်။ လေက အတွင်း သို့ တဟူဟူး တိုးဝင်နေသည်။

အပြင်ဘက်ဝယ် ပြာလွင်သော ကောင်းကင်ပြင်နှင့် ရေပြင် သာ မြင်ရသည်။

'ကဲ ဂျွန်'

ကာတာက စကားစသည် သူမ၏သတ္တိကို ချီးကျူးမိ သည်။

'အောက်ကိုင် ပြုကြည့်နဲ့၊ လေထီးကွင်းကိုသာကိုင်ပြီး ခုန် သာဆင်း၊ အမှတ်စဉ်ကစ်ဘယ်ပြည့်ယင် ကွင်းကိုဆွဲ၊ မင်း နောက်က ကိုယ်လိုက်လားမယ်'

'အိုးက'

သူမက အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစား၍ ပြုံးပြသည်။

သူမက အပေါက်ဝသို့ ပြန်လှည့်ကာ ခုန်ချလိုက်သည်။ သူမကျနေပုံကို ကာတာကြည့်နေသည်။

လေထီးပွင့်သွားသည်။ သူမလုပ်နိုင်ခဲ့ပြီ။ ကာတာက တပ်
ကြပ်ကြီးဘက် ခေါင်းဆက်ပြု၍ ခုန်ဆင်းလိုက်သည်။

လေထီးခုန်ဆင်းမှု မကြာခဏ မလုပ်ပါမူ ပထမ ကျလာ
သည့် အချိန်ပိုင်းကလေးဝယ် အသည်းအေးသွားအောင် ခံစား
ရတတ်သည်။

လေက မျက်နှာအား စွပ်တိုးနေ၍ အသက်ရှူမဝ၊ ကွင်း
ကို ဆွဲလိုက်သည်။ ပိုးသားဖြူဖြူက စုန်းခနဲ အပေါ်သို့ တိုး
တက်သွားသည်။

လူကို ဆောင့်ဆွဲလိုက်သလို ခံစားရသည်။ ကိုယ်နှင့် သိုင်း
ထားသည့်ကြီးပင် ပြတ်ထွက်လေမလားဟု မှတ်ယူရသည်။

ကာတာ၏ ညာဘက်အောက်ခြေဝယ် ဂျီနာရှိသည်။
သူမ၏ လေထီးက လေပြေကြားဝယ် တြိမ့်တြိမ့် လှုပ်နေသည်။
●ရှု မလှမ်းမကမ်းဝယ် တည်ငြိမ်သော ရေပြင်၌ လီယိုနာ့ဒိုက
သွားလျက်ရှိသည်။

အခန်း (၁၀)

လီယိုနာ့ဒို၏ သဘောဦးပိုင်းတွင် ကိုက်ရာပေါင်းများစွာ
ဝယ် အတ္တလီနီတိတ် သမုဒ္ဒရာ၏ နက်ပြာရောင် ရှေ့ပြင်သို့
ဂျီနာထိုးကျသွားသည်။

ရေပန်းတို့ ဖွားခနဲထလာသည်။ သဘောက စက်သတ်ကာ
ရပ်ထားသည်။

ရေပြင်ပေါ်သို့ ဆင်းနေသင်း သင်္ဘောမှ မေခဲတော်လေး
တစ်စီးချသည်ကို ကာတာမြင်၏။ အပေါ်သို့ မော့ကြည့်၏။
သက်ကယ်လှေပါသည့် တစ်ယ လေထီးက လိုက်ပါလာ
၏။ မကြာမီ သက်ကယ်လှေကို ပီပီပြင်ပြင်မြင်ရ၏။ ရေထဲသို့
ကာတာကျသွား၏။

ရေထဲသို့ တစ်ခဏမျှမြုပ်သွား၏။ ရေပေါ်သို့ သွားနေပြန်
ပေါ်လာသည်။ လေထီးကိုဖြုတ်၏။

ဆားစနဲရေက မျက်စိကိုကျိန်းစပ်စပ်ဖြစ်နေစေသည်။ မျက်စိ
ကိုပွတ်၍ လှိုင်းလုံးများကိုကျော်ကာ ဂျီနာအား ရှာကြည့်
သည်။

ကိုက်နှစ်ရာမျှ အကွာဝယ် တွေ့လိုက်၏။ သက်ကယ်လှေ
ကျသည့်နေရာကား သင်္ဘောနှင့် ပိုနီးလှသည်။

၁၃၆ (၁) ထွန်းလင်း (မြန်မာပြန်)

ဂျီနာထံသို့ ကတော စတင်ကူးခတ်၏။ သူမနှင့် ကိုက်ငါးဆယ်မျှ အကွာအဝေး အဆောက်တွင် သူမမှာ အန္တရာယ်ကင်းကြောင်း သိရ၏။

သူမက လေထီးကြီးကိုဖြုတ်၍ ကတောထံသို့ ကူးလာနေသည်။ ဆုံမိသည်နှင့် ကတောက သူမ၏နီးကို လှမ်းဖက်လိုက်သည်။

ကျွန်မလုပ်လို့ဖြစ်ပြီ နစ်ရေ သူမက အော်ပြောသည်။ အပြုံးတစ်ဖက်ပလွန်၏။ ကတောက ပြန်ပြုံးပြုံးပြုသည်။

'ကဲ... လာ... လော့ဆီသွားကြစို့' သက်ကယ်လှေဆီသို့ အလွယ်တကူ ရောက်သွားကြသည်။ ထိုနောက် သိုင်းကြီးကိုဖြုတ်၍ အသက်ကယ်လှေ အခေါက်ကိုဖြို၏။

ဘေးမှခလုတ်ကို ဆွဲလိုက်သည်။ ဗူးခနဲ လှေပြည့်သံနှင့်အတူ အဝါရောင်သက်ကယ်လှေက ဖောင်းကားလာသည်။ လှေပေါ်သို့ ကတောက အရင်တက်သည်။ နောက်မှ ဂျီနာက လိုက်တက်၏။

'ခုမှပဲ စိတ်အေးတော့တယ်' လှေထဲဝယ် ဂျီနာက မက်လက်လှန်ရင်း ပြောရှာ၏။ 'မကြာခင် သင်္ဘောပေါ် ရောက်တော့မှာပါကွာ၊ ဟိုမှာ

ကြည့်လိုက်' ကတောက ရင်းဘိုထိလာနေသည့် မော်တော်ကလေးကို ပြု၏။

မကြာမီ မော်တော်ရောက်လာသည်။ လူငယ် အိမ်ထဲ သင်္ဘောသားလေးများ ပါလာ၏။ ကတောတို့အား မော်တော်ပေါ် ဆွဲတင်ကြသည်။

ဂျီနာက ဦးထုပ်ကိုချွတ်၍ ဆံပင်များကို ခါချလိုက်စဉ် သင်္ဘောသားလေးများမှာ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်ခိုကြသည်။

တစ်ယောက်က ခပ်တိုးတိုးပင် လေချွန်လိုက်သေး၏။ ဂျီနာက မသိကျိုးကျွန်ပြုကာ ကတော၏ လက်မောင်းကိုသာ ကိုင်၍ မှီနေလိုက်သည်။

* * *

သင်္ဘောပေါ် ရောက်သည့်အခါ ခရီးသည်များ ကြီးကြပ်ရေးတာဝန်ခံက ရောက်လာ၏။

ခရီးသည်တို့မှာလည်း သင်္ဘောညွှတ်မှု ဝိုင်းကြည့်နေကြသည်။

သို့သော် ရေယာဉ်မှူးကို မမြင်ရ။ သင်္ဘောပေါ်တွင် ဂျူးဒတ်ပါပါက သူတို့အား သိသွားပြီဟု ကတောထင်သည်။ သူတို့အတွက် တစ်ပန်းရှိုးသော်လည်း မတက်နိုင်တော့။

ကတောတို့အား သင်္ဘောဆရာဝန်ထံသို့ ခေါ်သွားသည်။ ဆရာဝန်က စစ်ဆေးကြည့်သည်။ ဆရာဝန်မှာ ဖော်ရွေသောလည်း အင်္ဂလိပ်စကား မတတ်။

ဆေးကပ်အပြီးဝယ် အရာရှိလေးတစ်ယောက် အမေတန်း
အခန်းလွတ် တစ်ခုသို့ လိုက်ပို့သည်။

‘ရေယာဉ်မှူးနဲ့ ဘယ်ဘေးက တွေ့ရမလဲ’

အရာရှိလေးက ပြန်ရန်ပြုစဉ် ကာတာက မေးလိုက်သည်။

‘ကျွန်တော် စုံစမ်းပေးပါမယ် ဆီညော်နဲ့’

သူက ဂျီနာကိုသာ တမ်းတမ်းတတ ကြည့်နေသေး၏။

‘ကျွန်မတို့ကို ခြောက်ခြောက်သွေ့သွေ့ အဝတ်အစားတွေ
ကော ပေးထားသားပဲ’

ဂျီနာက နှစ်ယောက်အိပ် ခုတင်ပေါ်မှအဝတ်အစားများ
ကို လှမ်းပြု၏။

ဂျီနာအထွတ် ဘလောက်(စ်)တစ်ထည်၊ စကတ်တစ်ထည်
နှင့်ဆီးမွေးဆွယ်တာဖြစ်သည့် ကာတာအထွတ်စဖို ရုပ်တစ်ထည်
နှင့် ခပ်ပါးပါး ဝတ်စုံဖြစ်သည်။ ဖိနပ်က သားရေအပျော့စား
ကွင်းစုပ် ကြီးသိုင်းဖိနပ်များပင်။

‘တို့ဆီကို ရေယာဉ်မှူး မြန်မြန်ဆောက်မသားယင်ဘော့ သွား
ရှာရလိမ့်မယ်’

သူတို့က အဝတ်အစားကို ခပ်သွက်သွက်လဲကြသည်။ ဂျီနာ
မှာ ရထားသည့် အဝတ်အစားတို့နှင့် ကြည်ကောင်းလှသည်။
ကာတာကမူ စွေလီလူမျိုး ကြေးစားယောက်ျားနှင့် တူနေ၏။
သူက ဇာတူပါလာသည့် ရေလုံအိတ်ကို ဖြည့်သည်။ လူဂါနှင့်
ခေးမြောင်ကို ထုတ်သည်။

ပန်းစလွယ်သိုင်းအိတ်ကို လွယ်၍ ယေနတ်ကို ထည့်သည်။
သို့သော် ခေးမြောင်ကိုတော့ ဘေးခန်းလေးသို့ ဂျီနာ ဝင်၍

ခါင်းဖြိုးချိန်မှာ လက်ဖျံတွင်ဝတ်ဆိုက်သည်။ ဂျီနာပြန်လာ
သည့်အခါ အပေါ်အင်္ကျီဝတ်ပြီး ဖြစ်သည်။ လက်နက်များကို
မြင်နိုင်ကော့။

‘ရှင်ကြည့်ရတာ သိပ်ခန့်သားတာပဲ’

‘မင်းလဲ အတူတူပါပဲကွာ၊ ကဲ ယေလားရေးခရီး ထွက်
ပြီစို့၊ တို့မှာ အချိန်သိပ်မရှိဘူး’

ကုန်းမတ်ပေါ်သို့ တက်ခဲ့ကြသည်။ ဤကဲ့သို့ ရောမသင်္ဘော
ပြီးမျိုးဝယ် မာလိန်မှူးအခန်းသို့တက်ရန် လှေခါး ရှာရမည်က
လွယ်ပါ။ မိနစ်နှစ်ဆယ်မျှကြာကာမှ အမြင့်ဆုံးကုန်းပတ်ပေါ်
ရောက်လာသည်။

‘ရေယာဉ်မှူးကို ဘယ်မှာတွေ့နိုင်မလဲ’

ကာတာက သင်္ဘောသားတစ်ယောက်အား မေးကြည့်၏။

‘ရေယာဉ်မှူးကိုလဲ ဆရာတွေဖို့ မလွယ်ဘူး’

‘သူက ကျွန်တော်ကို မျှော်နေတာပါ’

သင်္ဘောသားက ကာတာအား မယုံကြည်သလိုကြည့်သည်။

‘ခါဆိုယင်ခဲဘူ စတီးဝပ်နဲ့ သွားတွေ့ယင်ကောင်းမယ်’

‘စတီးဝပ်က ဘာလုမ်မှာလဲ၊ အရာရှိချုပ်ကော’

‘မစ္စတာ ဖီကပ်ဇာသား၊ ဝဲထိန်းစင်မှာ ရှိပါလိမ့်မယ်’

‘ကျေးဇူးပဲ’

ကာတာက-သိကြီးတန်း ကာထားရာ လှေခါးဆီသို့ ခြေ
ရိုးပြင်သည်။ သင်္ဘောသားက ကာတာ၏ လက်မောင်းကို
ဆွဲ၍ထား၏။

'ဆရာနဲ့ ဆရာ့ အမျိုးသမီးတို့ စတီးသပ်ကို အရင်တွေ့သလို
တယ် ထင်တယ်'

ဂျီနာက သဘောထားအား အိတ်ကလေးကားနှင့်ဝင်ဟောက်
၏။ ကာတာက သူမအား စားရသည်။

'ဒီမှာ ကိုယ့်လူ၊ မင်း ပါပါ မပါပါ မစ္စတာဖီကပ်ဇာက
တို့ရှာရလိမ့်မယ်၊ မင်းကပဲ ထိုကဲ့သို့ သွားမလား'

သဘောထားက ကာတာ၏ မျက်နှာထား တင်းတင်း
တစ်ခဏမျှ အကဲခတ်သည်။

'ကောင်းပြီလေ၊ ကျွန်နောက်က လိုက်ခဲ့ပါ'

သူက လှေခါးရှေ့မှ သင်္ကြန်းကိုဖယ်၍အပေါ်သို့ခေါ်သွား
သည်။ အပြင်တွင် စောင့်နိုင်၍ ပဲထိန်းခန်းသို့ ဝင်သွား၏။

အတွင်းမှ အဖြူရောင်ယူနီဖောင်းဝတ် အရာရှိများကို ကာတာ
မြင်ရသည်။ ဓာတ်မိနစ်မျှအကြာတွင် ထိုယူနီဖောင်းဝတ်တစ်ဦး

ထွက်လာသည်။ အရာရှိချုပ် ဖီကပ်ဇာ ဖြစ်သည်။
'မစ္စတာ ကာတာနဲ့ မစ္စရီမန်နီတို့ကိုး'

ဖီကပ်ဇာက ပြုံး၍ နှုတ်ဆက်သည်။
'ရေယာဉ်မှူး ဘယ်မှာလဲ'

'ခင်ဗျားတို့နဲ့ မကြာခင်တဲ တွေ့မယ်လို့ သူပြောပါတယ်'

ကာတာမှာ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်လာသည်။ သူတို့
အလုပ်မှာ မည်မျှ အရေးကြီးကြောင်း သဘောကုမ္ပဏီက

ယာဉ်မှူးအား အကြောင်းကြားထားပြီး ဖြစ်သည်မှာသေချာ
သည်။ ညို့ဆော် အသေးစိတ်ကိုတော့ သိမည် မဟုတ်။

'သူ့ကို ခုပဲ တွေ့ချင်တယ်၊ သူနဲ့ အရေးတကြီးကိစ္စ ဆေး
နန်းစရာ ရှိတယ်'

'မစ္စတာကာတာ... ရေယာဉ်မှူးမှာက တာဝန်တွေ အများ
ကြီးပဲ သူက...'

'တော်တော့ ဖီကပ်ဇာ၊ ခုကိစ္စက ဒီသဘောနဲ့ ခရီးသည်
တွေရဲ့ အန္တရာယ်ရှိနေတဲ့ ကိစ္စပဲ။ အချိန်က သိပ်ကို အရေးကြီး

တယ်'
ဖီကပ်ဇာကတော့ နေသည်။ ထိုနောက်...

'ကဲ... ကျွန်တော်နောက်က လိုက်ခဲ့ပါ'

ရေယာဉ်မှူး၏ အခန်းရှေ့သို့ ရောက်လာကြသည်။ ဖီကပ်
ဇာက တံခါးကိုခေါက်သည်။

အတွင်းမှ အသံကြားရပြီး ဖီကပ်ဇာက တံခါးကိုဖွင့်ကာ
ညှိုးယောက်သား ဝင်ထိုင်လိုက်ကြသည်။

ဆစ်သားစားပွဲနောက်တွင် ငွေရောင်ဆံပင်နှင့် လူခကောင်
ထွားထွားကြီးတစ်ယောက် ထိုင်နေသည်။

ဖီကပ်ဇာက မိတ်ဆက်ပေးပြီးနောက် ရေယာဉ်မှူးက
သရုပ်ကာ အသိကျယ်ကျယ်နှင့် နှုတ်ဆက်သည်။

'ဪ... သူတို့က လေထဲနဲ့ ဆင်းလာတဲ့ လူတွေပဲကိုး၊
သဘောပေါ်ကို ရုပ်ရှင်ဆန်ဆန် တက်လာကြတာပဲ မဟုတ်ဘူး

သား မစ္စတာ ကာတာ'
'ကျွန်တော်တို့အတွက် တခြားနည်းလမ်း မရှိဘူးလို့ပါ

ကပ္ပတီနီ'
'ထိုင်ကြပါ'

ရေယာဉ်များက ကလေးထိုင် နှစ်လုံးဆီသို့ ညွှန်ကြားသည်။
ကာကွယ်ကာ ဝင်ထိုင်လိုက်ကြသည်။

'ကဲ...ခင်ဗျားတို့ဟာ ကျွန်တော် သင်္ဘောပေါ်မှာ တစ်ယောက် လာရှာတယ်လို့ ကုမ္ပဏီက ပြောတယ်။ ပြောပေးပါဦး မစ္စတာ ကာတာ။ သူ့ကို နယူးယော့ ဆိုင်ကမ်းဆင်းမှ ဖမ်းလို့မရဘူးလား'

'ထမတစ်ခုကိုက ဒီလူဟာ ရုပ်ဖျက်ထားမှာ သေတယ်။ သူ့ကို ဆိုင်ကမ်းမရောက်ခင် ရှာတွေ့ဖို့ လိုပါတယ်။ နောက်တစ်ခုကိုကတော့ ကျွန်တော်လုပ်နေတာ ရဲအလုပ်မပြင်ပေးမယ့် ရဲဟုတ်ပါဘူး။ ဒီလူကလဲ အဆက်ရင်လဲ အဖမ်းခံမှာ ဟုတ်တယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ဖမ်းစားဖို့အတွက် မထူပါဘူး'

'မှန်တာပေါ့၊ ခင်ဗျားရဲ့ သက်သေခံကတ်ပြားကို ကျွန်တော် ကြည့်လို့ရလား မစ္စတာကာတာ'

ကာတာက ရေယာဉ်များ ဘာတို့ဒီတန်း သူ၏ သက်သေခံကတ်ပြားကို ပြလိုက်သည်။

'ထြက်... အမေရိကန် ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့ကို ဝီဖီနီးကလေးကကော'

'သူက ကျွန်တော်ရဲ့ ဝန်ထမ်းပဲ' သဘောပေါက်ပါပြီ'

ရေယာဉ်များက နားလည်သလို ပြီးလာသည်။

'ခင်ဗျားရဲ့ ရှာဖွေမှုကို မစ္စတာ ဖီလစ်ဘလ် ကူညီပါလိမယ်။ မစ္စတာ ကာတာ ကိုယ်ကိုယ်ကို ကာကွယ်တာကလွဲပြီး

သေနတ်ကို မသုံးပါနဲ့၊ ကျွန်တော် ခရီးသည်တွေရဲ့ လူတ်လိပ်မှုကို ရိုသေပါ။ ခင်ဗျား ဆက်သွယ်မေးမြန်းတာ မှန်သမျှ ရှောင်ရပါလိမ့်မယ်'

ကာတာမှာ စိတ်တိုစပြုလာသည်။

'ကပ္ပတိန် ဘာတို့ဒီခင်ဗျား၊ ကျွန်တော် စကား မဆုံးသေးပါဘူး။ ကျွန်တော် စကားကို ဆုံးအောင်နားထောင်ပြီးမှ ခင်ဗျားရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေကို ချခံချင်ပါမယ်'

'ဖီလစ်ဘလ်နှင့် ဘာတို့ဒီတို့က တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မခံကြသေးဘဲ အကြည့်ခြင်းမျိုးဖြင့် ကြည့်ထိက်ကြသည်။

'တစ်ညနေလုံး ဒီ ကိစ္စကို ကျွန်တော် ဆုံးခန်းပေးနိုင်ဖို့ မစ္စတာ ကာတာ'

ကာတာတို့က အေးစတီဇက်နှင့် ပြောလာသည်။

'ပြောစရာရှိမယ် တို့တို့နဲ့ လိုရင်းကိုသာ ပြောပါ'

'ကပ္ပတိန်၊ ကျွန်တော်တို့ ဂရုစိုက်ရမှာက ဒီလူကိုပဲ မဟုတ်ပါဘူး။ သူဟာ ဒီ သင်္ဘောပေါ်ကို အန္တရာယ်ကြီးတဲ့ လက်နက်တစ်ခု ယူလာတယ်လို့ ကျွန်တော်တို့ ထင်ထားကြပါတယ်'

'လက်နက်တစ်ခု ဟုတ်လား'

'ဟုတ်ပါတယ်'

ကာတာက ဘာတို့ဒီ၏ မျက်လုံးများထဲသို့ သေသေချာချာ စိုက်ကြည့်သည်။

'အနုမြူလက်နက် တစ်ခုပါ'

'ဘာတို့ဒီ၏ မျက်လုံးက အနည်းငယ် ပြာသွားသည်။

'ခိုလက်နက်ဟာ ဟိုက်ထရိုဂျင်ဗုံးလို့ ကျွန်တော်ကို ယူဆထားပါတယ်'

'ဖီကပ်ဇာမှာ ထိုင်ရာမှ ဆတ်ခနဲ ထရပ်သည်။

'ပြဿနာပဲ'

ဘာတိုခို၏ မျက်နှာငယ်သော အရိပ်ကလေး တစ်ခု လှစ်ခနဲ ပေါ်လာပြီး ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

'ခိုလို့ရပြန်လောက်အောင် ခင်ဗျားမှာ ဘာ သက်သေသဒ္ဒါတွေ ရှိသလဲ မစ္စတာကော်ဘာ'

'ခိုင်လုံတဲ့စာလေးတစ်စောင်၊ နောက် တခြား အခြေအနေတွေလဲ ရှိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အဲဒါတွေက ခိုင်လုံတဲ့ကောက်ချက်ချနိုင်လောက်ပါတယ်'

အတန်ကြာမျှ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားကြသည်။

'ကျွန်တော် သင်္ဘောပေါ်မှာ ဗုံးပါတယ်လို့ ခင်ဗျား သေချာပေါက်တော့ မသိဘူး မဟုတ်လား'

'အတော်ကို ဖြစ်နိုင်ခြေ ရှိနေပါတယ်'

'ဒီ ဖြစ်နိုင်ခြေရှိတဲ့ဗုံးကို ခင်ဗျားက ရှာချင်တယ်ပေါ့၊ ဟုတ်လား'

'ကပ္ပတိန်...'

ဖီကပ်ဇာက ဝင်ပြော၏။

'ဒီကိစ္စအတွက် လူများများ ကျွန်တော် သုံးနိုင်ပါတယ်'

'ဆယ်နှစ်ယောက် လောကီတော့ အနည်းဆုံး လိုလိမ့်မယ်'

ကာတာက ရှင်းပြသည်။

'သင်္ဘောကြီးကကြီးပြီး အချိန်က နည်းနေတယ်၊ ကပ်နေပါတယ်၊ နေပါယ်ကတက်တဲ့ ခရီးသည်တွေရဲ့အခန်းကို စရှာရမယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဒီလူဘာ သူ့အမည်မှန် ဂျူးဂတ်ကို သုံးမှာမဟုတ်လို့ ခရီးသည်စာရွင်းမှာ ရှာမတွေ့နိုင်လို့တဲ့'

'ခရီးသည် အများစုဟာ နေပါယ်က တက်လာကြတာပဲ မစ္စတာ ကာဘာ၊ ခင်ဗျားပြောနေတာက ဒီခရီးသည်တွေကို အနှောင့်အယှက်ပေးဖို့ စိတ်ဆင်းရဲဖို့ ဖြစ်နေတယ်၊ ခရီးသည်တွေမှာ သူတို့ရဲ့ အခွင့်အရေးတွေရှိပါတယ်'

အဲဒီထဲက တစ်ဦးကဘော ဒီသင်္ဘောပေါ်ကို အန္တရာယ်ကင်းကင်းတက်ခဲ့ပြီးဖြစ် ကပ္ပတိန်၊ က - ခုရှာဖွေရေးမှာ ကျွန်တော်က အတွေ့အကြုံရှိပြီးလို့ ကျွန်တော်ပဲ ဦးစီးချင်ပါတယ်၊ အချိန်ပိုမခအောင် - သင်္ဘောအရှိန်ကို လျှော့ချလိုက်စေချင်ပါတယ်'

'သင်္ဘောအရှိန် လျှော့ရမယ်၊ ဟုတ်လားဗျ'

ဘာတိုဒီက မကျေခနပ် အော်မေးလိုက်၏။

'ဒါကတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ သတ်မှတ်တဲ့အချိန်ကိုရောက်မှဖြစ်မယ်၊ ကျွန်တော် ခရီးသည်တွေ အားလုံးမှာလဲ သူ့အချိန်အချက်နဲ့သူပဲ၊ ခင်ဗျားဟာ သင်္ဘောပေါ်မှာ ဗုံးပါတယ်လို့ တောင် သိမှမသိသေးဘဲ၊ မဖြစ်ဘူး၊ ဒီသင်္ဘော ပုံမှန်သတ်မှတ်နှုန်းနဲ့ပဲ သွားရမယ်'

'ကပ္ပတိန်...'

'နောက်ပြီး ရှာဖွေရေးမှာ မစ္စတာဖီးကပ်ဇာပဲ ဦးစီးရမယ်၊ သူ့ဆီက အမိန့်ကိုပဲ နာခံပါ မစ္စတာကာတာ၊ ဒါပေးဟုတ်ယင်

တော့ ခင်ဗျား ရှင်ခွင့်မရဘူး၊ ရှင်းပါတယ်နော် မစ္စတာ ကာတာ'

'ပိုပြီးစောင့် ရှင်လာပါသေးတယ်ဗျာ'

ရေယာဉ်မှူး တာတိုခံက ဖိကပ်တောက်သွီ လှည့်လိုက်သည်။

လူဆယ်ယောက်ခေါ်ပြီး ဒီနှစ်ယောက်နှစ်အတူ အခန်းတွေကို စရှာပါ။ တတိယတန်းကနေပြီး ပထမတန်းကို နောက်ဆုံးမှ ရှာပါ။

ကပ္ပတိန်....'

လာတာက လျှောက်မြင်ကို ထင်ပြသည်။

'ရူးဒတ်ဟာ ပထမတန်းကလူပိုပြီး စီးတဲ့လူစားမျိုး မဟုတ်ပါဘူး။

ကျွန်တော်ထပ်ပြောမယ်၊ မစ္စတာဖီးကပ်စာ တတိယတန်းကစရှာပါ။ ဘာမှမတွေ့လျှင် တခြားခန့်ရာတွေ ဆက်ရှာဖို့လို့ မယိုဘူး။ ကျွန်တော်ဘဲ ပြန်ဆွေးနွေးရလိမ့်မယ်။

ရေယာဉ်မှူး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်မှာ မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် မိုက်မဲလေစွလို့ ကာတာတွေးသည်။

သင်္ဘောဇာနွံ ရှာဖွေခွင့်မရပါက သင်္ဘောကုမ္ပဏီသို့ လှမ်းအကြောင်းကြားရန် သန္နိဋ္ဌာန်ချမိ၏။

'ရလို့ ကူညီတဲ့အတွက် ကျေးဇူးပါပဲ ကပ္ပတိန်'

ကာတာက စိတ်ချုပ်ချိန်နှင့်ပြောကာ ထရရ၏။

'ခင်ဗျားတို့က ကြိုဆိုပါတယ် မစ္စတာ ကာတာ၊ နော် မစ္စတာဖီးကပ်စာ၊ ခရီးသည် တစ်ယောက်ယောက်က ရှာဖွေခွင့်

မပြုနိုင်အကင်းအကျပ် မလုပ်ပါနဲ့၊ ကျွန်တော်ဆီ ခေါ်လာပါ။ ကျွန်တော် ရှင်းပြပါမယ်။

'ကပ္ပတိန်... ဒါမျိုးလုပ်ဖို့ ကျွန်တော်တို့မှာ အချိန်မရှိပါဘူး။

'ဒီလိုပဲ လုပ်ရပါလိမ့်မယ် မစ္စတာ ကာတာ'

ကာတာ ဘာတိဒီအား စူးစူးစွာ ကြည့်လိုက်၏။

'ရှိပါအံ့တော့လေ'

ကာတာက ချာခနဲလှည့်ကာ ဂျီနာနှင့်အတူ အခန်းတွင်းမှ ထွက်သည်။ ဒီကပ်စာက နောက်မှကပ်လိုက်သာ၏။

ဖီကပ်စာမှာ ရေယာဉ်မှူးထက် ပို၍အဖော်ရပါသည်။ ငွေကိုတိုအုပ်ချုပ်ခရီးအထူးရှိ ဖာတရီဒီးယီနှင့် အခြားသင်္ဘောသားကိုးယောက်ကိုခေါ်၍ ရှာစေသည်။

သူ့အာသာသ ကိုင်တွယ်နိုင်လောက်ရန် ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် မဖြစ်စေနှင့်ဟု ကာတာဆုတောင်းမိသည်။

* * *

ညစာစားပြီးချိန်တွင် တတိယတန်း ခရီးသည်အားလုံး သယ်ယူလာသည့် ပစ္စည်းများ စစ်ဆေးရန်အတွက် ကိုယ့်အခန်းဘိုယ်နေကြရန် အသံချဲ့စက်မှ အကြောင်းကြားလာသည်။

၂၀၈ ထွန်းထင်း (မြန်မာပြန်)

ကျွမ်းကျင်အတွက် နောက်ထပ်သတိမရန် အခွင့်သာလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကာတာတို့မှာ သူတို့လုပ်ရပ်အား လျှို့ဝှက်ခွင့်မရ တော့ပါ။

တတိယတန်း ခရီးသည်များ၏ အခန်းရှာသော်လည်း မည် သည့်အရာမှ မတွေ့ကြ။ အခန်းတွင် ခရီးသည်ရှိမနေပါက လည်း မာလိန်မူး၏အမိန့်အရ ရှာခွင့်မရှိပြန်။ ခရီးသည်အများစု ကိုယ့်အခန်းတွင်ရှိနေခြင်းက ကံကောင်းလှပါသည်။

မာလိန်မူး၏အမိန့်အရ လက်ရှိရှာဖွေရေးကို သန်ခေါင်းယံ တွင် အဆုံးသတ်ရပါဦးမည်။

အတော်လေး အခြေအတင်ပြောပြီးမှ စတင်ခန်း ရှာခွင့်ကို ဘာတို့ဒီက ပေးသည်။ သို့သော် ကာတာတို့အတွက်မထူးခြား ပြန်။

နောက်တစ်နေ့မနက်တွင် ကာတာနှင့် ဂျီနာအပါအဝင် ရှာဖွေရေးအဖွဲ့ အနားယူကြသည်။ နားမယာဖြစ်မည်။ အိတ်လီ သင်္ဘောသားတို့မှာ ရှာယင်း ငိုက်နေကြသည်။ ကာတာတို့ ကိုယ်တိုင်ကလည်း စိတ်ကော ကိုယ်ပါ နှမ်းနယ်လျက်ရှိ၏။

မုန်းမတည့်မီ နေ့လယ်စာကို ခပ်သုတ်သုတ်စား၍ ရှာဖွေ ရေးပြန်စကြသည်။ တတိယတန်းမှာအပြီး၊ ပထမတန်းသို့ရှာခွင့် ရအောင် ကာတာက ဘာတို့ဒီအား စည်းရုံးနိုင်ခဲ့သည်။

တစ်နေ့လုံးရှာကြသည်။ ခရီးသည်အများစုမှာ ကူညီလိုစိတ် ရှိကြ၍ စိတ်သက်သာရာရရှိသည်။ အချို့ကသာ ရေယာဉ်မူး အားတွေ့ရန် တောင်းဆိုကြသည်။ သို့သော် သူတို့၏ပစ္စည်း များကို ရှာဖွေခွင့်ပြုခဲ့ကြသည်သာ ဖြစ်၏။

ခုတိယနေ့အဆုံးတွင် ခရီးသည်အားလုံးကို ရှာဖွေပြီးဖြစ် သည်။ သို့သော် အနုမြူလက်နက်ကိုကော ဂျူးဒတ်နှင့်တူသူ ကိုပါ ရှာဖွေတွေ့ခြင်းမရှိကြချေ။ ဂျူးဒတ်သာ သင်္ဘောပေါ် ပါလာပါက ၎င်းသည် ကော်ဇီးကောင်းပုန်းနေနိုင်ခြင်းကြောင့် မတွေ့ခြင်းဖြစ်မည်။ သို့မဟုတ် ကာတာမှလွဲ၍ ကျန်လူများ၏ ရှာဖွေခြင်းခံရသူ တစ်ဦးဦး ဖြစ်နိုင်သည်။ ကာတာတို့အဖို့ လက်ချည်းဗာလာသာဖြစ်နေတော့သည်။

တတိယနေ့တွင်မူ သင်္ဘောသားတို့၏ အခန်းကိုရှာဖွေခွင့် ရသည်။ ဘာတို့ဒီအား တောင်းဆိုလိုက်၏။ ဘာတို့ဒီကော သ ပေါက်ကွဲတော့သည်။

‘ခုအချိန်အထိ ခင်ဗျားရဲ့ ဒီဗူး အယူအဆကို မစွန့်လွှတ် သေးဘူးလား’

‘မစွန့်လွှတ်သေးပါဘူး ကပ္ပတိန်’

ကာတာက ခပ်တည်တည်ပင် ဖြေသည်။

‘ဒါ့အပြင် ခုရှာဖွေခွင့်ခင်ဗျားမပေးယင် ခင်ဗျားရဲ့ကုမ္ပဏီ ကို ကျွန်တော်အကြောင်းမကြားချင်ဘဲ ကြားရလိမ့်မယ်။ ခါ့ရှင် တန်ကိုလည်း ကျွန်တော်ဆက်သွယ်ရမယ်။ သူတို့က ရောမက အစိုးရကိုယ်စားလှယ်တွေနဲ့ စကားပြောပါလိမ့်မယ်’

ဘာကိုဒီ၏ မျက်နှာက အရေးတယူရှိလာ၏။

‘ဒါတာ ခြိမ်းခြောက်ဖွဲ့လား မစ္စတာကာတာ’

'ကြိတ်သလိုခေါ်နိုင်ပါတယ် ကပ္ပတိန်၊ ဒီသင်္ဘောကိုရှာဖွေ
နိုင်ဖို့အတွက် အာဂိုမဆီ ကျွန်တော်လုပ်မှာပဲ။ သင်္ဘောဟာ
အချိန်ပြည့်နဲ့ နယူးယော့ကိုသွားနေတာမို့ မနက်ဖြန်မွန်းတည့်
ချိန်မှာ ရောက်သွားလိမ့်မယ်....

အဲဒီမြို့မှာ လူဦးရေ ဆယ်သန်း ရှိနေကြပါတယ်။ ခင်ဗျား
ခရီးသည်အတွက် ဂရုမစိုက်ဘောင် အဲဒီလူတွေအတွက်ဘော့
တေးကြည့်စေချင်တယ်။ သင်္ဘောပေါ်မှာ အနုမြူဝှေးပါလာ
ယင် အချိန်မရွေး ဖောက်ခွဲနိုင်သလို ဖောက်ခွဲလိုက်သင် ခင်ဗျား
အတွက် ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျတာမဲ'

ဖိစပ်ဇီက တည့်ငြိန်စွာပင် ဝင်ပြောရှာ၏။

'ကပ္ပတိန်...သင်္ဘောသားတွေဟာ ခုလိုရွာမှာကို ကန့်ကွက်
မယ် မဆင်ပါဘူး'

ဘာတိုစီက စားပွဲနောက်မှထကာ ခေါက်ကဲ့ ခေါက်ပြန်
လျှောက်သည်။ ထို နောက် ကတည်းကား မျက်နှာထားတင်း
တင်းနှင့် ကြည့်သည်။

'ကောင်းပြီ...မစ္စတာကာတာ ခင်ဗျားရှာနိုင်ပါတယ်၊ဒါပေ
မယ့် အရာရှိတွေအခန်းရှာယင်ဘော့ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လိုက်
ရလိမ့်မယ်'

'ဒါကတော့ ခင်ဗျားသဘောပါပဲ'
ဖြည်းဖြည်းနှင့် လေးလေးသံရှာ၍ မွန်းတည့်ချိန်ကျော်
သွားသည်။ ဘာဆိုဘာမှ မတွေ့ရ။ ဘာတိုစီ၏ မကျေနပ်သံက

ပိုများလာသည်။ ဘူ၏အခန်းသို့ရှာသည့်အခါ တွင်မူ အလွန်ပင်
ခေါ်သပုန်ထနေပြီဖြစ်သည်။

'တယ်လူးမှပေါ်ဘူးဆိုတာ လက်ခံပြီလား'

ဘာတိုစီက မေးတော့သည်။

'လက်မခံသေးပါဘူး။ သက်ကယ်လှေတွေ အောက်က
သင်္ဘောကိုယ်ထည်ခေါက်တွေကြား ရှာချင်ပါသေးတယ်'

'တောက်'

သို့သော် ဘာတိုစီက ရှာခွင့်ပြုခဲ့ပါသည်။

ဖိစပ်ဇီက အစတွင် ကူညီသော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင်
ကာတာနှင့် ဂျီနာသာ ကျန်တော့သည်။ လူတို့ပြခန်းများ၊
သို့လျှောက်ခန်းများစသည့် သင်္ဘောပေါ်တွင် ရှိသမျှနေရာလပ်
ကျန်အောင် ရှာကြသည်။ လက်ချည်းဗလာသာဖြစ်သည်။

'ကပ္ပတိန်ပြောတာ ဖြစ်နိုင်တယ် နစ်'

လူစာ စားချိန်ဝယ် ဂျီနာက စကားစသည်။

'သင်္ဘောပေါ်မှာ ဝှေးမပါဘူးဆိုတာလေ ဂျူဒေတ်ဘာ
သင်္ဘောချိန်ပြောင်းလိုက်လို့ အခွင့်မသာတော့တာ ဖြစ်နိုင်
မယ်'

'ကိုယ်သဲ ဒီလိုပဲ ယုံချင်ပါတယ်လေ၊ ဘာတိုစီပြောတာ
နစ်ခမ်းပါစေလို့ ဆုတောင်းမိတယ်။ ဒါပေမယ့် ဂျူးဒေတ်
အကြောင်း ကောင်းကောင်းကို သိနေတယ်' ။
ကာတာက မျက်မှောင်ကျူ၍ စဉ်းစားသည်။

ကံ့ယံတို့ မရှာခဲ့တဲ့ နေရာတွေရှိလိမ့်မယ်။ ဒါမှမဟုတ် ကံ့ယံတို့ကို ကူရှာတဲ့ လူတစ်ယောက်ယောက်က ဂရုမစိုက်တာ ရှိယင် ရှိမယ်။ ဘယ်လိုမှတော့ အတတ်မပြောနိုင်ဘူး။ မနက်ဖြန် ဆို နယူးယော့ဆိပ်ကမ်းကိုဝင်ပြီး လင်းယုန်ကြီးဆီကို ခုညပဲ သတင်းပို့ရတော့မယ်။

ရှင် ဘယ်လိုပြောမလဲ
ဂျူးဒတ်ကိုကော ဗူးကိုကော ရှာမတွေ့ဘူးလို့ ပြောရမှာ ပဲ။ လင်းယုန်ကြီး တစ်ခုခု လုပ်ပါလိမ့်မယ်။

ကာတာ အိပ်ရေးဝအောင် အိပ်လိုက်၏။ နောက်တစ်နေ့ အိပ်ရာမှအနီးတွင် ဂျီနာကို လှမ်းကြည့်သည်။ သူ့ကလေးမှာ အိပ်ပျော်နေဆဲဖြစ်သည်။ နယူးယော့ရောက်ရန် အတော် နီးပြီ တွေးမိသည်။ မနက်စာစားချိန်တွင် သင်္ဘော၏ သတင်း အစီအစဉ်ကြောင့် နယူးယော့ရောက်ရန် သုံးနာရီမျှသာ ငြိစော့ကြောင်း သိရသည်။

သင်္ဘောကို ဆိပ်ကမ်းမှာ ဝင်အကပ်ခံမှာလား၊ ဂျီနာက မေး၏။
အကပ်ခံယင်တော့ တို့အတွက် ညှိခံကြိုဆိုရေး ကော်မတီ တစ်ခု ရောက်နေလိမ့်မယ်။

ခရီးသည်များက သင်္ဘောမှ ဆင်းရန် အတုပ်အပိုး ပြင်နေကြစဉ် သူတို့သည် အခန်းထဲ၌မင် ကုပ်နေကြသည်။

ဆယ်နာရီထိုးသည့်အချိန်တုင် ပထမတန်း၊ ကုန်းပတ်သို့ ကာတာအက်ခဲသည်။ ဂျူးဒတ်နှင့်တူသူ တစ်ယောက်ယောက် တွေ့မည်လောဟူ၍ မျှော်လင့်ချက်နှင့်ဖြစ်သည်။ ဆယ်နာရီခွဲ တွင် အခမရှိကားတိုက်၏ ကမ်းရိုးတန်းကို စတင်မြင့်ကြရသည်။ မွန်းမတည့်မီလေးမှာပင် နယူးယော့ဆိပ်ကမ်းအပြင်သို့ ရောက် သွားကြသည်။ ခရီးသည်အများစုမှာ ကုန်းပတ်ပေါ်မှ မင် ဟက်တန်ရှိ မိုးမျှော်တိုက်ကြီးများနှင့် လွတ်လပ်ရေးမိခင်ရုပ်တု ကြီးကို လှမ်းမျှော်ကြည့်လျက်ရှိ၏။

ကာတာထင်ထားသလိုပင် ညှိခံကြိုဆိုရေးကော်မတီက ရှိနေပါသည်။ ဆိပ်ကမ်းအပြင်ဘက်ဝယ် ကမ်းရိုးတန်းစောင့် တပ်ဖွဲ့သင်္ဘောက လီယိုနာဗိုကို ရပ်ရန် တောင်းဆိုလိုက်သည်။

ရေယာဉ်မှူးဘာတိုဝီမှာ တောင်းဆိုချက်ကို လိုက်နာသော် လည်း သူ၏ အရာရှိများအား ဒေါသတကြီး အမိန့်ပေးနေ သည်။ မွန်းတိမ်းသည်နှင့် ကမ်းရိုးတန်းစောင့် တပ်ဖွဲ့ဝင်များ အိပ်(စ)ထောက်လှမ်းရေးသမားအချို့ နယူးယော့မြို့တော်ဝန် နှင့် လင်းယုန်ကြီးတို့ သင်္ဘောပေါ်သို့ ရောက်လာကြသည်။

ရေယာဉ်မှူးဘာတိုဝီအား သူ၏ အခန်း၌ ဆွေးနွေးပွဲ လုပ် ရန် တောင်းဆိုကြ၏။ ကမ်းရိုးတန်းစောင့် တပ်ဖွဲ့ဝင် အကြီး အကဲနှစ်ဦး၊ မြို့တော်ဝန်၊ လင်းယုန်ကြီး၊ ကာတာ၊ ဂျီနာ၊ ဖီကပ်ဇာနှင့် ဘာတိုဝီတို့ အခန်းထဲသို့ ဝင်ကြသည်။

လင်းယုန်ကြီးမှာ မိမိလုပ်ငန်း မအောင်မြင်မှု ကာတာ ရှင်း ပြနေစဉ် မီးသေနေသည့် ဆေးပြင်းလိပ်ကို တဖွာတည်း ဖွာ နေသည်။

‘သင်္ဘောပေါ်မှာ ကျူးဒတ် မပါဘူးဆိုတာ ငါမယုံဘူးကွ’ လင်းယုန်ကြီးက သူ၏ ယူဆချက်ကို ပြောသည်။

‘သင်္ဘောပေါ်မှာ သူ့ပါလာယောင် ဘူးထဲပါလာရမှာပဲ’ သူက ဂျီနာအား ကွက်ခနဲကြည့်လိုက်၏။

‘မင်းငှားလိုက်တဲ့အဖော်က တယ်ချောတာပဲကိုး’ ဂျီနာက လင်းယုန်ကြီး၏ ချီးကျူးစကားကို ကြားလိုက်

သော်လည်း သရော်သံကိုမူ ဂရုထားမိဟန်မတူ။

‘ကျေးဇူးတင်ပါလှမိရှင်’ သူမက ပြုံးမင် ပြုံးပြလိုက်သေးသည်။

‘တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်’ ကာတာက ပြုံးမိသော်လည်း ကျူးဒတ်ကို တွေးမိပြီး မဲ ပြုံးသာ ဖြစ်သွား၏။

‘သင်္ဘောတစ်ခုလုံးကို မင်းရှာပြီးပြီလား’ လင်းယုန်ကြီးက မေးပြန်သည်။

‘ဘီးစိပ်တိုက်ရှာသလိုရှာတာပါ။ အိမ်သာတွေထဲကိုတော့ လိုက်ရှာတယ်။ ရှာစရာနေရာဘောင် ရှိမယ် မထင်...’

ကာတာ၏စကားက ပြတ်သွားသည်။ ဂျီနာနှင့် လင်းယုန်ကြီးအား လှမ်းကြည့်သည်။

‘ဘာလဲကွ’ လင်းယုန်ကြီး မနေသာတော့၊ မေးလိုက်သည်။

‘နေရာတစ်ခုကို စဉ်းစားမိတယ်။ ဒီမှာ ဘာတိုဝီကို ပြော လိုက်၊ မကြာခင် လာတွေ့မယ်လို့’

ကာတာက ပစ္စည်းထိန်း ငွေကိုင် အရာရှိရုံးခန်းသို့ ခပ် သုတ်သုတ်ထွက်သွားသည်။ ပထမဦးဆုံးရှာဖွေစဉ်က ၎င်း၏ ပြောစကားကို မှတ်မိသည်။ အချို့ ခရီးသည်တို့မှာ သူတို့၏ အဖိုးတန်ပစ္စည်းများ လှူဒါနာ သိမ်းထားနိုင်ရေးအတွက် ဘာ တိုဝီနှင့် ဆွေးနွေးခဲ့ကြောင်းဖြစ်သည်။ သို့ဆိုလျှင် သင်္ဘော ပေါ်တွင် ငွေတိုက်ခန်းတစ်ခု ပါရမည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ မစ္စတာကာတာ ဝါပါပါတယ်’

ထိုအကြောင်းမေးလိုက်သည်နှင့် ဖာဘရီဇီယိုက ဝန်ခံ၏။

‘ဒီရုံးခန်းထဲမှာ နရာမခံ သေတ္တာကြီးတစ်ခု ရှိပါ တယ်။ ဒီအထဲမှာသိမ်းထားတဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ခင်ဗျား စိတ်ဝင် စားတာတော့ ကျွန်တော် သဘောမပေါက်ဘူး’

‘တယ်လိပ် ဖြစ်ဖြစ်ဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ ကြည့် လိုက် ယင် ကောင်းမယ်’

ဖာဘရီဇီယိုမှာ အတော်ပင် ဖော်ရွေလှ၏။ ရေယာဉ်မှူးကို ပင် အကြောင်းမကြားတော့၊ နှစ်မိနစ်အတွင်း လူတစ်ယောက် ဝင်လာ၏။ အာမခံသေတ္တာကြီးက ပွင့်သွားသည်။

ဖာဘရီဇီယို နောက်မှာ ကာတာက ဝင်လိုက်သွားသည်။ အထဲမှပစ္စည်းအားလုံးကို ရှာဖွေကြည့်၏။ အထုပ်ကြီးတစ်ထုပ် ကို တွေ့ရ၏။ လှို သော် စပိန်မှ ငွေထည် အနုပညာပစ္စည်းတစ်ခု သာ ဖြစ်နေသည်။ စိတ်မသက်သာစရာပင်။

‘ဆောရီးပဲ ဆီညော် ကာတာ’

၂၁၆ ◀ တွန်းလင်း (မြန်မာပြန်)

'အင်းပေါ့လေ၊ စိတ်ကူးရလို့ ရှာကြည့်ရတာပါ'
ကာတာက ဓာတ်ပုံဖို၏ ရုံးခန်းသို့ ပြန်လာသည်။ စိတ်ထဲ
တွင် စန်းစာနှင့် ဖြစ်နေသေး၏။ မည်သည့်အတွက်ကြောင့်
မှန်းတော့ ကပြေမပေါ့။

ရုံးခန်းထဲဝယ် အခြေအနေက တင်းမာနေပုံရှိသည်။ အ
လိုအပ်သည့် သူ၏စားပွဲနောက်တွင် ခေါက်တုံ့ ခေါက်ပြန်လျှောက်
နေသည်။ လင်းယုန်ကြီးမှလွဲ၍ ကျန်သူများ ထိုင်လျက်ရှိသည်။
သူက မီးသေသည့် ဆေးပြင်းလိပ်ကို ပါးစောင်တွင်ခံထား
၏။ အခန်းထောင့်တွင်ရပ်ကာ လက်ပိုက်နေ၏။ ကာတာက
ငင်းထံသို့ လျှောက်သွားသည်။ ခေါင်းယမ်းပြသည်။ မထူးခြား
သည့် အဓိပ္ပာယ်ပင် ဖြစ်သည်။

'မစ္စတာ ကာတာဟာ ဒီသင်္ဘောတစ်စီးလုံး ရှာပြီးပြီဗျာ
ဘာတိုဒီ၏ အသံက ထွတ်လာ၏။

'ဒီသင်္ဘောပေါ်မှာ ဗုံးပါယင် သူ ရှာတွေ့ရမှာ သေချာ
တယ်'

'ဆောရီးပဲ ကဗွတ်နိ'
ကမ်းရိုးတန်းစောင့်တပ်မှ ဗိုလ်မှူးကြီးက တောင်းပန်နာ

'နောက်ထပ် လုံလောက်တဲ့အထိ သင်္ဘောကို ရှာ
မချင်း နယူးဘော့ဆိပ်ကမ်းဝင်ခွင့် ကျွန်တော်တို့ မပေးနိုင်
ဘူး'

'မှန်ပါတယ်'
မြို့စောဝန်ကပါ ဝင်ပြောလာသည်။

'ကျွန်တော်တို့ ဆက်ရှာရပါလိမ့်မယ်၊ သန်းပေါင်းများစွာ
သော လူတွေရဲ့ အသက်အန္တရာယ်ကြောင့်ပါ'
ဓာတ်ပုံဖိုက ကာတာအား မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ ခပ်စိမ်း
စိမ်း ကြည့်သည်။

'ခင်ဗျားတို့က တစ်ရှာဘည်းရှာနေတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော်
ခရီးသည်တွေက ဒီမှာပဲ ငုပ်တုတ်ထိုင်နေရမှာလား'

'မဟုတ်ပါဘူး'

လင်းယုန်ကြီးက ဗိုလ်မှူးကြီးကိုယ်စား ဝင်ပြောသည်။ အား
ရုံးက သူ့အား ကြည့်လိုက်ကြသည်။

'ကျွန်တော်တို့မှာ အစီအစဉ်တစ်ခု ရှိပါတယ်။ ခရီးသည်
တွေအတွက် အန္တရာယ်မရှိတဲ့ အစီအစဉ်ပါ။ ဒီလို မော်တော်
လေးတွေ ခုလာနေကြပါပြီ။ ခရီးသည်တွေကို အဲဒီ မော်တော်
တွေက ဆိပ်ကမ်းကို ခေါ်သွားလိမ့်မယ်။ အဲ...ပစ္စည်းတွေ
တော့ ပါမသွားဘူးပေါ့'

'သင်္ဘောကို ရှာနေတုန်း သူတို့ကို ကောင်းကောင်း ပြုစု
ထားကြမှာပါ။ သင်္ဘောကိုတော့ ပင်လယ်ထဲ ပြန်မောင်းသွား
မယ်။ ကျွန်တော် ကြီးကြပ်မှုအောက်မှာ ကျွန်တော် လူတွေ
မယ်။ ဗိုလ်မှူးကြီးရဲ့လူတွေရယ်က ရှာဖွေကြပါလိမ့်မယ်'

'ပင်လယ်ထဲ ပြန်မောင်းသွားမယ် ဟုတ်လား'
ဓာတ်ပုံဖို၏အသံက ဟိန်းထွက်လာသည်။

'ကျွန်တော် ခရီးသည်တွေကိုလဲ မော်တော်ပေါ် ပြောင်းပေးဦးမယ် ဟုတ်လား'

'ခါဟာ အန္တရာယ်အကင်းဆုံး နည်းလမ်းပါပဲ ရေယာဉ်မှူးကြီး'

လင်းယုန်ကြီးက ပြတ်သားစွာပင် ပြော၏။

'မော်တော်ပေါ်တို့ မကြာခင် ရောက်တော့မှာပါ'

ဗိုလ်မှူးကြီးကပါ စကားကို ပြည့်စွက်လိုက်သည်။

'ခင်ဗျားတို့မှာ ဒီလိုလုပ်ပိုင်ခွင့် မရှိဘူးဗျ၊ သက်သက်ရူးနေကြတာပဲ'

ဘာတို့ဒီက ဒွေါ့ဆပေါက်ကွဲလာ၏။

'ကပ္ပတိန်...'

လင်းယုန်ကြီးက ဘာတို့ဒီအား ခပ်ဆတ်ဆတ် လှမ်းခေါ်သည်။

'အန္တရာယ်ကို လျစ်လျူရှုတာလဲ ရူးတာပါပဲ'

ဘာတို့ဒီက သူ၏ စားပွဲရှိ ကုလားထိုင်တွင် ခပ်ခလေးလေး ဝင်ကိုင်လိုက်သည်။ သူ၏ထက်များကို စိုက်ကြည့်နေပြန်သည်။

'အင်းပေါ့လေ၊ ဒါပေမယ့် တစ်ခုရှိတယ်၊ လူကြီးမင်းတို့ကို ရှာမတွေ့မီ ဒီကိစ္စအတွက် ကျွန်တော် ကုမ္ပဏီက ကုန်ကွက်လွှာတင်ဖို့ ကျွန်တော်ပြောရလိမ့်မယ်'

'ဒီတော့လဲ တောင်းပန်စာတွေ လုံလောက်အောင် ရပါစေမယ်'

လင်းယုန်ကြီး ဘာတို့ဒီအား စိတ်အေးစေသည်။

'ကဲ... ကပ္ပတိန်၊ အခြေအနေကို ခရီးသည်တွေပြောဖို့ အချိန်ကျပြီလို့ ကျွန်တော် ထင်တယ်'

ကာတာ၏စိတ်ထဲတွင် စနီးစနေနှင့် ဖြစ်နေသော အရာက ရုတ်တရက် ပီပြင်သွားသည်။ အခန်းထဲ၌ လူရှင်းသွားသည် အထိ စောင့်ရ၏။ ဘာတို့ဒီ၊ လင်းယုန်ကြီး၊ ဂျီနာတို့သာကျန်ကာမှ ကာတာက သူ့ခမေးလိုသည့် မေးခွန်းကို မေးတော့သည်။

'ကပ္ပတိန်... ဓဉ္ဇအတိုင်းအတာ တစ်ခုထက် တန်တိုးရှိတဲ့ ပစ္စည်းတွေထိမ်းထားဖို့ ခင်ဗျားဆီကို ခရီးသည်တွေ လာတယ် မဟုတ်လား'

ဘာတို့ဒီက ကာတာအား မျက်မှောင်ကုတ်ကာ ကြည့်၏။ ကာတာသည် သူ့အတွက် ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ လက်စားချေမည့်သူဟု မှတ်ထားသလော့မသိ။

'မှန်ပါတယ် မစ္စတာ ကာတာ'

လင်းယုန်ကြီးက ကာတာ၏ မျက်နှာအား အကဲခတ်သည်။ ကာတာ၏အတွေးကို အဖြေရှာကြည့်၏။

'ခု ခရီးစဉ်မှာ ခရီးသည်အတော်များများ ဒီကိစ္စနဲ့ လာခဲ့ သလား'

'ငါးယောက် ခြောက်ယောက်လောက်ပါပဲ'

'အဲဒီလူတွေက ဒီအခန်းထဲကို လာကြတယ်ပေါ့'

'ဟုတ်ပါတယ်'

'မင်း ဘာတွေပြင်လို့လဲနစ်'

လင်းယုန်ကြီးက မသေဘဲ မေးလိုက်၏။

'တွေးဆချက်တစ်ခုကို အဖြေရှာကြည့်နေတာပါ။ ကပ္ပတိန်၊ ခရီးသည်တစ်ဦးဦးဟာ အတော်ကြီးလေးတဲ့ အထုပ်တစ်ထုပ်ကို ဒီက အာမခံသတ္တဝါထံ သိမ်းခဲ့သလား'

'ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ သိမ်းတယ်လေ၊ နှစ်ယောက်ပဲ'

'သူတို့ တစ်ယောက်ယောက်ကိုကော အခန်းထဲမှာ တစ် ယောက်တည်း တစ်ခဏလောက် ထားရစ်ခဲ့ဖူးတာရှိသလား'

ဘာတိုဒီက ကာတာအားစူးစိုက်ကြည့်၏။ သူသဘောပေါက် သွားသည်ကို မျက်နှာထားအရ သိလိုက်၏။ ကာတာနှင့်မတွေ့ သည့် ကာလတစ်လျှောက် ပထမဦးဆုံးအကြိမ် သူ၏ လေသံက ရိုသေလေးစားမှု ပြုလာ၏။

'ဟုတ်ကဲ့ ထားရစ်ခဲ့ပါတယ်'

ဘာတိုဒီက လေသံက မသွက်လှ။

'အဲဒီလူတစ်ယောက်တို့တော့....'

'သူ့ပုံပန်းက ဘယ်လိုလဲ'

လင်းယုန်ကြီးက ပြတ်မေးလိုက်၏။

'သူ့မှာ မုတ်ဆိတ်ရှိတယ်၊ အလွန်ကို သာမန်လူတစ်ယောက် နဲ့မတူတဲ့ ရုပ်ရည်မျိုးပဲ၊ မျက်နှာက အဘော်ခွက်တယ်'

'ဂျူးဒတ်ပဲ'

လင်းယုန်ကြီး၏ ပါးစပ်မှ လွတ်ခနဲ ထွက်သွားသည်။

'ဒီလိုပဲဖြစ်မယ်၊ သူ့ဟာ ဒီအခန်းထဲမှာရှိတုန်း အစီအစဉ် အပြောင်းအလဲ လုပ်သွားနိုင်တယ်'

ကာတာက သူ၏ယူဆချက်ကို ပြော၏။

'သူ့ဟာ ဗုံးကို သင်္ဘောရုံ ငွေတိုက်ခန်းသေတ္တာထဲ သိမ်းနိုင် ဖို့အတွက် ဒီကိုလာမယ်၊ တစ်ယောက်တည်းကျန်နေတဲ့ အချိန်ကျ တော့ ပိုကောင်းတဲ့နေရာမှာသိမ်းဖို့ မြင်သွားမယ်၊ ဒါမှ မဟုတ် ပုံစည်းထိန်း ငွေကိုင်အရာရှိက သူ့အထုပ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး စူးစမ်း နိုင်စရာရှိတာကို တွေးမိယင် တွေးမိသွားမယ်'

ဘာတိုဒီက သူ၏စာပွဲကို မွေနှောက်၍ စာရွက်တစ်ရွက် ယူလာ၏။

စာရွက်ကို ဖတ်ကြည့်သည်။

'သူ့နာမည်က အာနီးဘင်နက်စ်တဲ့၊ ပထမထန်းကန်းနီး (၁၂)၊ ကုန်းပါတ်အမှတ် (က) မှာပဲ'

ထိုအချိန်မှာပင် တံခါးဝသို့ မြို့တော်ဝန် ရောက်လာသည်။ လက်ထဲတွင် စာရွက်တစ်ရွက်ကိုင်ထားကာ မျက်နှာက မသာယာလှ။

‘လူကြီးမင်းတို့ ခုကိစ္စ ဇဝေဇဒါဖြစ်နေယင်လဲ ခုတော့ ရှင်းသွားပါပြီ’

‘ဘယ်လိုကြောင့်လဲ’

လင်းယုန်ကြီးက မေးလိုက်သည်။

‘ရောမကပို့လိုက်တဲ့ ဒီကြေးနန်းကို ကျွန်တော် ရုံးက ခုလေးပဲရလိုက်တယ်’

လင်းယုန်ကြီးက စာရွက်ကိုယူ၍ အသံထွက်အောင်ဖက်ပြုပြသည်။

မြို့တော်ဝန်မင်းသို့—

အနုမြူ လက်နက်တစ်ခုအား သင်၏ မြို့တော်ကို ခလုတ်တစ်ချက်နှိပ်ရုံနှင့် ဖောက်ခွဲနိုင်လောက်သည့် နေရာတွင် ချထား ပြီးဖြစ်၏။

ဤစကားအား လိမ်ညာမှုဟု မထင်မြင်စေလိုပါ။ သာဓကအနေဖြင့် မောင်းထိန်းခလုတ် ကိရိယာကို အိပ် (ချိ) အိပ် (စ်) ၃၀၂ ကို သုံးကြောင်းဆိုလျှင် သိလောက်ဖွယ်ရှိပါသည်။

ဤ လက်နက်အား (၄၈) နာရီအတွင်း ခေါ်လာသန်းတစ်ရာတိုး၍ ရွှေချောင်းများမပေးပါက ဖောက်ခွဲရပါလိမ့်မည်။ ယခုငွေကြေးမှာ နယူးယော့မြို့တော်၏ လူဦးရေအတွက် တစ်ဦးလျှင် ဆယ်ခေါ်လာနှုန်းမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။

ဤကိစ္စအား အလွန်အရေးထား ရရှိစိုက်စေလိုပါသည်။ ကျွန်ုပ်လိုအပ်သော ငွေကြေးကို ပေးနိုင်စရာ သင်တို့တွင် ရ ပုံငွေ အချိုးအစား အသီးသီး ရှိပါသည်။ နှစ်ဆယ်လေးနာရီအတွင်း နောက်ထပ် ဆက်သွယ် အကြောင်းကြားပါဦးမည်။)

လင်းယုန်ကြီးက ကာတာအား ဖျတ်ခနဲ မော့ကြည့်လိုက်သည်။

‘ဟိုကရိယာဟာ တိုက်ရိယာပဲ။ အင်း လှတစ်ယောက်ဟာ ခေါ်လာ သန်းတစ်ရာနဲ့ တာများလုပ်မယ်လို့ မင်းထင်သလဲ ကာတာ’

‘ဒီကြေးနန်းကို ဘယ်သူပို့တယ်လို့ မင်းထင်သလဲ ကာတာ’
‘ဒီကြေးနန်းကို ဘယ်သူပို့တယ်လို့ ခင်ဗျား သိသလား’
မြို့တော်ဝန်က မေးသည်။

ကျွန်တော်တို့ ရွာနေလေလို့၊ ဒီခဲကြေးနန်းကိုတော့ ရောမ
က သူ လူတစ်ယောက်က မို့တတ်ဖြစ်မယ်၊ နယူးယော့ကို
လီယို နာဗို ရောက်ချိန်နဲ့ကိုက်ပြီး ပို့ကပ်ပဲ
‘မာရယ်လီ ပို့လိုက်တာပဲ ဖြစ်မယ်’
ကာတာက မပွင့်တပွင့် ပြောမိသည်။

‘တစ်ခုတော့ ရှိတယ်နော်’

ဘာတိုခံက စကားစသည်း

‘ဒီခဲကြေးနန်းမှာ ကျွန်တော် သင်္ဘောကို လုံးဝ မရွယ်ညွှန်း
ထားပါဘူး’

ဒါကတော့ ဒီသင်္ဘောကို အာရှမစိုက်မီအောင် လုပ်ထား
တာပဲဆိုတာ ရှင်းပါတယ် မစ္စတာ ဘာတိုခံ

လင်းယုန်ကြီးက ရှင်းပြလိုက်သည်။

ရေယုန်ခွံမှူး ဘာတိုခံမှာ လင်းယုန်ကြီးက ရာထူးအဆင့်
ကို မခေါ်ဘဲ အမည်ခေါ်ပြောခြင်းကြောင့် မျက်နှာပျက်သွားပုံ
အား ကာတာ တွေ့လိုက်သည်။ ဘာတိုခံ၏ ရန်လိုပုံက
ကာတာအား အကူအညီ ပေးရစဉ်ကလောက်တော့ မပြင်း
ထန်တော့ပါ။ ယခုအချိန်တွင် လင်းယုန်ကြီးကသာ ဦးစီး
ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည်။ ဘာတိုခံ ကြိုက်သည်ဖြစ်စေ မကြိုက်
သည်ဖြစ်စေ အိပ်(စ)အဖွဲ့၏ အမိန့်ကိုသာ နာခံရမည်ဖြစ်သည်။

‘ဒီခဲကြေးနန်းမျိုးကို သမ္မတကြီးကော၊ ပြည်နယ်အုပ်ချုပ်
ရေးမှူးပါ ရကြတယ်လို့ ကျွန်တော်ကို သတင်းပို့ပါတယ်’

မြို့တော်ဝန်က ပြောပြန်သည်။

‘လိုအပ်တဲ့ ရန်ပုံငွေတွေ ကျွန်တော် စုဆောင်းဖို့ သူတို့က
စောင့်နေကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒေါ်လာ သန်းတစ်ရာဖိုး
ရွှေချောင်းတွေကိုတော့ ဘုရား...ဘုရား၊ ဒီလူဟာဘယ်လောက်
တောင် ရူးမိုက်လိုက်တဲ့ လူလည်းဗျာ’

‘အိပ်ကို ထင်ရာခိုင်းတတ်တဲ့ လူတစ်ယောက်ပေါ့၊ မြို့တော်
ဝန် မင်း၊ သူပြောတဲ့ ရွှေရယင် တကယ်ကို ခြိမ်းခြောက်သလို
လုပ်မယ်၊ ထင်ရာခိုင်းတတ်တဲ့ စိတ္တဇ ရာဇဝတ်ကောင်
တစ်ကောင်ပဲ’

ကာတာက မြို့တော်ဝန်အား အပြေပေးမိသည်။

‘မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ မဖြစ်နိုင်ဘူး’

ဘာတိုခံက တစ်စခန်း ထလာပြန်သည်။

‘ဒါ လှည့်ကွက်ပါ၊ ညာတာပဲ၊ အမေရိကန်တွေရဲ့ မလုပ်
သင့်တဲ့ ပျက်လုံးတစ်ခုပဲ’

‘ဗုံးပေါက်ကွဲတဲ့အခါ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ကျွန်တော်တို့
ထိုင်ပြီး ခဏပျက်လုံးကို ရယ်ရတာမျိုးတော့ ကျွန်တော် မလို့
ချင်ဘူး’

လင်းယုန်ကြီးက ပြောပြောဆိုဆို တံခါးပေါက်သို့လှည့်၍
အပြင်ဘက်ရှိ ကမ်းရိုးတန်းစောင် တပ်မို့မှ ဗိုလ်မှူးကြီးကို
လှမ်းခေါ်သည်။

'ဟုတ်ကဲ့...အမိန့်ရှိပါ'

ဗိုလ်မှူးကြီးက အတုင်းသို့ ဝင်လာသည်။

'မစ္စတာကာတာနဲ့ ကျွန်တော်က ဒီယာဉ်ကို ရှာနေတုန်း ခင်ဗျားလက်ထောက်ကိုခေါ်ပြီး ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်နဲ့ အတူ ကုန်းပါတ်(က) အခန်းအမှတ် ဆယ်နှစ်က အခန်း အင်နက်ဒစ်ဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို သွားရှာပါ'

'သူဟာ ခုကိစ္စမှာ တာဝန်ရှိတဲ့လူ ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဩော်... ဗိုလ်မှူးကြီး၊ သူ့မှာလက်နက်ဆောင်ထားလိမ့်မယ်။ အန္တရာယ် လဲ ကြီးတယ်။ ဒီတော့ လိုအပ်သလိုသာ လုပ်ပါ'

ဗိုလ်မှူးကြီးက ခေါင်းညိတ်၍ ပြန်ထွက်ရန်လှည့်သည်။
'သူ့မှာ မုတ်ဆိတ်ရှိတယ်ဗျာ'

ဘာတိုဒီက နောက်မှ အော်ပြောလိုက်သည်။ သူ၏ ယခင်က မကြည်ဖြူသော မျက်နှာထားမှာ ယခု အခါတွင်တော့ သောကနှင့် ပရိဒေဝမီးတို့ လွှမ်းမိုးလျက်ရှိသည်။

'နောက်ပြီး မျက်နှာက အဲ...တယ်လိုခေါ်မလဲ။ သိပ်တို ခွက်ဟယ်။ နေဦး...နေဦး ကျွန်တော်မှတ်မိတာ တစ်ခုရှိသေး တယ်'

'ကာလဲဗျ'

'ဘာတိုဒီ၏ စကားများကို ဂရုစိုက်နေသော လင်းယုန် ကြီးက ဝင်မေးတော့သည်။

'အင်း၊ အဲဒါက အရေးကြီးသလားတော့ မသိဘူး' ဘာတိုဒီမှာ ဇခဝဇဝါ ဖြစ်နေပုံရသည်။

'သင်ဘောပေါ်မှာ အင်ဆူယင်ဆေး ရနိုင် ဖရနိုင် ထူက မေးတယ်။ သူက ဆီးချိုရောဂါသည် ထင်တယ်' လင်းယုန်ကြီးက ခေါင်းဆတ်၏။

'ဗိုလ်မှူးကြီး...ကျွန်တော်ရဲ့ ဗုံးစနက်တံ ပညာရှင်နှစ် ယောက်ကို လွှတ်လိုက်ပါဦး။ နောက်...အာနီးဆိုတဲ့ လူကိုတွေ့ ယင်လဲ သတင်းပို့ပါ'

'ဟုတ်ကဲ့'

ဗိုလ်မှူးကြီးက အခန်းထဲမှထွက်သွား၏။ ဂျီနာသည် ကာတာ၏ဘေးသို့ ရောက်လာ၏။ ကာတာ၏ လက်ကို ဆွဲချိကိုင်သည်။

'ကျွန်မ အာလုပ်ပေးရမလဲ'

'ကော်ဖီတစ်ခွက်လောက် သွားသောက်နေလိုက်ကွာ'

လင်းယုန်ကြီးက အဖြေပေးသည်။

ဂျီနာသည် ကာတာကို ပြုံးပြပြီး ထွက်သွား၏။ ဘာတိုဒီ လိုက်သွား၏။ နောက်ဆုံးတော့ ၎င်းပါ ရဲ့ကျိုးလာပြီ ဖြစ် သည်။

နှစ်ယောက်တည်းကျန်ခဲ့မဲ့ လင်းယုန်ကြီးက ကာတာဘက် သို့ လှည့်ပြီး ပြုံး၏။

၂၂၀ ထွန်းလင်း (မြန်မာမြန်)

ကိုယ်တိုင် ဝင်ကြရတာမျိုး သိပ်ခဏီတော့ စိတ်မချမ်းသာ လှတူးနှစ်ရေ၊ ကဲ... နောက်ထပ် ဘာများ စိတ်ကူးမိတာရှိသေး သလဲ

‘သိပ်တော့ခဏီပါဘူး၊ ဒီအခန်းကို အိတ်ဆွန်ဖာမှောက် ရှာ ဖို့လောက်ပါပဲ’

သူထိုက်ရှာကြ၏။ မော်တော်များလာနေပြီး ခရီးသည်ထိုက် လိုက်ပါသွားတော့မည်ကို သိထားခြင်းက အနည်းငယ် စိတ် သက်သာရာရခါ၏။ သို့သော်... ဂျူးဇတ်တွင် ဗုံးဖောက်ခဲ့ရေး ကိုရီယာရှိပါက နှစ်ဆယ်လေးနာရီအတွင်း အချိန်မခွေး ဖောက်ခဲ့ပစ်နိုင်၏။

သူထိုက်က ဘာတို့ဒီအစားပဲ၊ ဖိုင်ထွဲစီရိုများပါမကျန် တစ် ခန်းလုံး ရှာကြသည်။ လင်းယုန်ကြီးမှာ မကြာမီ မောပန်းလာပုံ ရ၏။ စားပွဲနောက်ရှိ ကုလားထိုင်တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်၏။ သူ၏ နဖူးတွင် ချွေးများစို့ နေ၏။

‘ငါတော့ အဘိုးကြီးကို ဖြစ်နေပါပြီကွာ၊ ဒီအခန်းထဲက ပစ္စည်းတွေကလဲ များကို များလွန်းတယ်လို့ ထင်တယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

ကာတာသည် အခန်းနံရံတစ်ဖက်ဆီသို့ လှမ်းကြည့်သည်။ လေဝင်လေဘက်ပေါက်တစ်ခု ရှိသည်။ စိတ်ကူးတစ်ခု ရလိုက် သည်။

ထိုနေရာသို့ လျှောက်သွားပြီး ရူးထောက်ထိုင်ချ၏။ ‘အတော် ကြီးထည် အကာပြားတစ်ခုကို နံရံတွင် ဝက်အူနှင့်စုပ်၍ ထား ထားသည်။ ဝက်အူတစ်ချောင်းက ပြုတ်နေ၏။

‘ဆရာမှာ လက်သည်းညှပ်ပါသလား’
ကာတာက လင်းယုန်ကြီးအား လှမ်းခေးလိုက်၏။

‘ပါတယ်’
သူက အိတ်ထဲ လျှောက်ခမ်းရှာပြီးကာတာအား ပေးသည်။ ကာတာက ဝက်အူများကိုပြုတ်၍ အကာကို ခွာနေစဉ် လင်းယုန်ကြီးက စိတ်ဝင်စားဟန်ဖြင့် ဘေးသို့ လာရပ်ကြည့် သည်။ ကာတာက ကတုန်ကယင်နှင့်ဝက်အူများကိုဖြုတ်သည်။ အကာပြားက ထောင့်တစ်ထောင့် ညှပ်နေပြီးမှ ကွာထွက်သွား သည်။

အထဲသို့ ကြည့်လိုက်ကြသည်။ သုံးပေအရှည်၊ လေးထောင့် ရှည်မျောမျောအထုပ်တစ်ထုပ်ကို အညှိုးရောင်စက္ကူနှင့်ပတ်ထား ကြောင်း တွေ့ကြရသည်။

‘သောက်ကျိုးနဲ’

လင်းယုန်ကြီးပါးစပ်မှ ထွက်လာ၏။ ကာတာအထုပ်ကိုယူသည်။ အညှိုးရောင်စက္ကူကိုခွားနှင့်လှီး ၍ အထဲမှပစ္စည်းကိုကြည့်သည်။

သတ္တုပေါ့ပေါ့နှင့်ပြုလုပ်ထားသော ပစ္စည်းတစ်ခုဖြစ်သည်။ ဝါန်သတ္တုခဲများနှင့်လုပ်ထားပုံရှိသည်။ အသေးစား အီလက် ထရောနစ် အသံဖမ်းကိုရီယာက အဝေးထိန်းခလုတ်များနှင့် စက်ယန္တရားအစိတ်အပိုင်းကိုပါ မျက်နှာပြင်ပေါ်ဝယ် တွေ့ ရသည်။

အနီရောင်မီးလေးတစ်လုံးကလည်း လင်းလျက်ပို၏။ ခလုတ်ကို ဖြုတ်သည့်နှင့် ခေါက်ကုန်ရန်အကင်သင့်ရှိကြောင်းအချက်ပြနေသည်မှာ ယုံမှားသံသယစင်စရာ မလိုပါ။

ကာတာက လင်းယုန်ကြီးအား ကြည့်လိုက်သည်။
'တို့ရဲ့ နူးပါရဂူတွေကို ခေါ်လိုက်မယ်'

သူ့အသံက ကွဲအော်နေသည်။
'ဟို မောင်းထိန်းခလုတ် ကိရိယာတီထွင်တဲ့လူလဲ ပါလေ့တယ်'

'ခရီးလည်ခွေကို ဘယ်လိုလုပ်လဲ'
ကာတာက မေးကြည့်သည်။

'သူတို့ကို သဘောပေါ်က အရင်ဆင်းခိုင်းမလား'
လင်းယုန်ကြီးက မျက်မှောင်ကြုံ၍ စဉ်းစားနေ၏။
'မဖြစ်ဘူးလင်ထယ်၊ ဂျူးဒတ်နဲ့တို့ အချိန်မရွေး ရင်ဆိုင်နိုင်စရာရှိတယ်။ ဒါ့အပြင် ဝူးကလဲ မိနစ်ပိုင်းအတွင်း၊ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း ထို့ရှေ့မှာ ထပေါက်ယင်ထပေါက်မှာ...'

'သင်္ဘောကြီး ဆိပ်ကမ်းအပြင်ဘက်မှာ ရှိနေကုန်းပဲ။ ဝူးပေါက်တိုက်ယင် မင်ဟန်တန်ကျွန်းကြီးဘစ်နုလုံး ပျက်စီးသွားမှာပဲ။ ဆိပ်ကမ်းမှာ ဝင်ရပ်ထားတာနဲ့ ဘာမှ မထူးအူး၊ မဖြစ်ဘူး နှစ်၊ ဝိုးကိုပဲ အလုပ်မလုပ်နိုင်အောင် လုပ်ရတော့မှာပဲ'

ကာတာ ခေါင်းညိတ်မိသည်။ ဂျူးဒတ်၏ အကြံခိုင်းအား လင်းယုန်ကြီးကဲ့သို့ပင် အနိုင်ယူလိုသည်။

လင်းယုန်ကြီးက အပြင်သို့ ထွက်သွားသည်။ ဝိုးပါရဂူတို့နှင့် မောင်းထိန်းခလုတ်တီထွင်သူအား ခေါ်လာပေလိမ့်မည်။ ဘာသာထုံးစံကို သော့ပိတ်၍ အထုပ်ရှိရာသို့ ပြန်လာသည်။ ဝိုးကြည့်နေမိ၏။

တောက်ပနေသော မီးအနီရောင်ကဗုံး၏ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းမှု၊ အားကောင်းသော ပျက်စီးမှုတို့ပြသလျက် ကာတာအား ခြိမ်းခြောက်နေထည့်နှယ် ရှိသည်။ ဂျူးဒတ်သည် သူ၏အသက်ကိုပင် စတေး၍ ဝိုးကိုဖောက်ခွဲလိုက်မလော့ ကာတာ၏ အထွေအကြံအရ ဂျူးဒတ်သည် ဖောက်ခွဲမည်မှာ အမှန်ဖြစ်ကြောင်း သိပါသည်။

မိမိတို့ဝိုးကို တွေ့သွားမည်ကို ဂျူးဒတ်သိပါမူ ဝိုးကိုဖောက်ခွဲရန် လက်နှေးမည်မဟုတ်။ ကိုယ်အသက်ကိုပင် အမှမတားဘဲ လုပ်လိုရာကိုသာ လုပ်ပေလိမ့်မည်။ ဂျူးဒတ်ကဲ့သို့စိတ်က မူမရှိ။ ရှေ့ခြေလှမ်းကိုထွက်ဆရာ ခုနှင့် ဆက်ဆံရာဝယ် မိမိတို့ခွင့်မသာနိုင်ကြောင်းလည်း ကာတာသိပါသည်။

ဤကြောက်မက်ဖွယ်အဖြစ်၏ ရလဒ်ကို မြင်သောင့်ဆိုက်သည်။ အနုမြူအဆိပ်များ ပျံ့လွင့်စေမည့် မိုပွင့်သဏ္ဍာန်နှယ် မိမိတို့၏ကြီး တိုးတက်သွားလိမ့်မည်။ မိုင် သို့ ဆယ်ဝန်းကျင်သန်းပေါင်းများစွာသော သူတို့ သေဆုံးကြရမည်။ ဒုတိယအဆင့် ကူးစက်မှုကြောင့်လည်း သောင်းနှင့်ချီ၍ ထပ်မံသေဆုံးမည်။ ဘော်ရော့ခြည်သုံးလောသောင်းဂဏန်းမျှရှိလှသော ဝိုး အနုမြူဝေဒနာကို ခံစားကြရဦးမည်။ ဟိရိုရှီးမားအဖြစ်

ယခုအဖြစ်နှင့်စာလျှင် ဈေးကွက်အိုးဖောက်သလောက်သာ ရှိပေလိမ့်မည်။

တံခါးခေါက်သံကြားရမှအတော့ကပြတ်သွားသည်။ ကာတာက တံခါးဆီသို့သွားကာမေးသည်။ လင်းယုန်ကြီးမှန်း သေချာပါမှ သော့ကိုဖွင့်၍ အေးသို့ဖယ်ကာ ရစ်လိုက်သည်။

သူ့နောက်ထပ် ဘာတိုဒီနှင့် အခြားလူသုံးယောက်ပါလာကြသည်။

‘အဲဒါကိုသာ ကြည့်လိုက်ပေတော့ ဘာတိုဒီ’
စိတ်အနှောက်အယှက်ဖြစ်စွာနှင့်ပင် လင်းယုန်ကြီးကပြောသည်။ ဘာတိုဒီ၏ မယုံကြည်နိုင်ခဲ့မှု၊ အကြပ်နားခေါင်းပါးမှုတို့ကို ချေဖျက်ပစ်လိုက်သလိမ့်မည်။

ဘာတိုဒီ၏မျက်နှာက ဖြူဖွေးသွားသည်။ တုန်တုန်ယင်ယင်နှင့် ရပ်နေသည်။ ဧဝါသကိုထိန်းသည့်အလားလက်သီးနှုတ်ကို ကျစ်ကျစ်မမြဲအောင် ဆုပ်ထားသည်။

‘ကဲ... ဒီအထဲက ကြပေတော့ ကိုယ်တော်’

လင်းယုန်ကြီး၏အသံက ပြတ်လှသည်။ ဘာတိုဒီအားတံခါးဝသို့ ခေါ်သွားရန် ကာတာကို အချက်ပြ၏။

ဘာတိုဒီမှာ ရှေ့တည့်တည့်သာကြည့်ပြီး အသက်မပါသလို လျှောက်သွားသည်။ ကာတာ တံခါးကို ပြန်သော့ခတ်ပြီး လင်းယုန်ကြီးနှင့် သူစိမ်းသုံးယောက်အက်သို့ လှည့်သည်။

‘ဒါ မစ္စကာဂေါလစ်ပဲ၊ သူက နစ်ကာတာ’
လင်းယုန်ကြီးက မိတ်ဆက်ပေး၏။

ကာတာသည် ကိုင်းမပါသည် မျက်မှန်တပ် ပိန်ပိန်လူနှင့် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်၏။ တကယ့်ကို သိပ္ပံပညာရှင်ရုပ် ပေါက်နေပြန်၏။

ဂေါလစ်သည် မောင်းထိန်းခလုတ်ကိရိယာ တီထွင်သူ ဖြစ်ကြောင်း လင်းယုန်ကြီးက ရှင်းပြ၏။ ဤကိရိယာမှာ ယခုကာတာ ဂျူးဒတ်နှင့် မသမာသူတို့အတွက် ဗုံးကို ပြုလုပ်နိုင်စွမ်းစေခဲ့သော အရာပင် ဖြစ်ပါ၏။

ဗုံးဖျက်ဆီးရေး အဖွဲ့ဝင်နှစ်ယောက်က စက္ကူပတ်ကို ခွာနှုတ်ကြ၏။

‘ကျွန်တော် ရဲ့ကိရိယာကို ဒီလိုအသုံးမရှိမှာ သုံးယင်တော့တော် ကို ဆိုးတာပဲ’

ဂေါလစ်က ညည်းညူသည်။

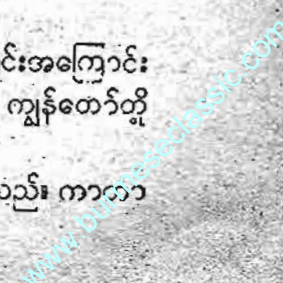
ဤအဖြစ်မျိုး ကြုံရမည်မလွဲတု ကာတာတေးမိသည်။ ဂေါလစ်က အခြားနှစ်ယောက်နှင့်အတူ ဗုံးခန်းထဲသို့ အာရုံစိုက်ကပ်သည်။

‘ဒါ ဗုံးအစစ်ပဲဆိုတာ သေချာရဲ့လား’
လင်းယုန်ကြီးက မေး၏။

ဂေါလစ်က ခေါင်းညိတ်သည်။

‘သေချာတာပေါ့၊ သာမိုနျူးကလီးယားပစ်ရှင်းအကြောင်းကောင်းကောင်းသိတဲ့ လူမျိုးလုပ်ထားတာပဲ၊ ကျွန်တော်တို့ ယာက ဖိုပြီး ပြင်းသွားစေတော့တာပေါ့’

လင်းယုန်ကြီးက ကာတာအားကွက်ခနဲကြည့်သည်။ ကာတာက နှာမှာ မိုင်းမှုန်လျက်ရှိသည်။

၂၃၄ ထွန်းလင်း (ပြန်မာပြန်)

ဂေါလစ်နှင့်နှစ်ဦးမှာ ဝုံးကိုကိုင်ရင်း ချေးပြန်နေကြသည်။ သူတို့၏မျက်နှာများထဲသို့ မီးအနီရောင်က ဟပ်နေ၏။ ဝုံးကို များကို ဂေါလစ်က ညွှန်ပြသည်။

'အဲဒါလဲ ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီ ဝါယာကြိုးမဟုတ်ဘူး၊ အဲဒါ မဟုတ်ဘူး...ဘေးကဟာ'

အားလုံးမှာ နုံရုံမှ အပေါက်အနီးပေါ် စုပြုံနေကြသည်။ ဝုံးပေါက်ကဲ့လိုက်လျှင် မည်သို့ဖြစ်မည်ကို မတေးမီရန် ကာကွယ်ကြိုးစားသည်။ သို့သော်... ပေါက်ကဲ့လိုက်လျှင် မည်သို့မျှ လိုက်မည် ဟုတ်မည်ကိုပါ နားလည်သည်။

ဝုံးကို ကိုင်တွယ်နေရာထဲရှိ စိတ်မှာ သံဏေ စိတ်ရှိသကဲ့သို့ နှစ်ဖက်တည့်ငြိမ့်လှသည်။ လင် ယုန်ကြီးက တံခါးဆီသို့ သွားကာ ဝိုင်လ်ဗွားကြီးထံမှ သတင်း ရမရ အဆောင်အားပေးသည်။

'ဒီလောက်ဝုံးအရွယ်က သူတို့ပြောသလောက် အားမလား'

ကာတာက ဂေါလစ်အား မေးမိသည်။
ဂေါလစ်မှာ သူ့ဘက်သို့ ပြန်လှည့်မကြည့်။ ဝုံးမပေးအာရုံငိုက်ရင်း ပြောသည်။

'နို့တယ်လို့ ကျွန်တော်ထင်တယ်၊ ဒီနေရာမျိုးကဆိုလျှင် အနံ့ မိုင်ခလားငါးဆယ်လောက်ကို ပျံနှံ့သွားနိုင်တယ်'
ဂေါလစ်က ခလုတ်အပေါ် အာရုံစိုက်ထား၏။ ထိုနေရာမှ စကားဆက်၍...

'ဘယ်သူမှ လွတ်မခံမဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီဒေက္ကာကဝေးအတွင်းမှာ ရှိတဲ့သူမှန်သမျှ ခေမာပဲ'

ကာတာသည် စိတ်မအက်မသာစွာ ခေါင်းယမ်းရုံသာ ရှိတော့သည်။ ဂေါလစ်က ဝုံးဖျက်သမားထံ လှည့်ရပ်အပေါ် ကျယ်ကဲရင်း စကားစပြန်သည်။

'ပထမပေါက်ကဲ့တာနဲ့ အပူပိုနီလိုင်းတွေနဲ့တင် အဆုံးသတ်မသွားဘူး၊ အဘောက်အဘွဲ့တွေပြိုကျမယ်၊ ဝိုင်းတော့ကလာမယ်၊ ဓာတ်ခရောင်ခြည် ဘင်တိုဇက်တွေ ခံရမယ်၊ မင်ဗက်တန်ကျွန်ကြီးက ဝယ်နေစီမျှားစွာ လူတွေမနေနိုင်တဲ့ ကျွန်းကြီး ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်'

ကာတာအတွက် အဖိအပေးရောမလိုတော့။ ဂေါလစ်သည် သူ့ဘေး တွေးစရာများစွာကို ပေးခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

'အခြေအနေတယ်လို့လဲ'
လင်းယုန်ကြီးက စိတ်လှုပ်ရှားစွာမေးသည်။ မေးမရှိသည် ဆေးပြင်းလိပ်က ဓာမြုမြု လှည့်နေဆဲဖြစ်၏။
လူ့လူတစ်ယောက်က လင်းယုန်ကြီးဘက် လှည့်ကာ ဖြေသည်။

'အခက်ခဲဆုံးအပိုင်းပဲ ကျွန်တော့တယ်အရာ'
ထိုကဲ့သို့ နှုတ်ပြန်နှင့် မျက်နှာတွင် ဖော့ချွေးတို့ စိမ့်ကာ တောက်ပြောင်လျက်ရှိ၏။
လင်းယုန်ကြီးနှင့် ဓာတာက ငင်းတို့အပေါ် မကျော်ပြီး အထေးအချာ ကြည့်နေကြ၏။ လက်စသတ်ခါနီးပြီဟု ကာတာ

ထင်လိုက်ချိန်ဝယ် ဂေါလစ်၏အသံက ဖွတ်ခနဲ ပေါ်လာသည်။

‘အဲဒါ မဟုတ်ဘူး၊ မဟုတ်ဘူး၊ သောက်ကျိုးနဲကွာ မှားတော့လို့၊ အဲဒါမဟုတ်ဘူး’

ဗုံးကို ကိုင်နေလူမှာ လက်ကိုင်ရုတ်၍ နံရံသို့ ခေါင်းကို မှီနေလိုက်သည်။ သူ၏လက်များက တုန်ယင်နေသည်။ မျက်စိကိုပိတ်၍ သက်ပြင်းရှည်ကြီးကို ချသည်။

ထိုနောက် ခေါင်းကို ယမ်း၍ စိတ်ကို ပြေသည်။ သတ္တိမေးလိုက်ပုံရသည်။ အခြားသူနှစ်ယောက်အား ပြန်၍ ကူညီ၏။ သုံးမိနစ်မျှ မကြာမီ ၎င်းတို့က ဗုံးမှခွာလိုက်ကြသည်။ အောင်မြင်မှုအဓိပ္ပာယ် အပြုံးစတိုက် သူတို့နှုတ်ခမ်းဝယ် ပေါ်လာကြသည်။

‘ပြီးသွားပြီ’

ဂေါလစ်၏အသံက တိုးတိုးလေးသာ ဖြစ်သည်။

‘ဗုံးကို ဖောက်ခွဲလို့မရအောင် စနက်တံ ဖြုတ်လိုက်ပြီ’

လင်းယုန်ကြီးနှင့် ကာတာတို့ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြသည်။ လင်းယုန်ကြီး၏ သက်ပြင်းချပုံက ရှည်လျားလှသည်။

‘ကျွန်တော် အတွက်တော့ နှလုံးခုန်ရပ်တော့မလိုကို ခံစားခဲ့ရတာပဲ’

လင်းယုန်ကြီးက ဘာတို့ဒီ၏ စားမဲ့တွင် မှီရပ်ကာ နောက်တစ်ကြိမ် သက်ပြင်းချပြန်သည်။

ကာတာကလည်း ထရပ်လိုက်သည်။ ကြိုးစား၍ ပြုံးပြရသည်။

လင်းယုန်ကြီးက ဆေးပြင်းလိပ် အသစ်တစ်လိပ်ကို ထုတ်၍ မီးညှိ၏။ မီးခိုးများကို ခပ်ဖြည်းဖြည်း မှတ်ထုတ်လိုက်၏။ မီးခိုးငွေ့တို့က မျက်နှာကျက်ဆီသို့ လွင့်တက်သွားသည်။ ကာတာအား သူက ကြည့်လိုက်သည်။

‘ကဲ...ဒီကိစ္စကတော့ ပြီးသွားပြီ နစ်၊ တို့အတွက် လုပ်စရာတစ်ခုပဲ ကျန်တော့တယ်’

ကာတာက ခေါင်းညိတ်သည်။

‘ဂျူးဒတ် ကျွန်သေးတယ်၊ သူ့သေမှ ကိစ္စဖြတ်မယ်လို့ ထင်တယ်’

အခန်း (၁၀)

ခရီးသည်တို့ မော်တော်လေးများနှင့် ဆိပ်ကမ်းသို့ သွားရမည့် အစီအစဉ်အား ဖုန်းသိမ်းကြောင်း အာတိုစီက အသံချွတ်မှု ကြေညာလိုက်၏။ သင်္ဘောသို့ ရောက်ခါစ မော်တော်လေးများကို ဆိပ်ကမ်းသို့ ပြန်စေသည်။

ဤကြေညာချက် သွက်ပေါ်လာပြီး မကြာမီပင် မိုလ်မကြီးရောက်လာ၏။ ဘာတိုဒီနှင့်အတူ ကာတာ၊ လင်းယုန်ကြီးတို့ ရှိနေသည်။

‘အာနီးကို တယ်မာမှ ရှာမတွေ့ဘူး’
‘စိုလ်မှူးကြီးက လင်းယုန်ကြီးအား သတင်းပို့ သည်။’
‘ဆရာ့ရဲ့လူတွေကတော့ ဆက်ရှာနေတုန်းပဲ။ သူက ပုန်းနေပြီး တခြားခရီးသည်တွေ ဆင်းမှ ရောလိုက်သွားမယ့်ပုံပဲ’
‘ဒီလိုပဲ သူလုပ်လိမ့်မယ်’
လင်းယုန်ကြီးက မကျေနပ်ပြောသည်။

ခရီးသည်တွေ သင်္ဘောပေါ်က အလှူအယက် ဆင်းကြွယ်ကြွန်တော်တို့ ဂရုတစိုက်ကြည့်လို့ရမှားကို ဖျတ်ဘူး။ နောက်ပြုံး သူက ရုပ်ပျက်ဦးမှာ သေချာတယ်’
‘ဒါကတော့ သေချာပါလား’
ကာတာက ထောက်ခံမိသည်။

သင်္ဘောက ဆိပ်ကမ်းသို့ ညနေဝါ-နာရီတွင် ကပ်လိုက်၏။ နယူးယော့ပို့စ် သတင်းစာမှာ ယခုအဖြစ်ကို စာလုံးမည်းကြီးများနှင့် ရောစီးချနေပြီး ပြစ်သည်။ ဆိပ်ကမ်းတွင်လူများ ပိုင်းတိုနေ၏။ ရှိဘဝပိုက် ထိန်း ကျောင်း ဗျက် ရှိ သည်။ သတင်းသေခွက်များနှင့် ဓာတ်ပုံဆရာတို့မှာလည်း နေရာအနှံ့။

လင်းယုန်ကြီးက သူ့လူမျိုးကို သင်္ဘောမှလွှတ်ပြီးလျှင် နေရာချထားသည်။
‘ကျွန်တော်လဲ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ခြေလှမ်းစုဖတ် ကောင်းမယ်’

ကာတာက လင်းယုန်ကြီးအား ခွင့်ကောင်းသည်။
‘အေး...ဒါသင်္ဘောပေါ်မှာ ခဏတာရှိဦးမယ်။ လိုအပ်လျှင် ဇီကိုဆက်သွယ်’

ဂျီနာနှင့် ကာတာတို့က ‘ခရီးသည်များမဆင်းမီ သင်္ဘောမှ ဆင်းခဲ့သည်။ သူမအား အကောက်ခွန်ရုံးခန်းထဲတွင် စောင့်နေရန် မှာသည်။

ဆိပ်ကမ်းတွင် အလွန်-ဝရမ်းသုံးကား ပြစ်လျက် ရှိသည်။ ဂျူးဒတ်အား ရှာဖွေတွေ့ရေးအတွက် ကာတာ သိပ်မမျှော်လင့်တော့။

၂၄၀ (၁) ထွန်းထင်း (မြန်မာမြန်)

'ရှင် သိပ်ဝေးဝေးသွားမှာတော့ မဟုတ်ဘူးနော်'
 ဂျီနာက မေးရှာသည်။
 'မသွားပါဘူးကွာ၊ ဒီဆိပ်ကမ်းဝန်းကျင်လောက်ပါ။ တိုလူ
 ချင်း ပြန်မဆိုမိလင် နယူးဟိလ်တန် တိုတယ်မှီ သွားတည်း။
 အဲဒီကပ် ကိုယ်ကိုစောင့်နေ'
 'ကောင်းပါပြီရှင်'
 သူမက ကာတာ၏ပါးကို နမ်းလိုက်၏။
 'ဂရုစိုက်နော်'
 'အေးပါကွာ'

* * *

ဆိပ်ကမ်းတွင် ခရီးသည်များ၊ သတင်းကြားသူများ လူအုပ်
 နှိထိန်းရသည့် ရဲများဖြင့် ရှုပ်ထွေးလျက်ရှိသည်။ ကာတာက
 ဘတ်ဘာဆင်းလေ့ကားနှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် နေရာယူလိုက်၏။
 လှကားရင်းတွင် အခြား အိပ်(စ်) အဖွဲ့ဝင်နှစ်ဦးလည်းရှိနေ
 ပြသည်။
 ထိုနှစ်ယောက်က မုတ်ဆိတ်မွေးနှင့်လူတစ်ယောက်ကို တား
 က်၏။ ဘေးသို့ဆွဲထုတ်သည်။ ခရီးသည်က ငြင်းဆန်နေ၏။

ကာတာက ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်သွားပြီး မိမိရှာနေသည့်လူ
 မဟုတ်ကြောင်း ပြောရသည်။ ထိုသူ၏ မုတ်ဆိတ်မွေးမှာ အစစ်
 အမှန်ပင်ဖြစ်၏။

ညနေခြောက်နာရီကျော်အချိန်ဝယ် လေ့ကားမထွက်သွား
 သော လူတစ်ယောက်ကို ကာတာမြင်လိုက်၏။ ထိုသူက
 အကောက်ခွန်အခန်းသို့ မသွား။ အဆောက်အအုံ အဆုံးရှိ
 အစွာတစ်ယောက် တာဝန်ကျနေသော ကားရပ်ရာသို့သွား
 နေသည်။ ၎င်းအား နောက်မှသာ ကာတာမြင်ရ၏။

ထိုသူမှာ အဝတ်အစားကောင်းကောင်းဝတ်ထား၏။ ကြိမ်
 တုတ်ကောက် တစ်ချောင်းထောက်၍ သွားနေသည်။ ဤလမ်း
 သျှောက်ပုံမျိုး ကာတာမြင်ဖူးသလိုမျိုးရှိ၏။ ဂရုစိုက်ကြည့်မိ
 သည်။

လက်ဆွဲအိတ်ကိုင်ထားသော အမွှေးအမှင်မရှိသည့်လက်ကို
 မြင်သည်။

လက်က ပုံကတိ အသားအရေမျိုးမဟုတ်။ လက်ကိုင်ကို ကိုင်
 ထားပုံကလည်း လူတစ်ယောက်ကိုင်ထားသည်နှင့်မတူ။ 'ဟိုသူထံ
 သို့ ကာတာစလိုက်ချိန်မှာပင် ထိုသူကလှည့်ကြည့်သည်။ မျက်နှာ
 ကို ကာတာမြင်လိုက်၏။

နှုတ်ခမ်းမွေးရှိသည်။ မျက်မှန်အမည်းတပ်ထား၏။ သို့သော်
 ဦးခေါင်းခွံ ပမာအားအသားအရေပြောင်ချော၍ တင်းတင်းရင်းရင်း
 ဖြစ်နေသည့် မျက်နှာပေါက်က မှားစရာခရှိ။

ဂျူးဒတ် ကာတာအား မြင်သွားသည်။ အဆောက်အအုံ
 အစွန်းပိုင်းသို့ ခပ်သုတ်သုတ်လျှောက်၏။ သူနှင့် ကာတာကြား

တင် လူကပ်ယောက် ရှိနေ၏။ ကာတာက လူအုပ်ကြားမှ တွန်း
ထိုးထုတ်သည်။

နွေးလှသည်။ လူအုပ်ကို ကာတာလှန်သည့်အချိန်ထိ ဂျူး
ဓတ်မှာ ဂိတ်ပေါက်သည့် ရောက်နှင့်သည်။

ကာတာက လူ့ကိုထုတ်၍ ပြေးလိုက်၏။ ဂျူးဓတ်က
အစောင့်အားရိုက်လဲကာ ဂိတ်ကို ဖြတ်၍ ကားရပ်ထားရာသို့
ဝင်သည်။

အစောင့်အနီးသို့ ကာတာရောက်ချိန်ထိ ဂျူးဓတ်အား
မမြင်ရတော့။ မိတ်ဆပ်ရပ်နေပြီဖြစ်သော အစောင့်က ကာတာ
အားတား၏။ ကာတာက မိမိ မည်သူမည်ဝါ ဖြစ်ကြောင်း
အော်ပြောကာ ဂိတ်ပေါက်သို့ဖြတ်ဝင်၏။

ရပ်ထားသောကားများအစွန်းသို့ ရောက်၏။ အငှားကား
တစ်စီးထွက်သွားသည်ကို တွေ့ရသည်။ နောက်ခန်း ပြတင်း
ပေါက်မှ ဂျူးဓတ် မျက်နှာက ကာတာအား စိုက်ကြည့်သွား
သည်။

ကာတာက လူ့ကို စလွယ်သိုင်းအိတ်ထဲ ပြန်ထားသည်။
အနီးတွင်ရပ်ထားသော မော်တော်ဆိုင်ကယ်တစ်စီးဆီသို့ ပြေး
သည်။ မလှမ်းမကမ်းဝယ် ဆံရည်လူငယ်တစ်စု ရှိနေကြ၏။
ဆိုင်ကယ်ပိုင်ရှင်မှာ သင်းတို့ထဲမှ တစ်ယောက်ယောက်သာ ဖြစ်
ရမည်။

ဆိုင်ကယ်ကိုကြည့်လိုက်၏။ သောက်တန်းလန်း။ ကက်ခွ၏။
ဆိုင်ကယ်က မြင်းကောင်ရေအားများသော ထွန်းမါဘစ်စီးဖြစ်
သည်။

လမ်းကြမ်းကြမ်းနှင့် ခပ်ကြမ်းကြမ်း စီးနိုင်သည့် အမျိုး
အစားပင်။ စက်ကိန်းလိုက်၏။ စက်သံက အားကောင်းလှ
သည်။

‘ဟေ့ လူ’

ဆံရည်တစ်ယောက်က လှမ်းအော်၏။

‘ခဏငှားစာပါကူ’

ကာတာက ပြန်အော်ပြောပြီး စက်ရှိန်တင်ကာ အငှားကား
နောက်သို့ လိုက်တော့သည်။

လမ်းပေါ်သို့ အရောက်ဝယ် အငှားကားမှာ နှစ်လမ်း
အကွာတွင် ဘယ်ဘက်သို့ကွေ့လွှား၏။ ကာတာက ကားများ
များကို ကွေ့ကာဝိုက်ကာ ရှောင်ရင်းလိုက်သည်။ မီးပွိုင့်တွင်
အငှားကားကို မိနိုင်သည်ဟု မှတ်ယူမိ၏။

မီးပွိုင့်က မီးအနီရောင်ပြောင်းသွားသည်။ ဂျူးဓတ်သည်
အငှားကားသမားအား ငွေကောင်းပေးရင်း ပေးလျှင်ပေးထား
သည်။ သို့မဟုတ် သေနတ်နှင့် ချိန်ထားမည်။ ကားက မီးပွိုင့်
ကိုလွတ်သွားသည်။

ဆယ်မိနစ်မျှအကြာဝယ် ကနေဒါလေဆိပ်သွား အဝေးပြေး
လမ်းပေါ်သို့ ရောက်သွားကြသည်။ အငှားကားမှာ အလွန်
ခင်းရာသို့ ရောက်နှင့်သည်။ မိရမည်ဟု ကာတာဆုံးဖြတ်၏။ လေ
ပိပ်တွင် ဂျူးဓတ်အားမိနိုင်မည်။ လေယာဉ်နှင့် ဂျူးဓတ် လိုက်
သွားနိုင်စေရာမရှိ။

မှားသေစွာ လေဆိပ်အဆောက်အအုံများရှိရာသို့ အဝေး
ပြေးလမ်းမှ ချိုးကွေ့ပြီး အရှိန်ကိုတင်လိုက်၏။ စက်ဆီကွက်တန်

ကွက်ကြောင့် မော်တော်ဆိုင်ကယ်လဲသွားသည်။ ကာတာလက်မှတ်လွတ်သွားသည်။

မြက်ခင်းသို့ လူကလိမ့်သွားသည်က ကံကောင်းလှသည်။ ပွန်းပဲပြီး အဝတ်အစား စုတ်ပြုသွားခြင်းမျှသာ ရှိသည်။ ဆိုးသည်မှာ မော်တော်ဆိုင်ကယ်ကို ပြန်မသုံးနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဆိုင်ကယ်ပိုင်ရှင်လူငယ်အား တောင်းဝန်၍ လျော်ကြေးပေးရမည့်အဖြစ်ကို မှတ်ထားရင်း လေဆိပ်ရှိရာသို့ ခြေလှမ်းပြင်သည်။ လက်ကိုဆန့်၊ လက်သီးကိုဆုပ်၊ လက်မကို အောက်စိုက်ပြုခြင်းအားဖြင့် ကြံရာကားအား လမ်းကြိုလိုက်ခွင့်တောင်းသည်။ ကားသမားတို့မှာ ယခုခေတ်ဝယ် လမ်းကြိုလိုက်သမားကို ကြည်ဖြူပုံမရှိတော့။

အဘန်ကြာမှ ဆရပ်ကားစာစိမ်းကို တွေ့ရသည်။ ထိုကားသမားကမူ ဖော်ရွေပုံရသည်။ ရှောရှောရှူရှူပင် ကားကို ရပ်ပေးသည်။ ကာတာက အဖြိုးခန့်တက်ပြီး တောင်းပန်၍ ကားကို အမြန်ခမောင်းစေသည်။ သို့သော် လေးဆယ်ငါးမိနစ်ကြာမှ လေဆိပ်သို့ ရောက်သွားသည်။

လေယာဉ်ကောင်တာများ သို့ စုံစမ်းရသည်။ ဤည နိုင်ငံခြားသို့ သွားမည့် ပင်အမ်လေကြောင်းခရီးစဉ် ဖြစ်သည်။

ကာတာက ပင်အမ်ကောင်တာသို့ ပြေးသည်။ စုံစမ်းကြည့်သည်။ လေယာဉ်သို့ နောက်ကျမှ လူတစ်ယောက် တက်သွားကြောင်း သိရသည်။ အမည်မှာ အာနီးတင်နက်ဖြစ်သည်။

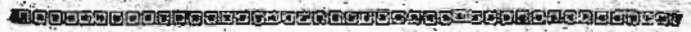
ကျွန်တော် အတွက်ကော လက်မှတ်ရဦးမလား၊ ကာတာက ကမန်းကတန်း မေးသည်။

ကောင်တာမဲ့လူက ခရီးစဉ် အချိန်ဇယားကိုကြည့်ပြီး နာရီကို ကြည့်သည်။

မဖြစ်တော့ဘူး၊ တွက်သွားတာ ဆယ်မိနစ်ရှိနေပြီ။

အခန်း (၁၂)

ဂျူးဒတ်အတွက်ခဏာ အချိန်မဆိုင်းဘဲ ရောပသို့ ပြန်ရေးမှာ စဉ်းစားစရာအချက် မဟုတ်ပါ။ သို့မှသာလျှင် ဝုဒ်ဂြာနချုပ် ဖာရယ်လီ သူ့သေ့နတ်ကိုင်သမားတို့နှင့် အလှမ်းမီမည်ဖြစ်သည်။ ကာတာ စဉ်းစားကြည့်သည်။ ရောမသို့ ဂျူးဒတ်သည် ဤအချက်များကြောင့် ပြန်ခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ သို့သော် ဌာနချုပ် မြေတိုက်စခန်းကို မိမိတို့ ဝင်ရောက်သိမ်းပိုက်ပြီးကြောင်း သိဟန်မတူ။

ရောမသို့ နောက်ထပ်ထွက်မည့် လေယာဉ်မှာ နောက်
တစ်နေ့မနက် ဆယ်နာရီခန့် မရှိမည်။ သို့သော် လန်ဒန်သွား
လေယာဉ်က တစ်နာရီခွဲခန့် ကြာလျှင် ထွက်မည်။ လန်ဒန်မှ
တစ်ဆင့် ရောမသို့သွားလျှင် မနက်စာစားချိန်ခန့် ရောက်မည်။
ဂျူးဒတ်၏လေယာဉ်ဆင်းပြီး တစ်နာရီခန့် အရောက် ကြာလိမ့်
မည်။

ဂျီနာထံသို့ ဖုန်းဆက်လိုက်သည်။ တီ(လ်)ဇန်ဟိုတယ်မှ
ဂျီနာလာနေစဉ် တာကာက လေယာဉ်လက်မှတ် ဝယ်ထား
မည်။ ထူမည် ဖာရယ်လီအကြောင်း ကောင်းကောင်းသိ၍
ထူမအား ကာတာကို အမိသည်။ လင်းယုန်ကြီးထံသို့ ဂျူးဒတ်
ထွက်သွားကြောင်း သတင်းပို့ရသည်။

အင်း ရောမမှာ သူ့ကိုရွာရတာက ပိုလွယ်လိမ့်မယ်နော်။
ဒါပေမယ့် ဘစ်ခုတွေ သတိပေါ့ သူ့လွတ်သွားသင် မောင်း
ထိန်းတယ် ကိုရီယာဟာ သူ့အတွက် ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။

သူ့လေယာဉ်ဆင်းတာနဲ့ ဖမ်းနိုင်အောင် ရောမရဲတပ်ဖွဲ့
တို့ နိုင်ငံတကာ မူတည်ဖွဲ့တို့ကို အကြောင်းကြားယင် မကောင်း
ဘူးလား။

‘မကောင်းဘူး’

လင်းယုန်ကြီး၏ လေသံက ပြတ်သားမှာ ကျာလှသည်။

‘ရဲက သူ့ကိုဖမ်းလိုက်ယင် ရှေ့ဆက်ပြသနာတွေ ဖြစ်လာ
နိုင်တယ်။ သူ့လွတ်လည်းသွားနိုင်တယ်။ မင်းခပြာထလို့ပဲ သူ့ကို
အသေပဲ ရချင်တယ်။’

ယင်းယုန်ကြီးဆီမှ ဤစကားကို သူ့ကြားရခြင်းအတွက်
ကာတာ မအံ့ဩမိပါ။

ကာတာနှင့် ဂျီနာတို့မှာ လေယာဉ်ပေါ်ဝယ် မင်ပန်း
နှုမ်းနယ်စွာဖြင့် တစ်လမ်းလုံးလိုလို အိပ်ခဲ့သည်။ ကာတာမှာ
နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်သော်လည်း ရှေ့ဆက် လှုပ်ရှားရန်
တော့ အားပြည့်ခဲ့သည်။ ဂျီနာမှာ ကလေးလေး တစ်ယောက်
နယ် အိပ်မောကျနေသည်။

လန်ဒန်တွင် လေယာဉ်ပြောင်းရသည်မှာ လွယ်လင့်တကူ
ပြီးခဲ့သည်။ ရောမသို့ မနက်ရှုင်းနာရီ ကျော်ရဲလေးမှာပင် ရောက်
သည်။

နေသာသည့် မနက်ခင်းဖြစ်သည်။ အငှားတစ်စီးနှင့် ဂျီနာ
ပြောပြသော လိပ်စာအတိုင်း တွက်ခဲ့သည်။ ထိုအခန်းသို့
ဖာရယ်လီသည် အမျိုးသမီးများကို ခေါ်သွားတတ်သလို ရဲဖန်
ရဲခါ မြေအောက်လောကသား နှင့်လည်း တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေး
တတ်သည်။ ထိုအခန်းကို ရဲအဖွဲ့ကမသိ။ သို့သော် ဂျူးဒတ်
သိမည်ဟု ကာတာသိသည်။

ရောမသို့ ရောက်သည်နှင့် ဖာရယ်လီထံသို့ ဂျူးဒတ်ဖုန်းဆက်
ပေါ့မူ စစ်လီသို့သွားရန် မသင့်ကြောင်း သိမေလိုမိမည်။ သို့ဖြင့်
ဖာရယ်လီ၏ အခန်းကံပင် လုံခြုံသော အခန်းအဖြစ် ပုန်းခိုနေ
လိမ့်မည်။ ထိုနေရာမှာပင် ၎င်းတို့နှစ်ယောက် ရှေ့ အစီအစဉ်
များကို ဆွဲစရာရှိမည်။

လေဆိပ်မှထွက်လာပြီး တစ်နာရီမျှအကြာတွင် ဖာရယ်လီ၏ တိုက်ခန်းရှေ့သို့ ရောက်သွားသည်။ အဆောက်အအုံတွင်းသို့ ဝင်ရန်ပြုစဉ် ထောင့်မှ အသံတစ်သံကို ကာတာ ကြားလိုက်သည်။

‘ခပ်ဝေးဝေးမှာ သွားနေ’
ကာတာက ဂျီနာအား သတိပေး၏။

အဆောက်အအုံထောင့်သို့ ပြေးကြသည်။ တိုက်ဘေးတံခါးမှ လူနှစ်ယောက် ထွက်လာပြီး လမ်းတစ်ဖက်တွင် ရပ်ထားသော ကားတစ်စီးဆီသို့ သွားသည်ကို မြင်လိုက်ရသည်။

တစ်ယောက်မှာ အရင်ရှည်ရှည်နှင့် ဖာရယ်လီ၊ ကျန်တစ်ယောက်ကမူ ဂျူးဒတ်၊ မြင်ရုံနှင့်သိလိုက်နိုင်သည်။ ဂျူးဒတ်မှာ ရုပ်ဖျက်မထူးတော့။ ကြိမ်တတ်ခဏာကလည်းပါသည်။

စသည်နှင့် ကြက်ကန်း ဆန်အိုးတိုးမိလေပြီ။ သေနတ်ထုတ်သည်။

‘ခင်ဗျား ဘယ်လောက်ပဲ ဝေးဝေးသွားသွား၊ ရောမယာခင်ဗျား ရှိချည်တိုင်ပဲ’

ကာတာ နောင်ပြောလိုက်သည်။

ဂျူးဒတ်မှာ ကာတာမှတ်ယူသည်ထက်ပင် မြန်ဆန်လှ၏။ ပစ်လိုက်ချိန်မှာပင် ၎င်းက ကိုယ်ကိုညှိတ်၍ ကားဆီသို့ ပြေးတော့၏။ နောက် တစ်ချက်ပစ်သည်။ ကျည်ဆန်မှာ ဂျူးဒတ်နောက် ကျောက်ခင်းလမ်းကိုသာ သွားမှန်သည်။

နောက်တစ်ချက် ကား၏နောက်တန်း အတားကို မှန်သည့်ကားနောက်သို့ ဂျူးဒတ် လျှောက်သွားသည်။

‘တောက်’

ကာတာ မကျေမနပ် တက်ခေါက်မိသည်။

ဖာရယ်လီက စတင်ပစ်တော့သည်။ ကာတာဘေး တိုက်ခန်းရုံသို့ ဝင်မှန်၏။ နောက်တစ်ချက်အပစ်တွင် ကာတာက ဝင်ရှောင်သည်။ ဘယ်လက်တွင် ပူခနဲဖြစ်သွား၏။ ကား၏ တစ်ဖက်ခြမ်းမှ ထံခါးပွင့်သွားသည်ကို သူမြင်သည်။ သို့သော်... ဖာရယ်လီ၏ ကျည်ဆန်ကို ရှောင်နေရသည်။

ရုတ်တရက် ဂျီနာ၏ အော်ပြောသံကို ကြားလိုက်ရသည်။

ဖာရယ်လီက ဂျီနာဘက်သို့ လှည့်ကြည့်၏။ သူမသည် ဖာရယ်လီ၏ တစ်ချိန်က မိန်းကလေးဖြစ်ခဲ့သည်ကို ကာတာပြန်သတိရလိုက်သည်။

ဂျီနာကိုမြင်သည်နှင့် ဖာရယ်လီ၏ဒေါသက ဟုန်းခနဲ ထလာ၏။ သူမကို ချိန်၍ ပစ်လိုက်၏။ ကျည်ဆန်က သူမအနီးမှ ကပ် ဖြတ်သွား၏။

ကာတာကပစ်၏။ ဖာရယ်လီ၏သည်ပင်းကိုထိ၏။ အပေါက်လေးတစ်ပေါက် ဖြစ်သွားသည်။ ဆတ်ခနဲ ခေါင်းလန်ကာ နောက်ပြန်လဲကျသွား၏။

ကားမှ ကျည်ဆန်နှစ်တောင်က ကာတာ၏ ခြေထောက်အနီးသို့ လာထိ၏။ ကားစက်သံကြားရသည်။ အရှိန်ပြင်းပြင်းနှင့် ဂျူးဒတ်က ကားကို မောင်းပြေးသည်။ ကားတာတာညှော်နဲ့ များပင် ထွက်လာ၏။ ကားဆီသို့ ကာတာ လှမ်းပစ်သည်။ နောက်မှန်သာ ကွဲသွားသည်။

ရှင် ထိသွားသေးသလား

ဂျူးနာ ပြေးလာပြီး စိုးရိမ်ကြီးခမ်း၏ ထိသွားတယ်။ မင်းကော

ဘာမှမဖြစ်ဘူး

မင်းအခန်းကိုပြန်ပြီးနောက် နောက်မှကိုယ်လိုက်လာမယ်

သူမက ခြင်း၏။ သို့သော် ကာတာမှာ လမ်းဘယ်ဖက်ခံ အက်(ဖ)ရီဒီယို (၁၇၅၀) ပြိုင်ဘားလေးဆီသို့ ပြေးသွားပြန်၏။ ကားတံခါးကို သွေ့ခတ်ခတ်ထား။ ဝါယာချင်းပူး၍ စက်နှိုး၏။ ဂျူးဒတ်နောက်သို့ လိုက်တော့မည်။

လမ်းနှစ်လမ်းကျော်ကာမှ လှမ်းတွေ့၏။ သုံးလမ်းမျှဝေးသေး၏။ ညာဘက်ကို ဆက်ခနဲ ဂျူးဒတ်ချိုးဝင်၏။ ထိုလမ်းထိပ်အရောက် ကာတာကလည်း အရှိန်နှင့်ဝင်၏။ ကားနောက်ပိုင်းမှာ မြောက်သွားသည်။

ရှေ့တွင် ဂျူးဒတ်က ဘယ်ဘက်သို့ ကွေ့၏။ လမ်းကကျဉ်းသည်။ စက်မှုလုပ်ငန်းများ ရှိရာဘက်သို့ ဖြစ်သည်။ ကာတာက ဆက်လိုက်၏။ ဝါးမိနစ်အတွင်း ကားခြင်းတိုက်ရန် နှစ်ကြိမ်ကြုံရ၏။

သို့သော် ဂျူးဒတ်ကော ကာတာပါ အရှိန်မလျော့ဘဲ လမ်းကျယ်သို့ ရောက်ပါက ဂျူးဒတ်အား ကာတာမိနိုင်၏။ သို့သော်... ကားမောင်းကျမ်းကျပ်ရန်တော့ လိုလိမ့်မည်။ သည်ကို ဂျူးဒတ်လည်း သတိထားမိပုံရ၏။

ဝါးမိနစ်အတွင်း ဂျူးဒတ်ကားက အရှိန်တစ်ပြုံး ပျော့သွား၏။ လမ်းတစ်လမ်းသို့ အကွေ့ဝယ် ဂိုထောင်များနှုတ်

အဆောက်အအုံများသော လမ်းကျဉ်းဘက်၌ ဂျူးဒတ်၏ ကား ရပ်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ကားမောင်းသူ အခန်းတံခါးမှာ ပွင့်လှောင်ရှိသည်။

ကာတာက ကားကို ဝန်းခနဲရပ်၍ဆင်း၏။ လူ့ကို ထုတ်သည်။ ဂျူးဒတ်ကို မတွေ့ရ။ အနီးရှိ ဂိုထောင်များကို လှမ်းကြည့်သည်။ ထိုဂိုထောင် အစီအစဉ်သို့ ဂျူးဒတ် ဝင်သွားစာလော့။

ကာတာက ဂိုထောင်များအောက်သို့ လှမ်းကြည့်နေစဉ်း တစ်စုံတစ်ခုကို သတိပြုမိသိက်၏။ မြေအောက်နေခတ်မြောင်း ဆင်းရာ အပေါက်၏ အဖုံးဖြစ်၏။ အဖုံးက ဘေးသို့ အနည်းငယ် နေရာရွှေ့ခြင်းမှတစ်ပါး မထူးခြားပေ။ ထိုနေရာသို့ ကာတာ သွားကာ စူးစမ်းကြည့်သည်။

အပေါက်၏ နှုတ်ခမ်းငယ် မြေကြီးစများ ကပ်နေသည်။ ဒူးထောက်ခါးကိုင်၍ အပေါက်ဝသို့ နားစွင့်ကြည့်၏။ ခြေထံ အပ်အုပ်ကို ကြားရသည်။ ဂျူးဒတ်ဖြစ်ကြောင်း ထံသယရှိစရာ သိပ်မလိုတော့ပါ။

ဂျူးဒတ်၏ ပါးနပ်ကောက်ကျစ်ပုံကို ကာတာ သိသည်။ ကျန်းမာရေးမကောင်းမှ လက်အတုရှိမှုကို ဖြစ်နေလင့်ကစား ဂျူးဒတ်သည် ပါးနပ်ရာဝယ်၊ စင်းလဲရာဝယ် ပုံပြင်သံမှ မြေစွေးနွယ် ဖြစ်သည်။

အဖုံးကို လှစ်ခနဲဖယ်၍ အောက်သို့ ဆင်းလိုက်၏။ ခြေထောက်က လှေကား တတိယထပ်ကို သွားနင်းမိ၏။ အနံ့ဆိုးက နှာခေါင်းထဲသို့ တိုးဝင်လာသည်။

အသက်ရှူရ ကျပ်လှသည်။ ရှေ့သို့ ထိုးဝင်လေလေ မှောင်လေလေ ဖြစ်သည်။ အောက်မှတိုးပေ့ ပြေးနေသည့် ကြွက်များ၏ အသံကိုပင် ကြားရသည်။ ရောမမြို့၏ မြေအောက် ရေနုတ်ခမြောင်းနှင့် လိုက်ခေါင်တို့မှာ ရှုပ်ယှက်ခတ် လှသည်။ များလှသည်။ ဤသစ်မှ ဂျူးဒတ် ထွက်ပြေးလျှင်မူ ကာတာအတွက် မျှော်လင့်ချက် မရှိတော့။

ဂျူးဒတ်လွတ်ခြောက်သွားခြင်းသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် ကာတာ မဖြစ်စေချင်ဆုံးသော အရာသာ ဖြစ်ပါသည်။

သူသည် ဒိုင်ယာဂါယာ ရေတံခွန်တွင် ကာတာလက်မှလွတ်သွားဖူးသည်။ သို့သော် ကာတာ၏ မမြင်ကွယ်ရာသို့ ၎င်းရောက်မသွား။ ခက်သည်က သူတို့နှစ်ယောက် ကြုံ ကြုံတတ်လွန်းကြခြင်း ဖြစ်သည်။

လှေကားကို ခပ်သွက်သွက် ဆင်းသည်။ အထစ်ကျော်ဆင်းသည်။ လှေကားအောက်ခြေသို့ ခြေချလိုက်သည်။ ကျောက်တုံးလေး ကန်ခပေါ်တွင် ရပ်နေမိပြီကို သိရသည်။ သက်တမ်းကြာမြင့်လှသော ကျောက်တုံးအား ဆိုးဝါးသောအနံ့ ထိုရှိရာ ရေက တဖျပ်ဖျပ် ရိုက်ခတ်နေ၏။ အသက်ရှူရန်လေမရှိတော့သည့်နယ် အနံ့က ပြင်းလှသည်။

အပေါ်ဘက် အပေါက်ဝမှ ထိုးကျနေသည့် အလင်းရောင်ဖြင့် ခြေလှမ်းကို စသည်။ အရိပ်ထဲတွင်ခို၍ ငြိမ်ကာ နားစွင့်ရသေးသည်။ အသံကိုကြားလိုက်သည်။ သူ၏ညာဘက် ကိုက်တစ်ရာမျှအဝေးတွင် ခြေလှမ်းသွက်သွက် လှမ်းနေသံ ဖြစ်သည်။

သေနတ်ကို အဆင်သင့် ကိုင်ထားလိုက်၏။ ကိုယ်ကို ညှတ်၍ မှောင်မည်းသော အရိပ်အတွင်း ဂျူးဒတ်နောက်သို့ စတင်လိုက်တော့သည်။

ပူနွေးနွေး ခပ်မွ့မွ့ အရာတစ်ခုခု ခြေထောက်ကိုလာထိ၏။ လွတ်ခနဲ အော်မိမိလို ဖြစ်သွားသည်။ ကိုယ်လုံးက တောင့်ခနဲ ဖြစ်သွားသည်။ ကြွက်တစ်ကောင်ပင်၊ ကြွက်က သူ့အား ပွတ်တိုက်ကာ အဆံခံကြားစေတော့။

ခြေလှမ်းသွက်ရေးမှာ မလွယ်။ ကျောက်တုံးတန်းက စိုစွတ်၏။ နှစ်ပေါင်းများစွာ သက်ဘမ်းအရ ချေညှိများတက်လျက် ရှိသည်။

အပေါ်တွင် လင်းဆွဲများ ရှိနေကြ၏။ မအံ့ဩနိုင်တော့။ ရေစက်ကလေးများလည်း ကျနေသည်။ သို့သော် ဂျူးဒတ်လောက် ဆိုးဝါးမည်ဟု သူမထင်မပါ။

ဂျူးဒတ်၏ ခြေသံကို ပြန်၍ အာရုံစိုက် လိုက်၏။ ရှေ့မှာမှောင်ထဲဝယ် လက်ခနဲ ဖြစ်သွား၏။ ကာတာမှာ နံရံကို ကျောက်ပင်၍ အသက်ရှူ အောင့်တားမိသည်။ ဂျူးဒတ်၏ ခပ်သွတ်သွတ်ခြေသံကို ပြန်ကြားရသည်။ ကမ္ဘာက ဆက်လိုက်၏။ သေနတ်ကိုတော့ အဆင်သင့်ပစ်ရန် ကိုင်ထားသည်။

ထောင့်ချိုးတစ်ခုသို့ အကွေ့ဝယ် ခြေက ချော်သွားသည်။
မြောင်းပုပ်ရေများထဲ ပြုတ်ကျသွန်းပါး ဖြစ်၏။ ကျည်ဆန်
တစ်ဆန်က အသံနှင့်အတူ ခေါင်းပေါ်သို့ ဖြတ်သွားသည်။
ထို့နောက် ဂျူးဒတ်၏ ခြေသို့

လိုဏ်ခေါင်း ကျဉ်းကျဉ်းလေးအတိုင်း ကာတာ ဆက်ဖိုက်
၏။ ယခင် လိုဏ်ခေါင်းထက်ပင် ပိုကျဉ်းလှသည်။ ထောင့်ချိုး
တစ်ခုသို့ ဂျူးဒတ်အရောက် ကာတာက ချိန်၍ ပစ်လိုက်သည်။
ထောင့်ချိုး နံရံသို့သာ သွားမိ၏။ ပစ်မှတ် လှဲသွားသည်။ ပစ်
မှတ် မပျောက်မီ အခြေပြုလိုက်ရပြန်သည်။

ကြောင်နှင့်ကြက်တို့၏ အဓိကရ ပြိုင်ပွဲတစ်မျိုး ဖြစ်သည်။
ဂျူးဒတ်၏လုပ်စပ်အတိုင်း ကာတာ အတုခိုးရသော်လည်း ထောင့်ချိုး
တစ်ခုသို့ ချိုးအပြီးဝယ် ဂျူးဒတ်အား မမြင်ရတော့။

ဤနေရာတွင် ခြောက်သွေ့၍ အနံ့ကလည်း သိပ်မပြင်း
လှ။ ရှေ့သို့ တိုးလာရင်း အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ဖြစ်နေသနည်း
ဟု တွေးမိ၏။ ဤလမ်းကြောင်းကို ဂျူးဒတ် အဘယ်ကြောင့်
ရွေးခဲ့ရကြောင်း မကြားမီ ကာတာသိလိုက်သည်။

နံရံတွင် အပေါက်တစ်ခု ရှိနေ၏။ သတ္တုပြားနှင့် ကာထား
ပုံ ဖြစ်သည်။ ယခုတော့ ကတာက ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ကျနေ
၏။ ကာတာက ငြိမ်ဝပ်စွာ နားစွဲစဉ်ကြည့်သည်။ အပေါက်၏
တစ်ဖက်မှ အသံကို ကြားရသည်။ အပေါက်ထဲသို့ ဝင်လိုက်
သည်။

လူတူးထားသည့် လိုဏ်ခေါင်းနယ် သေသပ်လှ၏။ ဤလမ်း
သည်း ခါးကို မတ်မတ်ရပ်နိုင်သည်။ ရှေးနေရာမှ အစစ်အမှန်အသံ
ကို ကြားရ၏။ ဂျူးဒတ်သည် ဤလမ်းကြောင်းကို သိထားရ
မည်။ သို့ဖြင့် ကာတာအား မျက်ခြည်ဖြတ်ရန် ဤလမ်းကြောင်း
ကို သုံးခြင်းဖြစ်မည်။

မကြာမီ ရွှေတွင် တွေ့လိုက်ရသည့် အလင်းရောင် နောက်ခံ
စယ် ဂျူးဒတ်၏ပုရိပ်ကို မြင်ရသည်။ ကာတာအား ဂျူးဒတ်
က နှစ်ချက်ဆင်ပစ်သည်။ ကျည်ဆန်တစ်တောင့်က ကာတာ၏
တုတ်အင်္ကျီလက်ကို မောက်သွားသည်။

အလင်းရောင်ရှိရာ အပေါက်သို့သဖြည်းဖြည်း ကပ်ရသည်။
လှိုင်ခေါင်း၏ တစ်ဖက်တွင် မီးလုံးလေးတစ်လုံး ထွန်းထားရာ
အလင်းလေးတစ်ခန်း ရှိနေသည်။ အခန်းထဲဝင်၍ ပုံအစန်းကျင်
သို့ လှည့်အကဲခတ်သည်။ မည်သည့်နေရာသို့ ရောက်နေမနား
သိလိုက်သည်။

နံရံ၏တွင်းတူးသော အပေါက်တွင်လူရိုးများပြည့်နေသည်။
ဦးခေါင်းခွံ ငါးဆယ်မျှမှာ ဆင်းကာတင်ဆားသည်။ ကာတာ
အား မျက်တွင် ဖောင့်ပက်နှင့် ကြည့်လျက်ရှိသည်။ ဂျူးဒတ်
သည် သူ့အား မြေအောက် သင်္ချိုင်းကဲ့သို့ ခေါ်လာခြင်း ဖြစ်
သည်။

တစ်ချိန်က ခရစ်ယာန်များသည် ရောမမြို့ကြီးအောက် ဂူ
များ၊ လှိုင်ခေါင်းများထဲဝယ် နိုင်စက်ညှစ်ပန်းသူများလက်မှ

၂၅၆ ထွန်းလင်း (ပြန်မာပြန်)

လွတ်ရန် ခိုအောင်းခဲ့ရသည်။ ဤနေရာသည် ရောမြေဆောက်
သင်္ချိုင်းဂူများထဲတွင် နာမည်အကြီးဆုံး စိန်ကောလစ်တပ်(ခ)
သင်္ချိုင်းဂူဖြစ်သည်ဟု ကာတာသုံးသပ်မိသည်။

မီးလုံး ထွန်းထားသော်လည်း ကမ္ဘာလှည့် ခရီးသည်များ
စိတ်မဝင်စားတတ်သည့် နေရာမှ ကာတာခွာသည်။ ဂျူးဒတ်
နောက်သို့လိုက်သည်။ လမ်းတွင် မီးလုံးလေးများသာ ရှိသည်။

ဂျူးဒတ်၏ အသက်ရှူပြင်းပြင်းသံကို ကြားလာရသည်။
အားကုန်နေပုံ ရှိသည်။ သူ၏ရောဂါကို သတိရလိုက်သည်။
ဂျူးဒတ် ကြာရှည်မလှုပ်ရှားနိုင်တော့ သို့သော် ကမ္ဘာလှည့်
ခရီးသည်များကြား တိုးဝှေ့ ပျောက်ကွယ်သွားနိုင်စရာ အဖြစ်က
ရှိသေးသည်။ ခြေလှမ်းကန့်လိုက်လိုက်သည်။

နောက်တစ်ခန်းသို့ ရောက်လာပြန်သည်။ ပထမအခန်းကဲ့
သို့ပင် မီးလုံးလေး ထွန်းထားသည်။ ဂျူးဒတ်၏ အရိပ်
အယောင်ကိုတွေ့ မတွေ့ရ၊ အခန်းထဲမှ အမြန်ဆုံး ထွက်လိုက်
မှ ဖြစ်မည်။

ပထမ အခန်းကဲ့သို့ပင် အရိုးခြောက်များ နံရံကပ်စင်တို့
အထက်ရှိ ဦးခေါင်းခွဲ များ ရှိနေသည်။ အခန်းတစ်ဝက်သို့
ရောက်လာသည်။ ထိုစဉ် ညာဘက်မှ အသက်ရှူသံ ပြင်းပြင်းကို
ကြားလိုက်ရသည်။

ကာတာက ချာခနဲလှည့်ကြည့်သည်။ ဂျူးဒတ်မှာ အရိုး
ခြောက် တစ်ပုံကိုမိ၍ ထိုင်နေသည်။ သူ၏ မျက်နှာမှာ ချွေး
မျှားရွဲ၍ ပြာပိုင်းလျက်ရှိသည်။ သူ၏ အရိုးနှင့် အရေသာရှိ
သောမျက်နှာ ဦးခေါင်းခွဲ နှယ် ဦးခေါင်းတို့ကြောင့် သက်ရှိ

လူသားထက် စင်ပေါ်ရှိ ဦးခေါင်းခွဲ အခြောက်တို့နှင့် ပိုတူနေ
သည်။

ခက်ခက်ခဲခဲ အသက်ရှူနေသံက ကျယ်လောင်လှသည်။
ရင်ကျပ်နေသကဲ့သို့ဖြစ်သည်။ အသက်ရှူသံဝယ် တရှူ ရှူ အသံ
ကို ကြားရသည်။

သူ၏ လက်ထဲတွင် ခြောက်လုံးပြူး တစ်လက် ကိုင်ထား
သည်။ ပြောင်းကတိုသည်။ စမင်အင်ဝက်ဆင် ဝယ်မလေးလေး
မဂ္ဂနစ် အမျိုးအစားဖြစ်သည်။ ဤသေနတ်စာသေ့ မိလိုက်လျှင်
တွေ့ သင်္ချိုင်းဂူအတွင်းရှိ အရိုးခြောက်များနှင့် မဟာမိတ် ဖွဲ့
တွေ့မည်ဟု ကာတာတွေးမိသည်။

ကာတာလှုပ်ရှားရန် ကြံစည်လိုက်စဉ် ဂျူးဒတ်၏ ခြောက်
တပ်တစ်ရယ်သံက ထွက်လာသည်။ ရယ်သံက စူးရှလှသည်။
လက်အဘတ်တို့က စာလှုပ်လှုပ်ဖြစ်နေသည်။ သေနတ်ကိုင်ညှာလက်
မှာ ပြောင်ချော၍ တောက်မလျှက်ရှိသည်။

‘နောက်ဆုံးတော့ မင်းကိုင်သတ်ရတော့မယ် နစ်ကာတာ’
ဂျူးဒတ်က ပီတိသံနှင့် ပြောလာသည်။

ကာတာက ဒိုက်ဗင်ထိုး ဝပ်ချလိုက်သည်။ အောက်မှ
အရိုးအချို့ ကျော့သွားသံ ကြားရသည်။ ဂျူးဒတ်လက်မှ
သေနတ်က မီးပွင့်သွားသည်။ ကာတာနှင့် ကျည်သွားလမ်းက
ကွာဝေးလှသည်။

ကာတာက ဆတ်ခနဲဝှေ့ထောက်ကာ လူဂါနှင့်ချိန်သည်။
မောင်းပေါ်သို့ လက်ညှိုးက ကျွေးသွားပြီးမှ ခြစ်ဖြစ်။

၂၅၅။ ၊ ထွန်းလင်း (မြန်မာပြန်)

ဂျူးဒတ်၏လက်မှ... သေနတ်ကိုင်လက်က ပေါင်ပေါ်သို့ ပြုတ်ကျသွားသည်။ လူက အရိုးပုကိုမှီကာ ခြေကားယား လှဲနေရသည်။ မျက်နှာက ရှုံ့မဲ့၍ မျက်လုံးများက ကြည့်ပုံ ပမုန်၊ အသက်ရှူသံထူရှူ၍ က တစ်ခဏမျှ အသံကျယ်လှသည်။ နောက်ရပ်သွားသည်။

ဂျူးဒတ်၏ ကိုယ်လုံးက ဆတ်ခနဲတောင့်သွားသည်။ လက် ထဲမှသေနတ်က အောက်သို့ ပြုတ်ကျလာသည်။ ခေါင်းက နောက်လန်၍ နံရံကို မှီထားသည်။ မျက်လုံးအပြူးသားက မမိတ်။

ကတဘက ထခင်၍ ဂျူးဒတ်ထံ လျှောက်သွားသည်။ ကိုယ်ကိုဆွတ်၍ ကြည့်ရန်ပြုလိုက်စဉ် ဂျူးဒတ်၏ တိုယ်ခန္ဓာက ဆတ်ခနဲတုန်ပြီး ငြိမ်သွားသည်။ ကာဘာက သွေးခုန်နှုန်းကို ဖမ်းကြည့်သည်။ သွေးခုန်နှုန်း မရှိတော့။

တိုယ်ကိုပြန်ဖတ်၍ လူဂါအား ပခုံးစသွယ်သိုင်းအိတ်သို့ ဆည်သည်။ အရိုးခြောက်များကြားမှ အဝတ်အစားပါသည့် အရိုးခြောက်နှယ် ဂျူးဒတ်အား ငုံ့ကြည့်သည်။

ကျီနေရာမှသူ အမြန်ဆုံး ထွက်လိုလှသည်။ ဂျူးဒတ်သေပြီ၊ အနုပြုလက်နက်၏ မောင်ထိန်းခလုတ်ကိုရိယာ လျှိုဂုက်ချက် အထက်လည်း တန္တရာယ်မရှိတော့။ လေကောင် လေသန်နှင့် နေရောင်ခြည်ရချန် အပြင်သို့ ထွက်ရေးသာ ရှိတော့သည်။

ဂျူးဒတ်၏ အလောင်းအား ရှိရာနေရာမှပင် ထားရစ်ပြီး လှည့်ထွက်သည်။

မီးရောင်မှိုနှိမ့်နှိမ့် လိုက်ခေါင်းရှည်ရှည် တစ်သျှောက် မြေ အောက် သူ့ချိုင်းဂူပေါက်ဝရှိရာသို့ လျှောက်သွား၏။ မောင် မိုက်သော လိုက်ခေါင်းများကြားထဲဝယ် ဂျူးဒတ်အား တဝတူ အရိုးစုများအဖြစ်နှင့်ရှိချိန်မှ တွေ့ကြုံပေတော့မည်။

သူ၏ အဝတ်အစားများ ကြေမှုပျက်ဆီးပြီးမှ တွေ့ပါမူ ဂျူး ဒတ်ကိုလည်း ရှေးခေတ် အာဇာနည် ခရစ်ယန်သူရဲကောင်း များနှယ် မှတ်ယူကြပေလိမ့်မည်။

ရယ်စရာကောင်းမည်လော၊ မခဲကောင်းမည်လော ကာဘာ မဆုံးဖြတ်တတ်။ ဝင်ပေါက်ဝရှိ ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်တစ်စုနှင့် သာ လူချင်းဝင်ရောလိုက်၏။

အံ့တလီလမ်းမြက ကာဘာတက်သို့ နောက်လှည့်ကြည့် သည်။

မြန်မြန်လာပါ ဆရာ၊ မြန်မြန်လာပါ။ ခင်ဗျားကြောင့် အချိန်ကုန်နေပြီ။ ကျွန်တော်တို့ ခရီးစဉ်က ပြီးသလောက်ရှိ နေပြီ။

ကာဘာက ထိုလူစုနှင့်အတူ အလင်းရောင်ရှိရာ အစင်ပေါက် သို့ လိုက်သွားသည်။ အံ့တလီ လမ်းဖြကိုလည်း တောင်းပန် သည်။

‘မောင်ရီးပဲဗျာ... ဟိုအောက်က အန်ချစ်စရာမြင်ကွင်း ကြောင့် နောက်တုန့်ကျန်ရစ်ခဲ့မိတာပါ။’

လမ်းပြက ပြုံး၏။
‘ဒီထက်ဆိုးတာတွေ ရှိပါသေးတယ်ဗျာ’

၂၆၀ ထွန်းလင်း (မြန်မာပြန်)

ကာတာက ရှေ့ရေးနှင့် သူ၏ တာဝန်များကို တွေးကြည့်
လိုက်သည်။ ရှေ့လျှောက် အသက်ရှည်ရှည် နေနိုင်ပါမည်
လော....။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေကာမူ တစ်ခုခုတော့ စိတ်ချမ်းသာပါသည်။
သေချာပါသည်။ ဂျူးစတ်သေပြီဖြစ်၏။ အနာဂတ်အတွက်မတွေး
တော့။ ပစ္စုပ္ပန်ကို ရှေးရှုလိုက်သည်။ သို့ဖြစ်၍လည်း ဂျီနာ
အား တွေးမိကာ ပြုံးမိသည်။ အဓိပ္ပာယ်အရှိဆုံး၊ မတော်
မတရားစိတ်နှင့် အတွေးဆုံးအပြုံးသာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ထွန်းလင်း

မြီးပါဖြူ